

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Βιβλιοθήκη
Michael H. Jameson

Crossett Professor of Himalayan Studies, Stanford University 1977-1990

IAMBLICHI
PROTREPTICUS

AD FIDEM CODICIS FLORENTINI

EDIDIT

HERMENEGILDUS PISTELLI

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXXVIII

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Iamblichi Protrepticum qui ante me ediderunt Iohannes Arcerius Theodoretus (Franekerae a. 1598) et Theophilus Kiessling (Lipsiae a. 1813) codicibus usi sunt mendis turpissimis scatentibus, quorum exiguum admodum partem sustulit editorum sollertia. Ac 'bonus' quidem Arcerius ita frequenter et vehementer vituperatus est ab doctis hominibus, ut pudeat nunc maledicta maledictis addere¹⁾. Aliquanto melior est Kiesslingii editio, qui nonnulla et ipse ex ingenio emendavit²⁾, saepius autem nova damna intulit, cum locos non paucos vel sanissime traditos 'corrigeret', id est foedissime corrumpere. Exempli colligat quivis ex quavis fere pagina: adferam nonnulla. P. 60, 21 distinguit *θεωρίας ἀμηχάνους, τὸ ἄλλος ἀτενί-*

1) Quae ab Arcerio dicenda erant dixit Nauckius in Prolegom. ad Vit. Pyth. p. V adn. Neque desunt in Protreptico Arcerii emendationes et correctiones quae iniquius esse Cobeti iudicium testentur.

2) Invenerat p. 9, 7 τῷ σώματι vel τῷ σώματι τὸ σῶμα, 15 τε, 16, 1 ἀποτρέπει, 18, 21 οὕτως vel ὅντος, 29, 10 ταῦτα, 36, 24 τοιαῦτα, 49, 12 ἕνεκα τούτου etc.; coniecit τῷ τὸ σῶμα, γε, προτρέπει, ὅντως, ταύτης, τοιαῦται, ἕνεκά του etc., quae nunc omnia ut Kiesslingius correxerat obtulit codex Florentinus. Praeterea cf. Adnot. Crit.

ζοντες κτλ. ('difficillimis contemplationibus occupati, pulchritudinem animo intuentes' etc.), quamvis vel Arcerius verum vidisset. P. 116, 13 de coniectura scribit *μὴ παρορᾶν τὰ ἀπολλύμενα καὶ διαφθ.*, ἅτε τῆς τοῦ κόσμου κτλ., nimirum quia non intellexerat participia ex verbo *παρορᾶν* (i. *περιορᾶν*) pendere. P. 122, 20 addidit post *μεταλαβεῖν* voculam *ἐξ*, 'quum *δοκιμάζεσθαι* non cum simplici genitivo construatur'! Contra p. 57, 16 quod pro absurdo *ποιητοῦ* verissime coniecerat Vulcanius (immo Anonymus) *ποιητικοῦ*, sprexit Kiessling, 'nam τὸ *ποιητὸν* nonnumquam idem est quod τὸ *ποιητικόν*'; neque feliciter p. 34, 24 ex vitiosa apographorum scriptura *αὶ δ' ἄλλαι τὴν* elicit *αὶ τὴν ἄλλην*, cum dudum rem acu tetigisset Vulcanii (i. Anonymi) coniectura *αὶ δι' ἄλλο* (at *ἄλλα* cod. Flor.) *τὴν*. Accedit quod et ipsis subsidiis quae ad manum haberet, Arcerianam dico editionem et Cizensem codicem, satis neglegenter usus est¹⁾; neque Parisiensem librum ipse vidit neque Scaligeri emendationes; sed perscrutatus est editionis Arcerianae exemplum in bibliotheca Senatus Lipsiensis asservatum, cuius marginibus vir quidam doctus adscripsit quae ex codice Parisiensi in Berolinense editionis Arcerianae exemplum Nicolaus Rigaltius transtulerat (v. Kiesslingii Praefat. p. XII). Ita factum est ut interdum Scaligero libri Parisiensis vitiosas scripturas tribueret (ex. gr. p. 121, 15 *ὑπερ-
τατον* pro *ὑπὲρ πάντων*), Scaligeri autem coniecturas

1) Ex. gr. p. 15, 6 extat *ἡγεμόνι* in editione Arceriana, omittit Kiesslingius etiam in interpretatione latina. De Codice Cizensi cf. Nauck p. XL sqq. et quae ipse disputavi in Comparetti *Mus. ital. d'antich. class.* II p. 466.

vel omnino praetermitteret vel libro Parisiensi adscriberet (ex. gr. p. 110, 15 *ὄγκον* [sic etiam cod. Flor.] pro *οἶκον*).

Latina etiam Kiesslingii interpretatio, quamquam longe exsuperat bonitate Arcerianam qua nihil potest esse mendosius, omnibus numeris absoluta in Platoniciis¹⁾ praesertim et Aristotelicis excerptis iudicari nequit. Ab ea tamen me esse adiutum ingenue fateor; neque Kiesslingio sunt omnia vitia opprobrio vertenda, cum loci permulti graviter corrupti neque verti neque intellegi ullo modo possent.

Longe meliora me praestitisse in editione mea sine arrogantiae crimine affirmare possum, siquidem non ex ingenio et doctrina editoris haec laus accessit, sed ex virtute codicis Florentini (Laurent. LXXXVI, 3; cf. Bandini III, 286 sq. Cobet, *Mnemos.*² II [1874], 261 sqq. Nauck l. c. p. XXXIII sqq.), quem archetypum esse omnium quotquot extant librorum primus edixit Cobetus, firmissimis autem, ut opinor, argumentis ipse demonstrare conatus sum *Mus. ital.* l. c. p. 457 sqq. Florentini igitur archetypi ope innumera vitia sunt sublata vel saltem detecta, manent alia quae meliore nunc spe licet procurent ingeniosi homines de tradita scriptura edocti²⁾. Equidem non hoc mihi

1) In Platoniciis excerptis Ficinum est plerumque secutus Kiesslingius (cf. Praef. p. XV), ita ut locorum quos Iamblichus mutaverit, immo vero corruperit, nullam rationem in interpretatione haberet.

2) Codicis Florentini lectiones tantum non omnes iamdudum publici iuris fecerant Cobetus (op. cit.), Hillerus (*Jahrbücher für Phil.* CVII [1873], p. 387 sq.), Vitellius (*Mus. it.*

proposui ut Iamblicheum centonem emendarem, verum ut codicis Florentini scripturas quam accuratissime referrem. Codicem igitur ita contuli, ut nulla me effugisse memoratu digna acriter contendam; et quamquam, paucis exceptis locis, priorum editionum discrepantes scripturas in adnotatione non commemoravi, fidem mihi vel tacenti haberi velim; quod ab omnibus me facile impetraturum confido qui sciant singulas editionis meae plagulas cum Cod. Flor. ab H. Vitellio rursum esse conlatas. Litterarum compendia aliquoties in adnotatione critica commemoravi, cum propter perplexas eorum formas (quo de diligenter disseruit Nauckius l. c. p. XXXVII sqq.) quid in Florentino legeretur in dubium vocari posset: in *ν ἐφελκυστικῶ* ante consonantes ponendo, in *ὕγεια* vel *ὕγεια* scribendo, *τέλειος* vel *τέλειος*, *τελεοῦσθαι* vel *τελειοῦσθαι*, *γίνεσθαι* vel *γίγνεσθαι*, *οὕτω* vel *οὕτως* sim. optimum codicem sum secutus. Ubique vero scripsi *ζῶον*, *σῶζειν*, *θνήσκειν*, *μυμνήσκειν* sim., quamvis *ζῶον*, *σῶζειν* etc. constanter praebeat codex, et in verbis *σῶζειν θνήσκειν μυμνήσκειν* i perperam additum putet Cobet, Miscell. Crit. p. XV. Praeterea tacite plerumque mutavi interpunctionem et, cum a recepto usu discreparent, accentus. Numerorum notas marginibus in codice adscriptas,

di antich. class. I p. 10 sqq.), unde multo emendatiora proponere poterat doctissimus Aristoteleorum fragmentorum editor Valentinus Rose (in exemplo Teubneriano). Martinus quoque Schanzius, in Platonis dialogis, quos post annum MDCCCLXXIV locupletissimis adnotationibus instructos edendos curavit, utitur quidem Cobeto, sed desultoria ut videtur *opera: v. ad Gorg.* 493 A. *Menexen.* 248 A etc.

quibus *εὐνοίας* bona *ἀνοίας* mala (p. 101, 17 — 103, 20) numerabantur, omnino abiciendas duxi, cum neque ordine distribui possent, neque rebus ab Iamblichio disputatis satis responderent, neque illius loci difficultatibus explanandis ullo modo inservire viderentur.

Praeter Arcerium et Kiesslingium operam Protreptico emendando dederunt Anonymus quidam¹⁾, Scaliger²⁾, Fabricius (*Zeitschr. für die Alterthumsw.* 1840, n. 1 sqq.), Hemsterhusius (ib. 1838, n. 111), quorum tamen coniecturas plerasque silentio praeterii (quas enim vitiosas scripturas temptaverant Florentinus codex plerumque sanavit); itemque apographorum nullam habui rationem, cum neque in Vaticano neque in Laurent. LXXXVI, 29, quos libros ipse contuli, quamquam ceteris omnibus longe praestant, ullam lectionis discrepantiam invenerim, quam equidem memoratu dignam iudicarem. Sed non inutile videtur omnia recensere apographa quotquot mihi huc usque innotuerunt.

I. Vatican. Gr. 1028, saeculi, ut opinor, (cf. Vitelli, praefat. in Philopon. Phys. p. XV) XIV. — II. Laur. LXXXVI, 29, saec. XV. — III. Paris. gr. 1981,

1) Anonymi (de quo v. Nauck, l. c. p. IV, itemque *Mus. ital.* l. c. p. 468) emendationes vel coniecturas in adnotatione ad pp. 19, 9. 34, 19. 47, 21. 59, 28. 60, 7. 113, 3. 118, 10. 123, 27. Kiesslingii errore deceptus Vulcanio tribui.

2) De Scaligero cf. Nauck, l. c. p. XXIX sq. *Museo ital.* l. c. p. 468. Emendationem *διαβάθρας* (p. 125, 4) Scaligero dubitanter tribui; abest enim nota *Sc.* vel *Scal.* quae in Exempl. Arcer. Berol. *Scaligeri* coniecturis adponitur.

saec. XVI. — IV. Paris. gr. 2093, saec. XV. — V. Marc. Ven. 243, saec. XV. — VI. Cizens., saec. XVI. — VII. Franequeranus, saec. XVI (a. 1548). — VIII. Memmian., ex quo Sam. Tennulius quartum Iamblichi librum descripsit. — IX. Neapolit. III B 20, saec. XVI.¹⁾

Testimonia qua potui diligentia collegi. Quae ad cap. vicesimum afferrem nulla inveni. Aristotelem et in hac Protreptici parte latere censuit Hirzel, argumenta attulit nulla. Item ex Aristotele fluxisse putat Diels (p. 489 dissertationis in Addend. ad p. 24, 14 laudatae) quae leguntur p. 7, 12 sqq. editionis nostrae et alterum Iamblichei Protreptici caput praenunciant. Multa quidem in medium proferre poteram testimonia ubi (cap. XXI) de Symbolis Pythagoricis disputat Iamblichus; quod non feci ne *πάρεργον ἔργον ὡς ποιεῖσθαι* viderer.

Indices huic editioni addi volui duos²⁾, alterum *nominum*, scriptores praesertim complexum quos Iamblichus compilavit vel commemoravit, alterum *verborum* in quem omnia quibus utitur vocabula recepi, praeter quae vel admodum vulgaria essent, vel

1) His codicibus addas: 1. cod. Vindobon. (Nessel, catal. IV p. 8 sq. cod. XI); 2. cod. Monacens. 392 quem commemorat Rose, *Arist. fragm.* ed. Teubn. p. 66; 3. cod. Escorial. (Graux, *Essai sur le fond grec de l'Esc.*, p. 265 Y — I — 1, cf. p. 442); 4. cod. Taurin. (Pasini, catal. I p. 327 sq.). Et hos omnes ex uno codice Florentino fluxisse satis superque ipsae Protreptici et libri quarti in Nicomachi Arithmetica inscriptiones ostendunt.

2) In Indice nominum latine scripsi quae ad testimonia *pertinerent*. *Uncis* adhibitis indicavi quae ex Scholiis excerpti.

in Platonis locis tantum aut in Pseudoarchytæ¹⁾ fragmentis reperirentur.

Quae silentio praeterii ne adnotationem scripturarum haud satis probabilium farragine onerarem, item observationes et emendationes quas dum hic liber typis describebatur H. Vitelli mecum communicavit, omnia denique quae retractanda viderentur coniciam nunc in

Addenda et Corrigenda.

P. 7, 2 'Verba πάσας δὲ παιδείας si auctoris nostri in scribendo diligentia esset maior, delenda censerem' K || p. 10, 5 lege τὰ μικρὰ || p. 14, 11 de v. ἐπεισοδιώδη (coniectura eam assecuti erant Hemsterhusius et Christ. Godofr. Müller) cf. Iamblich. ap. Stob. Ecl. II 8, 4 (v. II p. 175, 4 Wachsm.). Friedlein, Index ad Procl. in Euclid. s. v. Busse praef. in Porphy. Isag. p. VII. ἐποισιῶδη scripserat K de Scaligeri coniectura (ἐπεισοδιῶδη Laur. 86, 29 et A) || p. 15, 18 et 16, 3 'paenitet me nunc futtilis coniecturae, qua Crotone saniora verba φύσεων et φύσιν attractavi'. Vitelli || p. 16, 20 πράγμασιν] omnibus in rebus humanis et N. Scutellius vertit (de secta Pyth. p. 28); qui codice, ut videtur, non spernendo usus quaedam ex Protreptico latine excerpsit in libro qui inscribitur 'Iambl. de Myster. Aegypt. etc. Nicolao Scutellio interprete. Adiecti de vita et secta Pythagorae Flosculi, ab eodem Scutellio ex ipso Iamblichō collecti' (Romae a. 1556) || p. 18, 27 verba καὶ ἐπὶ στήνῃν vel propter communem formam suspecta non respicit Iambl. in explicatione p. 19, 18 sq. || p. 19, 7 'Schneider in lexico suo

1) Archytæ philosopho Tarentino adscribenda esse quae ex libro Περὶ σοφίας adferuntur (pp. 16—24) fragmenta, vix erit qui credat. Si quis aliter censeat, per me licet restituat doricam dialectum qualem Archytæ restituendam ducit Blassius in *Mélanges Graux* p. 573 sqq. Ego contra bene multas vulgares formas patienter tuli, sed in aperto est ne personatum quidem Archytam modo ἐντὶ modo ἐστὶ scribere potuisse.

dubitat de forma *ὀπλίξειν* K, qui tamen addit 'quo iure, non video'. Dielesio venit in mentem Dorica vox *ὀπτίλλος*: 'der metonymische Gebrauch des Wortes *ὀφθαλμός* (Xenoph. Oec. 12, 20 *δεσπότον ὀφθαλμός*, vgl. Aesch. Cho. 933. Pers. 171 etc.) würde den halbpoetischen Ausdruck erklären.' || p. 20, 8 *ὀρμή* et *ἀρχή* etiam alibi confunduntur, velut Arist. Phys. B 1, 192^b, 18 (cf. Philopon. ad h. l. p. 203, 18 ed. Berol.) || p. 21, 19 *ἀν-τᾶς*] *ἐκάστω* perperam Mullach || p. 23, 8 *ἀναλύειν* voluit Anon. cf. p. 26, 16. 30, 11. 70, 14. 93, 25 al.; at p. 83, 27 sq. *εἰ βουλοίμεθα ὥτως εὐδαιμονήσιν*. || p. 23, 14 *ἐκὰνός ἢ* scr. K. || p. 24, 14 *Πνθ. διαιρ.*] v. nunc H. Diels, Zu Aristoteles Protreptikos und Ciceros Hortensius (Arch. für Gesch. der Philos. I, 4) p. 489 n. 20 || p. 27, 1 codicis *ποιεῖσθαι* vertit 'per alios faciendum curare' et *καὶ <τὸ> χρῆσθαι* scribi vult Cobet (Mnemos.² II p. 264), qui Platonis verba (Euthyd. p. 289 B) non agnovisse videtur || p. 30, 25 certum est Platonem solis genuinisque formis uti *φιλόνομος*, *φιλονικία* etc. Sed dudum ante Iamblichum (in Vit. Pyth. *φιλόνομος*, *φιλονεικία* constanter praebebat F) irrepserant *φιλόνομος*, *φιλονεικία* etc., quas vel sano alioquin iudicio grammatici defendere conati erant. Item p. 62, 13 *θυλλοῦσιν*, p. 68, 8. 11 *ἐργμοῦ* codicis scripturas servavi || p. 31, 1 *φιλομαθείας* poterat fortasse servari || p. 34, 5 adn. adde Dielesii dissertationem in Addendis ad p. 24, 14 laudatam || p. 34, 7 l. *εἰκῇ* || p. 34, 13 sq. *τὸ δ' οὐκ ἔχον*] *τὸ δ' ἄλογον* K ex apogr. Ciz. || p. 34, 19 *mentis igitur et intelligentiae causa* vertit Scutellius (l. c. p. 32) || p. 35, 22 *συνάφαντας* malit K || p. 36, 27 cf. Diels op. cit. p. 485 n. 13 || p. 37, 3—9 cf. Aristot. ap. Stob. Flor. III, 54 (Fr. 57, Rose ed. Teubn.). Diels op. cit. p. 480 sqq. || p. 37, 6 *πλέον θάτερον ἀπεργάζεσθαι* Plat. Phaeton. p. 114 E (infra p. 71, 11). Cf. Euthydem. p. 280 E (supra p. 25, 17) || p. 37, 23 adn. ante 41, 2 adde 40, 13 || p. 40, 23 sq. subestne senarius *πονείν γὰρ οὐδεὶς βούλεται πολὺν χρόνον?* || p. 41, 16 sq. cf. supra p. 27, 13 sq. (Plat. Phaet. p. 80 A) || p. 42, 19 *κυβεῖ* l. *κυβεῖ-* || p. 43, 1 l. *φρονήσεως* || p. 43, 3 *κρίνεται* Scaliger || p. 45, 7 'Perverse in verbis *τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν* eiecit Kiessling praepositionem, neque *felicis ipse κατ' ἀνθρώπον* conieci. Ut enim Lysias Plato

Aeschines alii (v. Steph. Thes. s. v. *ἄνθρωπος* p. 785 D) *ἐξ ἀνθρώπων* dixerunt *τὰς γραφάς, τὰς πληγάς, τὰ πράγματα, τὴν εὐδαιμονίαν, τὸ κάλλος* (τὸν *ἐξ ἀνθρώπων πλοῦτον* Dionys. Hal. A. R. Excerpt. l. XII, 1 p. 173, 10 Kiessl. 686, 22 Prou; quo de v. Cobet, Obs. ad Dion. Hal. p. 13), ita nullus nunc dubito quin scripserit Aristoteles *τὴν ἐξ ἀνθρώπων οὐσίαν* (*divitias hominum modum excedentes*). Sed si ipsis Aristotelis libris adhaeserat interpretamentum *μεγίστην*, non is erat Iamblichus qui putidum emblema detegeret: certe idem sexcentas codicum platoniorum corruptas scripturas integra fide servavit. In Iamblichō igitur retinendum fortasse *μεγίστην*, sed *ἀπ'* in *ἐξ* utique mutatum oportuit'. Vitelli || p. 45, 21 *τοῦ φρονεῖν* abesse malim || p. 46, 19 verba *καὶ τὸ δῆλον* et 20 *καὶ τὸ σαφές* delet Rose || p. 47, 14 *πῶς* voluit et A in Castigg. || p. 47, 21 *πολύ τι. τίς* *ἀν* scr. K || p. 48, 4 in *Tyrrhenia* vertit Scutellius (p. 34) || p. 48, 7 memor erat Vitelli loci Platonici ab ipso Iamblichō (p. 68, 7) descripti || p. 48, 25 *τὸν κατὰ νοῦν βίον* scribendum videtur, cl. p. 4, 2. 19. 56, 13 al. || p. 49, 16 interpolatum esse *οὔτι* et res ipsa docet et similis locus Aristot. de part. anim. A 1. 639^b, 18 sq. Nimirum *ἀποδίδωσιν ὁ τὴν τέχνην ἔχων λόγον δι' ὃν γράφει καὶ οὗ ἔνεκα*, sed ignorat idem *καθὸ τέχνης* quae ad philosophum pertinent, melius esse scilicet *τὸ οὗ ἔνεκα* quam *τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον*. Ceterum paulo ante scribendum *ὁ τὴν γραφικὴν ἔχων* vel *ὁ τὴν <γραφικὴν> τέχνην ἔχων* (cf. p. 50, 7 sq.) suspicabatur Vitelli || p. 51, 13 *ἐρώτησιν* l. *ἐρώτησιν*, || p. 51, 22 *ψυχὴν* l. *ψυχὴν* || p. 52, 3 post *τέλος* adde comma || p. 52, 7 adn. coniectura τῷ Scaligero debetur || p. 53, 23 adn. similiter *ἐπιδώσω* pro *ἐπιθήσω* scribi vult Nauck in versu Iliadis Ψ 796 || p. 53, 24 *ἐλοίμεθ'* *ἀν* debetur A in Castigg. || p. 55, 1 ne *δὴ* conicias cf. Bonitz, Index Arist. p. 167^a, 15 sqq. || p. 55, 7 sqq. cf. Diels op. cit. p. 492 sq. || p. 55, 18 *πράττει* voluit et Scaliger (erat in A *πράττειν*) || p. 55, 18 sq. *μιμούμενος καὶ ἀποβλέπων* de altera Vitellii coniectura scribendum erat, cl. Iambl. lib. III p. 224, 24 Villos. *πρὸς ἅπερ ἀποβλέπων τις καὶ μιμούμενος* || p. 56, 8 lege *ἡμεν* et dele adnotationem || p. 59, 14 num delendum *ἀπὸ*? || p. 60, 12 adn. *αἰσθάνεσθαι* l. *αἰσθάνοιτο* || p. 61, 5 adn. scilicet et hic et in

summario coniecerat Vitelli *παρά* || p. 69, 20 adn. l. delevit in Castigg. || p. 70, 2 l. *Πηνελόπης* || p. 71, 17 adn. l. Plat. ap. Socr. p. 29 D—30 B || p. 72, 4 adn. post 91, 26 sqq. adde 99, p. 73, 18 adn. pro PK l. PAnon. || p. 74, 22 l. *καταφαίνεται* p. 78, 26 adn. l. A et Cobet ex P || p. 80, 3 *προσβάλλοντα* Anonymus voluit || p. 86, 3 *ἐναργῶς* scribendum, ut A coni. Castigg.; cf. p. 5, 20 || p. 95, 6 adn. excidit accentus in voc *ἄν* || p. 96, 29 'praetulerim *οὐχ ὅλον τε* <οὔτε> ὁψὲ ἀρεῖαμ οὔτε κτλ.' Vitelli || p. 97, 23 sq. *καταχρώμενος* — *πονηρά[χ] μενος*, vel *χρώμενος* — *πονηρὰ καταχρώμενος* malit Vitell p. 98, 6 adn. excidit accentus in verbis *εὖ ποιητικὸς* || p. 19 adn. cf. etiam p. 95, 6 || p. 98, 24 adn. *ταῦτόν ἐστιν ἡ* ; καὶ l. *ταῦτόν ἡ ζωὴ ἐστι καὶ* || p. 99, 27 *λείπεσθαι* ἀνταλί τεσθαι (vel ἀλλάττεσθαι) coni. Vitelli. de ἀθάνατον = ἀ νάτον τι v. Krüger ad Thuc. 2, 91, 3 || p. 104, 27 fort. <Πυθαγορικῆς> αἰρέσεως, vel cl. p. 105, 21 <τῆςδε> τῆς α σεως || p. 106, 9 calidius fortasse recepi ἀλλήλους ex Vit. P. cf. Rittershusius ad Porphy. Vit. Pyth. p. 21 Kuster || p. 10 sq. cf. et Vit. Pyth. p. 158, 9 sq. Nauck || p. 106, 15 *ἀκα ματικὸν* A in interpretatione latina, itemque in Castigg. || p. 19 sq. cf. et Vit. Pyth. p. 61, 10 sqq. Nk. || p. 108, 5 μὴ l. p. 108, 14 *μεταφύετε*? cf. 125, 12 sqq. || p. 108, 17 Vitellii en dationem κατ' ἰδίαν δὲ praecepit Scutellius (p. 44) qui vel *communiter quidem* — *privatim vero* || p. 110, 6 adn. l. *τούτ* sed praestat fortasse totam adnotationem induci || p. 11. *ἀνέεται*] cf. U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Homerische Un suchungen p. 317 n. 26 || p. 113, 13 verba *ζει* — *θαλόμενος*] *καλοῦμεν* (v. 12) transposuerit Vitelli || p. 113, 15 adn. exc accentus in voce *γνώμην* || p. 113, 24 l. *ῥαθυμίας* || p. 115, 20 *ἐκείνο προλέγει*? || p. 116, 1 adn. l. τὸ alterum addidit K || p. 11 *ζωωδίας* legendum esse viderant A in Castigg., Anonym., Scutellius, qui vertit (p. 48) *cum sensualitate* || p. 116, 13 adn. etiam Cobet, Miscell. Crit. p. 581 || p. 116, 25 *philosopham ergo est* vertit Scutellius (p. 48) || p. 117, 4 adn. pro 15, 14 36, 11 l. 15, 4 et 32, 11 || p. 117, 8 *benignus esto et dapsilis* A voluit, vertit Scutellius (p. 48) || p. 118, 4 *σλίζον* coni. Gc ling || p. 119, 24 *ἀντήν* pro *ἐαντήν* requirit Anon. || p. 120

προσέχεσθαι scripserat K || p. 120, 20 alterum μὴ deleri iussit Anon. || p. 121, 19 adn. αὐτὸν debetur Arcerio (in Castigg.) || p. 122, 12 sq. *sed ad sacrificia, quamvis alio tempore sint neglecti, adduc ipsos ad te* vertit Scutellius (p. 50), Kiesslingii emendationem occupans || p. 123, 8 *neque propinquorum* (τῶν πέλας) *clade laetatur* vertit Scutellius (p. 51) || p. 124, 10 adn. post littera ρ adde ἰ || de forma ἐρῶθινον nunc dubito, nam veriloquium quod Iamblichus subicit commendare videtur alteram formam ἐρῶθρινον. Potuit certe ἐρῶθρινόμενον pro ἐρῶθρινῶντα scribere || p. 125, 4 adn. excidit accentus in voce διαβάθρας || p. 128, 19 dele cancellos et adnotationem || p. 128, 25 l. οὐχ (est in Cod. οὐκ).

Restat ut amplissimis viris, quorum humanitate in hoc opere perficiendo sum potissimum adiutus, in primis Hermanno Diels, a quo nonnullas emendationes et correctiones accepi, et Ottoni Hense, cui debetur si quae ex Iamblichi Protreptico (p. 8, 17—19. p. 8, 20—p. 9, 2. p. 9, 8—11. p. 32, 13—15) excerpsit in Florilegio Stobaeus critico quem vocant apparatu instructa proponere potui, gratias maximas agam, maiores etiam habere profitear. Hieronymo Vitelli, qui auctor mihi fuit ut Protrepticum edendum susciperem, quid et ipse debeam et haec Iamblichei operis editio primo quidem adpectu docti homines iudicabunt. Neque minori me beneficio obstrinxere Laurentianae Bibliothecae, itemque Vaticanae Marcianae Berolinensis Parisiensis Praefecti, qui et Iamblicheorum librorum copiam fecerunt et quae mea scire interesset mecum liberalissime communicaverunt.

Scr. Florentiae mense Septembri
a. MDCCCLXXXVIII.

H. Pistelli.

Notarum explicatio.

F = Laur. LXXXVI, 3, ex quo in adnotatione refertur
nulla nota adhibita.

A = Arcerius.

K = Kiessling.

P = Plato.

Florilegii
Stobaeensis { A = cod. Vindobon.
L = cod. Laur. VIII, 22.
Br = cod. Bruxell.
M = cod. Escorial (de M^d cf. Mus. Rhen. 39 p. 359 n.).
A = cod. Paris. 1984.
Tr = ed. Trincav.

NB. In adnotatione critica Summariis subiecta, notis 'h. l.'
(= hoc loco) Summaria indicavi quae in codice ante Protrep-
ticum leguntur, foliorum numeris eadem Summaria iterum in
marginibus paginarum singula singulis capitibus adscripta.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ
ΔΙΔΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Τίς ἡ ἀρχὴ κατὰ Πυθαγόραν τῆς εἰς παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν εἰσαγωγῆς, καὶ πῶς κοινοτάτῃ ἐστὶ καὶ εἰς πάντα τὰ εἰς φιλοσοφίαν ἀγαθὰ διατείνουσα, τίς τε αὐτῆς ἡ τάξις καὶ ὅτι τριχῇ διαιρεῖται, καὶ πῶς αἰεὶ 5 πρόεισιν ἐπὶ τὸ καθαρώτερον.

Γνωμικὰ ὁμοιώματα προτρεπτικὰ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν πᾶσι κινοῦντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν ἐπὶ τὸ γενναίως ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς κοινῶς κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν νοουμένης ἀρετῆς. 10

Πυθαγορικὰ γινῶμαι προτρεπτικὰ ἔμμετροι, εἰς πᾶσαν τὴν ἀρίστην καὶ θειοτάτην φιλοσοφίαν παρακαλεῖν δυνάμεναι.

Ἐπιστημονικὰ ἔφοδοι εἰς προτροπὴν τείνουσαι τῆς θεωρητικῆς φιλοσοφίας μετὰ τοῦ καὶ διδασκαλίαν παρ- 15 ἔχειν ὅσον τε καὶ ἡλίκον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ σοφία καὶ διὰ τίνας αἰτίας περισπούδαστον τοῖς εὖ φρονοῦσι.

Πυθαγορικὰ ἰδίως προτροπαὶ πολὺ παραλλάττουσαι τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις παρακλήσεις καὶ ἰδίας ποιούμεναι τὰς ἐφόδους. 20

Σύμμικτοι προτροπαὶ πρὸς τε τὴν πρακτικὴν καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ πρὸς τὴν τῆς τελειοτέρας κατὰ νοῦν σοφίας κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν.

1 De Summariis cf. Nauck Vit. Pyth. p. 1 || 2 τίς ἀρχὴ fol. 47 b || 16 ἐστὶν ἀγαθὸν h. l.

Ἰδιάξουσai παρακλήσεις πρὸς τὴν θεωρητικὴν φιλο-
σοφίαν καὶ διαφερόντως τὴν κατὰ νοῦν ζωὴν, αἱ μὲν
ἀπὸ τῆς τοῦ ὄντως ἀνθρώπου φύσεως, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν
ἐναργῶν ὑπομνησκουσαι τοῦτ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

5 Ὑπομνήσεις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν παραμυθού-
μεναι τὸ πρῶτως ὀρεκτὸν καὶ δι' ἐαυτὸ αἰρετὸν φιλο-
σοφίας, ἐναργῶς τε προάγουσαι εἰς τὴν προτροπὴν ἀπὸ
τῶν γνωρίμων τοῖς πᾶσιν.

Ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐφοδος εἰς προ-
10 τροπὴν κατὰ τὴν Πυθαγόρου ἀπόκρισιν, ἣν εἶπε τοῖς
ἐν Φλιοῦντι πυνθανομένοις τίς ἐστι καὶ τίνας ἔνεκα
γέρονε· ταύτῃ γὰρ ἐπομένως συλλογιζόμεθα τὴν προ-
τροπὴν ὅλην.

Ὅτι καὶ μεγάλας ὠφελείας παρέχεται πρὸς τὸν βίον
15 ἡ θεωρητικὴ φρόνησις, ὑπομνήσεις πλείονες καὶ ἀπὸ
πλειόνων ἀφορμῶν τρόποι τε τῆς χρείας ὑποδείκνυνται
διάφοροι καὶ πρὸς πολλὰ τέλη τῶν συμφερόντων ἡμῶν
συμβαλλόμενοι.

Ὅτι τῷ τὸν κατὰ νοῦν ἐλομένῳ βίῳ καὶ τὸ χαῖρον
20 διαφερόντως ὑπάρχει.

Ἀπὸ τοῦ πρὸς εὐδαιμονίαν φέρειν φιλοσοφίαν τε-
λέως καὶ ἀληθῶς ἐφοδος εἰς προτροπὴν τοῦ φιλοσοφεῖν
τελέαν καὶ ἀνυσιμωτάτην.

Ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας ἐννοιῶν ἐφοδοὶ εἰς προ-
25 τροπὴν κατὰ τὰς Πυθαγορικὰς ὑποθέσεις καὶ κατὰ τὰς
ἀληθεῖς περὶ ψυχῆς δόξας.

Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῆς ὅλης
ζωῆς τοῦ φιλοσόφου ἀφορμαὶ εἰς προτροπὴν, ὁμοῦ ἐξ

1 Summaria ε' et ζ' h. l. coniuncta sunt || 3 ὄντως fol. 57a:
ὄντος h. l. || 6 πρῶτον fol. 58 b || αὐτό h. l. || 8 πᾶσι fol. 58 b || 19 fort.
χαίρειν cl. p. 160, 6 et 170, 3 Kiessl. || 23 τελέαν fol. 62 b: τελέως h. l.

ἀντιπαραθέσεως ἐπιδεικνύουσai ὅσῳ δὴ τινι προέχει ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν ἄλλων τῶν δοκούντων εὐδοκίμων εἶναι βίων.

IE Ἀπὸ τῆς παιδείας καὶ ἀπαιδευσίας ἡ προτροπή, εἰ
X τὸ μὲν μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ τῶν κακῶν μέγι- 5
στον, εἰ καὶ αὐτὰ τέ ἐστι τοιαῦτα καὶ ἔοικε τοιοῦτοις
τισὶν ἑτέροις οἷα κέρ ἐστιν αὐτά, καὶ ὅτι φιλοσοφία μὲν
παιδείας ἐστὶν ἡγεμῶν, τὸ δὲ ἐναντίον κατάρχει ἀπαι-
δευσίας.

IF Ἄλλαι ἐφοδοὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παιδείας προ- 10
τρέπουσαι ἐπὶ τὴν συγγενῇ πρὸς τὸ παιδεύεσθαι φιλο-
σοφίαν, τό τε ἔργον ὁμοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐπιδεικνύουσai
καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς ἐπιμέλειαν περὶ τὰς ἀρίστας ἐνερ-
γείας τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.

IZ Ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ τῶν ἱερῶν μύθων τῶν 15
τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθαγορικῶν ὑπομνήσεις εἰς προ-
τροπὴν ἐπὶ τὸν σῶφρονα καὶ μέτριον καὶ κεκοσμημένον
βίον· αἱ δὲ αὐταὶ μεταβάλλουσι τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἐκ
τοῦ πρὸς τὴν ἀκολασίαν καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡδονὴν βίον.

IH Ἀπὸ τῶν ἐναργῶς περὶ τὸ σῶμα φαινομένων τά- 20
ξεων καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸ κόσμου κατὰ τὴν ἀνάλογον
μετάβασιν τῆς διανοίας ἐπὶ ψυχὴν μεταβαίνοντες ποιού-
μεθα τὴν προτροπὴν γνωρίμως τοῖς ἀκούουσι καὶ πι-
θανῶς διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν αὐτὴν προλεῖναι.

IO Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἐφοδος εἰς προτρο- 25
πὴν ὥς ὄντων κυριωτάτων εἰς εὐδαιμονίαν, καὶ ἀπὸ
X τῶν ἀρετῶν ὥς αὐτάρκων ὑπαρχουσῶν πρὸς τὸν μακά-
ριον βίον ἢ ὁμοία παράκλησις.

12 τό τε fol. 69 b: τό τε γὰρ h. l. || 15 sq. τῶν τε] τῶν om. h. l. ||
16 πυθαγορείων p. 246, 13 Kiessl. || 18 sq. ἡμῶν πρὸς τὴν ἀκολ.
καὶ τὸν κατὰ τὴν ἡδ. βίον h. l. || 23 γνωρίμοις h. l. || 24 προσεῖναι h. l.

Μεμιγμέναι ὑποθῆκαι προτροπαῖς κοινῇ διήκουσα
ἐπὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μέρη πάντα τὰ ἐν φιλο-
σοφίᾳ καὶ τὰ τέλη τοῦ βίου, ὧν στοχάζεται ἡ ἀρετῆ

Τίς ἡ συμβολικὴ προτροπὴ καὶ πῶς γίνεται δι-
5 συμβόλων, ἀνάπτυξις τε καὶ κοινὴ τῶν συμβόλων κα-
ιδία ἐκάστου, μόνον ἀπ' αὐτῶν τὸ προτρεπτικὸν ἐξί-
γουμενὴ ποσαχῶς γίνεται, τὴν δὲ ἄλλην πραγματεία
περὶ τῶν συμβόλων ἀλλαχοῦ ὑπεριτιθεμένη.

IAMBΛΙΧΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΗΣ ΣΤΡΙΑΣ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ 10 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ.

I. Περὶ μὲν Πυθαγόρου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν βίου
τῶν τε Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν τὰ σύμμετρα ἐν τοῖς πρὸ
τούτων εἰρήκαμεν, ἀρχώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ τῆς
15 αἰρέσεως ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς πᾶσαν παιδείαν καὶ μά-
θησιν καὶ ἀρετὴν παρασκευῆς, ἥτις οὐ κατὰ μέρος
ἀπολαβοῦσα πρὸς ἐν τι τῶν πάντων παρασκευάζει τὸν
ἄνθρωπον ἐπιτήδειον, ἀλλ' ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν τὰς ἐν
αὐτῷ προθυμίας προτρέπει εἰς πάντα μὲν τὰ μαθη-

2 τὰ πάντα τὰ ἀγ. h. l.: πάντα ἀγ. fol. 73 a || πάντα ἐν φιλ.
h. l. || 4 γίγνεται h. l. || 5 sq. κοινὴ τῶν συμβ. καὶ διὰ ἐκάστου αὐτοῦ
h. l. || 7 ποσαχῶς] πῶς ἀρχῇ fol. 76 b || 10 sq. προτρεπτικὸς ἐπὶ φιλο-
σοφίαν in indice libr. Iambl. (f. 1a): πυθαγορείων ὑπομνημάτων
περιέχ. τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους εἰς φιλοσοφίαν (cf. lemmata
Stobaei floril. II 40. XLIII 71. VI 41, itemque XLVI 70) in in-
scriptione: πυθαγ. ὑπομνημ. <λόγος δεύτερος> περιέχων τοὺς
προτρ. λόγ. εἰς φιλ. Fabricius (Zeitschr. für die Alterthumsw.
1838, 111) || 14 ἀρχώμεθα A: ἀρχόμεθα.

- ματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ
 ζ. βίῳ καλὰς καὶ γενναίας πράξεις, πάσας δὲ παιδείας,
 καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. οὔτε
 γὰρ ἔνευ τοῦ προτραπήναι οἷόν τε ἔστιν ὀρμησαί ἐπὶ
 τὰ καλὰ καὶ γενναῖα ἐπιτηδεύματα, οὔτε οἷόν τε εὐδὺς 5
 Α. ἐπὶ τὸ ἀκρότατον καὶ τελειότατον ἀγαθὸν προευτρε-
 πίζειν τινὰ πρὶν ἐμποιεῖσαι ὑποκατασκευὴν τῆς ψυχῆς
 διὰ τῆς προτροπῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ κατὰ βραχὺ
 προέσιν ἐπὶ τὰ μέλζονα ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, διὰ πάν-
 των τε διεξείσι τῶν καλῶν, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τὰ τε- 10
 λεώτατα ἀγαθὰ εὐρίσκει, οὕτως καὶ τὴν προτροπὴν
 δεῖ ὁδῷ προτείνειν ἀρχομένην ἀπὸ τῶν κοινῶν. εἰς γὰρ
 φιλοσοφίαν ἀπλῶς παρορμήσει καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ φιλο-
 σοφεῖν συλλήβδην καθ' ἡντινοῦν ἀγωγὴν, μηδεμιᾶς 15
 τῶν αἰρέσεων ἄντικρυς προκρινομένης, ἀλλὰ κοινῶς
 κατὰ γένος ἀπασῶν ἐπαινουμένων καὶ παρὰ τὰ ἀνδρώ-
 πινα ἐπιτηδεύματα πρεσβευομένων κατὰ τινὰ κοινὸν
 καὶ δημῶδη προτρεπτικὸν τρόπον. μετὰ δὲ ταῦτα μέση
 τινὲ μεθόδῳ χρηστέον, οὔτε παντάπασι δημῶδει οὔτε
 μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικῇ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένη 20
 ὁλοσχερῶς ἑκατέρου τοῦ τρόπου τούτου. ἐν δὲ ταύτῃ
 κοινὰς τε πάσης φιλοσοφίας τάξομεν παρορμήσεις, ὥστε
 Α. κεραιρίσθαι αὐτὰς Πυθαγορικοῦ βουλήματος κατὰ γε
 τοῦτο, συμμύξομεν δὲ ἐγκαιρότατα καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν
 τούτων κυριωτάτας δόξας [εἰς ἃς προτρέπειν τῶν Πυ- 25
 θαγορικῶν], ὥστε οἰκτεῖον γίνεσθαι [τὸν τρόπον] τῶν

18 sqq. cf. infra c. XXI p. 306, 6 sqq. Kiessl.

18 μετὰ δὲ] hinc alterum caput in codice: ipse K et capitū α' summarium sequor || 19 sq. οὔτε μὴν (ex p. 306, 11 Kiessl.) reposui: οὐδὲ μὴν || 25 sq. εἰς ἃς (οἷας vel ἱκανὰς coni. et τῶν Πυθ. del. Vitelli) πρ. τῶν Πυθαγορικῶν et τὸν τρόπον deleui.

Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν κατὰ γε τοῦτο τὸν τρόπον
 λόγων· ἀφ' οὗ δὴ λεληθότως, ὡς τὸ εἰκός, ἀπὸ
 τῶν ἐξωτερικῶν ἐννοιῶν ἀποστησόμεθα, μεταβησά-
 μεθα καὶ οἰκειωσόμεθα ταῖς κατὰ τὴν αἵρεσιν τεχνολο-
 5 μέναις ἀποδείξεσιν, ὅλον διὰ τινος γεφύρας ἢ κλίμ-
 κάτωθεν εἰς ὕψος ἀνιόντες. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τὰ
 προτρεπτικὰ τῆς Πυθαγορικῆς αἰρέσεως συντάξει
 ἀλλότρια καὶ ἀπόρρητα τρόπον τινὰ πρὸς τὰς ὁ
 ἀγωγὰς ὑπάρχοντα.

- 10 II. Ἀρξώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῶν ὡς πρὸς
 πρώτων. ἔστι δὴ τὰ ἐναργῆ ταῦτα καὶ φαινό-
 πᾱσι καὶ μηδέπω προειληφότα τὴν οὐσίαν τῆς ἀρ-
 κατὰ δὲ τὰς κοινὰς ἐννοίας περὶ αὐτῆς ἀνεγείρ-
 ῃμῶν τὴν προθυμίαν κατὰ τινὰς γνωρίμους τοῖς
 15 λοῖς γνώμας, ἀπεικαζόμενας πρὸς τὰ ἐναργῆ δεῖγ-
 τῶν ὄντων. ἔχουσι δὲ αὗται ὥδέ πως·

Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς τῇ ταύτης ἀρετῇ φητέο
 ξῆν, ὡς ὀφθαλμοῖς ὁρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ κ-
 ὀρεῖν. οὔτε χρυσοῦ νομιστέον ἰόν, οὔτ' ἀρετῆς αἰ-
 20 ᾗπτεσθαι. καθάπερ εἰς ἄστυλον τέμενος τὴν αἰ-

5 διὰ τινος γεφύρας κτλ.] cf. Nicomach. Arithm. (p. 7, 21 sqq. Hoche). Iamb. in Villosion Anecd. II p. 189 17 sqq. cf. Mullach Fragm. Philos. Graec. I 492 sqq. || 1' ψυχῇ — ὀρεῖν Stob. Flor. I 58 Br. Tr. (lemma ἐκ τῶν Ἰαμβλ. Tr.: τοῦ αὐτοῦ Br., ubi praecedat Iamblichii excerptum ex ab O. Hense, De Stob. Flor. Excerpt. Bruxell. [Friburgi 1882] p. 33) || 20. p. 9, 2 καθάπερ — ἐκδοτοὶ Stob. Flor. MATr. (lemma Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτικῶν λόγων [λόγ. MA: in Tr. cohaeret cum I 58]).

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον || 11 δὴ τοι ἐναργῆ et 12 περὶ φάτα Hemsterhusius (Zeitschr. für die Alterthumsw. 1846 14 <καὶ> κατὰ? Vitelli

ὁρμητέον, ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀγεννή ψυχῆς ὕβριν
 ὤμεν ἐκδοτοί. [περὶ κοινωνίας βίου καὶ παραμονῆς.]
 ἀρετῇ μὲν θαρσητέον ὡς σώφρονοι γαμετῇ, τύχῃ δ' ὡς
 ἀστάτῳ πιστευτέον ἐταίρῳ. κρεῖττον μετὰ πενίας ἀρε-
 τὴν ὑποληπτέον ἢ πλοῦτον μετὰ κακίας, ὀλιγοσιτίαν 5
 μετὰ ὑγείας ἢ πολυφαγίαν μετὰ νόσου. βλαβερὰ μά-
 λιστα τροφῆς μὲν ἀφθονία τῷ τὸ σῶμα, κτήσεως δὲ
 τῷ τὴν ψυχὴν διακειμένῳ κακῶς. καὶ ἐπισφαλές καὶ
 ὅμοιον μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν καὶ μοχθηρῷ δύνα- 10
 μιν. καθάπερ τῷ ἐμπύῳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ δια-
 μένειν, καὶ τῷ μοχθηρῷ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. τῶν
 κατὰ σοφίαν θεωρημάτων ἀπολαυστέον ἐφόσον οἶόν τε,
 καθάπερ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος· ἀκήρατόν τε γὰρ τὸ
 ἀπ' αὐτῶν ἡδὺ καὶ † τὸ θεῖον τὸ μεγαλόψυχον † δύ-
 νεται [τε] ποιεῖν, καὶ εἰ μὴ αἰδίους, αἰδίων γε ἐπι- 15
 στήμονας. εἰ εὐκτὸν ἢ εὐαισθησία, μᾶλλον σπονδαστὸν
 ἢ φρόνησις· ἔστι γὰρ τοῦ ἐν ἡμῖν πρακτικοῦ νοῦ οἶονεῖ
 τις εὐαισθησία· δι' ἣν μὲν γὰρ ἐν οἷς πάσχομεν οὐ
 παραισθανόμεθα, δι' ἣν δὲ ἐν οἷς πράττομεν οὐ παραι-

6 sq. cf. Menandr. inc. fab. fragm. 65 (Com. Gr. IV 252 Mein.) ||
 8. 10 ὁμοίως ἐπισφαλές μαιν. — δύναμιν Stob. Flor. II 40 MA
 Br. XLIII 71 SMA (lemma: II 'Εκ τῶν προτρεπτικῶν εἰς φιλο-
 σοφίαν [ἐκ φιλοσοφ. M^d] λόγων MA, om. Br.: XLIII Ἰαμβλι^χ S,
 cum XLIII 67 cohaer. in MA) || 10. 11 καθάπερ — ζῆν Stob. Flor.
 XLVI 70 SMA (lemma Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτ. εἰς (sic M:
 πρὸς A) φιλοσ. λόγων MA: Ἰαμβλί^χ S).

1 πρὸς] εἰς Stob. Tr. || τύχης Stobaeus; quod si verum est,
 scribas in proximis ἐκδοτοί || 2 περὶ — παραμονῆς delevit Hem-
 sterhusius: loco inscriptionis habenda putat K || 4 ἀπιστητέον
 Cobet || 8 καὶ ἐπισφαλές καὶ ὅμοιον] immo ὁμοίως ἐπισφαλές
 cum Stobaeo || 9 μοχθηρῷ] πονηρῷ Stobaei (t. II) codex A ||
 10 ὑποπύῳ et καίεσθαι Stobaeus, ubi mox οὕτω (sic MAS) καὶ τῷ ||
 14 καὶ [τὸ] θεῖον, καὶ μεγαλόψυχους tentabat Diels || 15 τε delevit.

λογιζόμεθα. καὶ τὸν θεὸν σεβόμεθα κατὰ τρόπον, εἰ
τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν παρασκευάσαιμεν πάσης κακίας
ὥσπερ τινὸς κηλίδος καθαρὸν. κοσμητέον ἱερὸν μὲν
ἀναθήμασι, τὴν δὲ ψυχὴν μαθήμασιν. ὥς πρὸ τῶν
5 μεγάλων μυστηρίων τὸ μικρὰ παραδοτέον, καὶ πρὸ
φιλοσοφίας παιδεῖαν. ὁ μὲν τῆς γῆς καρπὸς δι' ἐνι-
αυτοῦ, καθ' ἕκαστον δὲ ὥρας μῦθον ὁ <τῆς> φιλο-
σοφίας ἀποδίδοται. καθάπερ χώρας μάλιστα ἐπιμελη-
τέον τῷ τῆς ἀρίστης ἐπιτυχόντι, καὶ ψυχῆς, ὅπως τῆς
10 φύσεως ἄξιον ἐνέγκηται τὸν καρπὸν.

Τοιαῦτα ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐναργῶν γνωμικῶν ὁμοιώ-
ματα παρατιθέμενος κοινῶς ἂν εἰς φιλοσοφίαν προ-
τρέψειεν.

III. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τύπος γνώμαις χρώμενος 21
15 καὶ αὐτός, οὐκέτι δὲ διὰ παραβολῆς ἀντιπαρατιθεῖς τὰς 6 2
ὁμοιώσεις, ἔμμετρος καὶ ἐναρμόνιος, γνήσιος τῶν ἀν-
δρῶν τούτων, ὃν ἔχομεν παρειληφότες ἐν ἄλλοις τε
καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεσιν, ὧν ὀλίγα ἄττα δειγματοε
παραθιτέον τὰ τοιαῦτα·

20 ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρεῖν σε -
ταῦτά σε τῆς θείας ἀρετῆς εἰς ἔχνια θήσει.

διὰ γὰρ τούτων εἰς πάντα τὰ καλὰ μαθήματά τ 3
καὶ ἐπιτηδεύματα προτρέπει, μήτε πόνων φειδῆσθαι 2
οἰόμενος δεῖν, μήτε μελέτην ὑφιέναι μηδεμίαν, εἰ 5
25 ἔρωτά τε καὶ προθυμίαν τῶν καλῶν διεγείρων, κα 2

3. 4 κοσμητέον — μαθήμ.] cf. Stob. Ecl. II 31, 53 (v. I 1
p. 210, 16 sq. Wachsm.) || 4. 6 ὥς — παιδεῖαν] cf. Stob. l. c. 2 2
(p. 206, 26 sqq.) || 20 sq. Carm. Aur. vv. 45 sq.

1 καὶ delet Vitelli || 7 τῆς addidit K || 10 ἐνέγκη καὶ conl. K ||
18 ἄττα || 20 ταῦτ' ἐκπό' || 24 μελέτης ὑφιέναι μηδεμιᾶς vel με —
λέτην ἀφιέναι μηδεμίαν Hemsterhusius.

- ματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ
 K. βίῳ καλὰς καὶ γενναίας πράξεις, πάσας δὲ παιδείας,
 καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. οὔτε
 γὰρ ἄνευ τοῦ προτραπῆναι οἷόν τε ἐστὶν ὁρμῆσαι ἐπὶ
 τὰ καλὰ καὶ γενναῖα ἐπιτηδεύματα, οὔτε οἷόν τε εὐθύς⁵
 A. ἐπὶ τὸ ἀκρότατον καὶ τελειότατον ἀγαθὸν προευνρε-
 πίζειν τινὰ πρὶν ἐμποιῆσαι ὑποκατασκευὴν τῆς ψυχῆς
 διὰ τῆς προτροπῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ κατὰ βραχὺ
 πρόεισιν ἐπὶ τὰ μείζονα ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, διὰ πάν-
 των τε διεξιέεισι τῶν καλῶν, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τὰ τε-
 λεώτατα ἀγαθὰ εὐρίσκει, οὕτως καὶ τὴν προτροπὴν¹⁰
 δεῖ ὁδῷ προϊέναι ἀρχομένην ἀπὸ τῶν κοινῶν. εἰς γὰρ
 φιλοσοφίαν ἀπλῶς παρορμήσει καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ φιλο-
 K. σοφεῖν συλλήβδην καθ' ἡντινοῦν ἀγωγὴν, μηδεμιᾶς
 τῶν αἰρέσεων ἄντικρυς προκρινομένης, ἀλλὰ κοινῶς¹⁵
 κατὰ γένος ἀπασῶν ἐπαινουμένων καὶ παρὰ τὰ ἀνθρώ-
 πινα ἐπιτηδεύματα πρεσβευομένων κατὰ τινα κοινὸν
 καὶ δημῶδη προτρεπτικὸν τρόπον. μετὰ δὲ ταῦτα μέση
 τινὶ μεθόδῳ χρηστέον, οὔτε παντάπασιν δημῶδει οὔτε
 μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικῇ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένη²⁰
 ὁλοσχερῶς ἐκατέρου τοῦ τρόπου τούτου. ἐν δὲ ταύτῃ
 κοινὰς τε πάσης φιλοσοφίας τάξομεν παρορμήσεις, ὥστε
 I. A. κευκρόσθαι αὐτὰς Πυθαγορικοῦ βουλήματος κατὰ γε
 τοῦτο, συμμεικτοὺς δὲ ἐγκαιρότατα καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν
 τούτων κυριωτάτας δόξας [εἰς ἃς προτρέπειν τῶν Πυ-
 θαγορικῶν], ὥστε οἰκτεῖον γίνεσθαι [τὸν τρόπον] τῶν

18 sqq. cf. infra c. XXI p. 306, 6 sqq. Kiessl.

18 μετὰ δὲ] hinc alterum caput in codice: ipse K et capituli α' summarium sequor || 19 sq. οὔτε μὴν (ex p. 306, 11 Kiessl.) reposui: οὐδὲ μὴν || 25 sq. εἰς ἃς (οἷας vel ἱκανὰς coni. et τῶν Πυθ. del. Vitelli) πρ. τῶν Πυθαγορικῶν et τὸν τρόπον deleui.

Ἡ δὲ μετὰ ταύτην γνώμη εἰς φυσιολογίαν ποιεῖται
τὴν παράκλησιν καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὸν οὐρανὸν θεω-
ρίαν. ἡ γὰρ τοῦτου φύσις αἰεὶ ἐστὶν ὁμοία κατὰ τὴν
αὐτὴν περιφορὰν ὡσαύτως περιούσα, ἣν ἐάν τις κατα-
μάθῃ, οὐτ' ἂν ἀπροσδόκητά ποτε προσδοκήσειεν, οὐτ'
ἂν ἀγνοήσῃε τι τῶν κατ' ἀνάγκην αὐτῷ μελλόντων
συμβαίνειν.

Αἱ δὲ ἐπὶ τοῦτοις γινώμῃ ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς
ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦνται τὴν παράκλησιν, οἷον
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους ἀνθαίρετα πῆματ' ἔχοντας
τλήμονας.
εἰ γὰρ ἀρχαὶ τῶν πράξεων εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
δύναμιν ἔχουσιν ἐξ ἑαυτῶν οἰκείαν εἰς αἴρεσιν τῶν
ἀγαθῶν καὶ φυγὴν τῶν κακῶν, ὁ μὴ χρώμενος ταύτῃ
τῇ δυνάμει τῶν δοθέντων ἐκ φύσεως αὐτῷ πλεον-
εκτημάτων ἐστὶν ἀνάξιος. οὐδὲν οὖν ἄλλο λέγει
τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς τὸν δαίμονα αἰρούμεθα, καὶ ὅτι αὐτοὶ
ἑαυτοῖς ἐσμεν ἐν τύχῃ τάξει καὶ δαίμονος, καὶ
εὐδαίμονας αὐτοὶ ἑαυτοὺς παρασκευάζομεν· ὁ
μόνον τὸ καλὸν προτρέπει καὶ τὴν τοῦτου τιμὴν
ἑαυτὸ αἰρετὴν ἐπιδείκνυσι.

Παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν·

10 sq. Carm. Aur. vv. 54 sq.

4 περιούσα A: περιούσαν (cf. Plat. Theaet. p. 153
Hemsterhusius: vel hoc vel <καὶ> κατὰ scripserit K. servanda
duxī atticam verbi περιέναι formam: cf. Voemel ad Demosth.
IV 10 (Thuc. 1, 30, 3. Xen. Hell. 3, 2, 25), Epicurus ap. D. L.
X 114 (Usener, Epicur. p. 53, 17), et comicorum loci quos com-
posuit Iacobi in Indice dict. com. p. 832 s. v. περίεμι || 5 οὐτ'
ἂν (priori loco) A: οὐ τὰ || 10 δὲ || 21 αὐτὸ Hemsterhusius =
'auctor in animo habuit μόνον τὸ καλὸν καὶ δι' ἑαυτὸ αἰρε-
τόν' K || αἰρετὴν A: ἀρετὴν.

οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐτ' ἐσορῶσιν
οὕτε κλύουσιν, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾷσι.

τὸ γὰρ ἐγγὺς εἶναι τὰγαθὰ καὶ συμπεφυκέναι ἡμῶν
τῇ ψυχῇ πάντων δὲ ὑπάρχειν οἰκειότατα ἡμῖν, θαν-
μαστῶς ἐστὶ προτρεπτικά. καὶ τὸ μῆτε ὁρᾶν μῆτε
ἀκούειν, ὑπὸ δὲ τῆς αἰσθήσεως ἐπισκοτεῖσθαι, δαι-
μονίως εἰς τὴν νοερὰν ζωὴν παρακαλεῖ, ὥς τοῦ νοῦ
μόνου καὶ ὁρῶντος πάντα καὶ ἀκούοντος. ἡ δὲ ἀπαλ-
λαγὴ τῶν κακῶν, ἣν ὀλίγοι καθορῶσι, προτρέπει εἰς
τὴν λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὴν ζωὴν τὴν
καθ' ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς, ἥντινα μελέτην θανάτου
προσαγορεύομεν.

Καὶ ἄλλος δ' ἐστὶ προτρεπτικὸς τρόπος ἐφεξῆς
ἀπὸ τῆς διαβολῆς τῶν κακῶν. οὐ γὰρ ἀνεκτόν ἐστι
κυλινδρῶις εἰοκίτας

ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρεσθαι, ἀπείρουνα πῆματ' ἔχοντας.
τὸ γὰρ βίαιον καὶ ἀλόγιστον καὶ εἰκῇ φερόμενον καὶ
ἄλλοτε ἄλλοτον καὶ μάλιστα τὸ ἀπέραντον ἢ κακία
παρίστησιν, ἃ δεῖ διαφερόντως φεύγειν.

Ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη.

λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.
ἐνταῦθα καὶ τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπέ-
δειξε, καὶ τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως

1 sqq. Carm. Aur. vv. 55 sq. || 5 sqq. cf. Epicharm. ap. Mulla-
lach I p. 144 (Lorenz, p. 255 sq.). Vit. Pyth. p. 158, 16 sqq. Nauck
et infra Protr. p. 178, 16 sqq. Kiessl. || 11 cf. Plat. Phaedon. p. 67 D
(Stallbaum ad p. 64 A) || 16 et 21 sq. Carm. Aur. vv. 58—60.

ἀλλότριον ζῶον, ὅπερ οἱ μὲν πολυκέφαλον θηρίον·
οἱ δὲ θνητόν τι ζώης εἶδος, ἄλλοι δὲ φύσιν γενεσιουργόν
καλοῦσιν· ἐνταῦθα δὲ ἔριν σύμφυτον ἐπω-
νόμασεν, οὐχ ὥς ἴσην τάξιν ἔχουσαν ἡμῶν πρὸς τὴν
5 κυριωτάτην ζωὴν, ἀλλ' ὥς συνοπαδὸν συνακολουθοῦ-
σαν τῇ πρεσβυτέρῳ ζωῇ. ταύτην δὴ οὖν παραγγέλλει
φεύγειν, ἀντὶ δὲ ταύτης ἀνταλλάττεσθαι τὴν ἄνευ
ἐναντιώσεως ἐνοειδῇ νοερὰν ἐνέργειαν, ἥτις ἀντὶ μὲν
τοῦ βλέπειν ἀγαθοειδῆς ἐστίν, ἀντὶ δὲ τοῦ ῥέπειν
10 εἰς ὕλεθρον σωτηρίας ἀρχὴν παρέχει, καὶ τὴν μὲν
ἐπεισοδιώδη καὶ δευτέραν συνεπομένην ὑπόστασιν
ὥς ἀλλοτρίαν ἐκτὸς μεθίησι, τὴν δὲ πρωτοῦργον καὶ
ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐν ἑαυτῇ πάντα ἔχουσαν τελεωτάτην
ζωὴν προσεῖληφε. διὰ πάντα οὖν ταῦτα ἐκείνην
15 μὲν ὥς ἐπὶ βραχύτατον συστέλλειν ἄξιον, ταύτην
δὲ προάγειν ὥς ἐπὶ πλεῖστον· καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ
νοῦν ζωὴν ἢ τοιαύτην προτροπὴ γέγονεν ἀνυσιμωτάτη
Πρὸς γε μὴν τὴν θείαν τελειότητα καὶ τὴν μετὶ
θεῶν συνεπομένην ἀρίστην κατάστασιν αἱ τοιαῦτα
20 γινώμμαι παρακαλοῦσι·

Ζεῦ πάτερ, ἡ πολλῶν γε κακῶν παύσεως ἅπαντας,
εἰ πᾶσιν δείξεις οἷω τῷ δαίμονι χρῶνται.

ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.

ἐν δὴ τούτοις μία μὲν ἀρίστη παρὰ κλησις εἰς τὴν
25 θείαν εὐδαιμονίαν ἢ μεμιγμένη ταῖς εὐχαῖς καὶ ἀνα-
κλήσεσι τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ βασιλέως αὐτῶν

1 πολυκ. θηρ.] Plat. Civit. IX p. 588 C || 21 sqq. Carm. Aur.
vv. 61—63.

3 ἐπωνόμασεν scripsit K: ἐπωνόμασαν || 21 γε] τε. cf. Naeck
ad h. vers. || 22 πᾶσι || δείξαις Carm. Aur.

ἰός, δευτέρα δὲ ἡ τοῦ δοθέντος καὶ συγκληρωθέν-
 ὤς ἡμῖν ἀπὸ τῶν θεῶν δαίμονος δείξεις ἐμφανῆς καὶ
 ἰ² αὐτοῦ πάλιν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναγωγῇ. οὐδὲ γάρ
 ν ἄλλως τις δυνηθεῖη πρὸς τὸ θειότατον ἑαυτοῦ
 : καὶ κυριώτατον τῆς οὐσίας ἀναδραμεῖν, εἰ μὴ τῷ⁵
 τοιοῦτῳ δαίμονι ἡγεμόνι χρῆσαιτο, ὃν δεῖ πάντα τὸν
 ἐραστὴν τῶν θεῶν γνησίως ἀποκαθαίρειν. ἀφ' οὗ δὴ
 πρώτη μὲν ἔσται κακῶν παῦλα τῶν συμπεφυκῶτων
 ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἔπειτα γυνῶσις ἡμῖν ἀληθινῇ
 παρέσται τῆς δαιμονίας καὶ μακαρίας ζωῆς, ὅση τίς¹⁰
 ἔστι καὶ ὁποῖα· μεθ' ἧς ἀνιόντες τὸ ἀρχηγὸν θείον
 γένος τῶν ἀνθρώπων κατοψόμεθα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐνι-
 δρυθέντες τέλος ἔξομεν τοῦ προτεθέντος ὑπὸ τῶν
 θεῶν τοῖς ἀνθρώποις μακαριωτάτου βίου.

Ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸς τὴν μετέσταςιν τῆς ψυχῆς¹⁵
 προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτήν, καθ'
 ἣν ἀπῆλλακται τοῦ σώματος καὶ τῶν τῷ σώματι συν-
 ηρημένων φύσεων. λέγει δὲ οὕτως·

ἡνίοχον γνώμην στήσον καθύπερθεν ἀρίστην,
 ἣν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλευθέρον ἔλθης,²⁰
 ἔσσειαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.
 τὸ μὲν οὖν ἐν τῇ ἀνωτάτῳ τάξει τὸν ἄριστον νοῦν
 ἡγεμόνα προστήσασθαι, τῆς ψυχῆς ἀκραιφνή τὴν
 ὁμοιότητα διασφῆζει πρὸς τοὺς θεοὺς, εἰς ἣν καὶ

19 sqq. Carm. Aur. vv. 69—71.

2 fort. καὶ <ῆ> || 10 sq. ὅση (η ex corr.) et ὁποῖα || 18 et p. 16, 3
 φύσεων et φύρσιν? Vitelli, cui tum vocis φύραμα usus (ex gr.
 Marc. Anton. Comm. 7, 68 p. 94, 20 Stich.), tum alii scriptorum loci
 observabantur, inprimis Plat. Phaedon. p. 66 C (infra p. 184, 1
 Kiessl.). praeterea conferri iubet Valckenaer ad Eur. Hipp. 1114
 p. 283. at cf. Phaedon. p. 67 A (infra p. 186, 16 Kiessl.)? || 23 ἀ-
 stinguit post ψυχῆς.

προτρέπει πρώτως· τὸ δ' ἀπολιπεῖν τὸ σῶμα καὶ μεταστῆναι εἰς τὸν αἰθέρα, μεταλλάττειν καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει εἰς τὴν τῶν θεῶν καθαρότητι καὶ ἀντὶ θνητοῦ βίου ἀθάνατον ζωὴν προαιρεῖσθαι.
 5 εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν τε ἀποκαθίστασθαι παρέχει καὶ μετὰ θεῶν περιόδον, ἥνπερ εἰχομεν καὶ πρότερον πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἀνθρώπινον εἶδος. πέφηνεν ἄρα καὶ ἡ τῶν τοιούτων παρακλήσεων μέθοδος εἰς ὅλα τὰ γένη τῶν ἀγαθῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ εἶδη τῆς βελ-
 10 τίονος ζωῆς ἡμᾶς προτρέπουσα.

IV. Εἰ δὲ δεῖ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὰς ἐσωτερικὰς τε καὶ ἐπιστημονικὰς προτροπὰς ὁρμῆσαι, προχειρισώμεθα πρώτως ἐκείνας, ὅσαι μετὰ τοῦ διδασκῆναι παρέχουσιν τῶν κυριωτάτων καὶ πρώτων οὐσιῶν ὁμοῦ καὶ προτρέ-
 15 πουσιν ἐπὶ τὴν θεολογικὴν καὶ νοερὰν αὐτῶν ἀνέν-
 ρεσίν τε καὶ μάθησιν, καὶ πρὸς τὴν πρεσβυτάτην σοφίαν παρακαλοῦσιν. Ἀρχύτας τοίνυν ἐν τῷ Περὶ σοφίας εὐθὺς ἀρχόμενος προτρέπει οὕτως· 'τοσοῦτον αὖ διαφέρει σοφία ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις
 20 πράγμασιν, ὅσον ὄψις μὲν αἰσθασίων σώματος, νόος δὲ ψυχᾶς, ἥλιος δὲ ἄστρον. ὄψις τε γὰρ ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τῶν ἄλλων αἰσθασίων ἐντὶ καὶ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίᾳ τὸ δέον ἐπικραίνων καὶ ὄψις καὶ
 25 δύναμις τῶν τιμιωτάτων ὑπάρχων. ἥλιός γε μὲν ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν-¹¹

18 sqq. Archytæ fragmenta v. in Mullach I p. 558 sqq.

20 πράγμασιν m. rec. marg. Laur. 86, 29: σώμασιν || 23 ἐντι K: ἐστὶ || λόγῳ || 24 et p. 17, 26 διανοίας (cl. p. 18, 1) conl. K: διανοία || 24 Galei (opusc. Mythol. p. 732) coniecturam ἐπικραίνων improbat I. Conr. Orelli (opusc. vet. sentent. II p. 682).

ν· ὁρῆται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεν-
ται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα
τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῆται μετ'
'σθάσιος.' πάνυ ἐπιστημονικῶς ἐνταῦθα τὴν τε
βίαν καὶ ἐνέργειαν τῆς σοφίας ἐπιδείκνυσιν, καὶ ἀπὸ 5
ὅς χρησιμωτάτην αὐτὴν εἶναι καὶ ἡγεμονικωτάτην
μεῖται τὴν προτροπὴν ἐπὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν θεωρίαν.
Ἄλλο δὲ θαυμάσιον οἶον εἰς προτροπὴν ἀγαθὸν
φέρεται· ἀπὸ γὰρ τῶν γνωρίμων ποιεῖται τὴν ὑπό-
ησιν δι' ἀναλογίας ἐναργοῦς. τὸ γὰρ ὕψιν εἶναι 10
υἱάτην τῶν αἰσθήσεων καὶ ἀκριβεστάτην καὶ τιμιω-
την πᾶσι πρόδηλον, καὶ τὸ τὸν ἥλιον τῶν ἄστρον
εἰρῆχειν οὐδένα λέληθε, καὶ τὸ τὸν νοῦν τῆς ψυ-
χῆς εἶναι ἐξάρχοντα ἐν ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις προ-
λήψαμεν. ἀπὸ δὲ τούτων τὸ διαφέρον παραδηλοῖ 15
ἡ σοφίας πρὸς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα
ωρίμως καὶ ἐπιστημονικῶς, ὥστε εὐμαθὲς εἶναι τὸ
ἡδὲς καὶ εὐληπτον τοῖς ἀκούουσι τὸ κρυπτόμενον
ἀφανεῖ. πρὸς τούτοις τοίνυν καὶ ἀπὸ τῶν δια-
φορῶν ἐκάστου ἢ τε εἰδησις τῆς σοφίας καὶ ἢ πρὸς 20
τὴν προτροπὴν ἀναδιδάσκειται. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ ἡ
μὲς ἐκαβολεστικά καὶ πολυειδεστικά τᾶν ἁλλῶν
'σθασίων ἐντί, καὶ ἡ σοφία κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ
ῥρωτάτω ἀφεστηκότα ὥς παρόντα νοεῖ καὶ πάντων
ἐν ὄντων τὰ εἶδη περιέληφεν ἐν ἑαυτῇ· τοῦτο δέ, 25
ὁ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίας τὸ δέον
εἰκράινων καὶ ὕψις καὶ δύναμις τῶν τιμιω-
τῶν ὑπάρχων, πάντως που καὶ ἡ σοφία ὡσαύτως

3 τε post τράφεται transposui, quod post ζωπυρῆται lege-
tur; cf. ad p. 18, 9 || 15 num ἀποδηλοῖ? || 23 ἐντί K: ἐστὶ ||

πορρωτέρ.

ὑπερέχει λόγου καὶ διανοίας καὶ ταῖς ἀπλουστέροις
 τούτων ἐπιβλητικαῖς νοήσεσι τὰ ὄντα θεωρεῖ, τὰ
 ἀγαθὰ κρίνει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐπιτελεῖ ἐν ἑαυτῇ, τι
 τε νοητῶν ἐστὶν ὕψις καὶ δύναμις τῶν θειοτάτων ἰ
 5 τελειοτάτων ἐνεργειῶν ὑπάρχει· τοῦτο δ' αὖ, εἰ
 ἥλιος ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν
 των ὁρῆται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεννι
 ται καὶ νοηται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα
 τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῆται μ
 10 αἰσθάσιος· δηλὸν πόν καὶ ἀπὸ τούτων γίγνεται
 ὀφθαλμός ἐστι καὶ ζωὴ τῶν νοερῶν ἢ σοφία, καὶ
 ὁραῖσθαι τοῖς νοοῦμένοις παρέχει πᾶσι καὶ τὸ εἶ
 τοῖς οὖσι, δημιουργίας τε πάσης ἀρχηγὸς γίγνεται
 τῷ κόσμῳ καὶ γεννήσεως τῆς πρώτης καὶ τάξεως,
 15 δὴ καὶ ἐν ἡμῖν ὡσαύτως. τὴν δὴ τοιαύτην τε
 τοσαύτην αἰτίαν καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ παρέχουσιν
 οὐκ ἂν μετὰ μεγάλης σπουδῆς μεταθέοι ἂν προθύμ
 βουλούμενος τῆς ἀρίστης εὐδαιμονίας μεταλαμβάνει
 Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τίμιον εἶναι τὴν σοφ
 20 προτιοῦσα εἰς προτροπὴν ἔφοδος ἐστὶ τοιαύτη, ἣ δὲ ἰ
 τοῦ ὄντως ἀνθρώπου ὑπομιμνήσκουσα τῆς ἐπὶ τὰ α
 προτροπῆς διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυται τῶν οὕτω λε
 μένων· Ἄνθρωπος πάντων ζῴων ἐπὶ πολλὴ
 γέγονε σοφώτατος· θεωρῆσαι τε γὰρ δύναται
 25 ἐντι τὰ ἔόντα καὶ ἐπιστάμην καὶ φρόναι
 λαβὲν αὐτῶν ἀπάντων. παρὸ καὶ ἐνεχάρι
 [καὶ ἐπεσημήνατο] τὸ θεῖον αὐτῷ τὸ τῷ πανι
 λόγῳ σύσταμα, ἐν ᾧ τὰ τε εἶδεα πάντα

7 γεννᾶται || 9 τε post τράφεται traieci; est in co
 post ἀέξεται || 25 ἐντι K: ἐστι || 26 λαβὲν Gale p. 733: λάβ
 27 καὶ ἐπεσημήνατο deleuit Vitelli.

κ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵
 ἰόντος ἐνδέδασται καὶ τὰ σαμασίαι [τε] τῶν
 ὀνυμάτων τε καὶ ῥημάτων. τοῖς μὲν γὰρ φθόγ-
 γοις τᾶς φωνᾶς τόπος ἀφώρισται φάρυγξ καὶ
 στόμα καὶ ῥῖνες. ὥσπερ δὲ τῶν φθόγγων, δι'
 ὧν τὰ ὀνύματά τε καὶ ῥήματα τυπούμενα σαμα- 5
 νεται, γέγονεν ἄνθρωπος ὄργανον, οὕτω δὲ
 Α καὶ τῶν νοημάτων ἐν τοῖς ἰόντεσσιν ὅπτιζο-
 μένοις. ἔργον σοφίας τοῦτο δοκεῖ μοι ἦμεν,
 ποθ' ὅπερ καὶ γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος
 καὶ ὄργανα δὲ καὶ δυνάμεις εἴλαφε παρὰ τῷ 10
 θεῷ· αὕτη ἡ ἐφοδος ἐπὶ τὴν προτροπὴν ἀπὸ τῆς
 φύσεως γέγονε τοῦ ἀνθρώπου. εἰ γὰρ σοφώτατος
 ἐστὶ καὶ θεωρησάμενος τὰ ὄντα δυνατός, τῆς θεωρητικῆς
 αὐτὸν καὶ θεολογικῆς σοφίας δεῖ ἀντιποιεῖσθαι· καὶ
 εἴπερ ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν λαβεῖν ἀπάντων δυνάμιν 15
 Κ ἔχει παρὰ τῆς φύσεως, τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην
 αὐτὸν δεῖ μεταδιώκειν καὶ τὴν κατὰ φρόνησιν ἀρετὴν
 ὡς μάλιστα αὐτῷ πρέπουσαν. διότι γε μὴν ἐνετυ-
 πώσατο ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τὸ τοῦ παντὸς λόγου
 σύστημα, ἐν ᾧ καὶ τὰ εἶδη πάντα τῶν ὄντων καὶ αἱ 20
 σημασίαι ἐνυπάρχουσι τῶν ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων,
 διὰ τοῦτο τῆς λογικῆς αὐτὸν φιλοσοφίας πάσης ἀντι-
 λαμβάνεσθαι προσήκει, ἐπειδὴ οὐ τῶν σημαινομένων
 μόνον <διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον> γέγονεν ὁ ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ καὶ τῶν νοημάτων τῶν ἐν τοῖς οὖσι 25

1 ἐνδέδασται] cf. Kiessling ad Vit. Pyth. p. 410 (§ 201) ||
 ται] ται || τε delet K || 3 τὰς φωνᾶς || 7 ὀπτιζομένοις corrup-
 tum: ὀπτιζομένων Gale: ὀπτιζομένοις θεαρός. καὶ τοῦτο δοκεῖ
 (deletis ἔργον σοφίας) scripsit K || 8 σοφίας· τοῦτο || 9 ποθ' ὅπερ
 Vulcanius: ποθ' ἄπερ || 18 ἐνετυπώσατο Vitelli: ἀνετυπώσατο ||
 24 διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον addidi: διὰ τῶν φθόγγων μόνον
 γέγ. ὁ ἀνθρ. ὄργανον conl. K.

ὑπερέχει λόγου καὶ διανοίας καὶ ταῖς ἀπλουσιτέ-
 ρουτων ἐπιβλητικαῖς νοήσεσι τὰ ὄντα θεωρεῖ, τὰ
 ἀγαθὰ κρίνει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐπιτελεῖ ἐν ἑαυτῇ, ἡ
 τε νοητῶν ἐστὶν ὄψις καὶ δύναμις τῶν θειοτάτων
 5 τελειοτάτων ἐνεργειῶν ὑπάρχει· τοῦτο δ' αὖ, εἰ
 ἥλιος ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχ-
 τῶν· ὁρῇται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεν-
 ται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα
 τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῇται μ
 10 αἰσθάσιος· δηλὸν πού καὶ ἀπὸ τούτων γίνεται
 ὀφθαλμός ἐστι καὶ ζωὴ τῶν νόερων ἢ σοφία, καὶ
 ὁρᾶσθαι τοῖς νοουμένοις παρέχει πᾶσι καὶ τὸ εἰ
 τοῖς οὖσι, δημιουργίας τε πάσης ἀρχηγὸς γίνεται
 τῷ κόσμῳ καὶ γεννήσεως τῆς πρώτης καὶ τάξεως,
 15 δὴ καὶ ἐν ἡμῖν ὡσαύτως. τὴν δὴ τοιαύτην τε
 τοσαύτην αἰτίαν καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ παρέχουσαν
 οὐκ ἂν μετὰ μεγάλης σπουδῆς μεταθέοι ἂν προθύ-
 βουλόμενος τῆς ἀρίστης εὐδαιμονίας μεταλαμβάν
 Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τίμιον εἶναι τὴν σοφ
 20 προοῦσα εἰς προτροπὴν ἐφοδός ἐστι τοιαύτη, ἣ δὲ
 τοῦ ὄντως ἀνθρώπου ὑπομιμνήσκουσα τῆς ἐπὶ τὰ α
 προτροπῆς διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυνται τῶν οὕτω λι
 μένων· ἄνθρωπος πάντων ζῳῶν ἐπὶ πολ.
 γέγονε σοφώτατος· θεωρῆσαί τε γὰρ δύνα
 25 ἐντι τὰ ἔόντα καὶ ἐπιστάμαν καὶ φρόνα
 λαβὲν αὐτῶν ἀπάντων. παρὸ καὶ ἐνεχάρ
 [καὶ ἐπεσημήνατο] τὸ θεῖον αὐτῷ τὸ τῷ παν
 λόγῳ σύσταμα, ἐν ᾧ τὰ τε εἶδεα πάντα

7 γεννᾶται || 9 τε post τράφεται traieci; est in co
 post ἀέξεται || 25 ἐντι K: ἐστι || 26 λαβὲν Gale p. 733: λάβ
 27 καὶ ἐπεσημήνατο delevit Vitelli.

κ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵
 ἰόντος ἐνδέδασται καὶ τὰ σαμασίαι [τε] τῶν
 ὀνυμάτων τε καὶ φημάτων. τοῖς μὲν γὰρ φθόγ-
 γοις τᾶς φωνᾶς τόπος ἀφώρισται φάρυγξ καὶ
 στόμα καὶ ῥίνες. ὥσπερ δὲ τῶν φθόγγων, δι'
 ὧν τὰ ὀνύματά τε καὶ φήματα τυπούμενα σαμα- 5
 νεται, γέγονεν ἄνθρωπος ὄργανον, οὕτω δὲ
 Α καὶ τῶν νομάτων ἐν τοῖς ἐόντεσσι † ὀπιζο-
 μένοις. ἔργον σοφίας τοῦτο δοκεῖ μοι ἦμεν,
 ποθ' ὅπερ καὶ γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος
 καὶ ὄργανα δὲ καὶ δυνάμεις εἴλαφε παρὰ τῷ 10
 θεῷ· αὕτη ἡ ἐφοδος ἐπὶ τὴν προτροπὴν ἀπὸ τῆς
 φύσεως γέγονε τοῦ ἀνθρώπου. εἰ γὰρ σοφώτατος
 ἐστὶ καὶ θεωρῆσαι τὰ ὄντα δυνατός, τῆς θεωρητικῆς
 αὐτὸν καὶ θεολογικῆς σοφίας δεῖ ἀντιποιεῖσθαι· καὶ
 εἴπερ ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν λαβεῖν ἀπάντων δυνάμιν 15
 Κ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵
 ἔχει παρὰ τῆς φύσεως, τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην
 αὐτὸν δεῖ μεταδιώκειν καὶ τὴν κατὰ φρόνησιν ἀρετὴν
 ὡς μάλιστα αὐτῷ πρέπουσαν. διότι γε μὴν ἐνετυ-
 πώσατο ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τὸ τοῦ παντός λόγου
 σύστημα, ἐν ᾧ καὶ τὰ εἶδη πάντα τῶν ὄντων καὶ αἱ 20
 σημασίαι ἐνυπάρχουσι τῶν ὀνομάτων τε καὶ φημάτων,
 διὰ τοῦτο τῆς λογικῆς αὐτὸν φιλοσοφίας πάσης ἀντι-
 λαμβάνεσθαι προσήκει, ἐπειδὴ οὐ τῶν σημαινομένων
 μόνον <διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον> γέγονεν ὁ ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ καὶ τῶν νομάτων τῶν ἐν τοῖς οὐσι 25

1 ἐνδέδασται] cf. Kiessling ad Vit. Pyth. p. 410 (§ 201) ||
 ται] || τε delet K || 3 τὰς φωνᾶς || 7 ὀπιζομένοις corrup-
 tum: ὀπιζομένων Gale: ὀπιζομένοις θεαρός. καὶ τοῦτο δοκεῖ
 (deletis ἔργον σοφίας) scripsit K || 8 σοφίας· τοῦτο || 9 ποθ' ὅπερ
 Vulcanius: ποθ' ἄπερ || 18 ἐνετυπώσατο Vitelli: ἀνετυπώσατο ||
 24 διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον addidi: διὰ τῶν φθόγγων μόνον
 γάρ. ὁ ἄνθρ. ὄργανον coni. K.

θεωρὸς ὑπάρχει, καὶ πρὸς τοῦτο γέγονε καὶ ὄργα
καὶ δυνάμεις εἴληφε παρὰ τοῦ θεοῦ. διὰ ταῦτα
πάλιν περὶ πᾶν τὸ ὄν, ἢ ὄν, τῆς θεωρητικῆς σοφί-
ἐφίεσθαι αὐτὸν χρή, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ κριτή-
5 πάσης γνώσεως μεταθεῖν ἐπιστημονικῶς περὶ πᾶν
τὰ γένη τῶν ὄντων· αὐτόν τε τὸν νοῦν καθ' ἑαυ-
καὶ τὸν καθαρώτατον λόγον ἐπισκοπεῖσθαι ἄξιον· ὅ-
σαι ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαὶ ἐνδίδονται εἰς τὰ καλὰ ἁ-
ἀγαθὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ ὅσα περὶ ἀρετ-
10 ἐπιλογιζόμεθα καθόλου, καὶ ὅσα περὶ μαθημάτων
ἄλλων τινῶν τεχνῶν ἢ ἐπιτηδευμάτων μανθάνομε
προσθήκει προθύμως ἀναδιδάσκεσθαι. καὶ οὕτω πρὸς
ὅλην τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς φύσεως ἡ
ἀνθρώπου ὁρμωμένη γέγονε παρακλήσις.

15 Ποιεῖται δὲ καὶ ἄλλην σύμμικτον ἐφοδὸν ἐπὶ τὰς αἰ-
προτρέπουσαν ὧδέ πως· γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄ-
θροπος ποτιτὸ θεωρῆσαι τὸν λόγον τὰς τῷ ὁ-
φύσιος· καὶ τὰς σοφίας ὧν ἔργον <κταῖσθαι> καὶ
θεωρεῖν τὰν τῶν ἐόντων φρόναςιν· ὁ δὲ δὴ φαί-
20 ἐν τούτοις σύμμικτον, ἐκεῖνό ἐστι· τῇ γὰρ ἰδίᾳ φύ-
τὴν κοινὴν συνεκέρασεν, ὥς ἔχουσιν τούτων συμ-
μίαν πρὸς ἀλλήλας. εἰ γὰρ ὁ τε λόγος τοῦ ἀνθρώπου
θεωρητικός ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ τὰς τῷ ὁλῷ φύσι-
καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου κτᾶται καὶ θεωρεῖ τ-
25 τῶν ἐόντων φρόναςιν, ὁμοῦ μὲν ὁμολογία οἱ
ἀποδείκνυται τῆς μεριστῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς ἡ-
ὅλου νοερᾶς φύσεως, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ προτροπὴ τελει-

16. 19 γέγονε — φρόναςιν Perictione ap. Stob. Flor. I

8 ὁρμαὶ Vitelli || 18 σοφίας ὧν scripsit K: σοφίας· ὧν || κ-
σθαι addidit K || 19 θέωρεν || 28 τῷ ὁλῷ Gale: τῷ λόγῳ.

τέρει γέγονεν. οὐ γὰρ ἄλλως διαβιωσόμεθα κατὰ φύσιν, οὐ πάντες διαφερόντως ἐφιέμεθα, ἐὰν μὴ κατὰ λόγον ζῶμεν τὸν θεῖον καὶ τὸν ἀνθρώπινον, οὐδὲ ἄλλη πη εὐδαιμονήσομεν, ἐὰν μὴ κτησώμεθα διὰ φιλοσοφίας καὶ θεωρήσωμεν τὴν τῶν ὄντων φρόνησιν. ἄλλη 5 τοίνυν ἐν τούτοις τοιαύτη νοείσθω σύμμιξις· ἐν ταύτῃ γὰρ παρορμᾷ ἐπιχειρεῖ εἰς τε τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. τὸ μὲν γὰρ κτήσασθαι φρόνησιν ποιητικῆς τινός ἐστι καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς ἔργον, ἧς τέλος οὐ τὸ κατιδεῖν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ 10 τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ τῶν ἐνεργειῶν, τό γε μὴν θεωρῆσαι τοῦ θεωρητικοῦ νοῦ ἐνέργημα ὑπῆρχε. πρὸς ἀμφοτέρω τοίνυν ἡ προτροπὴ δεόντως γέγονεν.

Ἐπεὶ τοίνυν μᾶλλον τὸ κοινὸν καὶ διατεῖνον ἐπὶ πάντα τῆς σοφίας ἀγαθὸν διαφαίνεται, καὶ ἡ προτροπὴ 15 τελειωτέρα πρὸς αὐτὸ γίνεται διὰ τῶν τοιούτων· ἡ σοφία οὐ περὶ τι ἀφωρισμένον ἐντὶ τῶν ὄντων, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ πάντα τὰ ὄντα, καὶ δεῖ μὴ πρώ- 20 ταν αὐτὰν τὰς ἀρχὰς αὐτὰς ἀνευρέσθαι, ἀλλὰ τὰς κοινὰς τῶν ὄντων· οὕτω γὰρ ἔχει σοφία περὶ πάντα τὰ ὄντα ὥς ὅψις περὶ πάντα τὰ ὄρατά. τὰ ὧν καθόλου πᾶσι συμβεβακότα συνιδέν καὶ θεωρὲν τὰς σοφίας οἰκῆον, καὶ διὰ τοῦτο σοφία τὰς τῶν ὄντων ἀπάντων ἀρχὰς ἀνευ- 25 ρίσκει· πάλιν γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἀφορίζει περὶ τι

16. 25 ἡ σοφία — ἀνευρίσκει] cf. Perictione ap. Stob. Flor. I 63.

10 κατιδεῖν (<τὸ ἀγαθόν>)? cf. Schol. || 16 τελειωτέρα || 19 αὐτὰς (vel αὐταύτας) Vitelli: αὐτὰς || 22 ὧν K: ὧν || 22 et p. 22, 6 καθόλου || συμβεβακότα et 23 οἰκείον: doricis formas servavit Stobaeus.

μέρος τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἀλλὰ κοινῇ διήκειν φη
ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα, τὰς τε ἀρχὰς τὰς κοινὰς τῶν ὄν-
την αὐτὴν ἐπισκοπεῖν καὶ κατὰ γένη τὰυτα θεωρεῖν
καὶ κατὰ ἀπλουστάτας ἐπιβολὰς, ὥσπερ ἡ ὄψις ἰ-
5 ὁρατοῖς ἐπιβάλλει, τοὺς τε καθόλου λόγους πάν-
των αὐτὴν περιέχειν, καὶ πρὸς τοῦτω θεωρεῖν
διαλογίζεσθαι· μόνην δὲ καὶ ἀνυπόθετον εἶναι ἰ-
στήμην, ἅτε δὴ τῶν ὄντων πάντων τὰς ἀρχὰς ἀν-
ρὶσκουσάν καὶ περὶ τῶν οἰκείων ἑαυτῆς ἀρχῶν δι-
10 μένην λόγον διδόναι. εἰς καλὸν ἔρα συμβαίνει
ἔφοδος τῆς προτροπῆς· εἰ γὰρ τῆς τοιαύτης σοφ-
οὔτε καθολικωτέραν οὔτε τελειότεραν οὔτε κοινοτέ-
ραν οὔτε ἀνταρκεστέραν οὔτε ἀγαθοειδεστέραν ἢ καλλί-
στυναι λογισμῷ λαβεῖν, ταύτης ἐφίεσθαι χρὴ τ-
15 βουλομένους κατὰ λόγον καὶ νοῦν εὐδαιμονεῖν.

Ἐν τῷ τέλει τοίνυν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀκρότατον ἄναι-
καὶ παράκλησις ὧδέ πως· ὅστις ὦν ἀναλῦσαι οἷός
ἐντι πάντα τὰ γένη ὑπὸ μίαν τε καὶ τὰν αὐ-
τῆς ἀρχὴν καὶ πάλιν συνθεῖναι τε καὶ συναρ-
20 μήσασθαι, οὗτος δοκεῖ μοι καὶ σοφώτα-
τος ἦμεν καὶ παναλαθέστατος, ἔτι δὲ καὶ κα-
τασκοπιὰν εὐρηκέναι, ἀφ' ἧς δυνατὸς ἐσσεῖ
τὸν θεὸν κατοψεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἐν
συστοιχίᾳ καὶ τάξει τῇ ἐκείνῳ κατακεχω-
25 σμένα, καὶ ταύταν ἀρματήλατον ὁδὸν ἐκπο-

17. 24 ὅστις ὦν — κατακεχωρισμένα Perictione l. c.

6 τοῦτο fort. recte K, nescio unde || 7* πρώτῃν Vite
17 ὅστις ὦν] hinc novum caput (IV) in A || τ' ἐντι K: τέ ἐ-
19 συναρτιδμάσασθαι coniecit K || 21 παναλαθέστατος Gale: πι-
ληθέστατος || 24 τάξει Mullach (II p. 33) || ἐκείνῳ K: ἐκείν-
25 ταύταν τάν K, nescio unde.

σάμενος τῷ νόμῳ κατ' εὐθείαν ὁρμαθῆμεν καὶ
 τελεοδομαῖσαι τὰς ἀρχὰς τοῖς πέρασιν συν-
 ἅπαντα καὶ ἐπιγινόντα διότι ὁ θεὸς ἀρχὰς τε καὶ
 τέλος καὶ μέσον ἐντὶ πάντων τῶν κατὰ δίκαν
 τε καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον περαινομένων. σαφὲς ὅ-
 τι καὶ ἐν τούτοις τὸ τέλος ἐπέθηκε τῆς θεολογικῆς
 προτροπῆς, μὴ ἴστασθαι ἀξιῶν ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀρχῶν
 καὶ πάντων τοῦ ὄντος γενῶν, ἀναλύσειν δὲ προθυ-
 μούμενος ὑπὸ μίαν τε καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα,
 ἀπὸ δὲ τῆς μιᾶς διαιρῶν κατὰ ἀριθμὸν ὠρισμένον τὰ 10
 πλησίον τοῦ ἑνὸς καὶ οὕτως ἀεὶ τὰ πορρωτέρω ἀφι-
 στάμενα καὶ διυστάμενα ἐπισκοπῶν, ἕως ἂν ἐπὶ τὰ
 σύνθετα καὶ ἐκ πολλῶν συνεσθηκότα συναριθμῆσθαι
 τὸ πλήθος· ἐπ' ἅμφω τε οὕτω προῖων ἱκανὸς ἦν ἀνάγειν
 τε ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐπὶ τὸ ἓν καὶ κατάγειν 15
 ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ πλήθος. ἐπεὶ δὲ μάλιστα ἀλη-
 θείας καὶ σοφίας ἐφιέμεθα, προτρέπων ἐπὶ τὴν τοι-
 αύτην ἐπιστήμην σοφώτατον καὶ παναληθέστατον φησιν
 εἶναι τὸν τὴν τοιαύτην διαιρετικὴν ἔχοντα ἐπιστήμην
 διὰ τῶν πρώτων εἰδῶν καὶ γενῶν, συνάγοντά τε αὐτὴν 20
 εἰς ἓν διὰ τῆς ὀριστικῆς ἐπιστήμης, τοῦ τε ἑνὸς ὄντα
 θεωρητικόν, ὅπερ τέλος ἐστὶ πάσης θεωρίας. καὶ τούτου
 ὅ' ἐτι κυριώτερον ἀγαθὸν ἐπήγαγε, τὸ ὥσπερ ἀπὸ
 σκοπιᾶς ἐντεῦθεν δύνασθαι τὸν θεὸν καθορᾶν καὶ
 πάντα τὰ ἐν τῇ συστοιχίᾳ τοῦ θεοῦ. εἰ γὰρ πάσης 25
 ἀληθείας καὶ εὐδαιμονίας οὐσίας τε καὶ αἰτίας καὶ
 τῶν ἀρχῶν ὁ θεὸς ἐξηγείται, σπουδαστέον ἐν τούτῳ

2 τελεοδομαῖσαι || συνάψας τε καὶ ἐπιγινόντες Mullach: contra
 P. 22, 25 ἐκπορισάμενον I. Conr. Orelli (Opusc. vet. sentent. II
 P. 666) || 4 ἐντὶ Mullach: ἐστὶ || 8 malim ἀναλύειν vel, cum Scali-
 gero, ἀναλύσαι || 14 ἡ scripsit K || 20 αὐτὰ Vitelli || 25 συνεκτί.

μάλιστα ἐκείνην τὴν ἐπιστήμην κτήσασθαι, δι'
 ἀτενίσει τις αὐτὸν καθαρὸν καὶ δι' ἧς πλατεῖαν εὐρ
 τὴν πρὸς αὐτὸν πορείαν καὶ δι' ἧς τὰ τέλη ταῖς ἀρ
 συνάψει. τελεωτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη ζωὴ καὶ εἰ
 5 μονία, οὐκέτι διωρισμένως τὰ τελευτάα ἀπὸ
 πρώτων διακρίνουσα, ἀλλ' εἰς ἓν τὰ συναμφο
 ταῦτα συλλαβοῦσα ἀρχάς τε καὶ τέλος καὶ μέσον
 συνέχουσα. τοιαύτη γάρ ἐστιν ἡ θεία αἰτία, ἧς
 ἀντέχεσθαι τοὺς μέλλοντας εὐδαιμονήσειν. οὕτω
 10 οὖν ἡ προτροπὴ διὰ πάντων διεξεληθοῦσα τῶν τ
 ἡμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ φύσει καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν διὰ
 τῶν τῶν ὄντων, συνεκεφαλαιώσατο πάσας τὰς ἐφό
 εἰς μίαν τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνήκουσαν ἀναγωγὴν.

V. Δεῖ δὲ λοιπὸν αὐταῖς ταῖς Πυθαγορिकाῖς
 15 ρέσεσι προσχρῆσθαι εἰς τὸ προτρέπειν. πάνν
 ἐντρεχῶς καὶ τελειότατα καὶ πρὸς τὰς ἄλλας
 σοφίας ἐξηλλαγμένως οἱ κατὰ τήνδε τὴν αἴρεσιν διή
 ἐπόμενοι ταῖς ἐκείνου διδασκαλίαις τὸν εἰς παρόρμ
 ἐπὶ φιλοσοφίαν λόγον, εὐμηχάνως ἐπιρρωννύντες
 20 πιστούμενοι ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικωτάταις μηδὲν
 κόλουθον συναγαγούσαις. εἰσὶ δὲ τοιαῦται·

Πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν, ε
 πράττομεν, εἰ ἡμῶν πολλὰ ἀγαθὰ παρείη. ἀγαθ
 τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ σῶμα, ὥστε ἱκανῶς αὐτὸ
 25 εσκευάσθαι πρὸς τὴν κατὰ φύσιν συμμετρίαν
 κρᾶσιν καὶ ῥώμην· τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐκτός, ὥσπερ
 νειαὶ καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατ

22. p. 27, 2 cf. Plat. Euthyd. pp. 278 E—289 B.

2 fort. τις <εἰς> || 16 τελειότῃ || 19 ἐπιρρωννύντες || 24
 κατὰ <τό> σῶμα cl. Plat. l. c. p. 279 A.

τὰ δὲ περὶ ψυχὴν, ὥς τὸ σώφρονα τε εἶναι καὶ δίκαιον
καὶ ἀνδρεῖον, καὶ διαφερόντως τὸ σοφὸν εἶναι· μεθ'
ὧν οὐ μικρὸν διαφέρει τὸ συνεπιλαμβάνειν καὶ τὴν
εὐτυχίαν ταῖς ὁρθαῖς πράξεσιν, ἥτοι ὑπὸ τῆς σοφίας
ἐπιφερομένην, ἣ καὶ καθ' αὐτὴν ἔχουσαν ἰδίαν τινὰ 5
δύναμιν. ἀλλ' οὐκ εὐθὺς εὐδαιμονοῦμεν διὰ τὰ παρ-
όντα ἀγαθὰ, εἰ μηδὲν ἡμᾶς ὠφελοῖ· ὠφελεῖ δὲ οὐδέν,
εἰ εἴη μόνον ἡμῖν, χρῶμεθα δὲ αὐτοῖς μὴ. οὐδὲ γὰρ
ἄλλο οὐδὲν παρὸν διὰ τὴν κτήσιν ὠφελεῖ ἄνευ τοῦ
χρησθαι αὐτῷ, οὐδ' εἰ τις οὖν πλοῦτον καὶ ἂ νῦν 10
δὴ ἐλέγομεν ἀγαθὰ κεκτημένος εἴη, χρῶτο δὲ αὐτοῖς
μὴ, οὐκ ἂν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων τῶν ἀγαθῶν
κτήσιν. δεῖ ἄρα μὴ μόνον κεκτησθαι τὰ τοιαῦτα
ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ
χρησθαι αὐτοῖς, ἣ οὐδὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίνεται. 15
ἀλλ' οὐδὲ τὸ χρησθαι μόνον ἐξαρκεῖ, ἀλλὰ δεῖ προσ-
εἶναι τὸ ὁρθῶς χρησθαι. πλεον γὰρ θάτερον ἐστίν,
ἢν τις χρῆται μὴ ὁρθῶς ὀφροῦν πράγματι, ἣ ἔαν ἑᾶ·
τὸ μὲν γὰρ κακόν, τὸ δὲ οὔτε κακὸν οὔτε ἀγαθόν.
ἀλλὰ μὴν ἔν γε τῇ χρήσει τε καὶ ἐργασίᾳ πάσῃ τῇ 20
περὶ ὅτι οὖν τὸ ἀπεργαζόμενον τὸ ὁρθῶς χρησθαι ἐπι-
στήμη παρέχεται· καὶ περὶ τὴν χρεῖαν οὖν ὧν ἐλέγομεν
τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγείας καὶ
κάλους, τὸ ὁρθῶς πᾶσι χρησθαι τοῖς τοιούτοις ἐπι-
στήμη ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσά ἐστι τὴν πράξιν. οὐ 25
μόνον οὖν εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἣ ἐπιστήμη
παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει,
καὶ οὐδὲν ὄφελος τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονή-
σεως τε καὶ σοφίας. τί γὰρ ὄφελος κεκτησθαι πολλὰ

καὶ πολλὰ πράττειν νοῦν μὴ ἔχοντα μᾶλλον ἢ ὅλι-
οὔχ ὁ μὲν ἐλάττω πράττων ἐλάττω ἑξαμαρτάνει, ἐλά-
δ' ἑξαμαρτάνων ἦττον ἂν κακῶς πράττοι, ἦττον
κακῶς πράττων ἄθλιος ἂν ἦττον εἴη; συγχωρεῖν ἂν
5 καὶ οὖν τούτοις, καὶ ὅτι ὁ μὲν τὰ εἰρημένα ἀγαθὰ κε-
μένος ἄνευ νοῦ πλείονα πράξει, ὁ δὲ τὰ ἐναντία ἐξ
[τὰ κακὰ] ἐλάττω. ἐν κεφαλαίῳ ἄρα κινδυνε-
πάντα ἂ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ εἶναι, οὐ π
τούτου αὐτοῖς ὁ λόγος εἶναι, ὅπως αὐτὰ γε κ
10 αὐτὰ πέφυκεν ἀγαθὰ εἶναι, ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ὥδε ἐ-
ἂν μὲν αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία, μεῖζω κακὰ εἶναι ἢ
ἐναντίων, ὅσῳ δυνατότερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμι-
κακῷ ὄντι· ἂν δὲ φρόνησις καὶ σοφία, μεῖζω ἀγα-
αὐτὰ δὲ καθ' αὐτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐθενὸς ἄξια εἴη
15 μόνη τοίνυν ἢ μὲν σοφία ἀγαθὸν ἐστίν, ἢ δὲ ἀμα-
κακόν. ἐπειδὴ τοίνυν εὐδαίμονες μὲν εἶναι προθυμ-
μεθὰ πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνόμενοι ἐκ
χρησθῆναι τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι, τὴν
ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἐστίν ἢ παρέχου
20 δεῖ δὴ, ὥς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου πάντα ἂν
παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὥς σοφώτατος ἐσται· μὴ
γὰρ τοῦτο τῶν ὄντων εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῇ ποιεῖ
ἄνθρωπον. ἀναγκαῖον οὖν φιλοσοφεῖν τοῖς βουλο-
νοῖς εὖ πράττειν· ἢ δὲ φιλοσοφία ὕψις ἐστὶ καὶ κ
25 σις ἐπιστήμης, οὐχ ἥτις κτητική μόνον ἐστὶ τῶν
κούντων ἀγαθῶν, οὐδ' ἥτις ποιητική αὐτῶν, χρηστ
δὲ οὐ. τοιαύτης οὖν δεῖ ἐπιστήμης, ἐν ᾗ συμπέπτω.

2 sqq. cf. Trag. adesp. fr.-259, et quos ibidem locos att
Nauck.

7 τὰ κακὰ deleui || 26 οὐδ'] fort. οὐδ'.

ἅμα τὸ τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ χρῆσθαι τούτῳ
 K δ' ἂν ποιήσῃ. εἰ τοίνυν αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι ἐπιστημαί
 θρηνητικαὶ τινές εἰσι καὶ παρασκευαστικαὶ τῶν ἀγαθῶν,
 μόνη δὲ ἡ τελέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις τὴν κατ'
 ἀξίαν χρῆσιν ποιοῦνται ἐκάστῳ καὶ ἀναφέρουσι ταύτην 5
 πρὸς τὸν ἡγεμόνα νοῦν, αὕτη ἂν εἴη ἥς δεῖ ἀντι-
 ποιεῖσθαι. καὶ γὰρ τὸ θεωρεῖν καὶ κρίνειν ἐν αὐτῇ
 ἔχει καὶ τὰς ἀρχὰς ἔχει τῆς ὁρθῆς χρήσεως τῶν ἀγα-
 θῶν, ἥς τυχόντες καλῶς ἂν τὸν ἐπίλοιπον βίον διεξέλ-
 1 A θοιμεν. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς <πρώτης> διαίρε- 10
 σεως προτρεπτικὴ ἐφοδος.

Ἄλλη δὲ ἐστὶ παρὰ αὐτοῖς τοιαύτη διαίρεσις· ὥς
 ἐστὶ μὲν τι ψυχὴ ἐστὶ δὲ τι σῶμα ἐν ἡμῖν, καὶ τὸ
 μὲν ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ'
 ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ᾧ χρῆται, καὶ τὸ μὲν θεῖον καὶ 15
 ἀγαθὸν καὶ οἰκειότατον ἡμῖν, τὸ δὲ ἄλλως συνηρη-
 μένον ὑπουργίας τινὸς ἕνεκα καὶ χρείας ἐχόμενον τῆς
 εἰς τὸν κοινὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον. δεῖ τοίνυν τοῦ
 ἄρχοντος μᾶλλον ἀλλὰ μὴ τοῦ ἀρχομένου, καὶ τοῦ θειο-
 τέρου καὶ οἰκειότερου ἡμῖν ἀλλὰ μὴ τοῦ καταδεεστέρου 20
 ἐπιμελεῖσθαι.

14 K Ταύτη δ' ἐστὶ παραπλησία τοιαύτη διαίρεσις· ὥς
 τριχῇ τὰ ἡμέτερα πάντα διήρηται, εἰς τε ψυχὴν καὶ
 σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος· τούτων δὲ τὰ μὲν ἐστὶ
 πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, τὰ δὲ τρίτα· καὶ προηγουμένως 25

9 sq. ἥς — διεξέλθοιμεν] cf. Plat. Euthyd. p. 293 A.

1 ἐπίστασθαι ex P scripsi: ποιεῖσθαι || 5 ἐκάστου Vitelli ||
 7 ἐν αὐτῇ (αὐτῇ scripsi) scripsit K: ἐαυτήν || 10 πρώτης (scil. A,
 quod facili errore excidit ante A) addidit Vitelli: <ταύτης> τῆς
 scripserat K: possis etiam <τῆσδε> τῆς || 13 μὲν τι scripsit K:
 μὲντοι || 16 οἶον ᾧ] οἷον scripsit fortasse recte K.

μὲν δεῖ στοχάζεσθαι τῶν τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἄλλα τῆς
 ψυχῆς ἔνεκα πράττειν· καὶ γὰρ τοῦ σώματος ἐπιμελεί-
 σθαι χρηρ ἀναφέροντας αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τὴν
 τῆς ψυχῆς ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ χρήματα κτᾶσθαι δεῖ διὰ
 5 τὸ σῶμα, πάντα δὲ τῆς ψυχῆς ἔνεκα διατάττειν καὶ
 τῶν τῆς ψυχῆς ἀρχουσῶν δυνάμεων. εἰ δὴ τοῦτο οὕ-
 τως ἔχει, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττουσιν ὅσοι χρη-
 μάτων μὲν πέρι τὴν πᾶσαν σπουδὴν ἔχουσι, δικαιο-
 σύνης δὲ ἀμελοῦσι δι' ἣν ἐπιστάμεθα ὁρθῶς χρῆσθαι
 10 τοῖς χρήμασι, καὶ τοῦ μὲν ζῆν καὶ ὑγιαίνειν φροντί-
 ζουσι τῷ σώματι, τοῦ δὲ ὁρθῶς χρῆσθαι τῇ ζωῇ καὶ
 τῇ ὑγείᾳ ἀμελοῦσι, καὶ τῆς μὲν ἄλλης παιδείας ἐπιμε-
 λοῦνται δι' ἣν οὐδέποτε ὁμοιοητικὴν φιλίαν κτήσα-
 σθαι δύνανται, τὴν δὲ τῆς ὁμοιοίας ἀρχηγὸν ἐπιστή-
 15 μὴν παρορῶσιν ἥτις διὰ φιλοσοφίας μόνης κάλλιστα
 παραγίγνεται, καὶ ταῖς μὲν πράξεσιν ἐπιχειροῦσι, τὸ δὲ
 πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστον τῶν ἔργων οὔτε ἴσασιν οὔτε
 λογίζονται.

Ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς διαιροῦσι τὰ τοιαῦτα· χωρὶς ¹⁶
 20 δὴπουθεν ἔστιν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἑαυτοῦ, ἃ ἔστι τῶν
 αὐτοῦ. αὐτὸς μὲν οὖν ἕκαστός ἐστιν ἡμῶν ἡ ψυχὴ,
 τὸ δ' αὐτοῦ ἔστι τὸ σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος, ἃ δ'
 ἔστι τῶν αὐτοῦ, τὰ χρήματά ἐστιν, ὅσα τοῦ σώματος
 ἔνεκα κτῶμεθα. καὶ ἐπιστῆμαι τοίνυν τρεῖς εἰσιν ἐπὶ
 25 τοῖς τρισὶ τοῦτοις πράγμασιν. ὁ μὲν οὖν τὰ τοῦ
 σώματος γινώσκων, τὰ αὐτοῦ ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν.

7 sq. οὐδὲν — ἔχουσι] cf. Plat. Clitoph. p. 407 B || 19. p. 29, 10
 Plat. Alcib. I p. 130 E sqq.

4 τῇ ψυχῇ praetulerit Vitelli || 7 post ὅσοι est μη deletum ||
 21 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 23 ἔστι <καὶ> ὅσα?

ἴθεν οἱ ἰατροὶ οὐχ ἑαυτοὺς γινώσκουσι καθόσον
 ἰατροί, οὐδὲ οἱ παιδοτρίβαι καθόσον παιδοτρίβαι. καὶ
 ὅσοι δὲ πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν τὰ περὶ τὸ σῶμα
 γινώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεραπεύεται, ὥς οἱ γεωργοί
 καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί, πολλοὺ δὴ δέουσιν ἑαυτοὺς⁵
 γινώσκειν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὕτοι γινώσκουσι.
 διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνανσοι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν
 εἶναι. μόνη δὲ σωφροσύνη ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς γνῶσις,
 καὶ τῷ ὄντι ἡμετέρα ἀρετὴ μόνη ἐκείνη ὑπάρχει, ἥτις
 τὴν ψυχὴν βελτίονα ἀπεργάζεται. ταύτης ἄρα μάλιστα¹⁰
 ἀντιποιεῖσθαι ἄξιον τοὺς βουλομένους ὁμολογουμένως
 τῇ ἑαυτῶν οὐσίᾳ διακοσμεῖν τὸν ἑαυτῶν βίον καὶ
 ἑαυτοὺς ἀπεργάζεσθαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ τῷ ὄντι
 ἑαυτῶν ἐπιμελεῖσθαι προαιρουμένους.

Τῆς δὲ αὐτῆς ἔχεται γνῶμη καὶ ταῦτα· ὥς τῶν¹⁵
 ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θεϊότατον οἰκειό-
 τατόν τέ ἐστι, τὰ δ' ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι,
 τὰ μὲν κρεῖττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω
 καὶ χείρω δοῦλα. τὰ δεσπόζοντα οὖν προτιμητέον
 τῶν δουλευόντων. οὕτως οὖν τὴν ψυχὴν μετὰ θεοὺς²⁰
 τῶν ἄλλων προτιμητέον πάντων· τιμᾷ δὲ αὐτὴν οὐχ
 ὁ χείρονα ἐκ βελτίονος ἀπεργαζόμενος, οὐδ' ὁ κακῶν
 καὶ μεταμελείας ἐμπιπλᾶς αὐτὴν, οὐδ' ὁ φεύγων τοὺς
 ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ
 λύπας (ἔτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται ὁ τοιοῦτος), οὐδ'²⁵
 ὁ φεύγων τὸν θάνατον (τὴν γὰρ λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ
 σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν καθ' ἑαυτὴν ζωὴν δυσχεραί-
 νοιτο ἂν ὁ τοιοῦτος), οὐδ' ὁ πρὸ ἀρετῆς προτιμῶν

15. p. 30, 2 Plat. Legg. V pp. 726—728 A.

3 δ¹] γε K nescio unde: cf. Plat. Alc. I p. 131 A || 10 τῷ.

κάλλος ἢ χρήματα (τῶν γὰρ χειρόνων οὕτω τὴν κρείτ-
 τονα ψυχὴν καταδεστέραν ἀποφαίνει). μία τοίνυν
 ἔσται τιμὴ τῆς ψυχῆς ἢ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον ζωὴ καὶ
 κατὰ νοῦν τελειότης τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς
 5 οὖσιν ἀρίστοις παραδείγμασι καὶ τὸ τοῖς ἀμείνοσιν
 ἔπεσθαι τὰ χείρονα, ὅσα γενέσθαι βελτίω δύναται, καὶ
 τὸ φεύγειν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεῦσαι δὲ καὶ ἔλειν τὸ
 πάντων ἄριστον, καὶ ἐλόντα αὖ κοινῇ ξυνοικεῖν τὸν
 ἐπίλοιπον βίον. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δεόντως
 10 φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου φιλοσοφητέον
 τοῖς βουλομένοις εὐδαιμονεῖν.

Τέλεως δ' ἂν καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ διαιρέσεως
 ἐπέλθοιμεν. τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἶδη κατῳκίσται,
 τὸ μὲν ὃ λογιζόμεθα, τὸ δὲ ὃ θυμούμεθα, τρίτον δὲ ὃ
 15 ἐπιθυμούμεν. τυχάνει δ' ἕκαστον αὐτῶν κινήσεις ἔχον
 τὸ μὲν οὖν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ
 κινήσεων ἡσυχίαν ἔχον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίνεσθαι,
 τὸ δὲ ἐν γυμνασίοις ἐρωμενέστατον· διὸ φυλακτέον,
 ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἀλλήλας συμμέτρους.
 20 διαφερόντως δὲ δὴ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς εἶδος,
 ὅπερ δαίμονα ὁ θεὸς ἐκάστῳ δέδωκε καὶ ὅπερ ἀπὸ γῆς
 ἡμᾶς αἶρει πρὸς τὴν ἐν οὐρανῷ ξυγγένειαν ὥς ὄντας
 φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον, τοῦτο δὴ μάλιστα
 ἀσκητέον. τῷ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ περὶ
 25 φιλονεικίας ἐσπουδακότε καὶ ταῦτα σφόδρα διαπονοῦντι
 πάντα τὰ δόγματα ἀνάγκη θνητὰ ἐγγεγονέναι, καὶ
 παντάπασι καθόσον μάλιστα δυνατὸν γίνεσθαι θνητῷ,
 τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν, ἅτε τὸ τοιοῦτον ἠὔξη-

13. p. 31, 19 Plat. Timae. pp. 89 E—90 D.

4 τελεῖδ' || 13 et 20 ψυχῇ || 19 ἄλληλα P.

ὅτι· τῷ δὲ περὶ φιλομαθείαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀλη-
 ρείας φρονήσεις ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν
 αὐτοῦ γεγυμνασμένῳ, φρονεῖν μὲν ἀθάνατα καὶ θεῖα,
 ἔνπερ ἀληθείας ἐφάπτηται, πᾶσα ἀνάγκη που, καθόσον
 δ' αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, 5
 τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν, ἅτε δὴ αἰετὶ θεραπευ-
 οντα τὸ θεῖον ἔχοντά τε αὐτὸν εὖ κεκοσμημένον τὸν
 δαίμονα ξύνοικον ἑαυτῷ, διαφερόντως εὐδαίμονα εἶναι.
 θεραπεία δὲ δὴ παντὶ παντὸς μία, τὰς οἰκείας ἐκάστω
 τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι· τῷ δ' ἐν ἡμῖν θεῖῳ 10
 ξυγγενεῖς εἰσι κινήσεις αἱ τοῦ παντὸς διάνοήσεις καὶ
 περιφοραί. ταύταις δὴ οὖν ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ
 τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας
 ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦν, διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς
 τοῦ παντὸς ἀρμονίας καὶ περιφοράς, τῷ κατανοομένῳ 15
 δὲ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιωσάι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν,
 ὁμοιώσαντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις
 ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
 ἔπειτα χρόνον. οὐ γὰρ δὴ λυσιτελεῖ τὸ παντοδαπὸν
 θηρίον ὥσπερ τὴν ἐπιθυμίαν εὐωχοῦντας ποιεῖν ἰσχυ- 20
 ρόν, οὐδὲ τὸν λέοντα οἶον τὸν θυμὸν καὶ τὰ περὶ
 τὸν λέοντα τρέφειν ἄξιον καὶ ἰσχυρὰ ποιεῖν ἐν ἡμῖν,
 τὸν δὲ ἄνθρωπον ὥσπερ τὸν λόγον λιμοκτονεῖν καὶ
 ποιεῖν ἀσθενή, ὥς ἔλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὀπότερον
 ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον 25
 ποιεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὸν ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρω-
 πον τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐγκρατῆ ποιητέον,

19. p. 33, 27 Plat. Civit. IX pp. 588 E—591 E.

1 φιλομαθείαν PK: φιλομαθείας || 8 ξυνοικόν || ἐν αὐτῷ PK ||
 12 ταύταις] hinc novum caput (VI) in AK.

ὅπως ἂν τὰ μὲν ἡμεῖς τῶν ἐπιθυμιῶν εἶδη τρέφῃ καὶ
 τιθασσέῃ, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύῃ φύσεσθαι, σύμμαχον
 ποιησάμενος τὴν τοῦ θυμοῦ φύσιν καὶ κοινῇ πάντων
 κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτῷ,
 5 οὕτως αὐτὰ θρέψει. καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος κατὰ πάντα
 ἔσται ἄριστος, ὁ δ' ἐναντίος οὐδὲν ὑγιὲς ἔχει. καὶ
 τὸ μὲν καλὸν ἐν τῷ τοιούτῳ διαφαίνεται (ὑπὸ γὰρ τῷ
 θεῷ τὰ θηριώδη τῆς φύσεως ὑποτάσσεται), τὸ δ'
 αἰσχρὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ· ὑπὸ γὰρ τῷ ἄγρίῳ τὸ ἡμέρον
 10 δουλοῦται, καὶ τὸ βέλτιστον ὑπὸ τῷ μοχθηροτάτῳ καὶ
 τὸ ἑαυτῷ θεϊότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαν-
 τάτῳ δουλοῦται καὶ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ πλημμελεῖ
 καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν διὰ τὰ τοιαῦτα πάλλει
 15 ψέγεται, ὅτι ἀνίσταται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν
 εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος. καὶ ἡ αὐθάδεια δὲ
 καὶ δυσκολία ψέγεται, ὅταν ὁ θυμὸς ἀναρμόστως
 αὔξηται καὶ συντείνηται. τρυφή δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ
 ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποίῃ. κολακεία
 20 δὲ καὶ ἀνελευθερία παρενοχλεῖ, ὅταν τις τὸ θυμοειδὲς
 ὑπὸ τῷ ὀχλῶδει θηρίῳ ποιῇ, καὶ ἔνεκα χρημάτων καὶ
 τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλακίζομενον ἐθίξῃ ἐκ νέου
 ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι. καὶ τὰλλα δὲ ἀπὸ
 τούτου δηλὰ ὥς ἐστὶ δεινὰ, ὅσα τὸ βέλτιστον ἐν ἡμῖν
 εἶδος ἀσθενὲς ἀπεργάζεται. μόνως τοίνυν εὐδαιμονή-
 25 σομεν ὑπὸ τοῦ θείου καὶ φρονίμου ἀρχόμενοι. οὕτω
 γὰρ εἰς δύνάμιν πάντες ὅμοιοι ἐσόμεθα καὶ φίλοι τῷ

13. 15 καὶ μὴν — δέοντος Stob. Flor. VI 41 LMA (lemma
 εἰς [sic M^dA: ὁ rubro L] φιλοσοφίαν λόγων).

11 ἑαυτοῦ PK: fort. ἐν αὐτῷ || 12 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 13 διὰ
 τὰ τοιαῦτα om. Stobaeus || 19 παρενοχλεῖ scripsit K: παρενοχλῶ.

αὐτῷ κυβερνώμενοι. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ νόμος ὅτι τὸ τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὢν· καὶ ἡ τῶν παιδῶν ἀρχή, τὸ μὴ ἔαν ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῶν παρ' ἡμῖν, 5 τοῦτ' ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὁμοιον καὶ ἄρχοντα ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλευθέρου ἀφίεμεν. οὐκοῦν ὅ γε νῦν ἔχων πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιάσεται, πρῶτον μὲν μαθήματα τιμῶν ἃ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων, 10 ἔπειτα τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑγίαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιής ἢ καλὸς ἔσται, ἔαν μὴ καὶ σωφρονήσῃν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν· ἀλλ' αἰ 15 τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἔνεκα συμφωνίας ἁρμοττόμενος φανεῖται, ἔανπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι. οὐκοῦν καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτῆσει σύνταξιν οὐκ εἰς ἄπειρον αὐξήσει 20 ἀπέραντα κακὰ ἔχων, ἀλλ' ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ πολιτείαν καὶ φυλάττων, μὴ τι παρακινήσῃ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα, οὕτω κυβερνῶν προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθόσον 25 ἂν οἶός τε. ἀλλὰ μὴν καὶ τιμὰς γε εἰς ταῦτον ἀποβλέπων τῶν μὲν μεθέξει ἐκῶν, ὧς ἂν οἴηται ἀμείνω αὐτὸν ποιήσῃν, τὰς δὲ φεύξει ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧς ἂν ἡγήται λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν. καὶ ἐνὶ δηλονότι τῷ πάντα τὰ ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι ἐπιχειρήσει ἐνδὸς τούτου μόνου, τοῦ φρόνησιν κτήσασθαι,

3 ἔαν ἐλευθέρους PK: ἀνελευθέρους || 5 τῷ παρ' ἡμῖν, τοιοῦτ' P || 8 et 21 αὐτοῦ || 24 οἶός τ' ἢ P || 26 αὐτὸν PK: αὐτὸν.

καὶ πάντα πράξει δουλεύων τῇ τοῦ νοῦ κτήσει. τοῦτι δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν πάντων μάλιστα φιλοσοφητέοι τοῖς βουλομένοις εὖ πράττειν.

- 5 *Εἰς ταῦτὸ δὲ φέρει τέλος καὶ ἡ τοιαύδε ἐφοδος. πᾶσα φύσις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐθὲν μὲν εἰκῇ ποιεῖ, ἔνεκα δέ τινος πάντα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῇ ἐξορίσασα πεφρόντικεν ἥπερ αἱ τέχναι, ὅτι καὶ φύσεως αἱ τέχναι ἦσαν μιμήματα. τοῦ δὲ ἀνθρώπου συνεστῶτος*
- 10 *φύσει ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος, βελτίονος δὲ οὐσης τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος καὶ αἰ τοῦ βελτίονος ἔνεκα ὑπηρετουμένου τοῦ χείρονος, καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἔνεκά ἐστι. τῆς ψυχῆς δὲ τὸ μὲν ἦν ἔχον λόγον, τὸ δ' οὐκ ἔχον, ὅπερ καὶ χεῖρον· ὥστε τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ*
- 15 *λόγον ἔχοντος. ἐν δὲ τῷ λόγον ἔχοντι ὁ νοῦς· ὥστε τοῦ νοῦ ἔνεκα πάντα εἶναι ἀναγκάξει ἡ ἀπόδειξις τοῦ δ' αὖ νοῦ αἱ νοήσεις ἐνέργειαι, ὁράσεις οἷσαι νοητῶν, ὡς τοῦ ὁρατικοῦ ἐνέργεια ὁρᾶν τὰ ὁρατά νοήσεως οὖν καὶ νοῦ <ἔνεκα> πάντα αἰρετὰ τοῖς*
- 20 *ἀνθρώποις, εἴπερ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἔνεκα αἰρετά, νοῦς δὲ τὸ βέλτιστον τῶν κατὰ ψυχὴν μόνον, τοῦ δὲ βελτίστου τὰ ἄλλα συνέστηκε χάριν. πάλιν δὲ τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι μὲν ἦσαν ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δούλαις δὲ ἔοικνται αἱ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν*
- 25 *ἀπερείδουσαι· κρεῖττον δὲ πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλο, ὅτι καὶ τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιοῦτον. χρωμένων δὴ τῶν πράξεων τῇ διανοίᾳ, καὶ αὐτὸς*

5 πᾶσα κτλ. usque ad medium c. XII excerpta sunt Aristotelica Cf. Bywater, Journ. of Phil. II 55 sqq. Hirzel, Herm. X [1876] 83 sqq

10 βελτίονος δὴ? || 13 ἐστι Vitelli: εἶναι || 19 (non 16) ἔνεκα addidit Vulcanius || 21 μόνον suspectum || 27 αὐτὸς ὁ νοῦς Schol

τοβάλλη τὸ συμφέρον καὶ ταύτη ἡγήται, ἀλλ' ἐπεται
 : ταύταις καὶ δεῖται γε καὶ τοῦ διακονήσοντος σώ-
 πτος καὶ ἀναπλίπεται γε καὶ τῆς τύχης, ὑπὲρ ὧν
 τοδίδωσι τὰς πράξεις ὧν ὁ νοῦς κύριος, καὶ διὰ
 ὧματος αἱ πολλαί. ὥστε τῶν διανοήσεων αἱ δι' αὐτὸ 5
 ἵλὸν τὸ θεωρεῖν αἰρεταὶ τιμιώτεραι καὶ κρείττους
 ὧν πρὸς ἄλλα χρησίμων· δι' αὐτὰς δὲ τίμιοι αἱ
 θεωραὶ καὶ αἰρετὴ ἐν ταύταις τοῦ νοῦ ἡ σοφία, διὰ
 τὰς πράξεις αἱ κατὰ φρόνησιν· ὥστε τὸ ἀγαθὸν καὶ
 ἴμιον ἐν ταῖς κατὰ σοφίαν θεωραῖς, θεωραῖς δὲ οὐ 10
 ἤπου πάλιν ταῖς τυχεύουσιν· οὐ γὰρ πᾶσα ἀπλῶς
 κατάληψις τίμιον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἄρχοντος σοφοῦ ὄντος
 καὶ τῆς ἐν τῷ παντὶ ἀρχῆς, αὕτη καὶ σοφία σύννοικος
 αἱ οἰκείως ἂν ὑποκέοιτο. αἰσθήσεως μὲν οὖν καὶ
 τοῦ ἀφαιρεθεῖς ἄνθρωπος φνυτῷ γίγνεται παραπλή- 15
 ιος, νοῦ δὲ μόνου ἀφηρημένος ἐκθηριοῦται, ἀλο-
 γίας δὲ ἀφαιρεθεῖς μένων δ' ἐν τῷ νῷ ὁμοιοῦται
 τῷ. καταργητέον οὖν εἰς δύναμιν τῆς ἀλογίας τὰ
 ἄδη, ταῖς δὲ τοῦ νοῦ καθαφαῖς ἐνεργείαις καὶ εἰς
 κυτὸν καὶ τὸ θεῖον ἀφορώσαις χρηστέον, καὶ ταῖς 20
 ἐξόδοις τοῦ νοῦ ξῆν μελετητέον, πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς
 μμα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τοῦτον συνάψαντα. οὐ γὰρ
 ἡ τὰ περὶ τὸν θεὸν καὶ τὰ θεῖα θεωρητέον τῶν πρά-
 σεων ἔνεκα. οὐ γὰρ φασι θεμιτὸν εἶναι χαίρειν τὴν
 ἔαν τοῦ θεοῦ καταδουλούμενον τῷ τοῦ χρησίμου 25
 ἰνθρώποις ἀναγκαίῳ, οὐδ' ὅλως τὸν νοῦν ἀσπαστέον
 ἢ τὰς χρείας *** εἰκὼς πρὸς ταύτας (μόνος δὴ πασῶν

1. 4 non intellego || 5 αὐτὸ A: αὐτὸ || 8 αἰρετὴ A: ἀρετὴ ||
 12 τοῦτο A || 27 lacunam signavit Vitelli, qui <οὐδὲ συντακτέον>
 ἔκῃ tentabat: τὸν νοῦν κατασπᾶσθαι τὰς χρείας εἰκὼς (at εἰκὼς
 1. e. εἰκὼς codex) scripsit K || δὴ] γάρ? Vitelli.

τῶν ἄλλων ὡς ἔχομεν ἐπιτυχῆς δυνάμεων), ἔμπαλιν
καὶ τὰς πράξεις καὶ πάντα τὰ ἄλλα πρὸς νοῦν καὶ τὸ
θεὸν συντακτέον, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ τῶν κατὰ μέρος
καθηκόντων τὸ εὐλόγιστον ἀναμετρητέον. **δικαία**
5 γὰρ καὶ κατ' ἄξιαν ἢ κρίσις καὶ μόνη πασῶν ἵκαν
τὴν ἀληθινὴν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν παρασκευάζει
ὅ γὰρ τῶν ἄλλων διαφέρομεν ζώων, ἐν μόνῳ δὴ τοῦτ
τῷ βίῳ διαλάμπει, ὅ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλη
ἔχον ἀξίαν. λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρὰ τιν
10 καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτ
μὲν παντελῶς ἔμοιρα, μόνοις δὲ μέτεστι θεοῖς· ὥ
αἰσθησέσι γε καὶ ὁρμαῖς πολλῶν ἤδη ζώων τῆς ἀκρι
βείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος, καὶ μόνον
τοῦτο ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν σῆ
15 χωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖ
τυχηροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον
τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῇ τύχῃ μά
λιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος. διὸ καὶ τ
θαρρεῖν ἐξ ὅλης τῆς γνώμης ἐν τούτῳ διατελοῦντ
20 ἔνεστι τῷ βίῳ. τίνας γὰρ τίς αὐτὸν ἀφαιρήσεται τὸ
πάλαι τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε ἑαυτὸν ἀλλοτριώσαντι
ἔχοντα δὲ τὸν ὄντως ἑαυτὸν καὶ ζῶντα ἐν τοῖς ἑαυτο
καὶ τρεφόμενον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμετρήτου
συνήπται θεοῦ εὐξωίας; τοιαῦται μὲν οὖν ἡμῖν ἔστι
25 σαν αἱ πρὸς τὴν τελειοτάτην σοφίαν Πυθαγορικῶς
παρακλήσεις.

VI. Ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις διαλεγόμεθα, ἀλλ' οὐ
τοῖς τὴν θέλειαν μοῖραν τῆς ζωῆς πρόχειρον ἔχουσι, ὃ

20 τίς scr. K: τις || τὸν] τῷ^{βν} || 21 ἀλλοτριώσαντι^ε, item
ἔχοντι^ε et ζῶντι^α et 23 τρεφόμενον ex τρεφομένῳ || 27 c. VI. V
= c. VII ap. AK.

συμμιγνύναι ταῖς τοιαύταις παρακλήσεσι τὰς πρὸς τὸν πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν βίον προτροπὰς. ὥδε οὖν λέγωμεν· τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸν βίον ἡμῖν, οἷον <τὸ> σῶμα καὶ <τὰ> περὶ τὸ σῶμα, καθάπερ ὄργανά τινα ὑπόκειται, τούτων δ' ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ χρῆσις, καὶ ⁵ πλεον θάτερον ἀπεργάζεται τοῖς μὴ δεόντως αὐτοῖς **Α** χρωμένοις. δεῖ τοίνυν ὀρέγεσθαι τῆς ἐπιστήμης κατὰ **Β** θῆαι τε αὐτὴν καὶ χρῆσθαι αὐτῇ προσηκόντως, δι' ἧς **Γ** πάντα ταῦτα εὖ θησόμεθα. φιλοσοφητέον ἔρα ἡμῖν, εἰ μέλλομεν ὀρθῶς πολιτεύσεσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον ¹⁰ διάξειν ὠφελίμως. ἔτι τοίνυν ἄλλαι μὲν εἰσιν αἱ ποιοῦσαι ἕκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτημάτων ἐπιστήμαι, ἄλλαι δὲ αἱ χρώμεναι ταύταις, καὶ ἄλλαι μὲν αἱ ὑπηρετοῦσαι, ἕτεραι δὲ αἱ ἐπιτάττουσαι, ἐν αἷς ἐστὶν ὥς ἂν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρχούσαις τὸ κυρίως ὂν ἀγα- ¹⁵ θόν. εἰ τοίνυν μόνῃ ἡ τοῦ κρίνειν ἔχουσα τὴν ὀρθότητα καὶ ἡ τῷ λόγῳ χρωμένη καὶ ἡ τὸ ὅλον ἀγαθὸν θεωροῦσα, ἥτις ἐστὶ φιλοσοφία, χρῆσθαι πᾶσι καὶ ἐπιτάττειν κατὰ φύσιν δύναται, φιλοσοφητέον ἐκ παντὸς τρόπου, ὥς μόνῃς φιλοσοφίας τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ ²⁰ τὴν ἀναμάρτητον ἐπιτακτικὴν φρόνησιν ἐν ἑαυτῇ περιεχούσης. ἔτι τοίνυν, ἐπεὶ τὰ δυνατὰ καὶ ὠφέλιμα πάντες αἰροῦμεθα, παραδεικτέον ὥς τῷ φιλοσοφεῖν ἀμφοτέρω ταῦτα ὑπάρχει, καὶ ὅτι τὴν χαλεπότητα τῆς κτήσεως ὑποδεεστέραν ἔχει τοῦ μεγέθους τῆς ὠφελείας· ²⁵ τὰ γὰρ ῥᾶ πάντες ἡδίων πονοῦμεν. ὅτι μὲν οὖν τὰς

26. p. 41, 5 Aristot. Protr. fr. 52 Rose (ed. Teubn. p. 60, 17—63, 16).

3 τὸ et 4 τὰ addidit K: equidem verba οἷον σῶμα καὶ περὶ τὸ σῶμα abesse malim || 13 ταύταις] τούτοις scripsit K || 23 scribendum videtur (cl. p. 41, 2) ἀποδεικτέον.

περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ π
 φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας, δυνα
 λαβεῖν ἐσμεν, ῥᾷδιον ἐπιδειξαι. ἀεὶ γὰρ γνωριμώτ
 τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύ
 5 τῶν χειρόνων. τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμέ
 ἐπιστήμη μᾶλλον ἐστὶν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ ἰ
 αἰτίων ἢ τῶν ἀποβαινόντων. ἐστὶ δ' ὠρισμένα
 τεταγμένα τὰγαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθη
 πὸς ἐπεικῆς ἀνθρώπου φανύλου· τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχ
 10 ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφορᾶν. αἰτία τε μ
 λον τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων· ἐκείνων γὰρ ἀναιρ
 μένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοι
 μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐ
 πέδων[· στοιχεῖα δὲ τῶν ὀνομαζομένων συλλαβῶν]. ὦ
 15 εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἔμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ
 φύσιν ἐστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰ
 λαιτρικὴ τε καὶ γυμναστική (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστή
 τίθεμεν καὶ κεκτήσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δῆλον
 καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετὰς ἐστὶ τις ἐπι
 20 λεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἐσμεν, εἰ
 γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γινῶναι χα
 πατέρων. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν περὶ φύσεως· πολὺ γ
 πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχει

3. p. 41, 2 cf. Iambl. in libro III (Villoison, Anecd. II p. 1
 35—218, 25. Cod. Laurent. 86, 3 f. 109 a sqq.).

3 γνωριμώτερα ἀμφοτέρω, τὰ lib. III § 13 ἀριθμῶν] an σ
 μῶν (cl. Ar. Top. Z 4. 141^a, 6)? at cf. lib. III p. 214, 14 § 14 σ
 χεῖα — συλλαβῶν del. Rose, om. lib. III. certe dicendum
 συλλαβαὶ δὲ τῶν ὀνομ. στοιχείων; nam Pythagoreorum σν
 τοῖς στοιχείοις, de quibus cogitaverat Kiessling, nullus hic l
 (cf. p. 39, 7 sq.).

Α. εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων. οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἡκρότων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τὰλλα γίνεται καὶ συνίσταται φανερώς. εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτε ἀριθμὸς εἴτε ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύ-
νατον τῶν ἄλλων τι γινώσκειν ἐκεῖνας ἀγνοοῦντας· πῶς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζῃ συλλαβὰς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς;

Ὅτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχῆν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς
ἔσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν· ὅτι δὲ μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον. πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον· οὗτος
δὲ φρόνησίς τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονησεώς ἐστίν. ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὅρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος; ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις. ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται
μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οἰκείας ἔξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως ἔστιν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σώφρων τὸ σωφρονεῖν ὁμοίως), δῆλον ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα· τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως. ὥστε φανερόν
ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν

2 ἀρχῶν conl. K: fort. πρώτων || 3 καὶ τὰλλα et 11 ὅτι δὲ καὶ liber III, ubi εἴτε γὰρ — περὶ αὐτῶν (4. 11) om. || 20 ἐναντία lib. III, ubi καὶ (ante κακὰ) et κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος desunt || 21 τὰ om. lib. III || 23 ante ὁμοίως distinguit lib. III.

ἀγαθῶν ἢ φρόνησις. οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσο-
εἶπερ ἐστὶν ἡ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἰόμεθα, α
τε καὶ χρῆσις σοφίας, ἡ δὲ σοφία τῶν μεγ
ἀγαθῶν· οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν
5 Ἑρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, δ
φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν. ἡ μὲν α
ποδῶδές γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὖ γλίχε
καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις
μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν
10 ματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν
εἶσθαι τοπαράπαν.

Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ ι
ματος ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω, διότι δὲ π
ῥῆστη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἢ κτήσις αὐτῆς, ἐκ ι
15 πεισθείη τις ἄν. τὸ γὰρ μήτε μισθοῦ παρὰ τῶι
θρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συνι
οὔτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰ
ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας πα
λυθῆναι ταῖς ἀκριβείαις, σημείον μοι δοκεῖ τῆς
20 τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης. ἔτι δὲ τὸ π
φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν
μένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον
μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίνεται· πονεῖν γὰρ ι
ἐθέλει πολὺν χρόνον. πρὸς δὲ τούτοις ἡ χρῆσις
25 στον διαφέρει πάντων· οὐδὲ γὰρ δέονται πρὸς
ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις δ

9 ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ (sic) correxit manus recens marg
rent. 86, 29: ἀξιοῦντες αὐτοῦ (ὅ fort. ex ὅ) || 15 πέπεισμαι li
16 φιλοσόφοις liber III || 17 εἰς om. liber III || 21 ἐπ' delet
23 προσεδρεῖα (non aliter)] προσεδρεῖα ex apogr. Rose: li
προσεδρεῖα f. 109^b (= Villosis. p. 218, 21) et προσεδρεῖαν f. 11
Villosis. p. 214, 14) || 25 οὐδὲν γὰρ liber III.

τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ
παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας. οὐκοῦν ἀποδέδεικται
καὶ ὅτι δυνατόν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ
κήσασθαι βῆδιδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἔνεκα
προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. 5

VII. Ἴδοι δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ γνωριμώτερον ἀπὸ τού-
των. τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐστὶν αἰρετὸν καθ'
αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις (οὐδὲ γὰρ ζῆν δυνατόν ὡς ἀνθρώ-
ποις ἄνευ τούτων), χρησίμὸν τε εἰς τὸν βίον ὑπάρχει·
οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἀγαθὸν παραγίνεται, ὃ τι μὴ λογισα- 10
μένοις καὶ κατὰ φρόνησιν ἐνεργήσασιν τελειοῦται. καὶ
μὴν εἴτε τὸ ζῆν εὐδαιμόνως ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶν εἴτε ἐν
τῷ τὴν ἀρετὴν ἔχειν εἴτε ἐν τῇ φρονήσει, κατὰ ταῦτα
πάντα φιλοσοφεῖτον· ταῦτα γὰρ μάλιστα καὶ εἰλικρινῶς
διὰ τοῦ φιλοσοφεῖν ἡμῖν παραγίνεται. ἔτι τοίνυν τὸ 15
μὲν ἐστὶ ψυχὴ τῶν ἐν ἡμῖν τὸ δὲ σῶμα, καὶ τὸ μὲν
ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ὑπόκειται
ὡς ὄργανον. αἰεὶ τοίνυν πρὸς τὸ ἄρχον καὶ τὸ χρώ-
μενον συντάττεται ἢ τοῦ ἀρχομένου καὶ τοῦ ὄργανου
χρεία. τῆς δὲ ψυχῆς τὸ μὲν λόγος ἐστὶν ὅπερ κατὰ 20
φύσιν ἄρχει καὶ κρίνει περὶ ἡμῶν, τὸ δ' ἔπεται τε καὶ
πέφυκεν ἄρχεσθαι. πᾶν δὲ εὖ διάκειται κατὰ τὴν
οὐκείαν ἀρετὴν· τὸ γὰρ τετυχηκέναι ταύτης ἀγαθὸν
ἐστὶ. καὶ μὴν ὅταν γε ἔχη τὰ μάλιστα καὶ κυριώτατα
καὶ τιμιώτατα τὴν ἀρετὴν, τότε εὖ διάκειται· τοῦ 25
βελτιονος ἄρα φύσει βελτίων ἐστὶν ἢ κατὰ φύσιν
ἀρετῇ. βέλτιον δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον καὶ
μᾶλλον ἡγεμονικόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἄλλα ζῷα·
οὐκοῦν ψυχὴ μὲν σώματος βέλτιον (ἀρχικώτερον γάρ),
ψυχῆς δὲ τὸ λόγον ἔχον καὶ διάνοιαν· ἐστὶ γὰρ τοι- 30
ούτον δὲ κελεύει καὶ κωλύει, καὶ δεῖν ἢ μὴ δεῖν φησι

πράττειν. ἥτις ποτὲ οὖν ἐστὶν ἀρετὴ τούτου τ
 μέρους, ἀναγκαῖον εἶναι πάντων αἰρετωτάτην ἀπλ
 τε πᾶσι καὶ ἡμῖν· καὶ γὰρ ἂν τοῦτο, οἶμαι, θείη τι
 ὥς ἦτοι μόνον ἢ μάλιστα ἡμεῖς ἐσμεν τὸ μόριον τοῦ
 5 ἔτι τοίνυν ὅταν ὁ πέφυκεν ἔργον ἐκάστου μὴ κα
 συμβεβηκὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ λεγόμενον κάλλιστα ἀπ
 τελῇ, τότε καὶ τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι λεκτέον, ταύτην
 ἀρετὴν θετέον κυριωτάτην, καθ' ἣν ἕκαστον αὐ
 τοῦτο πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι. τοῦ μὲν οὖν συνθέντι
 10 καὶ μεριστοῦ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἐνέργει
 τοῦ δὲ τὴν φύσιν ἀπλοῦ καὶ μὴ πρὸς τι τὴν οὐσί
 ἔχοντος μίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν καθ' αὐτὸ κυρί
 ἀρετήν. εἰ μὲν οὖν ἀπλοῦν τι ζῶόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος
 καὶ κατὰ λόγον καὶ νοῦν τέτακται αὐτοῦ ἡ οὐσία, ο
 15 ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ ἔργον ἢ μόνῃ ἢ ἀκριβεστάτῃ ἀλ
 θεια καὶ τὸ περὶ τῶν ὄντων ἀληθεύειν· εἰ δ' ἐστ
 ἐκ πλειόνων δυνάμεων συμπεφυκός, δῆλόν ἐστιν
 ἀπ' οὗ πλείω πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι, ἀεὶ τούτων
 βέλτιστον ἔργον ἐστίν, οἷον ἰατρικοῦ ὑγεία καὶ κυβ
 20 νήτου σωτηρία. βέλτιον δὲ οὐδὲν ἔχομεν λέγειν ἔργ
 τῆς διανοίας ἢ τοῦ διανοομένου τῆς ψυχῆς ἡμᾶ
 ἀληθείας. ἀλήθεια ἄρα τὸ κυριώτατον ἔργον ἐστὶ τ
 μορίου τούτου τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ δοῶ κατ' ἐ
 στήμην ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον ἐπιστήμη
 25 ταύτην δ' ἐστὶ θεωρία τὸ κυριώτατον τέλος. ὅταν γ
 δυοῖν ὄντοι θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν ᾗ, βέλτι
 ἐστὶ τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰρετὸν δι' ὅπερ αἰρετὸν ἐ
 καὶ θάτερον, οἷον ἡδονὴ μὲν τῶν ἡδέων, ὑγεία
 τῶν ὑγιεινῶν· ταῦτα γὰρ ποιητικὰ λέγεται τούτα

6 καθ' αὐτὸ scripsit K: κατ' αὐτὸ || 17 συμπεφυκός
 apogr. Cizensi K || 23 τούτου scripsit K: τοῦ.

οὐκοῦν τῆς φρονήσεως, ἣν φαμεν δύναμιν εἶναι τοῦ
κυριωτάτου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐκ ἔστιν αἰρετώτερον οὐδέν,
ὥς ἔξις πρὸς ἔξιν κρίνεσθαι· τὸ γὰρ γνωστικὸν μέρος
καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον βέλτιον ἔστι πάσης τῆς
ψυχῆς, τούτου δὲ ἐπιστήμη ἀρετῆ. οὐκ ἄρα ἔστιν
ἔργον αὐτῆς οὐδεμία τῶν κατὰ μέρος λεγομένων ἀρε-
τῶν· πασῶν γὰρ ἔστι βελτίων, τὸ δὲ ποιούμενον τέλος
αὐτῆς κρείττον ἔστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης· οὐδὲ μὴν
^K ἅπασα τῆς ψυχῆς ἀρετῆ οὕτως ἔργον οὐδ' ἡ εὐδαι-
^Δ μονία. εἰ γὰρ ἔσται ποιητικῇ, εἰτέρα ἐτέρων ἔσται, ¹⁰
ὥσπερ οἰκοδομικῇ οἰκίᾳ, ἣτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς
οἰκίας, ἡ μέντοι φρόνησις μόριον τῆς ἀρετῆς ἔστι καὶ
τῆς εὐδαιμονίας· ἡ γὰρ ἐκ ταύτης ἡ ταύτην φαμεν
εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν. οὐκοῦν καὶ κατὰ τὸν λόγον
τοῦτον ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπιστήμην ποιητικὴν· βέλ- ¹⁵
τιον γὰρ δεῖ τὸ τέλος εἶναι τοῦ γιγνομένου, οὐδὲν δὲ
βέλτιον εἶναι φρονήσεως, πλὴν εἴ τι τῶν εἰρημένων,
τούτων δὲ οὐδὲν ἕτερον αὐτῆς ἔστιν ἔργον. θεωρη-
¹ τικὴν τινα ἄρα φατέον εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστήμην,
ἐπεὶ περ ἀδύνατον ποιῆσιν εἶναι τὸ τέλος. τὸ φρονεῖν ²⁰
ἄρα καὶ τὸ θεωρεῖν ἔργον τῆς ἀρετῆς ἔστι καὶ τοῦτο
πάντων ἔστιν αἰρετώτατον τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ
οἶμαι καὶ τὸ τοῖς ὄμμασιν ὁρᾶν, ὃ καὶ ἔλοιτό τις ἂν
ἔχειν, εἰ καὶ μὴ τι μέλλοι γίνεσθαι δι' αὐτὸ παρ'
αὐτὴν τὴν ὄψιν ἕτερον. ἔτι εἰ τὸ ὁρᾶν ἀγαπῶμεν δι' ²⁵
ἑαυτό, ἱκανῶς μαρτυρεῖ τοῦτο ὅτι πάντες τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ γινώσκειν ἐσχάτως ἀγαπῶσιν. ἔτι εἰ τις
^{4K} ἀγαπᾷ τόδε τι διὰ τὸ συμβεβηκέναι ἕτερον αὐτῷ τι,
ὅηλον ὅτι μᾶλλον οὗτος βουλήσεται ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει

τοῦτο· οἷον εἰ τυγχάνει τις αἰρούμενος τὸ περιπατεῖ
 ὅτι ὑγιεινόν, εἴη δὲ μᾶλλον αὐτῷ ὑγιεινὸν τὸ τρε-
 χάξαι καὶ δυνατὸν παραγενέσθαι, μᾶλλον αἰρήσεται
 τοῦτο κἂν ἔλοιτο γνῶνς θᾶττον. εἰ τοίνυν ἐστὶ
 5 ἀληθὴς δόξα φρονήσει ὁμοιον, εἴπερ αἰρετὸν τὸ δοξ-
 αζειν ἀληθῶς ταύτην καὶ κατὰ τοσοῦτον καθόσον ὁμοιο-
 τῇ φρονήσει διὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μᾶλλον τοῦτο τι-
 φρονεῖν ὑπάρχει, μᾶλλον αἰρετὸν τὸ φρονεῖν ἐστὶ
 τοῦ δοξάζειν ἀληθῶς. ἀλλὰ μὴν τό γε ζῆν τῷ αἰσθᾶ-
 10 νεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ταύτης παρουσί-
 ας καὶ δυνάμει τὸ ζῆν διώρισται, καὶ ταύτης ἐξαιρου-
 μένης οὐκ ἐστὶν ἄξιον ζῆν ὥσπερ ἀναιρουμένου το-
 ζῆν αὐτοῦ διὰ τὴν αἰσθησιν. τῆς δὲ αἰσθήσεως ἡ τῇ
 ὁψεως διαφέρει δυνάμεις τῷ σαφεστάτῃ εἶναι, καὶ δι-
 15 τοῦτο καὶ μάλιστα αἰρούμεθα αὐτήν· αἰσθησις ἡ
 πᾶσα δυνάμις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώματος, ὥσπερ
 ἀκοή τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ᾠτων. οὐκοῦ-
 εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετὸν διὰ τὴν αἰσθησιν ἢ
 αἰσθησις γνῶσις τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δ-
 20 νασθαι τὴν ψυχὴν αἰρούμεθα, πάλαι δὲ εἴπομεν ὅτι
 περ δυοῖν ἀεὶ μᾶλλον αἰρετὸν ὅ μᾶλλον ὑπάρχ-
 ταυτόν, τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὅψιν ἀνάγκη μάλισ-
 αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλα
 ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἡ φρόνησις καὶ
 25 ριωτέρα τῆς ἀληθείας· ὥστε πάντες ἄνθρωποι ἡ
 φρονεῖν μάλιστα διώκονσι. τὸ γὰρ ζῆν ἀγαπῶντες ἡ
 φρονεῖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἀγαπῶσι· δι' οὐδὲν γὰρ
 ἕτερον αὐτὸ τιμῶσιν ἢ διὰ τὴν αἰσθησιν καὶ μάλισ-
 ταν

6 'immo ταύτη' Vitelli || 10 ταύτης] 'quasi pro τῷ αἰσθ-
 νεσθαι scriptam fuerit (v. 9) τῇ αἰσθήσει' K || 20 πάλαι sc.
 p. 43, 29 || ὅτιπερ marg.: ὥσπερ in textu.

διὰ τὴν ὄψιν· ταύτην γὰρ τὴν δύναμιν ὑπερβαλλόντως φαίνονται φιλοῦντες· αὕτη γὰρ πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὥσπερ ἐπιστήμη τις ἀτεχνῶς ἐστίν.

VIII. Οὐ χεῖρον δ' ἐτι καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοῶν ὑπομνησάμενος τὸ προκείμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς 5 πᾶσι φαινομένων. παντὶ δὴ οὖν τοῦτο γε πρόδηλον, ὥς οὐδεὶς ἂν ἐλοιτο ζῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκὼς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς † ζῶειν χαίρων, ὥσπερ ἐνιοὶ τῶν παραφρονούντων δι- 10 ἄγουσιν. οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὥς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν. ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντίων ἐκάτερον τὸ μὲν φευκτόν ἐστι τὸ δὲ αἰρετόν. 15 ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετόν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν. φρόνησις οὖν, ὥς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἑτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὥς μαρτυροῦσιν αἱ κοινὰ ἔννοια. εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχοι, διεφθαρμένος δὲ εἴη καὶ νοσῶν τῷ φρονεῖν, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος· οὐδὲν γὰρ ὕψελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 20 ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γένεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν ὀλοῦνται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθ- 25

6. p. 47, 4 Arist. fr. 55 R. (p. 65, 4—66, 20).

1 ὑπερβαλλόντως hic et p. 46, 13 || 5 <καὶ> ἀπὸ coni. A || 7 ἀπ' om. apogr. Cizense: κατ' ἀνθρώπων Vitelli || 10 ζῶειν corruptum: διασκεῖν? Diels: διάγειν? Vitelli || 21 τοῦ φρονεῖν post τοῦ πράγματος collocavit Rose, nescio qua ratione motus || 25 τὸν βίον deleri vult Scaliger.

εὐδεῖν ἡδιστον μὲν οὐχ αἰρετὸν δέ, καὶ ὑποθώμε
 πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι
 μὲν καθ' ὕπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐργηγοροί
 ἀληθῆ. διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδ.
 5 καὶ τὸ ἐργηγορέναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πι
 λάκις ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι·
 γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἐστὶ καὶ ψεῦδος ἔπαν.

Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς
 δείκνυσιν τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς. φεύγει γὰρ
 10 μὴ γινώσκει, τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φνί
 δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστὸν. διὸ καὶ μάλισ
 τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φέ
 αὐτοὺς φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι
 πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους· αἷτ.
 15 δὲ εἰσιν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονήσαι τι καὶ ἰδεῖν. διὰ
 αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πρα
 μασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν
 τοὺς γνωρίμους. δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι
 γνωστὸν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δῆλον ἀγαπητ
 20 ἐστίν· εἰ δὲ τὸ γνωστὸν καὶ τὸ σαφές, δῆλον ὅτι καὶ
 τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμολως.

Πρὸς δὴ τούτοις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ
 αὐτῇ κτήσις ἔνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνι
 τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τ
 25 αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρ
 τὸ ζῆν καλῶς. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη
 τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγ
 πῶσι δὲ καὶ μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἴεται μ

19. 20 καὶ φανερόν — εἰ δὲ τὸ γνωστὸν om. marg. adsci
 19 prius τὸ add. Rose || 24 ἐπὶ Vitelli: περὶ (ἐ).

A. πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἥτις γινώσκεται τὴν ἀλήθειαν.

Γνοίῃ δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπειον βίον. εὐρήσει γὰρ τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα ὄντα σκιαγραφίαν. ὅθεν καὶ λέγεται καλῶς τὸ μηδὲν εἶναι τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸ μηδὲν εἶναι βέβαιον τῶν ἀνθρωπίνων. ἰσχύς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος ¹⁰ γέλως ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν K. ὁρᾶν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον. εἰ γάρ τις ἐδύνατο βλέπειν ὅξυ καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὅς διὰ τῶν τοίχων εἴωρα καὶ τῶν δένδρων, πότ' ἂν ἐδοξεν εἶναι ¹⁵ τινα τὴν ὕψιν ἀνεκτόν, ὁρᾶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν; τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀδιηγρήτου γέμει φλυαρίας· τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν αἰδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν. τί δ' ἐστὶ μακρὸν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων; ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθενείαν, οἶμαι, καὶ βίου βραχύτητα καὶ ²⁰ τοῦτο φαίνεται πολὺ. τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων A. οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον εὐθύς φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες; τοῦτο γὰρ θείως οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν ²⁵

5. p. 48, 21 Arist. fr. 59. 60. 61 R. (p. 70, 1—72, 22 || 8 cf. Soph. Ai. 125 sq. || 9 cf. Diphil. inc. fab. fr. 27^a (IV 424 Mein.) || 23 οἱ τὰς τέλ. κτλ.] cf. Lobeck Aglaoph. p. 796 itemque p. 89 sqq.

2 πόνον πονεῖν em. Rose || 11 τε] γε Rose || 13 λυγγέα || 14 πότ'] πῶς scr. K || 15 ἀνεκτόν ὁρᾶν Rose || 19 τί superscr. || 21 πολὺ. τίς ἂν Vulcanius: πολὺ τι. ἔαν || 22 οἱ ex Ciz. Rose: οἱ: οἱς A.

ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει
 τινῶν ἀμαρτημάτων. πάνν γὰρ ἡ σύζευξις
 τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. ὥσπερ
 ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ φασὶ βασανίζειν πολλάκις τ
 5 σκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τ
 νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον
 προσαρκυόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ δια
 καὶ προσκεκολλησθαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς
 ματος μέλεσιν. οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον
 10 τοῖς ἀνθρώποις, πλὴν ἐκεῖνό γε μόνον ἄξιον
 ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως· το
 μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον κ
 θεῖον. καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως ἰ
 κοινωνεῖν, καίπερ ὧν ὁ βίος ἄθλιος φύσει καὶ
 15 ὅμως οὕτως φκονόμῃται χαριέντως, ὥστε δοκ
 τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. 'ὁ νοῦς γ
 ὁ θεός', εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπ
 καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τ
 φιλοσοφεῖν οὖν ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν
 20 ἐντεῦθεν, ὥς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τι
 εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.

Οὕτως ἂν τις τὰς ἀπὸ τῶν <κοινων>
 ἐφόδους συγκεφαλαιώσαιοι δεόντως εἰς προτρι
 δεῖν φιλοσοφεῖν θεωρητικῶς καὶ ζῆν ὅτι μάλ
 25 κατ' ἐπιστήμην καὶ τὸν τοῦ νοῦ βίον.

7 ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι κτλ.] cf. Themist.
 Flor. CXX 28 (IV p. 108, 25 sqq. Mein.) || 16 sqq. cf.
 Eurip. fr. 1007: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός
 cf. infra p. 60, 7 sqq.

4 Τυρρηνία A: τυραννία || 5 πρὸς ἀντικρὺ Ro:
 unde || 7 διαδεσθῆναι et 16 ἄλογα Vitelli || 22 κοινων

IX. Ἄνωθεν δὲ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως
 βουλῆματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν
 οὕτως. τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ
 τέχνης γίνεται, οἷον οἰκία καὶ πλοῦτον (ἀμποτέρων γὰρ
 τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστι καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ 5
 τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν· ζῶων γὰρ καὶ
 φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεται πάντα τὰ
 τοιαῦτα. ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τύχην ἕνια γίνεται τῶν
 πραγμάτων· ὅσα γὰρ μήτε διὰ τέχνην μήτε διὰ φύσιν
 μήτ' ἐξ ἀνάγκης γίνεται, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην 10
 γίνεσθαι φαμεν. τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων
 οὐδὲν ἕνεκά του γίνεται, οὐδ' ἐστὶ τι τέλος αὐτοῖς·
 τοῖς δὲ ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἕνεστι καὶ τὸ τέλος
 καὶ τὸ οὗ ἕνεκα (ἄει γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀπο-
 δώσει σοι λόγον δι' ὃν ἔγραψε καὶ οὗ ἕνεκα), καὶ 15
 τοῦτο [ὅτι] βέλτιόν ἐστιν ἢ τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον.
 λέγω δ' ὅσων καθ' αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ
 μὴ κατὰ συμβεβηκός· ὑγείας μὲν γὰρ ἰατρικὴν μᾶλλον
 ἢ νόσου κυρίως ἂν θείημεν, οἰκοδομικὴν δὲ οἰκίας,
 ἀλλ' οὐ τοῦ καταβάλλειν. πᾶν ἄρα ἕνεκά του γίνεται 20
 τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τοῦτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον,
 τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίνεται ἕνεκά του· συμβαίη
 μὲν γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ γε τὴν τέχνην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγα-
 θόν, ἀόριστον δ' αἰεὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστι κατ' αὐτήν. 25
 ἀλλὰ μὴν τό γε κατὰ φύσιν ἕνεκά του γίνεται, καὶ
 βελτίονος ἕνεκεν αἰεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ
 τέχνης· μιμεῖται γὰρ οὐ τὴν τέχνην ἢ φύσιν ἀλλὰ

16 ὅτι delevi || τὸ <οὐ> διὰ scripsit K, qui et conii. τὸ δι'
 οὐ; at cf. ex gr. p. 43, 15 sq. 51, 16 sqq.

αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῷ βοηθεῖν :
 παραλειπόμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν. τὰ μὲν
 ἔοικεν αὐτὴ δύνασθαι δι' αὐτῆς ἢ φύσεως ἐπιτελε-
 βοηθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις καὶ πα-
 5 ἀδυνατεῖν, οἷον αὐτίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις
 μὲν δῆπου τῶν σπερμάτων εἰς ὁποῖαν <ἄν>
 γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννῶσιν, ἕνια δὲ προσδεῖται
 γεωργικῆς τέχνης· παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζῴων
 μὲν δι' αὐτῶν ἔπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν
 10 θρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν
 τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑ-
 τροφήν. εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν
 ταύτης ἠκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γῆν
 ἔπασαν ἕνεκά του γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὁρθῶς
 15 μενον ἔπασαν ἕνεκά του γίνεσθαι θεῖναι ἄν.
 τό γε καλῶς, ὁρθῶς· καὶ τὸ μὲν γιγνόμενον γί-
 γερονε δὲ τὸ γεγονὸς τό γε μὴν κατὰ φύσιν
 καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τὰ
 φύσιν *** γένεσις ἕνεκά του γίνεται. καὶ τοῦ
 20 τις ἂν καὶ ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐν ἡμῖν μερῶν·
 κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἰδοὺς ἂν ὥς οὐ μάτην
 βοηθείας χάριν τῶν ὀμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνά-
 τε παρέχῃ καὶ κωλύῃ τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν
 οὐκοῦν ταύτην ἔστιν ὅτι τε ἕνεκα γέγονέ τι
 25 ἕνεκα δεῖ γεγονέναι· οἷον εἰ πλοῖον ἕνεκα τῆς
 θαλάττης κομιδῆς ἔδει γίνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ
 καὶ μὴν τὰ γε ζῴων φύσει <τε καὶ κατὰ

6 ἂν addidit K || 17 γεγονός· τό || 18 sq. post τῷ κατὰ
 lacunam signavit Vitelli explendam <ἐναντίον· ἡ οὖν κα-
 τὰ φύσιν> vel plenius <ἐναντίον· εἰ δὲ καλῶς, ὁρθῶς· εἰ δὲ
 ἕνεκά του· ἔπασαν οὖν ἡ κατὰ φύσιν>: ἡ pro τῷ scripsit
 27 τε καὶ κατὰ φύσιν addidit Vitelli.

γεγενημένων ἐστὶν ἥτοι πάντα τοπαράπαν ἢ τὰ βέλ-
 7A. *τις* καὶ *τιμιώτατα*· διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἰ τις αὐτῶν
 τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἰεται γεγενῆσθαι διὰ τινὰ
 φθορὰν καὶ μοχθηρίαν. τιμιώτατον δέ γε τῶν ἐν-
 8. *ταῦτα* ζώων ἀνθρωπὸς ἐστίν, ὥστε δῆλον ὅτι φύσει 5
 τε καὶ κατὰ φύσιν γέγρονε. καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ὄντων
 οὐ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός. τί δὲ
 τοῦτό ἐστι Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, 'τὸ θεάσασθαι' εἶπε
 9. *τὸν οὐρανόν*', καὶ ἑαυτὸν δὲ θεωρὸν ἐφασκεν εἶναι τῆς
 φύσεως καὶ τούτου ἕνεκα παρεληλυθέναι εἰς τὸν βίον. 10
 καὶ Ἀναξαγόραν δέ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνας ἂν
 ἕνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς
 τὴν ἐρώτησιν· ὥς 'τοῦ θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ <τὰ> περὶ αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ
 ἥλιον', ὥς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων. 15
 εἰ τοίνυν παντὸς ἀεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἕνεκα
 γὰρ τοῦ τέλους πάντα γίγνεται τὰ γιγνόμενα, τὸ δ'
 οὐ ἕνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ
 φύσιν τοῦτό ἐστιν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν πέφυκεν ὕστατον
 ἐπιτελεῖσθαι περαινομένης τῆς γενέσεως συνεχῶς· οὐκ- 20
 οὖν πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων
 λαμβάνει τέλος, ὕστερον δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν, καί
 πως ἀεὶ τὸ τοῦ βελτίονος τέλος ὑστερίζει τῆς γενέσεως.
 21A. *οὐκοῦν* ψυχὴ σώματος ὕστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς
 τελευταίων ἢ φρόνησις· τοῦτο γὰρ ὕστατον ὁρώμεν 25

8 ἐρωτ.] ἐν Φλιούντι addunt summaria p. 4, 11; cf. Cic.
 l. c. ad p. 53, 19 || 11 sqq. cf. Eudem. Eth. A 5 p. 1216^a, 11 sqq.
 Sternbach ad Gnom. Vat. 114 (Wiener Studien X 20).

6 sq. καὶ τοῦτο τῶν ὄντων — θεός, τί δὲ malit K: καὶ τί ποτ'
 ἐστὶ τῶν ὄντων — θεός; τί δὲ? Vitelli || 11 'εἰπεῖν redundat' K.
 at cf. Eudem. || 13 τὰ περὶ delevi || 14 τὰ addidi || 20 περαινο-
 μένης scripsi: περαινομένης marg., παιρομένοις in textu.

γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ
 ἀντιποιεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν· φρόνησ.
 τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τέλος καὶ τὸ φι
 ἐσχατον οὐ χάριν γεγόναμεν. οὐκοῦν εἰ γεγόν
 5 ὅτι καὶ ἐσμὲν ἕνεκα τοῦ φρονήσαι τι καὶ μ
 καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθα
 εἶρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γινῶναι τε καὶ θεωρεῖσθαι πί
 θρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν. ἀλλὰ τοῦ
 γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἑτέρα
 10 σκεπτέον ἴσως ὕστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν
 πρώτην ἡμῖν. εἰ γάρ ἐστι κατὰ φύσιν τέλος ἢ
 νησις, ἄριστον ἂν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν. ὥς
 μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιγνο
 ἀγαθῶν, τούτων δὲ αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι
 15 ἐν <τῇ> ψυχῇ, τὴν δὲ ἀρετὴν τῆς φρονήσεως·
 γὰρ ἐστὶν ἀκρότατον. τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης
 στήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην
 εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διεί
 ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· διαφέρει
 20 πλείστον. τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενι
 πραγμάτων, ὧν ἕνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖ
 συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, κἄν ἀπι
 μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως· οὐ γὰρ δὴ τόδ
 αἰρετὸν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο
 25 ἄπειρον οἶχεται προῖόν, ἀλλ' ἴσταται πού. γελοῖ
 ἤδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντός ὠφέλειαν
 παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ 'τί οὖν ἡμῖν ὄφελος
 'τί χρησίμουν;' ἐρωτᾷν. ὥς ἀληθῶς γὰρ, ὅπερ λέ

16. p. 54, 5 Arist. fr. 58 R. (p. 68, 19. 69, 26).

7 τῷ] fort. τῷ || 15 τῇ addidit K || 21 ἀναγκαῖα.

οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδότες καλὸν ἀγαθὸν οὐδὲ τί
 αἴτιον τῷ διαγινώσκοντι καὶ συναίτιον. ἴδοι δ' ἂν
 τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἰ τις
 ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῇ διανοίᾳ κομίσειεν.
 ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος 5
 ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ
 θεωρεῖν, ὅνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
 εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο
 δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων
 οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν; οὐκοῦν οὐ 10
 μμπτὸς ὁ μισθὸς ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις,
 οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν. ὥσπερ
 γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὥς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν,
 ἐν Αἰδοῦ κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως
 ἐν μακάρων νήσοις, ὡς ἔοικεν. οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν 15
 μὴ φαίνεται χρησίμη οὕσα μὴδ' ὠφέλιμος· οὐ γὰρ
 ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι'
 ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.
 ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἕνεκα τῆς θέας ἀπο-
 δημοῦμεν, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς 20
 ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ
 χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὥς
 ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσ-
 θέντες, πολλὰς τε ἄλλας θέας ἐλοίμεθα <ἂν> ἀντὶ
 πολλῶν χρημάτων· οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς 25
 προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.

3 sq. cf. Arist. polit. I (H). 1334^a, 31 || 19 sqq. cf. Cicer.
 Tusc. 5, 3, 8 sq. Iambl. Vit. Pyth. 58 p. 39, 16 sqq. Nauck.

2 τῷ deleverim || 23 προσδόντες Diels. cf. Nauck ad V. P. 128
 (p. 93, 12 Addend.) || 24 ἂν addidit K, nescio unde.

οὐ γὰρ δῆπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γύν
καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας,
πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασ-
αυτοὺς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθει-
5 οὐκ οἶεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί. οὕτω μὲν οὖν ἰ-
τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρέψαμεν
τὸ φρονεῖν ὥς ἐπὶ ἀγαθόν τε ὑπάρχον καὶ δι' αἰ-
τίμιον, κἂν μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται
πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

- 10 X. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ ὠφελείας τὰς μερίσι
ἡμῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον παρέχεται ἡ θεωρητι-
φρόνησις, εὐρήσει τις ῥαδίως ἀπὸ τῶν τεχνῶν. ὥσπερ
γὰρ τῶν ἱατρῶν ὅσοι κομποὶ καὶ τῶν περὶ τὴν ἰ-
μναστικὴν οἱ πλεῖστοι σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ το-
15 μέλλοντας ἀγαθοὺς ἱατροὺς ἔσεσθαι καὶ γυμνασι-
περὶ φύσεως ἐμπείρους εἶναι, οὕτω καὶ τοὺς ἀγαθῶ-
νομοθέτας ἐμπείρους εἶναι δεῖ τῆς φύσεως, καὶ πο-
γε μᾶλλον ἐκείνων. οἱ μὲν γὰρ τῆς τοῦ σώματος
ἀρετῆς εἰσι δημιουργοὶ μόνον, οἱ δὲ περὶ τὰς ἰ-
20 ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες καὶ περὶ πόλεως εὐδαιμονίας ἰ-
κακοδαιμονίας διδάξουσιν προσποιούμενοι πολὺν δὴ μᾶλλον
προσδέονται φιλοσοφίας. καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις
τέχναις ταῖς δημιουργικαῖς ἀπὸ τῆς φύσεως εὐρη-
τὰ βέλτεστα τῶν ὀργάνων, οἷον ἐν τεκτονικῇ στάθ-
25 καὶ κανὼν καὶ τόρνος † τὰ μὲν ὑδατι καὶ φωτὶ καὶ τ-
αὐγαῖς τῶν ἀκτίνων ληφθέντων, πρὸς ἃ κρίνοντες
κατὰ τὴν αἰσθησιν ἱκανῶς εὐθύ καὶ λείον βασανί-

1 <τοὺς μὲν> μιμουμ. Rose, at v. Sauppe ad Plat. Pro-
p. 330 A. Vahlen ad Ar. Poet. 1447^b, 14 (p. 91³) || 7 ἀγαθό-
scr. K || 21 διδάξουσιν in marg., ἐπάξουσιν in textu || 25 τὰ ἰ-
τάλλ<α>, ἐν? Vitelli: [τὰ] ἐν Diels || 26 ληφθέντα coniecit v
similiter K, scripsit autem ληφθεισῶν.

Κ. μεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔχειν τινὰς ὄρους
 δεῖ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς
 οὓς κρινεῖ τί δίκαιον καὶ τί καλόν καὶ τί συμφέρον.
 ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τῶν ὁργάνων ταῦτα διαφέρει πάντων,
 οὕτω καὶ νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν 5
 κείμενος. τοῦτο δ' οὐχ οἶόν τε μὴ φιλοσοφήσαντα
 δύνασθαι ποιεῖν μηδὲ γνωρίζαντα τὴν ἀλήθειαν. καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν τὰ τε ὄργανα καὶ τοὺς λογι-
 σμοὺς τοὺς ἀκριβεστάτους οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων
 λαβόντες σχεδὸν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δευτέρων καὶ 10
 τρίτων καὶ πολλοστῶν, τοὺς τε λόγους ἐξ ἐμπειρίας
 λαμβάνουσι· τῷ δὲ φιλοσόφῳ μόνῳ τῶν ἄλλων ἀπ'
 αὐτῶν τῶν ἀκριβῶν ἡ μίμησις ἐστίν· αὐτῶν γὰρ ἐστι
 θεατῆς, ἀλλ' οὐ μιμημάτων. ὥσπερ οὖν οὐδ' οἰκο-
 δόμος ἀγαθὸς ἐστίν οὗτος ὅστις κανόνι μὲν μὴ χρῆται 15
 μηδὲ τῶν ἄλλων μηδενὶ τῶν τοιούτων ὁργάνων, ἐτέροις
 δὲ οἰκοδομήμασι παραβάλλων, ὁμοίως ἴσως κἄν εἰ τις
 Κ. ἢ νόμους τίθεται πόλεσιν ἢ πράττει πράξεις ἀποβλέπων
 καὶ μιμούμενος πρὸς ἑτέρας πράξεις ἢ πολιτείας ἀν-
 θρωπίνης Λακεδαιμονίων ἢ Κρητῶν ἢ τινων ἄλλων 20
 τοιούτων, οὐκ ἀγαθὸς νομοθέτης οὐδὲ σπουδαῖος· οὐ
 γὰρ ἐνδέχεται μὴ καλοῦ μίμημα καλὸν εἶναι, μηδὲ
 θεῖον καὶ βεβαίον τὴν φύσιν ἀθάνατον καὶ βέβαιον,
 ἀλλὰ μόνον ὅτι μόνου τῶν δημιουργῶν τοῦ φιλοσόφου
 καὶ νόμοι βέβαιοι καὶ πράξεις εἰσὶν ὁρθαὶ καὶ καλαί. 25
 Α. μόνος γὰρ πρὸς τὴν φύσιν βλέπων ζῇ καὶ πρὸς τὸ
 θεῖον, καὶ καθάπερ ἂν εἰ κυβερνήτης τις ἀγαθὸς ἐξ

8 sqq. cf. Archyt. ap. Stob. Ecl. I 48, 6 (p. 316, 9 sqq. Wachsm.).

18 πράττει scripsi: πράττη. ex contrario τίθεται (immo τι-
 θῆται) scr. K, cf. Vahlen ad Ar. Poet. p. 1447^a, 25 (p. 88^s sq.) ||
 19 καὶ μιμούμενος delet Vitelli || 24 μόνον] διήλον Vitelli.

αἰδίων καὶ μονίμων ἀναψάμενος τοῦ βίου τὰς ἀρχὰς
 ὁρμεῖ καὶ ζῇ κατ' ἑαυτόν. ἔστι μὲν οὖν θεωρητικὴ ἡ
 ἢ ἐπιστήμη, παρέχει δ' ἡμῖν τὸ δημιουργεῖν κατ' αὐτὴν
 ἅπαντα. ὥσπερ γὰρ ἡ ὕψις ποιητικὴ μὲν καὶ δημιουργ
 5 οὐδενός ἐστι (μόνον γὰρ αὐτῆς ἔργον ἐστὶ τὸ κρίνειν
 καὶ δηλοῦν ἕκαστον τῶν ὁρατῶν), ἡμῖν δὲ παρέχει
 πράττειν τι δι' αὐτὴν καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πράξεις ἡμ
 τὰ μέγιστα (σχεδὸν γὰρ ἀκίνητοι παντελῶς ἂν εἴμ
 στερηθέντες αὐτῆς), οὕτω δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἐπιστήμ
 10 θεωρητικῆς οὔσης μυρία πράττομεν κατ' αὐτὴν ὅμι
 ἡμεῖς, καὶ τὰ μὲν λαμβάνομεν τὰ δὲ φεύγομεν τῶν πρα
 μάτων, καὶ ὅλως πάντα τὰ ἀγαθὰ δι' αὐτὴν κτώμεθ

XI. Ὅτι τοίνυν τοῖς ἐλομένοις τὸν κατὰ νοῦν βίον
 καὶ τὸ ζῆν ἡδέως μάλιστα ὑπάρχει, δὴλον ἂν γένοιτο ἐ
 15 τεῦθεν. φαίνεται διττῶς λέγεσθαι τὸ ζῆν, τὸ μὲν κα
 δύναμιν τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν· ὁρῶντα γὰρ εἶναι φαν
 ὅσα τε ἔχει τῶν ζώων ὕψιν καὶ δυνατὰ πέφυκεν ἰδεῖν
 καὶ μύοντα τυγχάνη, καὶ τὰ χρώμενα τῇ δυνάμει κα
 προσβάλλοντα τὴν ὕψιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίστασθαι
 20 καὶ τὸ γινώσκειν, ἐν μὲν τὸ χρῆσθαι καὶ θεωρεῖν
 λέγομεν, ἐν δὲ τὸ κεκτῆσθαι τὴν δύναμιν καὶ τὴν
 ἐπιστήμην ἔχειν. εἰ τοίνυν τῷ μὲν αἰσθάνεσθαι
 ζῆν διακρίνομεν καὶ τὸ μὴ ζῆν, τὸ δ' αἰσθάνεσθαι
 διττόν, κυρίως μὲν τὸ χρῆσθαι ταῖς αἰσθήσεσιν ἄλλ
 25 δὲ τὸ δύνασθαι (διόπερ φημὲν αἰσθάνεσθαι * * *

23 sqq. cf. Arist. Top. E 2. 129^b, 33 sqq.

2 ὁρμεῖ Vitelli: ὁρμᾶ || 8 εἴμεν apogr. Franeq. teste
 ἡμεν || 24 τὸ ante χρῆσθαι et 25 ante δύνασθαι scripsit K:
 utrobique || 25 ante καὶ lacunam statuit Vitelli explendam
 1 <καὶ τὸν ἐργηγορότα καὶ τὸν καθευδόντα, διὰ τὸ δύνασθαι
 αἰσθῆσιν μεταβάλλειν αἰσθάνεσθαι>.

τὸν καθεύδοντα λέγοντες, ὥς ἔοικε), δῆλον ὅτι καὶ τὸ
 ξῆν ἀκολουθήσει διττῶς λεγόμενον· τὸν μὲν γὰρ ἐργη-
 γορότα φατέον ξῆν ἀληθῶς καὶ κυρίως, τὸν δὲ καθεύ-
 δοντα διὰ τὸ δύνασθαι μεταβάλλειν εἰς ταύτην τὴν
 κίνησιν, καθ' ἣν λέγομεν ἐργηγορέναι τε καὶ τῶν πραγ- 5
 μάτων αἰσθάνεσθαι τινος. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοῦτο
 βλέποντες, ὅταν οὖν λέγηται τι ταῦτόν ἐκάτερον δυοῖν
 δυοῖν, ἢ δὲ θάτερον λεγόμενον ἢ τὸ ποιεῖν ἢ τὸ πά-
 σχειν, τούτῳ μᾶλλον ἀποδώσομεν ὑπάρχειν τὸ λεχθέν,
 οἷον ἐπίστασθαι μὲν μᾶλλον τὸν χρώμενον τοῦ τὴν 10
 ἐπιστήμην ἔχοντος, ὁρᾶν δὲ τὸν προσβάλλοντα τὴν
 ὕψιν τοῦ δυναμένου προσβάλλειν. οὐ γὰρ μόνον τὸ
 μᾶλλον λέγομεν καθ' ὑπεροχὴν ὧν ἂν εἰς ἣν λόγος,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρότερον εἶναι τὸ δὲ ὕστερον, οἷον
 τὴν ὑγίαν τῶν ὑγιεινῶν μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι φαμεν, 15
 καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τὴν φύσιν αἰρετὸν τοῦ ποιητικοῦ.
 καίτοι τὸν γε λόγον ὁρῶμεν ὥς οὐχ ἢ ἐστὶ κατηγορού-
 μενος ἀμφοῖν, ὅτι ἀγαθὸν ἐκάτερον ἐπὶ τε τῶν ὠφε-
 λίων καὶ τῆς ἀρετῆς. καὶ ξῆν ἄρα μᾶλλον φατέον
 τὸν ἐργηγορότα τοῦ καθεύδοντος καὶ τὸν ἐνεργοῦντα 20
 τῇ ψυχῇ τοῦ μόνον ἔχοντος· διὰ γὰρ ἐκείνου καὶ τοῦ-
 τον ξῆν φαμεν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐκεῖνος πάσχειν
 ἢ ποιεῖν. οὐκοῦν τό γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν,
 ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἢ δυνάμεις ἐστὶ, τοῦτο αὐτὸ πράττει
 τις, εἰ δὲ πλειόνων τὸν ἀριθμόν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλ- 25
 τιον, οἷον αὐλοῖς, ἥτοι μόνον ὅταν αὐλῇ χρῆται τις
 ἢ μάλιστα· ἴσως γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν ἄλλων.

8 ἢ τὸ utrobique A: ἢ τῷ || 14 κατὰ τὸ <τὸ μὲν> exspectes,
 at cf. ad p. 54, 1 || 17 οὐχ ἢ Vitelli: οὐχ || 18 de ὅτι post ὡς
 v. Bonitz, Ind. Aristot. p. 872^a, 1 sqq. || 22 fort. οἷος <ὡς> ἐκεῖ-
 νος vel οἷος ἐκείνως.

οὐκοῦν καὶ μᾶλλον χρῆσθαι τὸν ὀρθῶς χρώμενον φι
 τέον· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ καὶ ὡς πέφυκεν ὑπάρχειν τῷ χρο
 μένῳ καλῶς καὶ ἀκριβῶς. ἔστι δὴ καὶ ψυχῆς ἥτι
 μόνον ἢ μάλιστα πάντων ἔργον τὸ διανοεῖσθαι τε κα
 5 λογίζεσθαι. ἀπλοῦν ἔρα ἥδη τοῦτο καὶ παντὶ συλλογι
 ζεσθαι ῥᾴδιον ὅτι ξῆ μᾶλλον ὁ διανοούμενος ὀρθῶ
 καὶ μάλιστα πάντων ὁ μάλιστα ἀληθεύων, οὗτος δ
 ἐστὶν ὁ φρονῶν καὶ θεωρῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
 ἐπιστήμην· καὶ τό γε τελέως ξῆν τότε καὶ τοῦτοι
 10 ἀποδοτέον, τοῖς φρονοῦσι καὶ τοῖς φρονήμοις. εἰ δ
 τὸ ξῆν ἐστὶ τῷ ζῶν γε ταῦτόν παντὶ ὅπερ εἶναι, δῆλα
 ὅτι κἂν εἴη γε μάλιστα καὶ κυριώτατα πάντων ὁ φρόνη
 μος, καὶ τότε μάλιστα τοῦ χρόνου παντὸς ὅταν ἐνεργ
 καὶ τυγχάνῃ θεωρῶν τὸ μάλιστα τῶν ὄντων γνώριμοι
 15 ἀλλὰ μὴν ἢ γε τελεία ἐνέργεια καὶ ἀκώλυτος ἐν ἑαυτ
 ἔχει τὸ χαίρειν, ὥστε ἂν εἴη ἡ θεωρητικὴ ἐνέργει
 πασῶν ἡδίστη. ἔτι τοίνυν ἕτερόν ἐστιν τὸ ἡδόμενον
 πίνειν καὶ τὸ ἡδέως πίνειν· οὐδὲν γὰρ κωλύει μ
 διψῶντά τινα μηδὲ οἷον χαίρει πόματι προσφερόμενον
 20 πίνοντα χαίρειν, μὴ τῷ πίνειν ἀλλὰ τῷ συμβαίνειν
 ἅμα θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι καθήμενον. οὐκοῦν τοῖ
 του ἡδεσθαι μὲν καὶ ἡδόμενον πίνειν φήσομεν, ἀλί
 οὐ τῷ πίνειν οὐδὲ ἡδέως πίνειν. οὐκοῦν οὕτως κα
 βάδισιν καὶ καθέδραν καὶ μάθησιν καὶ πᾶσαν κίνησι
 25 ἐροῦμεν ἡδεῖαν ἢ λυπηράν, οὐχ ὅσων συμβαίνειν λυπε
 σθαι παρουσῶν ἡμᾶς ἢ χαίρειν, ἀλλ' ὧν τῇ παρουσί
 καὶ λυπούμεθα πάντες καὶ χαίρομεν. καὶ ζώην οὐ
 ἡδεῖαν ὁμοίως ἐροῦμεν, ἥς ἢ παρουσία τοῖς ἔχουσι

2 ᾧ καὶ ὡς Vitelli: ὁ καὶ ὡς || πέφυκεν, ὑπάρχει scripsi
 rat K || 11 τῷ ζῶν A: τὸ ζῶν.

ἡδεῖα, καὶ ζῆν ἡδέως οὐ πάντας ὅσοις ζῶσι συμβαίνει
χαίρειν, ἀλλ' οἷς αὐτὸ τὸ ζῆν ἡδὺ καὶ χαίρουσι τὴν
ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν. οὐκοῦν τὸ ζῆν ἀποδίδομεν τῷ μὲν
πλ. ἐργηγοῦσι μᾶλλον ἢ τῷ καθεύδοντι, τῷ φρονούντι
δὲ ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον, τὴν δ' ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν τὴν 5
ἀπὸ τῆς χρήσεως γιγνομένην φάμεν εἶναι τῆς ψυχῆς·
τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ζῆν ἀληθῶς. εἰ τοίνυν καὶ πολλὰ
ψυχῆς εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ κυριωτάτη γε πασῶν ἡ τοῦ
φρονεῖν ὅ τι μάλιστα. δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὴν γιγνο-
μένην ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ θεωρεῖν ἡδονήν ἢ μόνην 10
ἢ μάλιστα ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ζῆν εἶναι. τὸ ζῆν ἄρα
ἡδέως καὶ τὸ χαίρειν ὡς ἀληθῶς ἦτοι μόνοις ἢ μάλιστα
ἐπάρχει τοῖς φιλοσόφοις. ἢ γὰρ τῶν ἀληθεστῶν
νοήσεων ἐνέργεια καὶ ἀπὸ τῶν μάλιστα ὄντων πληρου-
πλ. μένη καὶ στέγουσα ἀεὶ μονίμως τὴν ἐνδιδομένην τελειό- 15
τητα, αὕτη πασῶν ἐστὶ καὶ πρὸς εὐφροσύνην ἀννσιμω-
τάτη. ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τὸ χαίρειν τὰς ἀληθεῖς καὶ
ἀγαθὰς ἡδονὰς φιλοσοφητέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσιν.

XII. Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦτο
συλλογίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης εὐδαιμονίας ἄνω- 20
θεν τὸ αὐτὸ κατασκευάσαι, λέγωμεν διαρρηθῆναι ὅτι δὴ
ὡς ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ φιλοσοφεῖν, οὕτω καὶ πρὸς
τὸ σπουδαῖον ἡμῖν ἢ φαῦλον εἶναι αὐτὸ διακείσθαι.
πάντα γὰρ τὰ μὲν πρὸς τοῦτο τὰ δὲ διὰ τοῦτο πᾶσιν
πλ. αἰρετέον εἶναι, καὶ τὰ μὲν ὡς ἀναγκαῖα τῶν πραγμά- 25
των τὰ δὲ ἡδέα δι' ὧν εὐδαιμονοῦμεν. οὐκοῦν τὴν
εὐδαιμονίαν τιθέμεθα ἦτοι φρόνησιν εἶναι καὶ τινὰ
σοφίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἢ τὸ μάλιστα χαίρειν <ἢ> πάντα

23 ἡμῖν <μᾶλλον> ἢ conl. K: verisimilius v. 22 εὐδαιμονίαν
<ἢ κακοδαιμονίαν> conicias, sed neutrum necessarium videtur ||
25 εἶναι induxerim || 28 ἢ extremum addidit Vulcanius.

ταῦτα. οὐκοῦν εἴτε φρόνησίς ἐστι, φανερόν ὅτι μόνοι
 ἂν ὑπάρχοι τοῖς φιλοσόφοις τὸ ζῆν εὐδαιμόνως, εἴ
 ἀρετὴ ψυχῆς ἢ τὸ χαίρειν, κἂν οὕτως ἢ μόνοις
 μάλιστα πάντων· ἀρετὴ γάρ ἐστι τὸ κυριώτατον τῷ
 5 ἐν ἡμῖν, ἡδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὥς ἐν πρὸς ἐν ἡ
 φρόνησις. ὁμοίως δὲ κἂν ταῦτα πάντα ταῦτ' αὖ τις
 εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, ὁριστέον ἐστὶ τὸ φρονεῖν. ὥστε
 φιλοσοφεῖν ἂν εἴη πᾶσι τοῖς δυναμένοις· ἢ γάρ τοι
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ τελῶς εὖ ζῆν, ἢ μάλιστα γε πάντων ὥς
 10 ἐν εἰπεῖν αἰτιον ταῖς ψυχαῖς. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν διὰ
 τὸ παρὰ φύσιν ἴσως εἶναι τὸ γένος ἡμῶν χαλεπὸν τὸ
 μαυθάνειν τι καὶ σκοπεῖν ἐστὶ, καὶ μόλις αἰσθάνοιτο,
 διὰ τὴν ἀφυΐαν καὶ τὴν παρὰ φύσιν ζωὴν· ἂν δέ
 ποτε δυνηθῶμεν σωθῆναι πάλιν ὅθεν ἐληλύθαμεν, δῆ-
 15 λον ὥς ἡδίων καὶ ῥᾶον αὐτὸ ποιήσομεν πάντες. νῦν
 μὲν γὰρ ἀφειμένοι τῶν ἀγαθῶν διατελοῦμεν πράττον-
 τες τὰ ἀναγκαῖα, καὶ μάλιστα πάντων οἱ μάλιστα μα-
 κάριοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς πολλοῖς· ἐὰν δὲ τῆς οὐρα-
 νίας ὁδοῦ λαβώμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σύννομον ἄστρον τὴν
 20 ζωὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπερείσωμεν, τότε φιλοσοφήσομεν
 ζῶντες ἀληθῶς καὶ θεώμενοι θεωρίας ἀμνηστῶν τὴν
 κάλλος, ἀτενίζοντες τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀρα-
 ρότως καὶ θεώμενοι τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν, εὐφραίνον-
 μενοι καὶ χαίροντες συνεχῶς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν, ἡδόμενοι

19 ἐπὶ τὸ σύνν. ἄστρον] cf. Plat. Tim. p. 42 B. || 21 sq. c.
 Plat. Civit. X p. 615 A θεῶς ἀμνηστῶν τὸ κάλλος.

7 αἰρετέον emendat Vulcanius || 12 <ἂν> αἰσθάνοιτο scri-
 bendum: τις addi voluit A, quo facile carebimus (cf. Bonit
 Ind. Arist. p. 589^b, 47 sqq.). conicias etiam plura excidisse po-
 αἰσθάνεσθαι || 19 σύννομον A in Castigatt.: σύννομον in text
 et rurs. in marg.

χωρὶς πάσης λύπης. οὕτως οὖν ἐπιόντες εἰς πᾶσαν
εὐδαιμονίαν εὐρίσκομεν ἡμῖν συμβαλλόμενον τὸ φιλο-
σοφεῖν· διόπερ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον ὥς σπου-
δαιοτάτου καὶ μάλιστα ἡμῖν προσήκοντος.

XIII. Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας 5
ἐννοιῶν ποιήσασθαι τινα ἐπὶ τοῦτο παράκλησιν, ἴθι
δὴ καὶ ἀπὸ τούτων ἐπέλθωμεν οὕτως. κινδυνεύου-
σιν ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἀπτόμενοι φιλοσοφίας
λεληθέναι τοὺς ἄλλους, ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτη-
δεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι. καὶ μάλα 10
εἰκότως. λέληθε γὰρ τοὺς πολλοὺς ἢ τε θανατῶσι
καὶ ἢ ἄξιοι εἰσι θανάτου καὶ οἷον θανάτου οἱ ὥς
ἀληθῶς φιλόσοφοι. θάνατος μὲν οὖν ἐστὶν οὐκ ἄλλο
τι ἢ ἡ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴ, καὶ
ἐστὶ τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς 15
ἀπαλλαγὴν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγενῆσθαι, χω-
ρὶς δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσαν αὐτὴν
καθ' αὐτὴν εἶναι. τούτου δὴ οὖν οὕτως ἔχοντος,
εἰκότως δὴ οὐκ ἐστὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς ἐσπουδακέναι
περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σίτων 20
τε καὶ ποτῶν, οὐδὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων· ἀλλ' οὐδὲ
τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπειὰς ἐντίμους ἡγῆ-
σεται ὁ τοιοῦτος, οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις
καὶ ὑποδημάτων, καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς
περὶ τὸ σῶμα οὐ τιμᾷ, ἀτιμάζει δὲ καθόσον μὴ πολλὴ 25
ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν. ὅλως δοκεῖ ἡ τοῦ τοιούτου
πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθόσον

7. p. 62, 29 Plat. Phaedon. p. 64 A—65 D.

5 περὶ tuentur etiam summaria p. 4, 24 || 6 τοῦτο Scaliger :
τούτου.

δύνανται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετρα-
 φθαι. καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις οὖν δηλὸς ἐστὶν ὁ φιλό-
 σοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ
 σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
 5 καὶ δοκεῖ γέ που διὰ τοῦτο τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις,
 ὧς μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν, οὐκ
 ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι
 ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἰ διὰ τοῦ σώματος
 εἰσι. καὶ μὴν περὶ γε αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως
 10 κτῆσιν ἐμπόδιον τὸ σῶμα, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει
 κοινωνῶν συμπαραλαμβάνῃ. οἷον τὸ τοιόνδε λέγω·
 οὐκ ἔχει ἀλήθειάν τινα ὅψις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώ-
 ποις· τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ ποιηταὶ ἀεὶ ἡμῖν θρυλλοῦσιν,
 ὅτι οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν. καίτοι
 15 εἰ αὐταὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς
 εἰσι μηδὲ σαφεῖς, σχολῇ αἶ γε ἄλλαι· πᾶσαι γάρ που
 τούτων φανυλότεραί εἰσιν. οὐκοῦν εἰ ἡ ψυχὴ τῆς ἀλη-
 θείας ἀποτυγχάνει, ὅταν μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι
 σκοπεῖν (δηλον γὰρ ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ' αὐτοῦ),
 20 πάντως που ἐν τῷ λογίζεσθαι, εἴπερ που ἄλλοθι
 κατάδηλον αὐτῇ γίγνεται τι τῶν ὄντων. λογίζεται δέ
 γέ που τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων μηδὲν παρα-
 λυπῇ, μήτε ἀκοή μήτε ὅψις μήτε ἀλγηδὼν μηδὲ τις
 ἡδονή, ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὐτὴν γίγνηται
 25 ἑῷσα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθόσον δύνηται μὴ κοινω-
 νοῦσα αὐτῷ μηδὲ ἀπτομένη ὀρέγεται τοῦ ὄντος. οὐκ
 οὖν καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα
 ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ
 καθ' αὐτὴν γίγνεσθαι.

Μάλιστα δὲ ἔσται τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶν
 Δ. θεωρίας. τὸ γὰρ δίκαιον αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν
 καὶ πάντα οἷς ἐπισφραγίζομεθα τὸ ὃ ἔστιν, οὐδεπώποτε
 τις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν, οὐδὲ ἄλλη τινὶ αἰσθήσει
 τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψατο αὐτῶν, ἀλλ' ὅς ἂν 5
 Ε. μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσῃται αὐτὸ
 ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύ-
 τατα ῥοι τοῦ γινῶναι ἕκαστον. οὐκοῦν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο
 ποιήσῃεν καθαρῶτατα, ὅστις ὁ τι μάλιστα αὐτῇ τῇ
 διανοίᾳ ῥοι ἐφ' ἕκαστον, μήτε τὴν ὄψιν παρατιθέμενος 10
 ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε ἄλλην αἰσθησιν ἐφέλκων μηδε-
 μίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ' αὐτῇ καθ' αὐτὴν εἰλι-
 κρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλικρινὲς
 ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγείς
 ὅτι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὠτῶν καὶ ὡς ἔπος εἶπεν 15
 ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὡς ταράττοντος καὶ οὐκ ἔωντος
 τὴν ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν, ὅταν
 κοινωνῇ. οὗτος γάρ ἐστιν, εἶπερ τις ἄλλος, ὁ τευξό-
 μενος τοῦ ὄντος. ἀνάγκη δὴ οὖν ἐκ πάντων τούτων
 παρίστασθαι δύο· ἓν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίοις φιλο- 20
 σόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἅττα λέγειν,
 ὅτι κινδυνεύει τι ὥσπερ ἀτραπὸς ἐκφέρειν ἡμᾶς μετὰ
 Α. τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει, ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν
 Β. καὶ ξυμπεφυρμένην <ἡ> ἡμῶν ἢ ψυχὴ μετὰ τοιούτου.
 κακοῦ, οὐ μήποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὐ ἐπιθυμούμεν· 25
 φανερόν δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές. μυρίας μὲν γὰρ
 ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν

2. p. 65, 6 Plat. Phaedon. p. 65 D—67 B.

3 οὐδὲ πώποτε, ut solet || 21 ἅττα || 22 τοι vel τις Platonis
 codd. || 24 ἡ ex P addidit A || 25 κτησόμεθα Scaliger.

τροφήν· ἔτι δὲ ἂν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμπο-
 ρουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. ἐρώτων δὲ καὶ
 ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ
 φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς, ὥστε τὸ λεγόμενον δ
 5 ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγ-
 γνεται οὐδέποτε οὐδέν. καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις
 καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τοι-
 του ἐπιθυμίαι. διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτήσι
 πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται, τὰ δὲ χρήματα ἀναγκαι-
 10 ζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου
 θεραπείᾳ· καὶ ἐκ τούτου ἀσχολλίαν ἔχομεν φιλοσοφίᾳ
 περὶ διὰ πάντα ταῦτα. τὸ δὲ ἔσχατον πάντων ὅτι
 ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τρι-
 πώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν α
 15 πανταχοῦ παραπίπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν
 καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ' αὐτοῦ καθορᾶν
 τάληθές, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομε
 ποτε καθαρῶς τι εἰσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ
 αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα· καὶ τότε
 20 ὥς ἔοικεν, ἡμῖν ἔσται οὐ ἐπιθυμοῦμέν τε καὶ φανερὰ
 ἐρασταὶ εἶναι, φρόνησις, ἐπειδὴν τελευτήσωμεν, ὥς
 λόγος σημαίνει, ζῶσι δὲ οὐ. εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε με-
 τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γινῶναι, δοῖν τὰ ἕτερα
 ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσαι
 25 τότε γὰρ αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ
 σώματος, πρότερον δὲ οὐ. καὶ ἐν τῷ ἂν ζῶμεν, οὕτι
 ὥς ἔοικεν ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐάν ὁ
 μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμε
 ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου

14 τι, ἐν] τί ἐν || 15 παραπίπτον || 23 δυοῖν θάτερον P.

φύσεως ἀλλὰ καθαρῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ἄν ὁ θεὸς
αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς. καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλα-
τόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ εἰκός, μετὰ
B. K. τοιούτων ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν αὐτῶν
πάν τὸ εἰλικρινές· τοῦτο δ' ἐστὶν ἵσως τὸ ἀληθές. 5
μὴ καθαρῶ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ἦ.
κάθαρσις δὲ τοῦτο ξυμβαίνει, ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ
λέγεται, τὸ χωρίζειν ὃ τι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος
B. A. τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσει αὐτὴν καθ' αὐτὴν πανταχόθεν
ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι τε καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ 10
οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ
ἐν τῷ ἔπειτα μόνῃν καθ' αὐτὴν, ἐκλυομένην ὥσπερ
ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος. τοῦτο δὲ θάνατος ὀνο-
μάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
λύειν δέ γε αὐτὴν, ὡς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μά- 15
λιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέ-
τημα αὐτὸ τοῦτο ἐστὶ τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρι-
σμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. ὥστε τὸ μέγιστον ἡμῖν
ἀγαθὸν ἢ φιλοσοφία παρέχουσα, τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν
ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γενέσει δεσμῶν, περισπούδαστος ἂν 20
εἴη διαφερόντως.

B. K. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω
διακειμένοις μάλιστα προσήκει, καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν
καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάξουσιν σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς
ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῇσθαι ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ 25

7. 18 Plat. Phaedon. p. 67 C—D || 22. p. 67, 16 Plat. Phae-
don. p. 68 C—69 D.

2 οὕτω || 6 sq. θεμιτὸν ἦ. κάθαρσις (ex P) Cobet: θεμιτόν.
ἢ καθ. || 7 τοῦτο et 8 τὸ || 8 μάλιστα (ex P) Scaliger: καθ' αὐ-
τὴν || 16 μόνοι PK: μόνῃν: an μόνον?

- κοσμίως, τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγοφροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν. εἰ γὰρ ἐθέλεις ἐννοῆσαι τὴν γε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος. οἷσθα γὰρ πα
- 5 δῆπου ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν. οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσι. τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρεῖοι εἶσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι. καίτοι ἔλογόν γε δεῖ τινὰ καὶ δειλὴν
- 10 ἀνδρεῖον εἶναι. τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν; οὐ ταῦτ' ἐν τούτῳ πεπόνθασιν; ἀκολασίᾳ τινὶ σῶφρονές εἰσι; καίτοι φαιμέν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην· φοβούμενοι γὰρ ἐτέρων ἡδονῶν
- 15 στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. καίτοι καλοῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι· ἀλλ' ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑπ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν. τοῦτο δ' ὅμοιον ἐστὶν ὃ νῦν δ
- 20 ἔλεγον, τρόπον τινὰ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρο- νίσθαι. οὐ τοίνυν αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγὴ, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μεῖζω πρὸς ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον τὸ
- 25 νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρονήσεις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ἢ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθείας ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινομένων

11 εἶσι (sic) pr., corr. εἶναι || 19 ἄλλων] sic || fort. τούτῳ, at cf. Pubi ὅ νῦν δὴ ἐλέγετο, τῷ κτλ. || 20 ἐλεγεῖ || 24 et 27 ἢ] ἢ et ἢ.

καὶ ἀπογιγνόμενων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν
 ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονή-
 σεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων σκιαγραφία τίς
 ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε
 καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ ἀληθὲς ἔχει, τὸ δὲ ἀληθὲς τῷ⁵
 ὄντι ἐστὶ καθαρός τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ
 σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ
 ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ἤ. καὶ κινδυνεύουσι καὶ
 οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι
 εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλα ἀνίστασθαι ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος¹⁰
 ἢ ἀτέλεστος εἰς Αἶδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείμεται,
 ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκείσε ἀφικό-
 μενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰδὼς γὰρ δὴ, φασὶν οἱ περὶ
 τὰς τελετὰς, 'ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάρχοι δὲ τε
 παῦροι', οὗτοι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι¹⁵
 ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες. εἰ τοίνυν καὶ ἀρετὴν τελείαν
 καὶ καθαρὴν τῆς ψυχῆς φιλοσοφία μόνη παρέχειν
 πέφυκε, μόνῃς αὐτῇς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. εἰς γὰρ
 θεῶν γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ²⁰
 ἀπιδόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἄλλῳ ἢ τῷ φιλομαθεῖ
 ἀλλὰ τούτων ἕνεκα οἱ ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν
 κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἀπάσῶν καὶ καρτεροῦσι καὶ
 οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς αὐτούς, οὐχὶ οἰκοφθορίαν τε
 καὶ πέναν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρή-
 ματοι· οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας²⁵
 δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοι τε καὶ οἱ φιλότιμοι, ἐπειτα
 ἀπέχονται αὐτῶν. τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἕπασιν ἐκείνοι
 οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματι πλάτ-

18. p. 70, 9 Plat. Phaedon. p. 82 B—84 B.

23 αὐτούς || 28 ^{μτ}σώ, quod et σώματα esse potest.

τοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ πορε-
 ονται αὐτοῖς, ὥς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δ'
 ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν κα-
 τὰ τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρῶς ταύτῃ τρέπονται
 5 ἐκείνῃ ἐπόμενοι, ἣ ἐκείνῃ ὑφηγεῖται. γινώσκουσι
 γὰρ οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν
 ἢ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ
 προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ δι' ἐργ-
 μοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν
 10 δι' αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ
 τοῦ ἐργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι' ἐπιθυμίας
 ἐστίν, ὥς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ
 εἴῃ τῷ δεδεδῆσθαι, — ὅπερ οὖν λέγω, γινώσκουσιν
 οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἢ φιλοσοφία
 15 ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡρέμα παραμυθεῖται καὶ
 λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης <μὲν> μετρί-
 ῃ διὰ τῶν ὁμμάτων σκέψεις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν
 ὥτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πείθουσα δὲ ἐ-
 τούτων μὲν ἀναχωρεῖν ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆ-
 20 σθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὐτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι
 παρακελευομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ' ἰ-
 αὐτὴν αὐτῇ, ὅ τι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ' αὐτὴν αὐτὴ
 καθ' αὐτὸ τῶν ὄντων, ὅ τι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ
 ἐν ἄλλοις ὄν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές· εἶναι δ'
 25 τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν, ὃ δὲ αὐτὸ
 ὁρᾶ νοητόν τε καὶ ἀειδές. ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐ
 οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἢ τοῦ ὥς ἀληθῶς φιλο-
 σόφου ψυχῇ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπι-

5 ἐκείνῃ utrobique || 8 et 11 ἐργμοῦ P || 16 μὲν ex P ac
 didit K || 20 εἰς αὐτὴν || 22 αὐτῇ] αὐτῇ || 26 ἀειδές PA: ἀηδέ

θυμῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι,
 Α. ἐπειδὴν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπι-
 θυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ' αὐτῶν ὥς
 ἂν τις οἰηθείῃ, οἷον ἢ νοσήσας ἢ τι ἀναλώσας διὰ
 τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὁ πάντων μέγιστόν τε κακὸν καὶ 5
 ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό,
 ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε
 ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγείσθαι,
 περὶ ὃ ἂν πάσῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατον
 Ζ. τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ 10
 μάλιστα ὁρατά. οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα
 καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος, ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ καὶ
 λύπη ὥσπερ ἦλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ
 σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῇ, δοξάζουσιν
 ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ. ἐκ γὰρ 15
 τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν ἀναγ-
 κάζεται, οἶμαι, ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίνεσθαι
 καὶ οἷα μηδέποτε εἰς Αἶδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλ'
 ἄελ ἀναπλέα τοῦ σώματος ἐξιέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν
 πέλπειν εἰς ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη [μὴ] 20
 ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἔμμοιρος εἶναι τῆς τοῦ θείου
 τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς συνουσίας. τούτων
 τοίνυν ἕνεκα οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί εἰσι καὶ
 ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκά φασιν. ἀλλ' οὕτω
 λογίσαιτ' ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφον, καὶ οὐκ ἂν 25
 οἰηθείῃ τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι ἑαυτὴν λύειν,
 λυούσης δὲ ἐκείνης αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς

1 λυπῶν καὶ φόβων P || 4 ἢ τί || 6 οὐ λογίζεται PK: συλλο-
 γίζεται || 8 ἐπὶ τῷ P || 10 τοιαῦτα δὲ (non τε) Scaliger || 11 τὰ
 ὁρατά Heindorf. || 12 ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ scripsit K: ἐπὶ ἐκάστη
 ἡδονῇ || 20 μὴ deletit K || 27 αὐτὴν] sic.

καὶ λύπαις ἐαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ³⁰⁴¹
 ἔργον πράττειν, Πενελόπης τινὰ ἐναντίως ἰσθὺν μετα-
 χειριζομένης· ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα,
 ἐπομένη τῷ λογισμῷ καὶ αἰεὶ ἐν τούτῳ οὔσα, τὸ ἀληθές
 5 καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ'
 ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν ὥς ἂν ζῇ,
 καὶ ἐπειδὴν τελευτήσῃ εἰς τὸ ξυγγενές καὶ εἰς τὸ
 τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων
 10 κακῶν. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ἐφόδου φαίνεται ἡμῖν
 φιλοσοφία ἀπαλλαγὴν τῶν ἀνθρωπίνων δεσμῶν παρ-
 ἔχειν καὶ λύσιν τῆς γενέσεως καὶ περιαγωγὴν ἐπὶ τὸ
 ὄν καὶ γνῶσιν τῆς ὄντως ἀληθείας καὶ κάθαρσιν ταῦς
 ψυχαῖς. εἰ δὲ ἐν τούτῳ μάλιστα ἐστὶν ἡ ὄντως εὐδαι-
 μονία, σπουδαστέον περὶ αὐτήν, εἴπερ ὄντως βουλό-
 15 μεθα μακάριοι εἶναι.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε διανοηθῆναι ἄξιον, ὅτι εἴπερ
 ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὲ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 χρόνου μόνου τούτου ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ'
 ὑπὲρ τοῦ παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὲ καὶ δόξειε
 20 ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει. εἰ μὲν γὰρ
 ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντός ἀπαλλαγὴ, ἔρμαιον ἂν ἦ
 τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμα ἀπηλ-
 λάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς· νῦν
 δὲ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὔσα, οὐδεμία ἂν εἴ-
 25 αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς
 βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι. οὐδὲν γὰρ
 ἄλλο ἔχουσα εἰς Αἶδον ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς
 παιδείας τε καὶ τροφῆς, ἃ δὲ καὶ λέγεται μέγιστα
 ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα εὐθύς ἐν ἀρχῇ

τῆς ἐκεῖσε πορείας. ἡ μὲν γὰρ ἀμείνων ψυχὴ μετὰ
θεῶν οἰκεῖ καὶ περιπορεύεται κατ' οὐρανὸν βελτιόνος
τε λήξεως τυγχάνει, ἡ δὲ ἀδίκων ἔργων ἀψαμένῃ καὶ
ἀνοσιουργίας πλησθεῖσα καὶ ἀσεβείας εἰς τὰ ὑπὸ γῆν
δικαιωτήρια ἐλθοῦσα δίκης τῆς προσηκούσης μεταλαγ- 5
γάνει. ὣν δὴ ἔνεκα χρὴ πᾶν ποιεῖν, ὥστε ἀρετῆς καὶ
φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν· καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον
καὶ ἡ ἐλπίς μεγάλη. καὶ τούτων δὴ ἔνεκα θαρρεῖν χρὴ
περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα, ὅστις ἐν τῷ βίῳ τὰς μὲν
ἄλλας ἡδονὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα καὶ τοὺς κόσμους εἶασε 10
χαίρειν, ὥς ἄλλοτρίους τε ὕψας καὶ πλέον θάτερον
ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ περὶ τὸ μανθάνειν
ἐσπούδας τε καὶ κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἄλλοτρίῳ
ἀλλὰ τῷ ἑαυτῆς κόσμῳ, σωφροσύνῃ τε καὶ δικαιοσύνῃ
καὶ ἀνδρείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, οὕτω περι- 15
μένει τὴν εἰς Αἴδου πορείαν, ὥς πορευσόμενος ὅταν
ῆ εἰμαρμένη καλῇ. τούτων δὴ οὖν οὕτως ἐχόντων οὐ
χρημάτων δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἔσται ὥς πλείστα,
οὐδὲ δόξης καὶ τιμῆς, ἀλλὰ φρονήσεως καὶ ἀληθείας
καὶ τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς βελτίστη ἔσται. οὐ γὰρ δεῖ 20
τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι, τὰ δὲ
φαιλότερα περὶ πλείονος. οὔτε σωματίων οὖν ἐπι-
μελεῖσθαι οὔτε χρημάτων δεῖ πρότερον, οὐδὲ οὕτως
σφόδρα ὥς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς ἀρίστη ἔσται· οὐ γὰρ
ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίννεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα 25
καὶ τάλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις πάντα καὶ ἰδίᾳ καὶ

3. 5 ἡ δὲ ἀδίκων — μεταλαγγάνει] cf. Plat. Phaedr. p. 249 A ||
6. 17 Plat. Phaedon. p. 114 C—115 A || 17. p. 72, 1 cf. Plat. apol.
Socr. p. 80 A.—B.

δημοσίᾳ. ἔν τι οὖν τοῦτο διανοεῖσθαι δεῖ ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔσται ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα, ὥστε εἰς ἑαυτὸν διανοητῆσθαι πάντα τὰ
 5 ἀγαθὰ τὰ εἰς εὐδαιμονίαν φέροντα, καὶ ὁ τοῦτον ἐγγύτατα παρεσκευασμένος οὗτος ἂν μάλιστα μακαριώτατος διαζήσειεν. τοιαῦται ἔστωσαν καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὴν εἰς φιλοσοφίαν προτροπὴν ἔφοδοι.

XIV. Δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βίου τῶν κορυφαίων ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν ἐπομένως ταῖς Πινθαγόρου ὑποθήκαις ποιήσασθαι τὴν προτροπὴν. οἱ γὰρ τοιοῦτοί που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὕπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν ἕλλο τῆς πόλεως συνέδριον, νό-
 15 μους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὀρώσιν οὔτε ἀκούουσι· σπουδαὶ δὲ ἑταιρειῶν ἐπ' ἀρχῆς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν ἀνλητρίσι κῶμοι οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστιν ἐκ προ-
 20 γόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόεῖ καὶ ταῦτα πάντα οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κείται αὐτοῦ καὶ ἐπι-
 25 δημεῖ, ἢ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγρησαμένη σμικρ

1. 4 Plat. apol. Socr. p. 41 C—D || 4 ὥστε εἰς ἑαυτὸν καὶ cf. Plat. Menex. p. 247 E (infra p. 91, 26 sqq.) || 11. p. 77, 25 Plat. Theaet. p. 173 C—177 B.

4 δὴ ἀνηρτῆσθαι? || 5 τοῦ || 18 sq. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις (supra scr. τι) γέγονεν ἐν πόλει ἢ τί τὸ κακόν (supra scr. τις τῶν κικῶν) ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς (sic); cf. P.

καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον
 τὰ τε γὰρ ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετρούσα,
 οὐρανοῦ τε ὑπὲρ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν
 ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὕλου, εἰς τῶν ἐγγύς
 οὐδὲν ἑαυτὴν συγκαθιεῖσα. ὥσπερ δὴ καὶ Θαλῆν 5
 ἀστρονομοῦντα καὶ ἀναβλέποντα πεσόντα εἰς φρέαρ
 θοῤῥά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀπο-
 σκῶφαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προδυμοῖτο
 εἰδέναι, τὰ δὲ ὕπισθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λαν-
 θάνει αὐτόν. ταῦτόν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντα 10
 ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι. τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοι-
 οῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτον λέληθεν, οὐ μόνον
 ὅ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγον καὶ <εἰ> ἄνθρωπος ἐστὶν ἢ
 τι ἄλλο θρέμμα· τί δὴ ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί
 τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διαφέρειν τῶν ἄλλων ἢ 15
 ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερευ-
 νώμενος. τοιγάρτοι ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος
 ἐκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ ἢ που ἄλλοθι
 ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον θοῤῥταις 20
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν
 ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη
 δεινὴ, δόξαν ἀβελτηρίας παρεχομένη. ἐν τε γὰρ ταῖς
 λουδογαῖς ἰδίῳν ἔχει οὐδὲν οὐδένα λουδορεῖν αὐτὸς
 οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετη- 25
 κέναι· ἀπορῶν οὖν γελοῖος φαίνεται· ἐν τε τοῖς ἐπαλ-
 νοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις οὐ προσποιήτως,

1 distinctio post οὐδέν est in codice || 3 ὑπεραστρονομοῦσα ||
 6 ἄνω βλέποντα et 9 ἐμπροσθεν P || 13 εἰ ex P addidit A || 14 δὴ ||
 δὲ PA || ἄνθρωπος cum Cobeto malim || 17 συγγιγνόμενος PA:
 συγγιγνόμενοις || 18 ἐκάστῳ PK: ἕκαστος || 24 αὐτὸς] αὐτ' P ||
 27 προσποιητῶς.

ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἐνδηλος γιγνόμενος ληρώδης δοκεῖ
εἶναι. τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενος
ἓνα τῶν νομέων οἶον συβώτην ἢ ποιμένα ἢ τινα βο-
κόλον ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλ-
⁵ λοντα γάλα, δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῶον καὶ ἐπι-
βουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτοῦς
ἀγροῖκον δὲ καὶ ἀπαιδεύτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἦτοι
τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίνεσθαι, σηκὸν
ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον. γῆς δὲ ὅταν μυρῇ
¹⁰ πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένο
θανυμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάνσμικρα δοκεῖ ἀκούειν
εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν. τὰ δὲ δὴ γέν
ὑμνούντων, ὥς γενναῖός τις ἐπὶ ἀάππους πλουσίους
ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρῇ
¹⁵ ὁρώντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας ἢ
δυναμένων εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίζεσθαι
ὅτι ἀάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστω γεγόνασ
ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς
καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυρῇ
²⁰ γεγόνασιν ὀφροῦν, ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κατὰ
λόγῳ προγόνων σεμνυνομένων καὶ ἀναφερόντων ἐ
Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρυώνος <ἄτοπα αὐτῷ παταφαίνεται
τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ' Ἀμφιτρυώνος> εἰς
ἄνω <πεντεκαεικοστὸς> τοιοῦτος ἦν οἷα συνέβαιναι.
²⁵ αὐτῷ τύχῃ, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ, γελᾷ ἢ
δυναμένων λογίζεσθαι τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῇ
ἀπαλλάττειν. ἐν ἅπασιν δὴ τούτοις ὁ τοιοῦτος ὅς
τῶν πολλῶν καταγελάται, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχω

3 συβώτην PK: τῶν συβωτῶν || 11 πλήθει PA: πλήθι
22 sq. verba ἄτοπα — Ἀμφιτρυώνος et 24 πεντεκαεικοστὸς ex
addidit A.

- ὥς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἐκάστοις ἀπορῶν. ὅταν δέ γέ τινα αὐτὸς ἐλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Τί ἐγὼ σέ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἐκάτερον αὐτοῦν καὶ τί τῶν πάντων ἢ ⁵
- κ. ἀλλήλων διαφέρετον; ἢ ἐκ τοῦ Εἰ βασιλεὺς εὐδαίμων κεκτημένος πολὺ χρυσίου, [ἢ] βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπισκεψιν, ποῶν τέ τινε ἐστὶν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῦν, τὸ δὲ ἀπο- ¹⁰φυγεῖν, — περὶ πάντων τούτων ὅταν αὐτὸς δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκείνου τὴν ψυχὴν καὶ δορυμὸν καὶ δικανικόν, πάλιν αὐτὸς τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν. ἰλιγγιῶν τε ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν ¹⁵
- α. καὶ βαρβαρίζων γέλωτα Θοράτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλω ἀπαιδευτῷ οὐδενί (οὐδὲ γὰρ αἰσθάνονται), τοῖς δὲ ἐναντίως ἢ ὥς ἀνδραπόδοις τραφεῖσι πᾶσιν. οὗτος δὲ ἑκατέρου τρόπος τῆς ζωῆς· ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένον, ὃν δὲ <δεῖ> ²⁰
- κ. φιλόσοφον καλεῖν, <ῶ> ἀνεμέσσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουλικά ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπισταμένον συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδύναϊ ἢ θῶπας λόγους· ὁ δ' αὐτὸς τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένον τορῶς θατέρου καὶ ὀξέως ²⁵ διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι <δὲ> οὐκ ἐπισταμένον ἐπὶ

7 ἢ deleti: an χρυσίον ἢ, βασι. ? || 9 τέ τινε PA: γέ τινε ||

10 αὐτοῦν PK: αὐτὴν || 13 πάλιν αὐτὸς τὰ AP: πάλιν αὐτὰ || 18 ἐναντίως PK: ἐναντίοις || 20 ὃν δεῖ ex apogr. Ciz. K: an καλεῖς cum P? || 21 ῶ ex P addidit A || 23 ἐπισταμένον ex P scripsi: ἐπισταμένους || 25 θατέρου] τε PA || 26 δὲ ex P addidit K.

- δεξιὰ ἐλευθέρως οὐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντος ὁ
 ὑμνήσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον αἰ
 οῖμαι δὴ οὖν, εἰ πεύθονται οἱ ἔνθροποι τοι
 πλείονα ἂν εἰρήνην καὶ κακὰ ἐλάττω κατ' αἰ
 5 ἔσεσθαι. τὰ μὲν οὖν κακὰ οὐτ' ἀπολέσθαι δυ
 (ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ αἰεὶ εἶναι ἀνάγκη),
 ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν
 τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ
 ρᾶσθαι χρὴ ἐνθένδε ἐκέισε φεύγειν ὅ τι τάχιστα.
- 10 δὲ ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δι
 καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι. ἀλλὰ γὰρ
 πᾶν ῥᾷδιον πείσαι, ὥς ἄρα οὐχ ὦν ἔνεκα οἱ π
 φασιν δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν ἀρετὴν δὲ δι
 τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον τὸ δ' οὐ, ἵ
 15 μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. ταῦτα μὲ
 ἔστιν ὁ λεγόμενος γραῶν ὕθλος, ὥς ἔμοι φαί
 τὸ δὲ ἀληθὲς ὥδε λέγομεν. θεὸς οὐδαμῇ οὐ
 ἄδικος, ἀλλ' ὥς οἶόν τε δικαιοτάτος, καὶ οὐκ
 αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν ἢ ὅς ἂν ἡμῶν αὖ γένηται
- 20 δικαιοτάτος. περὶ τοῦτο καὶ ἡ ὥς ἀληθῶς δε
 ἀνδρὸς καὶ ἡ οὐδένειά τε καὶ ἀνανδρία. ἡ μὲ
 τούτου γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή, ἡ δὲ ἰ
 ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής· αἱ δὲ ἄλλαι δεινότη
 δοκοῦσαι καὶ σοφαί ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναι
- 25 γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάνανσοι. τ
 ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγοντι ἢ πράττοντι μακροῦ
 ἔχει τι τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινῷ ὑπὸ πανουργίας
 ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνειδεῖ καὶ οἴονται ἀκούειν
 λῆροί εἰσι, γῆς ἄλλως ἔχθη, ἀλλὰ ἄνδρες οἴους

πάλει τοὺς σωθησομένους. λεκτέον οὖν τὸ ἀληθές, ὅτι
 τοσούτῳ μᾶλλον εἰσιν οἷοι οὐκ οἴονται, ὅτι οὐχί
 οἴονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας, ὃ δεῖ ἥμισα
 ἄγνοεῖν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἦν δοκοῦσι, πληγαί τε καὶ
 θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικούντες, ἀλλὰ
 ἦν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν. παραδειγματῶν γὰρ ἐν τῷ
 ὄντι ἐστώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ
 <ἀθέου> ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει,
 ἢ ἡλιθιότητος τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι
 τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ
 ἀνομοιούμενοι. οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα
 βίον ὃ ὁμοιοῦντο. ἐὰν δὲ εἰπωμεν ὅτι, ἐὰν μὴ ἀπαλ-
 λαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς
 ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται,
 ἐνθάδε δὲ τὴν αὐτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ
 ἔξουσιν, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντά-
 πασι ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκού-
 σονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες. ἔν μέντοι
 τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναί
 τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν
 ἀνδρικῶς πολλὸν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως
 φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν
 αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ ῥητορική ἐκείνη
 πως ἀπομαρτάνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν δια-
 φέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερός
 τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλο-
 σοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἄλλο χρή πράττειν ἢ φιλο-
 σοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.

8 ἀθέου ex P addidit A || 11 τίνουσι PA: τείνουσι || 15 αὐ-
 τοῖς || 19 ὅταν] ὅτι ἂν PA, at cf. Schanzii adn. crit. ad Theaet.
 P. 177 B || 20 ἐθελήσωσιν PA: ἐθελήσουσιν || 24 πῶς.

XV. Μετὰ ταῦτα δὴ ἀπεικάσαι δεῖ τοιοῦτῳ πάθῃ
 τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας.
 ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώ-
 δει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ
 5 μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων
 ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκένας, ὥστε
 μένειν τε αὐτοὺς εἰς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὄραν, κύκλῳ
 δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν,
 φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἕνωθεν καὶ πόρρωθεν καόμενον
 10 ὄπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμο-
 τῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ' ἣν εἶναι τειχίον ὠκοδομημένον,
 ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρό-
 κειται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δει-
 κνύουσιν. ἔτι τοίνυν ὄρα παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέ-
 15 ροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ
 τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ξῶα λίθινά τε καὶ
 ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἷον εἰκός, τοὺς μὲν
 φθειρομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.
 τὴν δὴ ἔτοπον εἰκόνα ταύτην καὶ τοὺς δεσμώτας τοὺς
 20 ἀτόπους θὲς εἶναι ὁμοίους ἡμῖν. τοὺς γὰρ τοιούτους
 πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶει ἔν τι ἑωρα-
 κέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τί
 κατ' ἀντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας
 οὐδὲν ἄλλο. πῶς γάρ, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς
 25 ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου; τί δὲ τῶν παρο-
 φερομένων; οὐ ταῦτόν τοῦτο; τί μήν; εἰ οὖν δι-
 λέγεσθαι οἷοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡρ'

1. p. 82, 4 Plat. Civit. VII p. 514 A—517 C.

3 ἰδε || 26 τοῦτο; τί μήν; Cobet ex P: τοῦτοι μήν.

ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς ὀνομάξωιν, ἅπερ ὀρθῶεν; ἀνάγκη.
 τί δ'; εἰ καὶ ἡγῶ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρὺ
 ἔχει, ὅποτε τις τῶν παριόντων φθέγγεται, οἷα ἂν ἄλλο
 τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριούσαν
 σκιά; οὐδὲν ἄλλο. παντάπασιν δὴ οὖν οἱ τοιοῦτοι 5
 οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευ-
 αστῶν σκιάς. πολλὴ ἀνάγκη. σκόπει οὖν αὐτῶν λύσιν
 τε καὶ ἰασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα
 τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνοι αὐτοῖς· ὅποτε
 τις λυθεῖν καὶ ἀναγκάξοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαι τε 10
 καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ
 φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἄλλοι τε καὶ
 διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοὶ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν
 τότε τὰς σκιάς ἑώρα, τί ἂν οἷα αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τις
 αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλον 15
 τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμ-
 μένος ὀρθότερον βλέπει, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν
 παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάξοι ἐρωτῶν ἀποκρι-
 νασθαι ὃ τι ἐστίν; οὐκ οἷα αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ
 ἡγεῖσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δει- 20
 κνόμενα; πάντως δῆπου. οὐκοῦν καὶ εἰ πρὸς αὐτὸ
 τὸ φῶς ἀναγκάξοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ
 ὅμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ
 ὀδυνᾶται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέ-
 στερα τῶν δεικνυμένων; εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἔλκοι τις 25
 αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάν-
 τους, καὶ μὴ ἀνεῖν πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου
 φῶς, ὀδυνᾶσθαι τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον; καὶ

8 οἷα || 9 εἰ PA: ἢ || 14 οἷη || 15 αὐτῷ PA: αὐτὸ || 20 τὰ
 τότε PA: τὰ τε || 27 ἂν εἴη || 28 <ἀρα οὐχ> ὀδυνᾶσθαι Δ ex P.

ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, ἀγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὅμματα μεστὰ ὀρᾶν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν <νῦν> λεγομένων ἀληθῶν, ὥστε ἐξαίφνης αὐτοῖς προσβάλλοντας; συνηθείας δὴ, οἶμαι, δέοιτ' ἂν, εἰ μέλλοι τ
 5 ἄνω ὄψεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾶσθ καθορῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶ ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἶδωλα, ὕστερον δ' αὐτά· ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸ οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιοτο, προσβλέπων τ
 10 τῶν ἄστρων τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ' ἡμέραν τὸ ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τελευταῖον δὴ, οἶμαι, τὸ ἥλιον οὐκ ἐν ὕδασι οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα φανταίεματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρῃ δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός τε ἐστὶ. κα
 15 μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐτε ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπ' τροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ἃ σφεῖς ἐώρων τρόπον τινὰ πάντων αἰτιος. δῆλον γὰρ ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκείνα ἔλθοι. τί οὖν; ἂν
 20 μνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆ ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε ξυνδεδεσμενῶν οὐκ ἂν οἶ αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζεσθαι τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖ καὶ μάλα. τιμαὶ δὲ καὶ ἐπαινοὶ εἰ τινες ἦσαν αὐτοῦ τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέγραμμένα ὀξύτατα καθορᾶν
 25 τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε περὶ αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθε καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἤξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν κα

2 νῦν add. A ex P || 3 ὥς et προσβάλλοντα malit K || 10 ο λήνης PA: σελήνων || 13 ἀλλ' αὐτὸν || 21 οἷη || 22 αὐτὸν || 24 κα PA: περὶ || 28 δοκεῖς PA: δοκῆς.

ζηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυνα-
στεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα
βούλεσθαι ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλῳ ἂν-
21 δρῖ παρ' ἀκλήρῳ καὶ ὁτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ
ἐκεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν; οὕτως ἔγωγε οἶμαι, 5
22 πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.
καὶ τόδε δὴ ἐννόησον· εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς
τὸν αὐτὸν θάκον καθίζοιτο, ἄρ' οὐ σκότους ἀνάπλεως
σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίρνης ἤκων ἐκ τοῦ ἡλίου;
μᾶλα γε. τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν 10
γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκεί-
νοις, ἐν ᾧ ἀμβλυπωεῖ, πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα,
οὗτος δὲ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας,
ἄρα οὐ γέλωτ' ἂν παρέχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ,
ὥς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἦκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι 15
οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἀνιέναι, καὶ τὸν ἐπιχει-
ροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἰ πως ἐν ταῖς χερσὶ
δύναιτο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτινύναι ἄν;
σφόδρα γε. ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα προσοπτέον
ἔπασαν ὥς ἀληθῶς τοῖς λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὄψεως 20
φαινομένην ἔδραν τῇ τοῦ δεσμοτηρίου οἰκῇσει ἀφο-
μοιούμεντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ ἡλίου
δυνάμει· τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν
23 εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεὶς οὐχ
ἁμαρτήσῃ τῆς ἀληθείας. αὕτη δὲ πού οὕτω φαίνεται 25
ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις
ὁρᾶσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὥς ἄρα πᾶσι
πάντων αὕτη ὁρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὁρατῷ

3 ἐπ' ἄρουρον || 21 ἔδραν || 25 ἁμαρτή || 26 τελευταία ἰτα
scriptum ut proclivi errore legas τελευταίως.

- φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἐν τε νοητι
 αὐτῇ κυρία ἀληθεῖαν καὶ νοῦν παρεχομένη, καὶ ὅτι δι
 ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδί
 ἢ δημοσίᾳ. εἰ δὴ τοῦτο ἔργον ἐστὶ τῆς παιδείας, κα
 5 τοσοῦτον πρόκειται τὸ διάφορον αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπαι
 δευσίαν, τί ἂν ἄλλο ἀρμόζοι ἢ παιδείας ἀντιλαμβάνε
 σθαι καὶ φιλοσοφίας, τῶν δὲ νῦν δοκούντων εἶνα
 περισπουδάστων τοῖς πολλοῖς ἀφίεσθαι ὥς οὐδεμία
 ἔχονταν εἰς εὐδαιμονίαν ῥοπήν ἀξιόλογον;
- 10 XVI. Ἔτι τοίνυν, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, δεῖ νοῆσαι περ
 αὐτῶν τοιόνδε τι, τὴν παιδείαν οὐχ οἷον τινες ἐπαγ
 γελλόμενοι φασιν εἶναι, τοιαύτην καὶ εἶναι. φασὶ δ
 πού οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης ἐντιθέναι, οἷοι
 τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες. ὁ δὲ γε νῦν λό
 15 γος σημαίνει ταύτην τὴν ἐνοῦσαν ἐκάστω δύναμιν ἐ
 τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος
 οἷον εἰ ὄμμα μὴ δυνατόν ἦν ἄλλως ἢ ξὺν ὄλῳ τῷ
 σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους
 οὕτως ξὺν ὄλῳ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιεκτέοι
 20 εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὄν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατοι
 δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη· τοῦτο δ' εἶνα
 φαμεν τάγαθόν. τούτου τοίνυν αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη
 τῆς περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὥς ῥᾶστά τε καὶ ἀνυσι
 μώτατα μεταστραφῆσεται, οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ <τὸ>
 25 ὀρᾶν, ἀλλ' ὥς ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὀρθῶς δὲ τετραμ
 μένῳ οὐδὲ βλέποντι οἷ ἔδει, τοῦτο δεῖ μηχανήσασθαι
 αἰ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυν

10. p. 83, 19 Plat. Civit. VII p. 518 B—519 B.

8 ἀφίεσθαι (ἀφείσθαι Scaliger) Cobet: ἀφείσθαι || 11 immc
 oíαν cum P || 12 φησι compend. || 16 φ P A: δ || 24 τὸ ex P addidit A

- νεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος (τῷ ὄντι
^{4K.} γὰρ οὐκ ἐνοῦσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι
καὶ ἀσκήσεσιν), ἥ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειο-
τέρου τινὸς τυγχάνει, ὥς ἔοικεν, οὕσα, ὃ τὴν μὲν
δύναμιν οὐδέποτε ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς ⁵
χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον καὶ ἄχρηστον αὐτὴ καὶ βλα-
^{6A.} βερὸν γίγνεται. ἡ οὖπω ἐννευόγκας τῶν λεγομένων
μὲν πονηρῶν, σοφῶν δέ, ὥς δριμύ μὲν βλέπει τὸ ψυ-
χάριον καὶ ὀξέως διορᾷ ταῦτα ἐφ' ἃ τέτραπται, ὥς οὐ
φάυλην ἔχον τὴν ὄψιν, κακία δὲ ἡναγκασμένον ὑπηρε- ¹⁰
τεῖν; ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσονύτῳ πλείω
κακὰ ἐργαζόμενον; τοῦτο μέντοι τὸ τῆς τοιαύτης φύ-
σεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθύς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς
τῆς γενέσεως ξυγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἱ δὲ
ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνεῖαις ¹⁵
προσφνεῖς γιγνόμεναι περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς
ψυχῆς ὄψιν, ὧν εἰ ἀπαλλαγὴν περιεστρέφετο εἰς τὰ
ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώ-
πων ὀξύτα(τα ἑώρα, ὥς)περ καὶ ἐφ' ἃ νῦν τέτραπται.
Νῦν δὴ οὖν, ὁπότε ἐνταῦθα γεγόναμεν, καὶ τὸ ²⁰
^{6K.} τῆς φιλοσοφίας ἔργον ὁποῖόν ἐστι φαίνεται, καὶ ὥς
ἐστι τίμιον αὐτόθεν ἐστὶ κατάδηλον. τὸ γὰρ περιαι-
ρεῖν τὴν γένεσιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ἐκκαθαίρειν τὴν
λογίζεσθαι δυναμένην αὐτῆς ἐνέργειαν μάλιστα αὐτῇ
προσῆκει. οὗτος οὖν ἄριστος τρόπος τοῦ βίου, τὴν ²⁵
δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας καὶ ζῆν
καὶ τεθνάναι. τούτῳ οὖν ἐπώμεθα, εἰ βουλοίμεθα ὄν-
τως εὐδαιμονήσειν.

25. 27 οὗτος — ἐπώμεθα] Plat. Gorg. p. 527 E.

7 ἡ || 19 inter ὀξύτα (sic) et περ lacuna fere XX litter.:
explevit A ex P || 27 ἐπώμεθα ex apogr. Ciz. K: ἐπόμεθα.

XVII. Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ τῶν μύθων τῶν ἱερῶν τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθαγορείων ὑπομνησαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν παράκλησιν, ἀρχώμεθα καὶ τούτου ἐντεῦθεν. ὁρθῶς
 5 λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι, καὶ ὡς τῶν ἀπεράντους ἐχόντων τὰς ἐπιθυμίας δεινὸς ὁ βλός. οὐ γάρ τι θαυμάζοιμ' ἔν, εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; καὶ
 10 ἡμεῖς τῷ ὄντι ἴσως τέθναμεν· ἥδη γάρ του ἔγωγε καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν, ὡς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν, καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο, ἐν ᾧ ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τυγχάνει ὃν οἶον ἀναπείδεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν
 15 κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελικὸς τις ἢ Ἰταλικὸς τις, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν ὠνόμασε πῖθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμνήτους· τῶν δὲ ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς, οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη
 20 πῖθος διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας. τούναντίον δὲ οὗτος τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐνδείκνυται, ὡς τῶν ἐν Ἄιδου, τὸ ἀειδὲς δὴ λέγων, οὗτοι ἀθλιώτατοί εἰσι οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῦεν εἰς τὸν τετρημένον πῖθος ὕδωρ ἐτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ. τὸ δὲ κόσκι-
 25 νον ἄρα λέγει, ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν εἶναι· τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπείκασε τὴν τῶν ἀνοήτων ὡς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι' ἀπι-

4. p. 85, 26 Plat. Gorg. p. 492 E—494 B.

13 ὃν οἶον PA: ὁμοιον || 15 ἴσως PA: ἴσος || 16 πιστικὸν sic || 22 ἀηδὲς || εἰσιν] immo εἰεν (cf. Cobet, Mnemos.³ II 138 Stob. Flor. 121, 36).

στίαν τε καὶ λήθην. ταῦτα ἐπιεικῶς μὲν ἐστὶν ὑπὸ τι
 ἄτοπα, δηλοῖ μὲν ὃ ἐγὼ βούλομαι ἐνδείξασθαι, ὥς χρῆ
 0Κ. μεταθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος
 βίου ἐπὶ τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς
 καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον, καὶ πείθεσθαι εὐδαιμο- 5
 νεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων. φέρε
 δὴ οὖν καὶ ἄλλην εἰκόνα εἰπω ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου
 τὴν νῦν. σκόπει γὰρ εἰ τοιόνδε δοκεῖ περὶ τοῦ βίου
 ἐκατέρου, τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου, οἷον εἰ
 δυοῖν ἀνδροῖν ἐκατέρῳ πίθου πολλοὶ εἶεν, καὶ τῷ μὲν 10
 ἑτέρῳ ὑγιεῖς καὶ πλήρεις, ὁ μὲν οἴνου ὁ δὲ μέλιτος
 8Α. ὁ δὲ γάλακτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολλῶν, νάματα δὲ
 σπάνια καὶ χαλεπὰ ἐκάστου τούτων εἴη καὶ μετὰ πολ-
 λῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα· ὁ μὲν οὖν
 ἕτερος πληρωσάμενος μήτε ἐποχετεύει μηδέ τι φρον- 15
 τίξοι, ἀλλ' ἔνεκα τούτων ἡσυχίαν ἔχοι· τῷ δ' ἑτέρῳ
 τὰ μὲν νάματα, ὥσπερ καὶ ἐκείνῳ, δυνατὰ μὲν πορί-
 ζεσθαι εἴη, χαλεπὰ δέ, τὰ δὲ ἀγγεῖα τετρημένα καὶ
 σαθρά, ἀναγκάζοιτο δὲ ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμ-
 πλάναι αὐτά, ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας· ἄρα τοιού- 20
 του ὄντος τοῦ βίου, οὐκ ἔσται εὐδαιμονέστερος ὁ τοῦ
 31Κ. κοσμίου ἢ τοῦ ἀκολάστου; ὁ μὲν γὰρ τῷ ὥς πλείστον
 ἐπιρρεῖν ἔχει τὸ εὐδαιμον, ἐν ᾧ πολὺ ἀνάγκη καὶ τὸ
 ἀπὸν εἶναι καὶ μεγάλα ἅττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς
 ἐκροαῖς, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ χαραδριοῦ τινα βίον 25
 διαξῆν· ὁ δὲ πεπληρωμένος εἰσάπαξ τῶν οἰκείων ἀγα-
 θῶν ἀντάρκης ἀεὶ διαμένει πάντα τὸν χρόνον. τοιαύτη
 τίς ἐστι καὶ ἡ ἀρχαιοπρεπὴς παράκλησις ἐπὶ τὴν τῆς
 ἀρετῆς ἐπιτηδεύειν.

8 τῇ νῦν P || 15 μηδέ] μήτε P || 21 ante ὄντος addit ἐκα-
 τέρου P || 24 ἀπὸν PΔ: ἄβιον.

XVIII. Ταύτη δ' ἐστὶ συγγενῆς καὶ ἄλλη ἔφοδος
 ἡ κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σώματι φαινομένην
 ἐναργῶν ἐπὶ τὰ τῆς ψυχῆς μεταβαίνουσα κακὰ τε καὶ
 ἀγαθὰ, καὶ τῶν μὲν κακῶν χωρίζουσα καὶ πρὸς 1
 αἰσχροῦ ἀλλοτριοῦσα τὴν προαίρεσιν ἡμῶν, τῶν 1
 ἀγαθῶν ἀντιλαμβάνεσθαι παντὶ σθένει παρακελευ-
 μένη, καὶ πρὸς τὰ καλὰ οἰκιοῦσα ἡμῶν τὴν διάνοιαν
 ἐξ ἅπαντος τρόπου. οἷον εἰ τὰ πάθη τοῦ σώματος
 φευκτὰ καὶ τὰ νοσήματα, πολὺν δῆπου πρότερον 1
 10 τῆς ψυχῆς, καὶ εἰ ἡ νόσος τοῦ σώματος οὐ βιωτὶ
 ἡμῖν τὸν βίον ἀπεργάζεται, πολὺν δῆπου πρότερον
 ἢ ἀδικία νόσος οὖσα τῆς ψυχῆς ἀφόρητόν ἐστι τ
 ἔχοντι, καὶ εἰ τὸ σῶμα ἀσυμμέτρως διακείμενον ἀπό-
 λυσιν ἡμῶν τὴν τελειότητα τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐκεῖν 15
 15 ᾧ ζῶμεν, πλημμελῶς ἔχη καὶ στασιάζῃ πρὸς ἑαυτ
 οὐκ ἔνεστιν ὁρθῶς διαβιδῶναι. μετῴμεν δὲ καὶ ἐ-
 θάτερα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὥσπερ γὰρ τάξεις
 καὶ κόσμους τὰ ἡμέτερα σώματα τυχόντα χρηστὰ 1
 εἶη, ἀταξίας δὲ μοχθηρά, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ ἀταξία
 20 μὲν τυχοῦσα ἔσται πονηρά, χρηστὴ δὲ ἡ τάξεώς τινι
 καὶ κόσμῳ ἐπιλαβοῦσα. ἐπὶ μὲν οὖν τῷ σώματι ὅνομα
 ἐστὶ τῷ ἐκ τῆς τάξεώς τε καὶ τοῦ κόσμου γιγνομένῳ
 ὕγεια, ἰσχύς· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ
 ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ κόσμου νόμιμόν τε καὶ νόμ
 25 ὄνομα κεῖται. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοῦ σώματος τάξε-
 τὸ ὕγιεινόν ἀποδίδομεν, ἐξ οὗ ἐν αὐτῷ ὕγεια γίγνεται
 καὶ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος, οὕτως ἐπὶ ταῖς τ

17. p. 87, 29 Plat. Gorg. p. 504 A—505 B; sed 87, 3 sq. 1
 — ψυχῆς ex Phaedon. p. 82 D (supra p. 67, 28).

18 sq. ἀσυμμέτρως et ἀπόλλυσιν Cobet: συμμέτρως et ἀπ
 λανσιν || 26 ἡ ὕγεια ex apogr. Ciz. K || 27 καὶ ἡ ἄλλη E.

ψυχῆς κοσμήσεσιν ὁ νόμος λέγεται, ὅθεν καὶ νόμιμοι
 γίνονται καὶ κόσμιοι· ταῦτα δ' ἐστὶ δικαιοσύνη τε
 καὶ σωφροσύνη. οὐκοῦν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἐαυτῶν
 ψυχῆς πρὸς ταῦτα βλέποντες καὶ τοὺς λόγους προσοί-
 σουσι ταῖς ψυχαῖς, οὕς ἂν λέγωσι, καὶ τὰς πράξεις ἀπά- 5
 σας, καὶ δῶρον ἐάν τι διδῶσι, δώσουσι, καὶ ἐάν τι
 ἀφαιρῶνται, ἀφαιρήσονται, πρὸς τοῦτο ἀεὶ τὸν νοῦν
 ἔχοντες, ὅπως ἂν αὐτῶν δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς
 γίγνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττεται, καὶ σωφροσύνη μὲν
 ἐργίγνηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττεται, καὶ ἡ ἄλλη 10
 ἄρετή ἐργίγνηται, κακία δὲ ἀπίη. τί γὰρ ὄφελος σώ-
 ματί γε κάμνοντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ ἢ σιτία
 πολλὰ διδόναι καὶ τὰ ἥδιστα ἢ ποτὰ ἢ ἄλλο ὀτιοῦν,
 ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸν ἐσθ' ὅ τι πλεόν ἢ τοῦναντίον,
 κατὰ γε τὸν δίκαιον λόγον, καὶ ἔλαττον; ἐστὶ ταῦτα. 15
 οὐ γὰρ οἶμαι λυσιτελεῖν μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν
 6A. ἀνθρώπων· ἀνάγκη γὰρ οὕτως καὶ ζῆν μοχθηρῶς. οὐκ-
 οῦν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι, οἷον πεινῶντα
 φαγεῖν ὅσον βούλεται ἢ διψῶντα πιεῖν, ὑγιαίνοντα
 μὲν ἑῶσιν οἱ ἱατροὶ ὥς τὰ πολλὰ, κάμνοντα δὲ ὥς 20
 ἔπος εἰπεῖν οὐδέποτε ἑῶσιν ἐμπίπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ.
 ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ ψυχὴν ὁ αὐτὸς τρόπος· ἕως μὲν
 ἂν πονηρὰ ᾖ, ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ
 ἄδικος καὶ ἀνόσιος, εἰργεῖν αὐτὴν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν
 καὶ μὴ ἐπιτρέπειν, ἀλλ' αὐτὰ ποιεῖν ἃ ἂν ποιῶν 25
 βελτίων ἔσται. οὐ γὰρ πον αὐτῇ ἄμεινον τῇ ψυχῇ.
 8K. οὐκοῦν τὸ εἰργεῖν ἐστὶν ἀφ' ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν.
 τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστὶν ἢ ἀκολασία,
 ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἰοῦνται, καὶ τὸ κόσμιον εἶναι καὶ

11 ἀπίη PK: ἀπεῖη || 14 ὀνήσ' || ὅ τι] sic: ὅτε Scaliger || 25 ἐπι-
 τρέπειν ἀλλ' ἅττα ποιεῖν ἢ ἀφ' ὧν βελτίων P || 26 οὐ] οὕτω PK.

τεταγμένον προέχει τοῦ ἀκοσμήτου τε καὶ ἀτάκτου, ὥστ' ἐξ ἁπαντος τρόπου τὴν δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἀσκητέον πρὸ τῶν ἐναντιῶν ἔξεων. καὶ τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτως ἔχεται.

- 5 XIX. Δύναιτο δ' ἂν τις καὶ κατ' ἰδίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἐπεξελθεῖν τῷ προκειμένῳ, δεικνύων αὐτῶν τὸ τέλος καὶ κύριον εὐδαιμονίας. ὅσῳ γὰρ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος προέχει, τοσούτῳ μᾶλλον καὶ τὰγαθὰ αὐτῆς ὑπερέχει· καὶ τὰ μὲν τοῦ σώματος ἔστιαι
10 εὐκαταφρόνητα, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τίμια καὶ σεμνὰ καὶ τὸ ἀγαθὸν οὖν οὐ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὅπερ τὸ ἡδύ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα πρακτέον τὸ ἡδύ, οὐ τὸ ἀγαθὸν ἕνεκα τοῦ ἡδέος. ἡδὺ δὲ ἐστὶ τοῦτο, οὗ παραγενομένο
15 ἡδόμεθα, ἀγαθὸν δέ, οὗ παρόντος ἀγαθοῖ ἐσμεν. ἀλλὰ μὴν ἀγαθοί γε ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἅλλα πάντα ὅσα ἀγαθὰ ἐστὶν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης. ἀλλὰ μὲν δὴ ἡ γε ἀρετὴ ἐκάστου, καὶ σκεύους καὶ σώματος καὶ ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ζώου παντός, οὐ τῷ εἰκῇ καὶ κάλλει
20 ἥτις ἐκάστῳ ἀποδέδεται αὐτῶν. τάξει ἄρα τεταγμένον τι καὶ κεκοσμημένον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἐκάστου, ὥς φασι ἂν τις σωφρόνως λογιζόμενος*** ἐν ἐκάστῳ [γὰρ] ἐκάστου οἰκείου ἀγαθὸν παρέχει ἕκαστον τῶν ὄντων ὅθεν δὴ καὶ ψυχὴ κόσμον ἔχουσα τὸν αὐτῆς ἀμείνω
25 τῆς ἀκοσμήτου. ἀλλὰ μὴν ἡ γε κόσμον ἔχουσα κοσμίᾳ ἢ δὲ γε κοσμίᾳ σώφρων· ἡ ἄρα σώφρων ψυχὴ ἀγαθὴ

11. p. 90, 14 Plat. Gorg. p. 506 C—508 A.

15 γέ PK: τε || 21 τί || 22 lacunam post λογιζόμενος indicavi et mox γὰρ delevi: exciderunt Platonis verba κόσμος τι ἄρα ἐγγενόμενος, unde κόσμος arripuit et post οἰκείου inseruit K || 24 αὐτῆς.

λέγω δὴ οὖν οὗτοι, εἰ ἡ σώφρων ἀγαθὴ ἐστίν, ἡ τοῦ-
 A ναντίον τῇ σώφρονι πεπονθυῖα κακὴ ἐστίν· ἦν δὲ
 αὕτη ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος. πολλὴ ἀνάγκη. καὶ
 μὴν ὃ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττει ἂν καὶ περὶ
 θεοὺς καὶ ἀνθρώπους· οὐ γὰρ ἂν σωφρονοῖ τὰ μὴ 5
 προσήκοντα πράττων. καὶ μὴν περὶ μὲν ἀνθρώπους
 K τὰ προσήκοντα πράττων δίκαια ἂν πράττοι, περὶ δὲ
 θεοὺς ὅσια· τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα
 ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι. καὶ μὲν δὴ καὶ ἀν-
 δρῶν γε ἀνάγκη· οὐ γὰρ δὴ σώφρονος ἀνδρός ἐστίν 10
 οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἢ μὴ προσήκει, ἀλλὰ δεῖ
 καὶ πράγματα καὶ ἀνθρώπους καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας
 φεύγειν καὶ διώκειν, καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου
 δεῖ. ὥστε πολλὴ ἀνάγκη τὸν σώφρονα, ὥσπερ διήλ-
 Θομεν, δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον ἀγαθὸν 15
 ἄνδρα εἶναι τελέως, τὸν δὲ ἀγαθὸν εὖ τε καὶ καλῶς
 πράττειν ἢ ἂν πράττει, τὸν δὲ εὖ πράττοντα μακάριόν
 τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι, τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς
 πράττοντα ἄθλιον· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ ἐναντίως ἔχων
 τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος. εἰ δὴ ἐστὶ ταῦτα ἀληθῆ, 20
 τὸν βουλούμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι σωφρο-
 σύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευ-
 20 A κτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευα-
 στέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν
 δὲ δεηθῇ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ιδιώτης ἢ 25
 πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐ-
 25 K δαίμων εἶναι. οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι
 πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ
 αὐτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιο-

11 ἀλλὰ] sic || 25 <ῆ> αὐτὸς P || 29 αὐτοῦ.

σύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλε
 ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἑῶντα ἀ
 λάστους εἶναι καὶ ταῦτα ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀ
 νυτον κακόν, ληστοῦ βίον ζῶντα. οὔτε γὰρ ἂν αἱ
 5 ἀνθρώπων προσφιλέης εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῶ· κοι
 νεῖν γὰρ ἀδύνατος· ὅτῳ γὰρ μὴ ἐν κοινωνίᾳ, φι
 οῦκ ἂν εἴη. φασὶ δὲ οἱ σοφοὶ καὶ οὐρανὸν καὶ γ
 καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχει
 καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικ
 10 ὀτητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσ
 οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. τὸν δὲ μὴ προσέχον
 τούτοις λέληθεν ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ
 θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται· δι' αὐτὴν
 15 νεξίαν οἴονται δεῖν ἀσκεῖν· γεωμετρίας γὰρ ἀμελοῦ
 τὸ μὲν οὖν ὅλον τῆς εὐδαίμονος ζωῆς πέρι οὐκ
 ἔχει. καὶ ἔπεται δὲ αὐτὴν τὸ καλῶς αἰρεῖσθαι μᾶλλον
 τελευτᾶν, οἷς ἐστὶν ἐξουσία ζῆν μὴ καλῶς, πρὶν καὶ
 τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὀνειδῆ καταστῆσαι, καὶ π
 τοὺς πατέρας τε καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχύνη
 20 τῷ γὰρ τοὺς αὐτοῦ αἰσχύναντι ἀβίωτόν ἐστι, καὶ
 τοιοῦτον οὔτε τις ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλος ὑπάρχει
 οὐτ' ἐπὶ γῆς οὔτε ὑπὸ γῆν τελευτήσαντι. χρὴ ο
 πάντα ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκεῖ, μετ' ἀρετῆς
 ἀσκεῖν, εἰδότα ὅτι τούτου λειπόμενα ἅπαντα καὶ κ
 25 πατα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχροὰ καὶ κακὰ. οὔτε γ
 πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνάνδρ

16. p. 91, 21 Plat. Menex. p. 246 D—247 B.

13 δι' αὐτὸν scripsi pro διὰ: διὸ (cf. Valckenaer ad Eur. Phc
 541 p. 200) nescio unde K: οἱ δὲ Vitelli || 15 εὐδαίμων || 16 α
 scripsit K || 20 αὐτοῦ || 26 ἀνάνδρ.

ἄλλω γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ), οὔτε
 σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοι-
 κούντα πρέποντα φαίνεται ἀλλ' ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιφανέ-
 στερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν·
 πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς 5
 ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. ὧν ἕνεκα
 πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως
 προθυμίαν πειρᾶσθαι δεῖ ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν
 ὑπερβαλεῖται τις τοὺς πρόσθεν προγόνους εὐκλεία·
 εἰ δὲ μή, ὅπως εἰς ἴσον αὐτοῖς καταστήσῃ τὴν αὐτοῦ 10
 καλοκάγαθίαν· ἡ μὲν γὰρ ἐν τούτοις νίκη τιμὴν φέρει,
 ἡ δὲ ἦττα, ἐὰν ἦττάται τις, αἰσχύνῃ. μάλιστα δ' ἂν
 νικήσειε τις ἐν τούτοις, εἰ παρασκευάσαιτο τῇ τῶν
 προγόνων δόξῃ μὴ καταχρήσασθαι μηδὲ ἀναλῶσαι
 αὐτὴν μάτην, καλῶς εἰδὼς ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι 15
 οὐκ ἔστιν αἰσχίον ἢ παρῆχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ
 δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ
 τιμὰς γονέων ἐγγόνους καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλο-
 πρεπής· χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ,
 καὶ μὴ τοῖς ἐγγόνους παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἔναν- 20
 ὄν, ἀπορίᾳ ἰδίῳν αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.
 ἀπ' ἑαυτῶν γὰρ ἄρχεσθαι δεῖ πάντων τῶν ἀγαθῶν
 καὶ τῶν εἰς εὐκλείαν καὶ εὐδαιμονίαν φερόντων.
 πάλαι γὰρ δὴ τὸ Μηδὲν ἄγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ
 λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ 25
 εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτεται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν

24. p. 92, 10 Plat. Menex. p. 247 E—248 B.

2 κακῷ PA: καλῷ || 7 διαπαντὸς || 15 τί || 18 τιμὰς γονέων
 ἐγγόνους PK: ἡμᾶς γονέων ἐγγόνους || 21 ἀπορίᾳ ἰδίῳν αὐτοῦ
 PK: ἀπορεῖ δὲ αὐτοῦ.

φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις
 αἰσθάνεται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πράξαντων πλανᾷσθαι
 ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκευά-
 σται ζῆν, οὗτος ἐστὶν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρείος
 5 καὶ φρόνιμος, οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παιδων
 καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παρομίᾳ·
 οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται
 διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. τοιούτους δὲ ἡμεῖς ἀξιούμεν
 καὶ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι, οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε
 10 φοβουμένους ἄγαν, εἰ δὲ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι ἢ
 ἄλλο τι πάσχειν τῶν ἀνθρωπίνων. διατεταμένως γὰρ
 δὴ δὲ ταύτην ἔχειν τὴν δόξαν, ὥς ὁ μὲν ἀγαθὸς
 ἀνὴρ σώφρων ὢν καὶ δίκαιος εὐδαίμων ἐστὶ καὶ
 μακάριος, ἐάν τε μέγας καὶ ἰσχυρός, ἐάν τε μικρὸς
 15 καὶ ἀσθενής, καὶ ἐάν πλουτῇ καὶ μὴ. ἐάν δ' ἄρα
 πλουτῇ Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ἢ δὲ ἄδικος,
 ἄθλιός τέ ἐστι καὶ ἀνισχύς ζῆ· καὶ οὗτ' ἂν μνη-
 σαίμην, φησὶν ὁ ποιητής, εἶπερ ὀρθῶς λέγει, οὗτ'
 ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθόμην, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγό-
 20 μενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῶτο, καὶ
 θείων τοιοῦτος ὢν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἱστάμενος,
 ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμᾷ ὀρθῶν φόνον αἵματόεντα
 μήτε νικᾷ θείων Θρηίκιον Βορέην, μηδὲ ἄλλο
 αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε.¹¹⁸
 25 τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενα ἀγαθὰ οὐκ ὀρθῶς
 λέγεται. λέγεται γὰρ ὥς 'ἄριστον μὲν ὑγιαίνειν, δεύ-
 τερον δὲ κάλλος, τρίτον δὲ πλοῦτος.' μυρία δὲ ἄλλα

12. p. 93, 19 Plat. De Legg. II p. 660 E—662 A.

17 ἐστὶ superscr. || 18 οὔτε || 20 κτῶτο PA: κεντῶτο: κεντῆτο
 Cobet || 27 πλοῦτον: 'voluit fortasse πλουτεῖν' Cobet.

ἀγαθὰ λέγεται· καὶ γὰρ ὁρᾷν καὶ ἀκούειν καὶ
πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαίσθητως ἔχειν,
ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὃ τι δᾷν ἐπιθυμῇ,
καὶ τὸ δὴ τέλος ἀπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα
ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὃ τι 5
τάχιστα. ὁ δὲ ἐμὸς λόγος ταδὶ λέγει, ὥς ταῦτά ἐστι
ξύμπαντα δικαίοις μὲν καὶ ὀσίοις ἀνδράσιν ἄριστα
κρήματα, ἀδίκτοις δὲ κάκιστα ξύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ
τῆς ὑγείας. καὶ δὴ καὶ τὸ ὁρᾷν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ
αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ παράπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν 10
τὸν ξύμπαντα χρόνον ἀθάνατον ὄντα καὶ κεκτημένον
πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλὴν δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς
ἀπάσης, ἔλαττον δέ, ἂν ὥς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον
ἐπιζῷ. λέγω γὰρ δὴ σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα
ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκτοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακὰ, τὰ δὲ 15
ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθὰ, τοῖς δὲ κακοῖς
κακὰ. καὶ ὁ μὲν ἀδίκως ζῶν καὶ ὑβριστικῶς ἐξ ἀνάγκης
αἰσχρῶς ζῇ, εἰ δὲ αἰσχρῶς, καὶ κακῶς· ὥστε καὶ ἀηδῶς
ζῇ καὶ οὐ ξυμφερόντως ἑαυτῷ· τὸν γὰρ αὐτὸν ἥδιστόν
τε καὶ ἄριστον ὑπὸ θεῶν βίον λέγεσθαι φάσκοντες 20
ἀληθέστατα ἐροῦμεν. εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἀγαθὰ τῷ κατ'
ἀρετὴν βίῳ μάλιστα συνήρτηται, καὶ τότε ἐστὶν ἀγαθὰ
ὄντως, καὶ τὸ χαίρειν τῷ φιλοσοφεῖν μόνῳ συνέπεται,
πάντων ἕνεκα χρὴ τοῦτον τὸν βίον προαιρεῖσθαι τοὺς
βουλομένους ὄντως εὐδαιμονεῖν. 25

XX. Οἶμαι τοίνυν οὐκ ἀνάρμοστον εἶναι ἐνταῦθα
καὶ τὴν διὰ τῶν ὑποθηκῶν προτροπὴν ἥδη πως συνεγγί-
ξουσιν εἰς τὴν ὑφήγησιν τὸ πῶς δεῖ βιοῦν, καὶ μά-

3 δᾷν (cf. Usener, Jahrb. f. Phil. 1878 p. 66) scripsi pro
δ' ἂν: ἂν PA || 4 μακαριῶ || 28 τὸ] τοῦ scripsit K: an συνεγγί-
ξουσιν transitive dictum?

λιστα ἐμφαίνουσιν τοῦτο, ὥς οὐκ ἀπέσπασται τὰ τοῦ
 λόγου τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν μέρη, συνεχῇ δ' ἐστὶ
 πάντα πρὸς ἄλληλα. κατὰ δὴ ταύτην οὖν τὴν μέθο-
 δον ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόμεθα πρῶτον, ὥς δει
 5 θεοσέβειαν ἀσκεῖν. αὕτη δὲ οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ μὴ
 τις ἀφομοιώσειε τῷ θεραπευομένῳ τὸ θεραπεῦον, τὴν
 δὲ ὁμοιότητα ταύτην οὐκ ἄλλη τις ἢ φιλοσοφία παρέχει.
 ἀλλὰ μὴν καὶ ἀψεύδειαν δεῖ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι·
 τὸ γὰρ ἀληθεύειν καὶ πρὸς θεοὺς κατὰ τὴν θείαν ἀλή-
 10 θειαν καὶ πρὸς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἡγεί-
 ται ἡμῖν πάντων τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν.
 τοιαύτης δὲ οὔσης τῆς ἀληθείας, μόνως διὰ φιλοσοφίας
 αὕτη παραγίγνεται· μόνον γὰρ φιλοθεάμονές εἰσι τῆς
 ἀληθείας οἱ φιλόσοφοι. ἔτι τοίνυν τῶν νόμων τὴν
 15 δύναμιν ἐκάστου ἐπίστασθαι προσήκει, καὶ ὥς χρη-
 στέον αὐτοῖς ἐστὶ· ταῦτα δὲ οὐκ ἔνεστι μαθεῖν μὴ
 τὴν ἀρετὴν εἰδότας, πρὸς ἣν καὶ τὴν δύναμιν καὶ
 τὴν χρῆσιν τῶν νόμων ἀναφέρομεν· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς
 ἐπιτήδευσις διὰ φιλοσοφίας παραγίγνεται· ὥστε καὶ
 20 πρὸς ταύτην ἡγεμών ἐστὶ φιλοσοφία. ἔτι τοίνυν εἰδέ-
 ναι δεῖ πῶς πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλητέον, τοῦτο δὲ
 οὐκ ἔν τις διαγνοίη μὴ τὸν τοῦ προσήκοντος ἀπολο-
 γισμὸν ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεων ἐπεσκεμμένος, τὴν
 ἀξίαν τε καὶ ἀπαξίαν εἰδὼς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων,
 25 καὶ δυνάμενος διακρίνειν τὰ ἥθη καὶ τὰς φύσεις ἐκά-
 στων καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τοὺς κατὰ πάντα
 ταῦτα συναρμόζοντας λόγους. ἀλλὰ μὴν τούτων γε 278
 οὐδὲν χωρὶς φιλοσοφίας παραγίγνεται· καὶ τούτων οὖν
 ἕνεκα χρήσιμος ἂν εἴη. εἰ δὲ καὶ τοὺς θηριώδεις ἀν-

4 fort. ἀρχόμεθα || 22 ἀπολογισμὸν A: ἀπολογισμὸν.

ς καταγωνίζεσθαι ὁ τῆς ἀνδρείας παραγγέλλει
 αὶ τὰ βλαβερώτατα τῶν θηρίων χειροῦσθαι,
 τε ἐπὶ τοὺς κινδύνους δεῖ προθύμως καὶ ἐθί-
 αὐτοὺς ὑπομένειν, ἴδωμεν καὶ πρὸς ταῦτα τίς
 τιστήμη ἢ δύνάμεις παρασκευάζει ἐπιτηδεύουσ. ⁵
 ἂν ἄλλη, ὥς ἐγῶμαι, ἢ μόνη φιλοσοφία. αὕτη
 μελετᾷ καρτερεῖν καὶ τοῦ θανάτου καταφρονεῖν
 ἵαν τε ἐπιτηδεύει δι' ὅλου τοῦ βίου, καὶ πρὸς
 ἰς πόρους ἐναθλεῖ γενναίως, τῶν δὲ ἡδονῶν
 : παντάπασιν. μόνης ἔρα ταύτης ἀντιλαμβάνει- ¹⁰
 ἢ τοὺς βουλομένους τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων
 πάντων μεταλαγχάνειν. ὥς γὰρ ἀπλῶς εἰπεῖν,
 τις ἐθέλη ἐξεργάσασθαι εἰς τέλος τὸ βέλτιστον,
 σοφίαν ἔαν τε ἀνδρείαν ἔαν τε εὐγλωσσίαν ἔαν
 ἦν ἢ τὴν σύμπασαν ἢ μέρος τι αὐτῆς, ἐκ τῶνδε ¹⁵
 εἶναι κατεργάσασθαι. φῦναι μὲν πρῶτον δεῖν,
 το μὲν τῇ τύχῃ ἀποδεδῶσθαι, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῷ
 ἀνθρώπῳ τάδε εἶναι, ἐπιθυμητὴν γενέσθαι
 ἰῶν καὶ ἀγαθῶν φιλόπονον τε καὶ πρωιαίτατα
 οὐτα καὶ πολὺν χρόνον αὐτοῖς συνδιατελοῦντα. ²⁰
 ἀπέσται τούτων καὶ ἔν, οὐχ οἷόν τε ἐστὶν οὐδὲ
 : τὸ ἄκρον ἐξεργάσασθαι, ἔχοντος δὲ ἅπαντα
 ἀνυπέρβλητον γίννεται τοῦτο, ὃ τι ἂν ἀσκή
 ἂν ἀνθρώπων. εἰ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπι-
 ὁρθὸν τοῦτο, πόσω δὴ πλέον ἐπὶ τῆς ἡγε- ²⁵
 ἄτης πασῶν τῶν τεχνῶν, φιλοσοφίας; πόρους
 πάντας ὑφίστασθαι γενναίως καὶ χρόνον πολὺν
 ἰσκειν εἰς τὴν μάθησιν προθυμίαν τε εἰσφέρει-

ὑδεμία αν scripsit K, qui post ἄλλη addit εἷη (at
 p. 98, 19): οὐ δὲ μίαν ἂν || 8 num ἐπιτηδεύειν? ||
 ἔστι.

σθαι μεγίστην. πρὸς δὴ τούτοις, ἐξ οὗ ἂν τις βληται δόξαν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις λαβεῖν καὶ τοιοῦ φαίνεσθαι οἷος ἂν ᾗ, αὐτίκα δεῖ νέον τε ἄρξασθαι καὶ ἐπιχρησθαι αὐτῷ ὁμαλῶς ἀεὶ καὶ μὴ ἄλλοτε ἄλλο 5 συγχρονισθὲν μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα ἀρξάμενον καὶ συνανζηθὲν εἰς τέλος λαμβάνει βέβαι τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος διὰ τάδε, ὅτι πιστεύεται ἤδη ἀνενδοιάστως, καὶ ὁ φθόνος τῶν ἀνθρώπων προσγίγνεται, δι' ὃν τὰ μὲν οὐκ αὖξουσιν οὐδ' εὐλόγ 10 μυνύουσι, τὰ δὲ καταψεύδονται μεμφόμενοι παρὰ δίκαιον. οὐ γὰρ ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἄλλον τι τιμᾶν (αὐτοὶ γὰρ στερίσκουσθαί τινος ἡγοῦνται), χειρ θέντες δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς καὶ κατὰ σμικρ ἐκ πολλοῦ ἐπαχθέντες ἐπαινέται καὶ ἄκοντες ὁμ 15 γίγνονται· ἅμα δὲ καὶ οὐκ ἀμφιβάλλουσιν, εἴτε ἂ τοιοῦτος ἀνθρωπὸς ἐστὶν οἷος φαίνεται, ἢ ἐνεδρα καὶ θηρεύεται τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ἂ ποι ταῦτα καλλωπίζεται ὑπαγόμενος τοὺς ἀνθρώπους· ἐκείνῳ δὲ τῷ τρόπῳ, ᾧ ἐγὼ προεῖπον, ἀσκηθεῖσα 20 ἀρετὴ πλίστιν ἐμποιεῖ περὶ ἑαυτῆς καὶ εὐκλειαν. ἐὰλ κότεις γὰρ ἤδη κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οἱ ἄνθρωποι οὔτε φθόνῳ ἐτι δύνανται χρῆσθαι οὔτε ἀπατᾶσθαι ἐτι οἴται. ἐτι δὲ καὶ ὁ χρόνος συνὼν μὲν ἐκάστῳ ἐργῷ ἰ πρᾶγματι πολλὸς καὶ διὰ μακροῦ κρατύνει τὸ ἀσκ 25 μενον, ὁ δὲ ὀλίγος χρόνος οὐ δύναται τοῦτο ἀπερῆξεσθαι. καὶ τέχνην μὲν ἂν τις τὴν κατὰ λόγους πνέμενος καὶ μαθὼν οὐ χείρων τοῦ διδάσκοντος ἂν γένοι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀρετὴ δὲ ἥτις ἐξ ἐργῶν πολλὰ συνίσταται, ταύτην δὲ οὐχ οἷόν τε ὥς ἐ ἀρξάμενῳ οἱ

9 εὐλόγ' || 20 εἰς || 29 δὲ] γε K: fort. δὴ || οὔτε] immo οἱ

ὀλιγοχρονίως ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ἀλλὰ συντραφῆναι τε
αὐτῇ δεῖ καὶ συναυξηθῆναι τῶν μὲν εἰργόμενον κακῶν
καὶ λόγων καὶ ἡθῶν, τὰ δ' ἐπιτηδεύοντα καὶ κατερ-
γασζόμενον σὺν πολλῷ χρόνῳ καὶ ἐπιμελείᾳ. ἅμα δέ
τις καὶ τῇ ἐξ ὀλίγου χρόνου εὐδοξία προσγίγνεται 5
βλάβη τοιάδε· τοὺς γὰρ ἐξαπιναιώς καὶ ἐξ ὀλίγου
χρόνου ἢ πλουσίους ἢ σοφοὺς ἢ ἀγαθοὺς ἢ ἀνδρείους
γενομένους οὐκ ἀποδέχονται ἡδέως οἱ ἄνθρωποι. εἰ
δὴ ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, καὶ οὐχ οἷόν τε ἄλλως τὴν
ὁμοιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὸ βέβαιον καὶ τὸ ἀμετάπτω- 10
τον παραγίγνεσθαι ἢ διὰ μόνης φιλοσοφίας, καὶ τοῦτο
σαφὲς γέγονεν ἐκ τούτων, ὥς, εἰ βουλοίμεθα τελείως
ἀγαθοὶ γενέσθαι εὐκλείας τε καὶ εὐδαιμονίας ὄντως
μεταλαβεῖν, οὐκ ἄλλο τι πρακτέον ἡμῖν ἢ φιλοσοφεῖν.

Ἔτι τοίνυν καὶ ἡδε ἡ παραίνεσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ 15
τέλος φέρει, ὥς, ὅταν τις ὀρεχθεὶς τινος τοῦτο κατερ-
γασάμενος ἔχη αὐτὸ εἰς τέλος, ἐάν τε εὐγλωσσίαν
ἐάν τε σοφίαν ἐάν τε ἰσχύν, τούτῳ εἰς ἀγαθὰ καὶ
νόμιμα καταχρῆσθαι δεῖ· εἰ δὲ εἰς ἄδικά τε καὶ ἄνομα
χρησεται τις τῷ ὑπάρχοντι ἀγαθῷ, πάντων κάκιστον 20
εἶναι τὸ τοιοῦτον καὶ ἀπεῖναι κρεῖσσον αὐτὸ ἢ παρ-
εἶναι· καὶ ὥσπερ ἀγαθὸς τελέως ὁ τούτων τι ἔχων
γίγνεται εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς καταχρώμενος, οὕτω
πάλιν πάγκακος τελέως ὁ εἰς τὰ πονηρὰ χρώμενος.
τόν τε αὖ ἀρετῆς ὀρεγόμενον τῆς συμπάσης σκεπτέον 25
εἶναι, ἐκ τίνος ἂν λόγου ἢ ἔργου ἄριστος εἴη· τοιοῦτος
δ' ἂν εἴη ὁ πλείστοις ὠφέλιμος ὢν. εἰ μὲν τις χρή-
ματα διδοὺς εὐεργετήσῃ τοὺς πλησίον, ἀναγκασθή-
σεται κακὸς εἶναι πάλιν αὖ συλλέγων τὰ χρήματα·

28 εὐεργετή' || 29 εἶναι· πάλιν αὖ.

ἐπειτα οὐκ ἂν οὕτω ἄφθονα συναγάγοι ὥστε μὴ ἐπι-
 λείπειν διδόντα καὶ δωρούμενον· εἴτα αὕτη αὐτῷ ε-
 δευτέρα κακία προσγίγνεται μετὰ τὴν συναγωγὴν τῶν
 χρημάτων, ἂν ἐκ πλουσίου πένης γένηται καὶ ἐκ
 5 κεκτημένου μηδὲν ἔχων. πῶς ἂν οὖν δῇ τις μὴ χρή-
 ματα νέμων ἀλλὰ ἄλλῳ δῇ τινι τρόπῳ εὐποιοιτικὸς
 ἂν εἴη ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα μὴ σὺν κακίᾳ ἀλλὰ σὺν
 ἀρετῇ; καὶ προσέτι δωρούμενος πῶς ἂν ἔχοι τὴν δόσιν
 ἀνέκλειπτον; ὥδε οὖν ἔσται τοῦτο, εἰ τοῖς νόμοις
 10 καὶ τῷ δικαίῳ ἐπικουροίη· τοῦτο γὰρ τάς τε πόλεις
 καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον
 εἶναι. πάλιν οὖν καὶ ἐκ τούτου τὰ αὐτὰ συμβαίνει·
 εἰ γὰρ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ³⁰⁸
 πραγμάτων καὶ τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν ἦν καλοῦμεν
 15 νόμον φιλοσοφία παραδίδωσι γνησίως, οὐδὲν ἕλλο
 δεῖ πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν ἀληθινῶς τοὺς βουλομένους
 τῆς τελειοτάτης ζωῆς μεταλαμβάνειν. καὶ μὴν ἐγκρα-
 τέστατόν γε δεῖ εἶναι πάντα ἄνδρα διαφερόντως· τοι-
 οὔτος δ' ἂν μάλιστα, εἰ τις τῶν χρημάτων κρείσσω
 20 εἴη πρὸς ἃ πάντες διαφθείρονται, καὶ τῆς ψυχῆς
 ἀφειδῆς ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐσπουδακῶς καὶ τὴν ἀρετὴν
 μεταδιώκων· πρὸς ταῦτα γὰρ δύο οἱ πλείστοι ἀκρατεῖς
 εἰσι. διὰ τοιούτων δέ τι ταῦτα πάσχουσιν· φιλοψυ-
 χοῦσι μὲν, ὅτι † τοῦτο ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ψυχὴ· ταύ-
 25 τῃς οὖν φεῖδονται καὶ ποθοῦσιν αὐτὴν διὰ φιλίαν
 τῆς ζωῆς καὶ συνήθειαν ἣ συντρέφονται· φιλοχρημα-³¹¹
 τοῦσι δὲ τῶνδε εἴνεκα, ἅπερ φοβεῖ αὐτούς. τί δ'

6 εὖ ποιητικὸς || 19 μάλιστα εἴη scripsit K, at cf. Kühner II¹
 p. 37. rursus infra (p. 99, 22) ἂν pro ἂν ἦν || 24 ταῦτό ἢ ζωὴ
 ἐστὶ τῇ ψυχῇ scripsit K: fortasse τούτοις ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ψυχὴ
 vel τούτοις ταυτόν ἐστὶν ἢ ζωὴ καὶ ἢ ψυχὴ.

ταῦτα; αἱ νόσοι, τὸ γῆρας, αἱ ἐξαπινάτοι ζημίαι,
 τὰς ἐκ τῶν νόμων λέγω ζημίας (ταύτας μὲν γὰρ
 εὐλαβηθῆναι ἔστι καὶ φυλάξασθαι), ἀλλὰ τὰς τοι-
 πας, πυρκαϊάς, θανάτους οἰκετῶν, τετραπόδων, ἄλλας
 συμφοράς, αἱ περικεῖνται αἱ μὲν τοῖς σώμασιν, αἱ 5
 ταῖς ψυχαῖς, αἱ δὲ τοῖς χρήμασι. τούτων δὴ οὖν
 ἕκα πάντων, ὅπως ἐς ταῦτα ἔχωσι χρῆσθαι τοῖς
 ἡμασι, πᾶς ἀνὴρ τοῦ πλούτου ὀρέγεται. καὶ ἄλλ'
 τα δὲ ἔστιν ἄπερ οὐχ ἦσσον ἢ τὰ προειρημένα
 ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν χρηματισμόν, αἱ πρὸς 10
 ἀήλους φιλοτιμίαι καὶ οἱ ζῆλοι καὶ αἱ δυναστεῖαι,
 ἃς τὰ χρήματα περὶ πολλοῦ ποιοῦνται, ὅτι συμ-
 λλεται εἰς τὰ τοιαῦτα. ὅστις δὲ ἔστιν ἀνὴρ ἀληθῶς
 αἰσός, οὗτος οὐκ ἀλλοτριῶ κόσμῳ περικειμένῳ τὴν
 ξαν θηρεῖται, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ ἀρετῇ. διόπερ ἐπεὶ 15
 λοσοφία εἰς ἑαυτὸν ἀνηρτῆσθαι ποιεῖ τῷ ἀγαθῷ
 ντα, παθῶν δὲ καὶ τῆς ἑξω χρείας ἀφίστησιν, εἴη
 χρησιμωτάτη πασῶν πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον. καὶ
 ρι φιλοψυχίας δὲ ὥδε ἂν τις πεισθίῃ, ὅτι, εἰ μὲν
 ἦρχε τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ὑπ' ἄλλον ἀποθάνοι ἀγῆρῳ 20
 εἶναι καὶ ἀθανάτῳ τὸν λοιπὸν χρόνον, συγγνώμη
 πολλὴ τῷ φειδομένῳ τῆς ψυχῆς· ἐπεὶ δὲ ὑπάρχει
 βίῳ μηχανομένῳ τό τε γῆρας κάκιον ὢν ἀνθρώποις
 μὴ ἀθάνατον εἶναι, καὶ ἡ ἀμαθία ἥδη ἔστι μεγάλη
 συνήθεια πονηρῶν λόγων τε καὶ ἐπιθυμημάτων, 25
 ὑτὴν περιποιεῖν ἐπὶ δυσκλείᾳ, ἀλλὰ μὴ ἀθάνατον
 τ' αὐτῆς † λείπεσθαι, ἀντὶ θνητῆς οὕσης εὐλογίαν
 ναον καὶ ἀεὶ ζῶσαν. εἰ τοίνυν μόνη φιλοσοφία

16 cf. Plat. Menex. p. 247 E (supra p. 72, 4 et 91, 26).

5 fort. ἐπικεῖνται || 8 sq. ἀλλάττα || 24 ἢ deleverim || 27 αἱ-
 σθαι coni. K || 28 ἀένναον || ζῶσαν A: ζῶσα.

μελέτην ἐμποιεῖ θανάτου καὶ καταφρόνησιν, ἐπὶ δὲ τὴν ἀθάνατον καὶ αἰὲ οὖσαν ζωὴν ἐπανάγει καὶ τοὺς αἰὲ ὄντας λόγους ἀναδιδάσκει καὶ τούτους ζηλοῦν ἐθίζει, πασῶν ἂν εἴη καὶ διὰ τοῦτο ὠφελιμοτάτη.

- 5 Ἔτι τοίνυν οὐκ ἐπὶ πλεονεξίαν ὁρμᾶν δεῖ, οὐδὲ τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ ἡγεῖσθαι ἀρετὴν εἶναι, τὸ δὲ τῶν νόμων ὑπακούειν δειλίαν· πονηροτάτη γὰρ αὕτη ἢ διάνοιά ἐστι, καὶ ἐξ αὐτῆς πάντα τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς γίνεται, κακία τε καὶ βλάβη. εἰ γὰρ
- 10 ἔφυσαν μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀδύνατοι καθ' ἓνα ζῆν, συνῆλθον δὲ πρὸς ἀλλήλους τῇ ἀνάγκῃ εἰκοντες, πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ αὐτοῖς εὗρεται καὶ τὰ τεχνήματα πρὸς αὐτήν, σὺν ἀλλήλοις δὲ εἶναι αὐτοὺς καὶ ἀνομία διαιτᾶσθαι οὐχ οἷόν τε (μεῖζω γὰρ αὐτοῖς ζημίαν οὕτω γίνεσθαι
- 15 ἐκείνης τῆς κατὰ ἓνα διαίτης), διὰ ταύτας τοίνυν τὰς ἀνάγκας τὸν τε νόμον καὶ τὸ δίκαιον ἐμβασιλεύειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ οὐδαμῇ μεταστῆναι ἂν αὐτὰ· φύσει γὰρ ἰσχυρὰ ἐνδεδέσθαι ταῦτα. εἰ μὲν δὴ γένοιτο τις ἐξ ἀρχῆς φύσιν τοιάνδε ἔχων, ἄτρωτος τὸν χρόνα
- 20 ἄνυσός τε καὶ ἀπαθής καὶ ὑπερφυῆς καὶ ἀδαμάντινος τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τῷ τοιούτῳ ἴσως ἂν τις ἀρκεῖν ἐνόμισε τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ κράτος (τὸν γὰρ τοιοῦτον τῷ νόμῳ μὴ ὑποδύνοντα δύνασθαι ἀδφον εἶναι), οὐ μὴν ὀρθῶς οὗτος οἰεται· εἰ γὰρ καὶ τοι-
- 25 οὔτός τις εἴη, ὥς οὐκ ἂν γένοιτο, τοῖς μὲν νόμοις συμμαχῶν καὶ τῷ δικαίῳ καὶ ταῦτα κρατύνων καὶ τῇ ἰσχύϊ χρώμενος ἐπὶ ταῦτά τε καὶ τὰ τούτοις ἐπικουροῦντα, οὕτω μὲν ἂν σφῆζοιτο ὁ τοιοῦτος, ἕλλως δὲ οὐκ ἂν διαμένοι· δοκεῖν γὰρ ἂν τοὺς ἅπαντας ἀν-

ῥώπους τῷ τοιούτῳ φύντι πολεμίους κατασταθέντας
 ἵα τὴν ἑαυτῶν εὐνομίαν, καὶ τὸ πλῆθος ἢ τέχνη ἢ
 ὑνάμει ὑπερβαλέσθαι ἂν καὶ περιγενέσθαι τοῦ τοι-
 ῦτου ἀνδρός. οὕτω φαίνεται καὶ αὐτὸ τὸ κράτος,
 περ δὴ κράτος ἐστὶ, διὰ τε τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν ⁵
 ἱκνὴν σφωζόμενον. χωρὶς δὲ τούτων αὐτὸ δι' αὐτὸ
 ἱρετόν ἐστι τὸ δίκαιον, καὶ φύσει πρὸς αὐτὸ πεφύ-
 γμεν. καὶ μὴδὲν οὖν τῶν ἔξωθεν περιγίγνηται καὶ
 αἰτώματα τίνα συμβαίνει ἀνθρώπινα, δικαιοπραγεῖν
 ἴον, ὥς τούτου ὄντος πᾶσι τιμιωτάτου. 10

Μαθεῖν δὲ ἄξιον καὶ ταῦτα περὶ τῆς εὐνομίας τε
 ἰ ἀνομίας, ὅσον διαφέρειν ἀλλήλοις, καὶ ὅτι μὲν
 νομία ἄριστον εἶη καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, ἡ ἀνομία δὲ
 κιστον· αἱ γὰρ παραχρῆμα βλάβαι γίνονται ἐκ τῆς
 ομίας. ἀρξώμεθα δὲ τὰ τῆς εὐνομίας δηλοῦν, ἅπερ ¹⁵
 γνεται πρότερα.

Πίστις μὲν πρώτη ἐγγίγνεται ἐκ τῆς εὐνομίας με-
 λα ὠφελοῦσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς σύμπαντας, καὶ
 ν μεγάλων ἀγαθῶν τοῦτό ἐστι· κοινὰ γὰρ τὰ χρή-
 τα γίγνεται ἐξ αὐτῆς, καὶ οὕτω μὲν ἐὰν καὶ ὀλίγα ²⁰
 ἐξαρκεῖ ὅμως κυκλούμενα, ἄνευ δὲ ταύτης οὐδ' ἂν
 ἀλλὰ ἢ ἐξαρκεῖ.

Καὶ αἱ τύχαι δὲ αἱ εἰς τὰ χρήματα καὶ τὸν βίον,
 τε ἀγαθαὶ καὶ μὴ, ἐκ τῆς εὐνομίας τοῖς ἀνθρώποις
 οσφορώτατα κυβερνῶνται· τοὺς τε γὰρ εὐτυχοῦντας ²⁵
 φαλεῖ αὐτῇ χρηθῆναι καὶ ἀνεπιβουλεύτῳ, τοὺς τε αὖ
 στυχοῦντας ἐπικουρεῖσθαι ἐκ τῶν εὐτυχούντων διὰ
 ν ἐπιμιξίαν τε καὶ πίστιν, ἅπερ ἐκ τῆς εὐνομίας
 γνεται.

9 συμβᾶι || 12 num ὅτι <ἢ> μὲν deletis mox εὐνομία et
 μία? || 17 sqq. de numeris in codice praefixis v. praefat.

Τόν τε αὖ χρόνον τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὴν εὐνομίαν εἰς μὲν τὰ πράγματα ἀργὸν γίνεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ἐργάσιμον.

Φροντίδος δὲ τῆς μὲν ἀηδεστάτης ἀπηλλάχθαι
 5 τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ εὐνομίᾳ, τῇ δὲ ἡδίστῃ συνεῖναι¹²⁰
 πραγμάτων μὲν γὰρ φροντίδα ἀηδεστάτην εἶναι, ἔργων
 δὲ ἡδίστην.

Εἰς τε αὖ τὸν ὕπνον ἰοῦσιν, ὅπερ ἀνάπανμα κα-
 κῶν ἐστὶν ἀνθρώποις, ἀφόβους μὲν καὶ ἄλυστα μερι-
 10 μῶντας ἐρχεσθαι εἰς αὐτόν, γιγνομένους δὲ ἐπ' αὐ-
 τοῦ ἕτερα τοιαῦτα πάσχειν, καὶ μὴ ἐμφόβους ἐξάπεινα
 καθίστασθαι † οὐδ' ἐκ μεταλλαγῆς ἡδίστης τοῦ γνωστῆν
 τὴν ἡμέραν εἶναι προσδέχεσθαι, ἀλλὰ ἡδέως φροντίδας
 μὲν ἀλύπους περὶ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ποιουμένους, τοὺς¹²⁰
 15 πόνοους δὲ τῇ ἀντιλήψει ἀγαθῶν ἐλπίσιν εὐπίστοις καὶ
 εὐπροσδοκῆτοις ἀνακουφίζοντας, ὧν πάντων τὴν εὐνο-
 μίαν αἰτίαν εἶναι.

Καὶ τὸ κακὰ μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις πορίζον, πόλε-
 μον ἐπιφερόμενον εἰς καταστροφὴν καὶ δούλωσιν, καὶ
 20 τοῦτο ἀνομοῦσι μὲν μᾶλλον ἐπέρχεσθαι, εὐνομουμένοις
 δ' ἥσσον.

Καὶ ἄλλα δὲ πολλά ἐστὶν ἐν τῇ εὐνομίᾳ ἀγαθὰ,¹²⁰
 ἅπερ ἐπικουρήματα τῇ ζωῇ καὶ παραψυχὴ τῶν χαλε-
 πῶν ἐξ αὐτῆς γίνεταί· τὰ δ' ἐκ τῆς ἀνομίας κακὰ
 25 ἀποβαίνοντα τάδε ἐστίν.

Ἀσχοιοι μὲν πρῶτον οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ ἔργα
 γίνονται καὶ ἐπιμελοῦνται τοῦ ἀηδεστάτου, πραγμάτων

12 οὐδ' ὥδε δ' (Diels praetulerit καὶ ἤδη) et mox τὸ
 γνωστὴν (h. e. φανεράν) pro τοῦ γνωστῆν ('atque ita', scil. con-
 territos, 'post suavissimam somni vicem expectare diem') si
 recte proponit Vitelli, facile carebimus vel Kiesslingii coniec-
 tura ἀνίστασθαι || 16 εὐπροσδοκῆτοις] sic.

λλ' οὐκ ἔργων, τὰ τε χρήματα δι' ἀπιστίαν καὶ ἀμι-
λίαν ἀποθησαυρίζουσιν ἀλλ' οὐ κοινοῦνται, καὶ οὕτως
πάνια γίγνεται, ἐὰν καὶ πολλὰ ᾗ.

Αἷ τε τύχαι αἱ φλαῦραι καὶ αἱ ἀγαθαὶ εἰς τάναντία
πηρετοῦσιν· ἡ τε γὰρ εὐτυχία οὐκ ἀσφαλὴς ἐστὶν ἐν 5
ἡ ἀνομίᾳ ἀλλ' ἐπιβουλεύεται, ἡ τε δυστυχία οὐκ ἀπω-
εῖται ἀλλὰ κρατύνεται διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἀμιξίαν.

Ὁ τε πόλεμος ἔξωθεν μᾶλλον ἐπάγεται καὶ ἡ οἰκεία
τάσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ ἐὰν μὴ πρόσθεν
ῖννηται, τότε συμβαίνει· ἐν τε πράγμασι συμβαίνει 10
καθεστάναι αἰεὶ διὰ ἐπιβουλὰς τὰς ἐξ ἀλλήλων, δι'
περ εὐλαβουμένους τε διατελεῖν καὶ ἀντεπιβουλεύον-
τες ἀλλήλοις.

Καὶ οὕτε ἐρηγοροῦσιν ἡδείας τὰς φροντίδας εἶναι
τε ἐς τὸν ὕπνον ἀπερχομένοις ἡδεῖαν τὴν ὑποδοχὴν 15
λὰ ἐνδείματος, τὴν τε ἀνέγερσιν ἐμφορον καὶ πτοοῦ-
ν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μνήμας κακῶν ἐξαπιναιούς
εἶν· ἅπερ ἐκ τῆς ἀνομίας ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα κακὰ
προειρημένα ἅπαντα ἀποβαίνει.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ τυραννίς, κακὸν τοσοῦτόν τε 20
ὡς τοιοῦτον, οὐκ ἐξ ἄλλου τινὸς ἢ ἀνομίας. οἴονται
τινες τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι μὴ ὀρθῶς συμβάλλονται,
ραννον ἐξ ἄλλου τινὸς καθίστασθαι καὶ τοὺς ἀν-
ιώπους στερίσκεισθαι τῆς ἐλευθερίας οὐκ αὐτοὺς αἰ-
νως ὄντας, ἀλλὰ βιασθέντας ὑπὸ τοῦ κατασταθέντος 25
ράννου, οὐκ ὀρθῶς ταῦτα λογιζόμενοι· ὅστις γὰρ
εἶται βασιλεία ἢ τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς γίγνεσθαι
ἐξ ἀνομίας τε καὶ πλεονεξίας, μωρὸς ἐστίν. ἐπειδὴν
ρ ἅπαντες ἐπὶ κακίαν τράπωνται, τότε τοῦτο γίγνεται·

10 sq. πράγμασι et καθεστάναι Cobet: πράγματι et καθε-
ῖναι.

οὐ γὰρ οἶόν τε ἀνθρώπους ἔνευ νόμων καὶ δίκης ἕν.
 ὅταν οὖν ταῦτα τὰ δύο ἐκ τοῦ πλήθους ἐκλήπῃ, ὃ τε
 νόμος καὶ ἡ δίκη, τότε ἤδη εἰς ἓνα ἀποχωρεῖν τὴν ἐπι-
 τροπίαν τούτων καὶ φυλακὴν. πῶς γὰρ ἂν ἄλλως εἰς
 5 ἓνα μοναρχία περιστάιῃ, εἰ μὴ τοῦ νόμου ἐξωσθέντος
 τοῦ τῷ πλήθει συμφέροντος; δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα τού-
 του, ὃς τὴν δίκην καταλύει καὶ τὸν νόμον τὸν πᾶσι
 κοινὸν καὶ συμφέροντα ἀφαιρήσεται, ἀδαμάντινον γενέ-
 σθαι, εἰ μέλλει συλήσειν ταῦτα παρὰ τοῦ πλήθους τῶν
 10 ἀνθρώπων εἰς ὃν παρὰ πολλῶν· σάρκινος δὲ καὶ ὁμοῖος
 τοῖς λοιποῖς γενόμενος ταῦτα μὲν οὐκ ἂν δυνηθεῖη
 ποιῆσαι, τάναντία δὲ ἐκλελοιπότες καθιστὰς μοναρχή-
 σειεν ἄν· διὸ καὶ γιγνόμενον τοῦτο ἐνίους τῶν ἀνθρώ-
 πων λαυθάνει. εἰ τοίνυν τοσούτων μὲν αἰτία κακῶν
 15 ἔστιν ἀνομία, τοσοῦτον δὲ ἀγαθὸν εὐνομία, οὐκ ἔλλως
 ἔνεστι τυχεῖν εὐδαιμονίας εἰ μὴ τις νόμον ἡγεμόνα προ-
 στήσεται τοῦ οἰκείου βίου. οὗτος δ' ἔστι λόγος ὁρθός, 18
 προστάτων μὲν ἃ δεῖ ποιεῖν ἀπαγορεύων δὲ ἃ μὴ
 χρῆ, ἔν τε τῷ παντὶ κόσμῳ καὶ ἐν πόλεσι καὶ ἐν ἰδίῳ
 20 οἴκοις καὶ αὐτῷ τινι ἐκάστῳ πρὸς ἑαυτόν. εἰ τοίνυν
 τὸν τοιοῦτον λόγον περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὄντα καὶ
 καλῶν καὶ αἰσχρῶν οὐχ οἶόν τε ἄλλως μαθεῖν καὶ
 γνόντα τελεῶσθαι, εἰ μὴ τις τελέως φιλοσοφήσειε,
 τούτων ἕνεκα φιλοσοφίαν ἀσκητέον πάντων μάλιστα
 25 τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων.

XXI. Τελευταῖον δὴ τρόπον εἰς προτροπὴν τίθεμεν
 τὸν ἀπὸ τῶν συμβόλων, τὸν μὲν ἰδιὸν ὄντα τῆς αἰρέ-

27. p. 105, 25 cf. p. 7, 18 sqq.

7 καταλύσει ci. K || 12 συλῆσαι, τούναντίον? Vitelli || 15 το-
 σούτων δὲ ἀγαθῶν ex Ciz. K || 20 αὐτῷ] αὐτῷ || 26 προτροπὴν
 coní. K: ἀποτροπὴν (similiter p. 16, 1 ἀποτρέπει ἀρογραφῆα).

σεως καὶ ἀπόρρητον πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγάς, τὸν δὲ
 δημῶδη καὶ κοινὸν πρὸς ἐκείνας, τρίτον δὲ παρ'
 ἀμφοτέρας μέσων ἀμφοῖν οὔτε παντάπασιν δημῶδη οὔτε
 μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένον
 ὁλοσχερῶς ἐκατέρου. τῶν γὰρ λεγομένων Πυθαγορι- 5
 κῶν συμβόλων ὅσα ἂν ἀξιωμακόμενα ἡμῖν φαίνηται
 καὶ τὸ προτρεπτικὸν εἶδος παραδεικνύη ἐκθέμενοι, διε-
 γνῶκαμεν ἐξήγησιν ποιήσασθαι τὴν πρόπουσαν αὐτῶν
 εἰς παράκλησιν, ἐκ τοῦ τοιοῦτου νομίζοντες πλήρη καὶ
 ἐντελεστέραν προτροπὴν εἰς φιλοσοφίαν ἐνήσειν τοῖς 10
 α. ἐντενυζομένοις μᾶλλον ἢ εἰ διὰ πλειόνων στίχων ποιοί-
 β. μεθα τὴν προτροπήν. καθὼ μὲν οὖν ἐξωτερικὰς τινὰς
 ἐπιλύσεις καὶ κοινὰς πάσης φιλοσοφίας ἐντάξομεν
 αὐτῷ, κατὰ τοῦτο ἡγητέον αὐτὸ κεχωρισθαι Πυθαγο-
 ρικοῦ βουλήματος, καθὼ δὲ καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν 15
 τούτων κυριωτάτας περὶ ἐκάστου δόξας ἐγκαταμίσχοντες,
 κατὰ τοῦτο πάλιν οἰκεῖον μὲν Πυθαγορικῶν, ἀλλότριον
 δὲ τῶν ἄλλων φιλοσόφων καλῶς ἔχει τίθεσθαι αὐτό.
 λεληθότως δέ, ὥς εἰκός, ἀποπαιδαγωγῆσει μὲν τοῦτο
 ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐννοιῶν, προσάξει δὲ καὶ 20
 οἰκειώσει μάλιστα ταῖς προκειμέναις καὶ κατὰ τήνδε
 τὴν αἵρεσιν τεχνολογουμέναις παρακλήσεσιν, οἷά τις
 γέφυρα ἢ κλίμαξ κάτωθεν ἔκω καὶ εἰς ὕψος ἐκ βάθους
 ἀνιμῶσα πολλοῦ καὶ ἀνάγουσα τὴν ἐκάστου τῶν γνησίως
 προσεξόντων διάνοιαν· εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτο καὶ ἐμη- 25
 χανήθη κατὰ μίμησιν καὶ ἀπόμαξιν τῶν προλεχθέντων.
 οἱ γὰρ παλαιότατοι καὶ αὐτῷ συγχρονήσαντες καὶ

27. p. 106, 12 cf. Vit. Pyth. 104 sq. (p. 76, 5—77, 9 Nauck).

14 αὐτὸ Scaliger: αὐτῷ || 27 συγχρονήσαντες hic codex:
 rectius συγχρονίσαντες Vit. Pyth. (cf. etiam supra p. 96, 5), at si-
 militer (Iamblich.?) Theologum. Arithm. p. 41, 29 ἄστ συνεχρόνει.

μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρᾳ οὐ τῇ κοινῇ καὶ δημόδι-
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εἰωθυῖα λέξει τε καὶ ἐρμηνεί-
ἐποιοῦντο συνετὰ καὶ εὐνόητα τοῖς ἀπλῶς ἀκούουσι-
ἐξ ἐπιδρομῆς τε ἐντυγχάνουσιν, εὐπαρακολοῦντα πειρά-
5 μνοι τίθεσθαι τὰ φραζόμενα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ κατ-
τὴν νενομοθετημένην αὐτοῖς ὑπὸ Πυθαγόρου ἐχεμυθία-
μυστηρίων καὶ πρὸς τοὺς ἀτελεστεροὺς τρόπων ἀπορ-
ρήτων ἦπτοντο καὶ διὰ συμβόλων ἐπέσκεπον τὰς πρὸς
ἀλλήλους διαλέξεις ἢ συγγραφάς. καὶ εἰ μὴ τις αὐτὰ
10 τὰ σύμβολα ἐκλέξας διαπτύξειε καὶ ἀμώκῳ ἐξηγήσει
περιλάβοι, γελοῖα ἂν καὶ γραῶδη δόξειε τοῖς ἐντυγχά-
νουσι τὰ λεγόμενα λήρου μεστὰ καὶ ἀδολεσχίας. ἴν'
οὖν <τὰ> ῥήματ' ἐκφανῇ καὶ τὸ εἰς προτροπὴν αὐτῶν
ὄφελος κατάδηλον γένηται, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν τε ἅμα
15 καὶ κατὰ τὸ ἀκροατικὸν ἀποδώσομεν ἐκάστου συμβόλου
τὰς ἐπιλύσεις, μηδὲ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀπόρρητα καὶ
ἐχεμυθοῦμενα πρὸς τοὺς ἀναισάκτους παραλιπόντες
ἀνεξέταστα. ἔστω δὲ τὰ φρασθησόμενα σύμβολα ταῦτα·
α'. Εἰς ἱερὸν ἀπὶ τῶν προσκυνῆσαι μηδὲν ἄλλο μεταξὺ
20 βιωτικὸν μήτε λέγει μήτε πράττει.
β'. Ὅδοῦ πάρεργον οὔτε εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὔτε
προσκυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις
αὐταῖς παριῶν γένοιτο.
γ'. Ἀνυπόδητος θῦε καὶ προσκύνει.

19 sqq. v. Goettling, *Gesammte Abhandl.* I 278 sqq. II 280 sqq.
Mullach, *Philos. gr. Fragm.* I 504 sqq.

7 *θεῶν μυστηρίων* et *ἀτελέστους* Vit. Pyth. || 9 *ἀλλήλους* et
11 *δόξειε* Vit. Pyth.: *ἄλλους* et *δόξειαν* || 10 *τὰ σύμβολα* delet
Nauck || 13 *ῥήματα* Scaliger, τὰ addidit K: *ῥήματ': ῥήσιμ'*
Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 61 Kust. (224 Kiessl.) ||
15 *immo ἀκροατικὸν* || 21 *εἰσιτέον* p. 109, 10 et Vit. Pyth.
p. 77, 15 Nk.: *εἰσιτητέον* || 24 *θῦε* constanter.

- δ'. Τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν ἀτραπῶν
βάδιζε.
- ε'. Μελανούρου ἀπέχου· χθονίων γὰρ ἐστὶ θεῶν.
- ς'. Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπόμενος.
- ζ'. Ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡχὴν προσκύνει. 5
- η'. Πῦρ μαχαίρῃ μὴ σκάλει.
- θ'. Ὅξϊδα ἀπὸ σεαυτοῦ ἀπόστρεφε πᾶσαν.
- ι'. Ἄνδρὶ ἐπανατιθεμένῳ μὲν φορτίον συνέπαιρε, μὴ
συγκαθαίρει δὲ ἀποτιθεμένῳ.
- ια'. Εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα προπάρεχε, 10
εἰς δὲ ποδόνιπτρον τὸν εὐώνυμον.
- ιβ'. Περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φωτὸς μὴ λάλει.
- ιγ'. Ζυγὸν μὴ ὑπέρβαινε.
- ιδ'. Ἀποδημῶν τῆς οἰκίας μὴ ἐπιστρέφου· Ἐρινύες
γὰρ μετέρχονται. 15
- ιε'. Πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὔρει.
- Κ. ις'. Δαδῖω θᾶκον μὴ ἀπόμασσε.
- ιζ'. Ἀλεκτρύονα τρέφε μὲν μὴ θῦε δέ· μήνη γὰρ καὶ
ἡλίῳ καθιέρωται.
- Α. ιη'. Ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέξου. 20
- ιθ'. Γαμψώνυχον μηδὲν παρὰτρεφε.
- κ'. Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε.
- κα'. Χελιδόνα οἰκίᾳ μὴ δέχου.
- κβ'. Δακτύλιον μὴ φόρει.
- κγ'. Θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλίῳ. 25
- κδ'. Παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου.
- κε'. Περὶ θεῶν μηθὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει, μηδὲ περὶ
θεῶν δογμάτων.
- κς'. Ἀσχέτῳ γέλῳτι μὴ ἔχεσθαι.

6 μαχαίρῃ (sic) etiam p. 112, 24 || 10 ὑπόδησιν] cf. ad p. 114, 6 ||
πάρεχε p. 114, 7 || 20 χοίνικι p. 116, 26: χοίνικα || 21 παρὰτρεφε
p. 117, 7: παρὰτρεχε.

- κζ'. Παρὰ θυσία μὴ ὀνυχίζου.
 κη'. Δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἐμβαλλε.
 κθ'. Στρωμάτων ἀναστὰς συνέλυσσε αὐτὰ καὶ τὸν
 τύπον συνστόρνυε.
 5 λ'. Καρδίαν μὴ τρῶγε.
 λα'. Ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιε.
 λβ'. Ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμάτων κατὰπτνε. 316
 λγ'. Ἐρυθρὸν μὴ προσλαμβάνου.
 λδ'. Χύτρας ἴχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε.
 10 λε'. Χρυσὸν ἐχούσῃ μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνοποιίᾳ.
 λς'. Προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα καὶ 134
 τριώβολον.
 λζ'. Κνάμων ἀπέχου.
 λη'. Μολόχην ἐπιφύτευε μὲν, μὴ ἔσθιε δέ.
 15 λθ'. Ἐμψύχων ἀπέχου.
 Ταῦτα δὴ πάντα κοινῶς μὲν προτρεπτικά ἐστι 318
 πρὸς πᾶσαν ἀρετήν, κατ' ἰδίαν δὲ ἕκαστα πρὸς ἐκά-
 στην ἀρετήν· πρὸς μέρη τε φιλοσοφίας καὶ μαθησέως
 ἄλλα ἄλλως προσοικεῖοι, οἷον εὐθὺς τὰ πρῶτα εἰς
 20 εὐσέβειαν καὶ τὴν θείαν ἐπιστήμην ἐστὶ παρακλητικά.
 α' Τὸ γὰρ εἰς λερὸν ἀπιόντα προσκυνῆσαι μη-
 δὲν ἄλλο μεταξὺ βιωτικὸν μῆτε λέγειν μῆτε
 πράττειν τηρεῖ τὸ θεῖον ἥπερ ἐστὶ καθ' αὐτὸ ἀμιγὲς
 ἔχραντον, τῷ τε καθαροῷ τὸ καθαρὸν ἐθίζει συνάπτειν 320
 25 καὶ ποιεῖ μηδὲν ἐφέλκεσθαι ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς

1 θυσία p. 121, 26: θυσίαν || 4 συνστόρνυε hic et p. 122, 23
 scr. K || 8 ἐρυθρὸν scr. K, at cf. p. 124, 10. Lobeck, Pathol. Prol.
 p. 207 sq. contra Vit. Pyth. 24; 109 (p. 80, 6 Nk.) codex habet ἐρυ-
 θρῶν || 11 sq. τοῦ σχήματος καὶ τριωβόλου perperam Mullach:
 cf. Nauck Vit. Pyth. p. 18, 11 sqq. (Goettl. op. c. p. 294 sqq.).
 Procl. in Eucl. p. 84 Friedl. || 17 δὲ scripsit Vitelli: γὰρ || 17 sq.
 πρὸς ἐκάστην ἀρετήν καὶ πρὸς μέρη τῆς φιλοσοφίας perperam K |
 18 τέ || 21 marg. ἀνάπτεις τῶν Πυθαγορικῶν συμβόλων.

- τὴν θείαν θρησκείαν· πάντα γὰρ ἀλλότρια ἐστὶ καὶ ἐναντίας πρὸς αὐτήν ἔχει. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πρὸς ἐπιστήμην μεγάλην συμβάλλεται· οὐδὲν γὰρ δεῖ πρὸς τὴν θείαν ἐπιστήμην προσφέρειν τοιοῦτον, οἷόν ἐστιν ἀνθρώπινον διανόημα ἢ βιωτικῆς φροντίδος ἐχόμενον. 5 οὐδὲν οὖν ἄλλο παρακελεύεται ἐν τούτοις ἢ τοὺς λόγους τοὺς ἱεροὺς καὶ τὰς θείας πράξεις μὴ συμμιγνύναι τοῖς ἀνθρωπίνοις ἀστάτοις ἡθυσιν.
- β' Τούτῳ δὲ συνωδόν ἐστὶ καὶ τὸ ἐξῆς τὸ ὁδοῦ πάρεργον οὐκ εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὐδὲ προσ- 10 κυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις αὐταῖς παριῶν γένοιτο. εἰ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστὶ καὶ προσήγορον, δῆλον ὅτι καὶ ἀρχηγικωτάτην οὐσίαν ἐχόντων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ὅλοις, 15 προηγουμένην αὐτῶν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεραπείαν· εἰ δ' ἄλλου τις ἕνεκα αὐτήν ποιοίτο, δεύτερον οὕτω θήσεται τὸ πάντων προηγούμενον καὶ ἀναστρέψει τὴν ὅλην τάξιν τῆς ὅλης θεραπείας τε καὶ γνώσεως. ἔτι γὰρ τὰ τίμια ἀγαθὰ οὐ δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων χρησίων ἐν ὑστέρῳ μοίρῳ τίθεσθαι, οὐδὲ ἐν τέλους μὲν 20 τάξει τὰ ἡμέτερα, ἐν προσθήκῃ δὲ μέρει τὰ κρείττονα οὔτε ἔργα οὔτε διανοήματα.
- 16 Δ. Ἡ δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ προτροπὴ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς γ' γένοιτο ἅν· τὸ γὰρ ἀνυπόδητος θῶε καὶ προσ- 25 κύνει ἐν μὲν σημαίνει τὸ δεῖν κοσμίως καὶ μετρίως καὶ μὴ ὑπερέχοντας τῆς ἐν τῇ γῇ τάξεως τοὺς θεοὺς θεραπεύειν καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γνώσιν ποιεῖσθαι, ἕτερον δὲ τὸ δεῖν δεσμῶν χωρὶς καὶ εὐλυτον ὄντα 30 17 Κ. τὴν θεραπείαν καὶ γνώσιν τῶν θεῶν ποιεῖσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος μόνου παραγγέλλει τὸ σύμ-

βολον διαπράττεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἐνεργειῶν, ὥς μήτε ὑπὸ παθῶν αὐτὰς κατέχεσθαι μήτε ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας μήτε ὑπὸ τῆς περὶ πεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως, εὐλύτα δὲ πάντα
 5 ἔχειν καὶ ἔτοιμα πρὸς τὴν μετουσίαν τῶν θεῶν.

Καὶ ἄλλο δέ τι τούτοις ὅμοιον εἰς τὴν αὐτὴν τε
 *ε' ἀρετὴν προτρέπον ἐστὶ τὸ τοιοῦτον σύμβολον· περὶ
 θεῶν μηδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει, μηδὲ περὶ
 θεῶν δογματῶν. ἱκανῶς γὰρ τὸ δόγμα τοῦτο σεβα-
 10 στικὸν ὑπάρχει καὶ ἐμφαντικὸν τῆς τῶν θεῶν ὑπερ-
 οχῆς, ἐφοδιάζον ἡμᾶς καὶ ὑπομιμνήσκον ὅτι οὐκ ἀπὸ
 τῆς ἡμῶν αὐτῶν συγκρίσεως χρὴ τεκμαίρεσθαι καὶ τὴν
 θεῶν δύναμιν, ἀλλ' ἡμῖν μὲν αἶτε σωματικοῖς ὑπάρ-
 χουσι γενητοῖς τε καὶ φθαρτοῖς καὶ προσκαίροις, ὑπο-
 15 κειμένοις τε νόσων ποικιλίᾳ καὶ ὄγκου μικρότητι καὶ
 τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῇ βαρύνει καὶ ὑπνωδίᾳ καὶ
 ἐνδείᾳ καὶ πλεονασμῷ ἀβουλίᾳ τε καὶ ἀσθενείᾳ καὶ
 ψυχῆς παραποδισμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, εἰκὸς ἀμήχανά
 τινα καὶ ἀδύνατα ὑπάρχειν. καίτοι πολλὰ οὕτω παρὰ
 20 τῆς φύσεως ἔχομεν ἐξαίρετα, ἀλλ' ὅμως πάντῃ τῶν
 θεῶν ἀπολειπόμεθα, καὶ οὐτε δύναμιν τὴν αὐτὴν οὐτε
 ἀρετὴν ἴσην πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν. γινώσκιν οὖν θεῶν
 διαφερόντως τοῦτο εἰσηγεῖται, ὥς πάντα δυναμένων
 αὐτῶν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν περὶ θεῶν μηδὲν ἀπιστεῖν
 25 παραγγέλλει. πρόσκειται δὲ μηδὲ περὶ θεῶν δογ-
 ματῶν, τῶν τῇ Πυθαγορικῇ φιλοσοφίᾳ δοκούντων·
 ταῦτα γὰρ ὑπὸ μαθημάτων καὶ ἐπιστήμονος θεωρίας
 ἡσφαλισμένα ἀληθῆ καὶ ἀδιάψευστα μόνᾳ ὑπάρχει,

6 fortasse τούτους <θ> || 7 κε' || ita codex. cf. infra p. 121, 4 sqq. || 10 ἐμφαντικὸν] sic (non ἐκφαντικὸν), cf. Vit. Pyth. 67 (p. 48, 2 Nk.) || 14 γεννητοῖς.

ἀποδείξει παντοίᾳ καὶ συναναγκασμῷ ὡχυρωμένα. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα δύναται καὶ πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὴν περὶ θεῶν προτρέπειν· παραγγέλλει γὰρ ἐπιστήμην τοιαύτην κτήσασθαι, δι' ἧς οὐδενὶ ἀπιστήσομεν τῶν λεγομένων περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων. δύνα- 5
ται παραινεῖν τὰ αὐτὰ καὶ τὸ διὰ μαθημάτων χωρεῖν· ὁμματουργὰ γὰρ ταῦτα μόνα καὶ φωτοποιᾷ περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων τῷ μέλλοντι σκέψεσθαι καὶ κατόψεσθαι αὐτά. ἐκ γὰρ τοῦ μαθημάτων μετασχεῖν ἔν πρὸ πάν-
των συνίσταται, τὸ μὴ ἀπιστεῖν μήτε περὶ φύσεως 10
θεῶν μήτε περὶ οὐσίας μήτε περὶ δυνάμεως, μηδὲ μὴν περὶ τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων τερατολογεῖσθαι δο-
κούντων τοῖς ἀνεισάκτοις καὶ μαθημάτων ἀμνήτοις· ὥστε τὸ 'μὴ ἀπίσται' ἴσον ἐστὶ τῷ μετέρχου καὶ κτῶ
ἐκεῖνα δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις, τουτέστι μαθήματα καὶ 15
ἐπιστημονικῶς ἀποδείξεις.

Οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις εἰς τὸ αὐτὸ συν-
τείνει· τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν
ἱστραπῶν βάδιζε. καὶ γὰρ τοῦτο τὴν μὲν δημῳδη-
αὶ ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀφιέναι παραγγέλλει, τὴν δὲ 20
χωριστὴν καὶ θείαν μεταδιώκειν ἀξιοῖ, καὶ τὰ μὲν
δοξάσματα τὰ κοινὰ φησι δεῖν ὑπερορᾶν, τὰ δὲ ἴδια
καὶ ἀπόρρητα περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τὴν μὲν
πρὸς ἀνθρώπους φέρουσιν τέρψιν ἀτιμάζειν, τὴν δὲ
τῆς θείας βουλήσεως ἐχομένην εὐπραγίαν περὶ πολλοῦ 25
ποιεῖσθαι, καὶ τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἔθνη ἔαν ὥς δημῳδη,
τὰς δὲ τῶν θεῶν θρησκείας ὥς ὑπερεχούσας τὴν δη-
μῳδὴν ζωὴν ἀνταλλάττεσθαι.

Συγγενὲς δ' ἐστὶ τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς· μελαν-

4 ἡς] ἦν? cf. v. 16 et p. 121, 6 || 24 ἀτιμάζειν Δ: ἀτιμάσειν.

οὐρου ἀπέχον· χθονίων γάρ ἐστι θεῶν. τι
 μὲν οὖν ἄλλα περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ συμβόλων ἐροῦ-
 μεν, ὅσα δὲ εἰς προτροπὴν ἀρμόζει, παραγγέλλει τῇ
 οὐρανίας πορείας ἀντέχεσθαι καὶ τοῖς νοεροῖς θεοῖς
 5 συνάπτεσθαι, τῆς τε ἐνύλου φύσεως χωρίζεσθαι καὶ
 περιάγεσθαι πρὸς τὴν ἄνυλον καὶ καθαρὰν ζωὴν, θεῶν
 τε θεραπείᾳ χρῆσθαι τῇ ἀρίστη καὶ μάλιστα τοῖς πρω-
 τίστοις θεοῖς προσηκούσῃ.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰς θεῶν γνῶσιν καὶ θρησκείαι
 10 ποιεῖται τὴν παράκλησιν, εἰς δὲ σοφίαν τὰ τοιαῦτα

5 Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπό-
 μενος. πρῶτον γάρ ἐστι σοφίας ἔργον τὸ τὸν λόγον
 ἐπιστρέφειν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐθίζειν μὴ ἔξω προΐέναι
 τελεοῦσθαι τε καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑαυτὸν
 15 ἐπιστροφῇ καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τῷ τοῖς θεοῖς ἔπσεσθαι
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο οὕτω τελειοῦ τὸν νοῦν ἢ ὅταν ἐπι-
 στρεφόμενος εἰς ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς συνακολουθῇ.

ζ Τὸ δὲ ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡχὴν προσ-
 κύνει καὶ αὐτὸ τῆς θείας σοφίας ἐστὶ γνῶρισμα
 20 αἰνίττεται γὰρ ὥς δεῖ τῶν θείων οὐσιῶν καὶ δυνά-
 μεων τὴν ὁμοιότητα ἀγαπᾶν, καὶ ὅταν ἐνεργῶσι, τὸι-
 σύμφωνον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν λόγον μετὰ με-
 γάλῃ σπουδῇ τιμᾶν τε καὶ σέβειν.

η Τὸ δὲ μαχαίρῃ πῦρ μὴ σκάλευε φρονήσεώ
 25 ἐστὶ παρακλητικόν· ἐγείρει γὰρ ἡμῖν τὴν ἐννοίαν τῇ
 προσήκουσαν περὶ τοῦ μὴ δεῖν πυρὸς πλήρει καὶ θυμοῖ
 ἀνθρώπῳ μήτε ἀντιτιδέναι λόγον τεθηγμένον μήτε
 ἐρίζειν. πολλάκις γὰρ κινήσεις τῷ λόγῳ τῶν ἀμαθῶ
 καὶ ταράξεις καὶ πείσῃ δεινὰ καὶ ἀηδῇ. μάρτυς τοῖς

* 20 καὶ δυνάμεων] κατὰ δόξαν Mullach.

- λεχθεῖσιν Ἡράκλειτος· θυμῷ γὰρ φησι μάχεσθαι·
 χαλεπόν· ὃ τι γὰρ ἂν χορήξῃ γίγνεσθαι, ψυχῆς
 ὦνέεται. καὶ τοῦτο ἀληθῶς εἶπε· πολλοὶ γὰρ χαριζό-
 Α. μνοι θυμῷ ἀντηλλάξαντο τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν καὶ θά-
 νατον φίλερον ἐποιήσαντο. ἐκ δὲ τοῦ γλώσσης κρατεῖν 5
 καὶ εἶναι ἡρεμαῖον ἐκ μὲν νείκους γίγνεται φιλία σβεννυ-
 μένου πυρὸς θυμικοῦ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἄφρων εἶναι δόξεις.
 Θ· Τούτῳ δὲ συμμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐξῆς· τὴν ὀξείδα
 ΙΚ. ἀποστρέφειν ἀπὸ σαυτοῦ· πρὸς ὃν γὰρ ἂν τύχῃ
 ἐπεστραμμένη, ἐπίληπτος ἔσται. καὶ τοῦτο φρονήσει 10
 χορῆσθαι παρακελεύεται καὶ μὴ θυμῷ. τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ
 τῆς ψυχῆς, ὅπερ θυμὸν καλοῦμεν, λογισμοῦ καὶ φρο-
 νήσεως ἐστέρηται (ξεῖ γὰρ ὁ θυμὸς ὥσπερ λέβης πυρὶ
 θαλπόμενος), οὐθὲν εἰς τὸ πρόσθεν γιγνόμενον μερί-
 ζων † γνώμη. χορὴ οὖν ἐν νηνεμία καθιστάναι τὴν ψυ- 15
 χὴν ἀποστρέφοντα [τὴν ψυχὴν] τοῦ θυμοῦ, ἐπιλαμβα-
 νόμενον ἑαυτοῦ πολλάκις· ὥσπερ <γὰρ> ἡχοῦντα χαλκὸν
 ἀφῆ, καὶ τὸ πάθος οὖν τοῦτο τῷ λογισμῷ πιέζειν χορὴ.
 Ι· Τὸ δὲ φορτίον συνανατιθεῖναι, συγκαθαί-
 ρειν δὲ μὴ, εἰς ἀνδρείαν προτρέπει. πᾶς μὲν γὰρ 20
 ἀνατιθέμενος φορτίον πόνου καὶ ἐνεργείας σημαίνεται
 πρᾶξιν, ὁ δὲ καθαιρούμενος ἀναπαύσεως καὶ ἀνέσεως,
 ΙΙΑ. ὥστε καὶ τὸ σύμβολον τοιόνδε ἔχει ἐπιλογισμὸν· μὴ
 ΙΙΚ. γίγνου μήτε αὐτῷ μήτε ἄλλῳ ῥαθυμίας καὶ μαλθακῆς
 διαίτης αἰτιος· πόνῳ γὰρ πᾶν χοῆμα ἀλώσιμον. Ἡρά- 25
 κλειον δὲ οἱ Πυθαγόρειοι ἐφήμιζον τόδε τὸ σύμβολον

1 Ἡράκλειτος] Fr. 105 p. 41 Byw.

2 χορήξῃ || 3 ὦνέεται Vulcanius: ὀνέεται || 15 γνώμην Α: 'aliquando lusi ἐπειγόμενον μετριάξον γνώμην' Vitelli || 16 τὴν ψυχὴν delevi || 17 γὰρ addidit Vitelli, qui v. 21 σημαίνει τὴν scripserit || 20 αὐτῷ addito αὐν compendiose || 24 αὐτῷ vel σεαυτῷ Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 66 Kuster.

εἶναι αὐτοῖς, ἐπισφραγιζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐκείνου ἔργων.
 ὅτε γὰρ ὠμίλει κατ' ἀνθρώπους, πολλάκις ἐκ πυρὸς καὶ
 πάντων τῶν δεινοτάτων ἀπενόστει ὄκνον παραιτού-
 μενος· ἐκ γὰρ τοῦ πράττειν καὶ ἐργάζεσθαι τὸ κατορ-
 5 θοῦν παρὰγίνεται, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ἀποκνεῖν.

ια' Τὸ δὲ εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα
 πᾶρξε, εἰς δὲ ποδόνιπτρον τὸν εὐώνυμον εἰς
 τὴν πρακτικὴν φρόνησιν παρακαλεῖ, τὰς μὲν σπου-
 δαίας πράξεις ὡς δεξιὰς περιτίθεσθαι παραγγέλλον [τὸ
 10 σύμβολον], τὰς δὲ φάυλας ὡς ἀριστεράς ἀποτίθεσθαι
 παντάπασιν καὶ ἀπορρύνεσθαι.

ιβ' Μάλιστα δὲ τὸ περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φω-
 τὸς μὴ ἀλάλει παρακλητικόν ἐστιν εἰς τὸν κατὰ φρό-
 νησιν νοῦν. οὗτος γὰρ τῷ φωτὶ ἔοικε τῆς ψυχῆς καὶ
 15 ἀόριστον οὖσαν αὐτὴν ὀρίζει, περιάγει τε ὥσπερ ἐκ
 σκότου εἰς φῶς. περὶ πάντων μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ζωῇ¹⁴⁵
 καλῶν ἡγεμόνα νοῦν προϊστασθαι προσήκει, μάλιστα
 μὲν οὖν περὶ τῶν Πυθαγορείων δογμάτων· ταῦτα γὰρ
 ἄνευ φωτὸς οὐχ οἶόν τε ἐστὶ γινῶναι.

ιγ' Τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν δικαιοπραγεῖν
 21 παρακελεύεται καὶ προτιμᾶν ἰσότητα καὶ μετριότητα
 θαυμαστῶς καὶ τὴν τελειοτάτην ἀρετὴν γινώσκειν δι-
 καιοσύνην, ἥς συμπληρωτικά αἱ λοιπαὶ καὶ ἥς ἄνευ
 τῶν ἄλλων οὐδὲν ὕψελος· καὶ οὐ παρέργωγς αὐτὴν εἰδέναι
 25 χρῆ, ἀλλὰ διὰ θεωρημάτων καὶ ἐπιστημονικῆς ἀποδεί-
 ξεως. τοῦτο δὲ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἔργον ἐστὶ τέχνης εἰδέναι
 καὶ ἐπιστήμης πλὴν μόνης φιλοσοφίας τῆς κατὰ Πυθα-
 γόραν, ἣτις ἐξαιρέτως τῶν ἄλλων τὰ μαθήματα προτιμᾷ.

ιδ' Εἰς ταῦτο δὲ φέρει καὶ τὸ ἀποδημῶν τῆς οἰκίας

6 immo ὑπόδεσιν hic et p. 107, 10 (cf. Nauck ad Iambli. Vit. Pyth. p. 233 sq.) || 9 sq. τὸ σύμβολον δελεῖ || 18 μὲν οὖν] fort. δὲ.

μη ἐπιστρέφου· Ἐρινύες γὰρ μετέρχονται. καὶ γὰρ τοῦτο εἰς φιλοσοφίαν προτρέπει καὶ τὴν κατὰ νοῦν αὐτοπραγίαν. δηλοῖ τε καὶ προλέγει τὸ σύμβολον ἐναργῶς ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος χωρίζε σαντὸν πάντων σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν, καὶ ὅντως θανάτου⁵ μελέτην ποιοῦ ἐπὶ τὰ νοητὰ καὶ αἶψα καὶ αἰεὶ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσανύτως ἔχοντα ἀμεταστρεπτὶ χωρῶν διὰ τῶν προσηκόντων μαθημάτων. ἀποδημία μὲν γὰρ μεταστάσις τόπου, θάνατος δὲ ὁ τῆς ψυχῆς χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ σώματος, οὗτος δὲ τὸ φιλοσοφεῖν ὡς ἀληθῶς καὶ¹⁰ ἄνευ αἰσθητηρίων καὶ σωματικῶν ἐνεργειῶν καθαρῶ τῷ νῷ χρῆσθαι εἰς κατάληψιν τῆς ἐν τοῖς οὖσιν ἀληθείας, ἥπερ ἐπέγνωσται σοφία οὕσα. φιλοσοφεῖν δὴ ἐπιβαλλόμενος μὴ ἐπιστρέφου μηδὲ κατέλκον πρὸς τὰ πρότερα καὶ ἐν συντροφίᾳ σοι διατελέσαντα σωματικά·¹⁵ μετάνοια γὰρ ἐκ τούτου πολλή σοι παρέσεται ἐμποδιζομένῳ εἰς τὰς ὑγιεῖς καταλήψεις ὑπὸ τῆς περὶ τὰ σωματικά ἀχλύος. τὴν δὲ μετάνοιαν Ἐρινὺν μετωνόμασε.

¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³

15' Τὸ δὲ αὐτὸ παραγγέλλει καὶ <τὸ> δαδίων θᾶκον
μὴ ἀπόμασσε. οὐ γὰρ μόνον ἐπεὶ καθαρτικὸν τὸ
δαδίων τῷ ταχίστου καὶ πλείστου μεθεκτικὸν εἶναι 34
πυρός, ὥσπερ τὸ λεγόμενον θείον, παραινεί μὴ μαι-
5 νειν αὐτὸ φύσει μiasμῶν ἀποσοβητικὸν ὑπάρχον, μηδ'
ἀντιμάχεσθαι τῇ φυσικῇ ἐπιτηδειότητι αὐτοῦ μολύ-
νοντα τὸ μολυσμῶν κωλυτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ μί-
γειν μηδὲ κατακρινῶν τὰ σοφίας ἴδια τοῖς τῆς ζωωδίας.
δαδίων μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφύγγειαν φιλοσοφίᾳ παρα-
10 βέβληται, θᾶκος δὲ διὰ τὴν χαμαιπέτειαν ζωωδία.

15' Τὸ δὲ ἀλεκτρυόνα τρέφε μέν, μὴ θῦε δέ· 148
μήνη γὰρ καὶ ἡλίῳ καθιέρωται συμβουλευεῖ ἡμῖν
ὑποτρέφειν καὶ σωματοποιεῖν καὶ μὴ παρορᾶν ἀπολλύ-
μενα καὶ διαφθειρόμενα τὰ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως
15 καὶ ἀλληλουχίας συμπαθείας τε καὶ συμπνοίας μεγάλα
τεκμήρια. ὥστε προτρέπει τῆς τοῦ παντὸς θεωρίας
καὶ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἀπόκρυφος
φύσει ἢ περὶ τοῦ παντὸς ἀλήθεια, καὶ δυσθήρατος ἱκα-
νῶς· ζητητέα δὲ ὁμῶς ἀνθρώπῳ καὶ ἐξιχνευτέα μάλιστα
20 διὰ φιλοσοφίας. διὰ γὰρ ἄλλον τινὸς ἐπιτηδεύματος
οὕτως ἀδύνατον· αὕτη δὲ μικρά τινα ἐναύσματα παρὰ 348
τῆς φύσεως λαμβάνουσα καὶ ὥσανεὶ ἐφοδιαζομένη ζω-
πυρεῖ τε αὐτὰ καὶ μεγεθύνει καὶ ἐνεργέστερα διὰ τῶν
παρ' αὐτῆς μαθημάτων ἀπεργάζεται. φιλοσοφητέον
25 <ἄρα> ἂν εἴη.

17' Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέξου Πυθαγορικώτε-
ρον ἐκδέξαιτ' ἂν τις ἐκ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄνωθεν ὁρμώ-

1 τὸ addidit K || 3 τάχιστον ex apogr. Ciz. K || 8 ζωωδίας
Scaliger: ἐνωωδίας || 13 ἐπιτρέφειν et παρορᾶν (cf. Cobet Obs.
ad Dionys. Hal. p. 13) requirit Vitelli || 21 ὄντως et 23 ἐναργέ-
στερα A || 25 ἄρα addidit K.

μενος. ἐπεὶ γὰρ σωματότητι καὶ ξφωδία καὶ οὐ χοίνικι μετρητὴ ἔστιν ἡ τροφή, μὴ ἡρέμει μὴδ' ἀμύητος φιλοσοφίας διατέλει, ἀλλ' εἰς ταύτην σαντὸν δοὺς ἐκείνου μᾶλλον προνοοῦ τοῦ ἐν σοὶ θεοειδεστέρου, ὃ ἔστι ψυχὴ, καὶ πολὺν πρότερον τοῦ ἐν ταύτῃ νοῦ, ὧν τροφή οὐ 5 χοίνικι ἀλλὰ θεωρία καὶ μαθήσει μετρεῖται.

θ' Τὸ δὲ γαμψώνυχον μὴδὲν παράτρεφε Πυθαγορικώτερον συμβουλεύει· κοινωνικὸς ἴσθι, μεταδο-
κ. τικὸς, καὶ τοὺς ἄλλους τοιούτους εἶναι παρασκεύαζε, διδόναι τι καὶ δέχεσθαι ἀκακοήθως καὶ ἀφθόνως ἐδί- 10 ζων, ἀλλὰ μὴ πάντα μὲν λαμβάνειν ἀπλήστως, διδόναι δὲ μὴδέν. ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιστα καὶ ῥαδίως δεδημιούργηται, ἀφεῖναι δὲ ἢ μεταδοῦναι οὐκέτι διὰ τὴν ἐνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων, ὃν τρόπον καὶ αἱ κρεάγραι 15 πεφύκασιν ἐπισπᾶσθαι μὲν τάχιστα, ἀφιέναι δὲ δυσχερῶς, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπερεπικλίνῃ αὐτὰς ἀναστρέφω. προσαρτηθεῖσων δὲ ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν χειρῶν, ἵνα δι' αὐτῶν διδῶμέν τε καὶ δεχόμεθα κατὰ τὸν 20 κοινωνικὸν λόγον, καὶ τῶν δακτύλων ἀπλῶν πως καὶ οὐκ ἀγκύλων αὐταῖς προσπεφυκότων, οὐ μιμητέον ἐν τοῖς τοιούτοις τὰ γαμψώνυχα ἑτέρῳ τρόπῳ δημιουργηθέντα ὑπὸ τοῦ πλάσαντος, ἀλλὰ μᾶλλον κοινωνητέον ἀλλήλοις καὶ μεταληπτέον, προτρεπομένους εἰς τὸ τοιοῦτον ὑπ' αὐτῶν τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων, οἳ τὴν 25 δεξιὰν τῶν χειρῶν ἐντιμοτέραν ὠνόμασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῷ μεταδιδόναι. δικαιοπραγητέον ἄρα, διὰ δὲ τοῦτο

4 θεοειδεστάτου Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 63
Kuster: cf. supra p. 15, 14 et 36, 11 || 8 <καὶ> μεταδοτικὸς Δ ||
28 τοῦτο ex apogr. Paris. K: τοῦ (= τοῦτον).

φιλοσοφητέον· ἀμοιβή γάρ τις καὶ ἀνταπόδοσις ἡ δικαιουσίνη, τὸ πλεονάζον καὶ ἑλλιπὲς ἀνταποδιδούσα δι' ἀντισώσεως.

κ' Τὸ δὲ ἐν ὁδῷ μὴ σκίξε δηλοῖ ὅτι ἐν μὲν τὸ 358
 5 ἀληθές, πολυσχιδὲς δὲ τὸ ψεῦδος· δηλὸν δὲ ἐκ τοῦ
 τὸ μὲν τι ἕκαστον μοναχῶς λέγεσθαι εἴπερ ὕγιως λέ-
 γοιτο, τὸ δέ τι οὐχὶ ἕκαστον ἀπείροις τρόποις. ὁδὸς
 δὴ ἡ φιλοσοφία δοκεῖ εἶναι. λέγει οὖν ὅτι αἰροῦ
 φιλοσοφίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπὶ σοφίαν ὁδόν, ἐν ᾗ οὐ
 10 σχίσσεις οὐδὲ ἀντιλεγόμενα δογματίσεις, ἀλλὰ ἐστῶτα
 καὶ τὰ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἀποδείξει ἐπιστημονικῇ βεβαιω-
 θέντα διὰ μαθημάτων καὶ θεωρίας, ὃ ἐστὶ Πυθαγορι-
 κῶς φιλοσόφει. δύναται δὲ καί, — ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν 119
 σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν χωροῦσα φιλοσοφία, ἣ οἱ
 15 νεώτεροι κατακόρως χρῶνται καὶ τὸν θεὸν καὶ τὰς
 ποιότητας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπλῶς
 πάντα τὰ ἐν τοῖς οὖσιν αἰτία κυριώτατα νομίζοντες
 σῶμα εἶναι, εὐολίσθητός ἐστι καὶ εὐανάτρεπτος, ὥς
 δηλοῦσιν αἱ τῶν δοκούντων τι λέγειν περὶ αὐτῆς ποι-
 20 κιώταται ἐπιχειρήσεις· ἡ δὲ <διὰ> τῶν ἀσωμάτων καὶ
 νοητῶν αὐλῶν τε καὶ αἰδίων τὴν προχώρησιν ποιου- 354
 μένη, τῶν τε αἰὲ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων
 καὶ οὐδέποτε ὅσον ἐπ' αὐτοῖς φθορὰν ἢ μεταβολὴν
 ἐπιδεχομένων, ὁμοία τοῖς ὑποκειμένοις ἀδιάπτωτός ἐστι
 25 καὶ εὐσταθής, ἐδραίας καὶ ἀκλινοῦς ἀποδείξεως δη-
 μιουργός, — συμβουλεύει τοίνυν ἡμῖν τὸ παράγγελλμα,
 ἐπειδὴν φιλοσοφῶμεν καὶ τὴν δηλουμένην ὁδὸν ἀνύω-
 μεν, φεύγειν μὲν τὴν τῶν σωματικῶν καὶ πολυσχιδῶν
 ἐπιβολὴν καὶ ἀποδοχὴν, προσοικειοῦσθαι δὲ τῇ τῶν

10 σχίσσεις Vulcanius: σχίσεις || 20 διὰ addidit K.

ἀσωμάτων οὐσία τῇ οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς ὁμοίαν
διατελούντων διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς φύσει ἀλή-
θειαν καὶ ἀδιαπτωσίαν.

α' Δ. Τὸ δὲ χελιδόνα οἰκίᾳ μὴ δέχου συμβουλευέει·
ῥάθυμον καὶ μὴ διηνεκῶς φιλοπονοῦντα μηδὲ ἐπίμονον 5
αἰρετιστὴν καὶ γνώριμον εἰς τὰ σὰ δόγματα μὴ ἐπι-
δέχου, δεόμενα συνεχοῦς καὶ εὐτονωτάτης προσοχῆς
καὶ φερεπονίας διὰ τὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ποικίλων μαθη-
κ. μάτων ἐξαλλαγὴν καὶ περιπλέκειαν. εἰκόνι δὲ ῥάθυ-
μίας καὶ ἐγκοπῆς χρόνων χελιδόνι κέχρηται, ὅτι μέρος 10
τι τοῦ ἐνιαυτοῦ αὕτη ἐπιφοιτᾷ ἡμῖν καὶ ὥσανει ἐπιξε-
νοῦται πρὸς βραχὺν καιρόν, τὸ δὲ πλεῖον ἀφίσταται
καὶ ἀφανὴς ἡμῖν ὑπάρχει.

ιβ' Τὸ δὲ δακτύλιον μὴ φόρει ἀκολούθως τῷ Πυ-
θαγορικῷ ἀρέσκοντι ἔλκομεν εἰς τὴν παράκλησιν· οὐ- 15
τως· ἐπεὶ δεσμοῦ τρόπον περικείται τοῖς φοροῦσιν ὁ
δακτύλιος, ἴδιον ἔχων τὸ μὴ ἄγχειν μηδὲ κακουχεῖν
ἀλλὰ πως ἀρμόζειν καὶ προσφύῃς ἔχειν, δεσμός δὲ
τοιοῦτός τις καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὑπάρχει, τὸ οὖν
δακτύλιον μὴ φόρει φιλοσόφει φησὶν ὡς ἀληθῶς 20
1A καὶ χώριζε τοῦ περικειμένου δεσμοῦ τὴν ψυχὴν· μελέτη
γὰρ θανάτου καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἢ φιλο-
σοφία. τὴν ἔρα Πυθαγορικὴν μέτιθι σπουδῇ μεγάλῃ,
τὴν ἀφιστάσαν ἑαυτὴν διὰ τοῦ νοῦ ἀπὸ σωματικῶν
πάντων καὶ περὶ τὰ νοητὰ καὶ ἄνυλα διὰ τῶν θεωρη- 25
τικῶν μᾶθημάτων καταγιγνομένην· ἀλλὰ καὶ ἀπόλυε
σαντοῦ τὰ ἀμαρτήματα καὶ ἀνθολικά καὶ καλυσιεργὰ
88 K τοῦ φιλοσοφεῖν σαρκὸς ἀσχολήματα τροφάς τε ὑπερ-
βαλλούσας καὶ πληθώρας ἀκαίρους, δεσμοῦ τρόπον τὸ

σῶμα καταλαμβανούσας νοσοκομίας τε καὶ ἀσχολίας
ἀδιαλείπτους ἐμποιούσας.

*γ' Τὸ δὲ θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλῖον
κατὰ τὴν προλεχθεῖσαν ἐννοίαν προτροπῇ χρῆται τοιᾷδε·
5 φιλοσόφει καὶ ἀσωμάτων πρὸ παντὸς ἡγοῦ θεοὺς ὑπάρ-
χειν· τὸ γὰρ κυριώτατον ὄλζωμα τῶν Πυθαγορικῶν
δογμάτων τοῦτ' ἐστίν, ἐξ οὗ τὰ πάντα σχεδὸν ἡρτη-
ται καὶ ὅφ' οὗ μέχρι τέλους κρατύνεται· μὴ νόμιζε
δὲ μορφαῖς αὐτοῦς κεχρησθαι ὅσαι εἰσὶ σωματικαί,
10 μηδὲ προσδεδέσθαι ὑποστάσει ὑλικῇ καὶ οἷον δεσμῷ
ὑλικῷ σώματι, ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῶα. αἱ δὲ ἐπὶ δακτυ-
λίοις γλυφαὶ τὸν τε δεσμὸν δι' αὐτοῦ τοῦ δακτυλίου
ἐμφαίνουσι καὶ τὴν σωματότητα τό τε αἰσθητὸν εἶδος 15
καὶ ὥσανεὶ τινος τῶν ἐπὶ μέρους ζῶων διὰ τῆς γλυπ-
15 τῆς προσόψεως, ἧς χωριστέον μάλιστα τὸ τῶν θεῶν
γένος ὥς αἰδιὸν τε καὶ νοητὸν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
ὥσαύτως αἰεὶ ἔχον, ὥς ἐν τῷ Περὶ θεοῦ ἰδίως καὶ 20
πληρέστετα τεχνολογεῖται.

*δ' Τὸ δὲ παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου Πυθαγορι-
20 κώτερον συμβουλεύει τὸ φιλοσόφει μὴ προστρέχων μὴ
ταῖς κατ' αἰσθησιν φαντασίαις, αἵτινες φῶς μὲν τι
περὶ τὰς καταλήψεις ποιοῦσι, λυχνοειδὲς μέντοι καὶ
οὐχὶ φυσικὸν οὐδὲ ἀληθές, ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς κατὰ τὸ
νοητικὸν ἐπιστημονικαῖς, ἀφ' ὧν λαμπροτάτη τις εὐαν-
25 γία καὶ ἀδιάπταιστος περὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα συνίστα-
ται *** ἐξ ἀπάντων τῶν νοημάτων καὶ τῆς περὶ ταῦτα
θεωρίας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν·
ἐν συνεχεῖ γὰρ ταῦτα φύσει καὶ μεταβολῇ πολλάκις

10 προσδεδέσθαι Vitelli: προσδέχεσθαι || 14 ὥς ἂν εἴ' || 20 al-
terum μὴ delendum || 24 λαπρῶν (h. e. proparoxyton:) || 26 lacu-
nam signavi.

- ἐδηλώθη κατ' οὐδένα τρόπον μόνιμα καὶ τὰ αὐτὰ ἐαν-
 1. τοῖς ὑπάρχοντα, ἵνα καὶ βεβαίαν ἐπιστημονικὴν τε
 ὑπομείνῃ κατάληψιν καὶ ἐπίγνωσιν ὥς ἐκεῖνα.
 12' Τὸ δὲ περὶ θεῶν μὴδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει
 13. μὴδὲ περὶ θείων δογμάτων προτρέπει μετεῖναι καὶ 5
 κτᾶσθαι ἐκεῖνα τὰ μαθήματα, δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις
 οὐκέτι περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων ἔχων τὰ
 μαθήματα καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.
 14' Τὸ δὲ ἀσχετῶ γέλωτι μὴ ἔχεσθαι δηλοῖ κρα-
 τεῖν τῶν παθῶν διὰ λόγου φιλοσόφου ἐπέχειν τε τὸ 10
 εὐμετάβλητον καὶ οὐ μόνιμον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν·
 ὑπομύμνησκε δὲ σπαντὸν τοῦ ὀρθοῦ λόγου, μήτε ἄρα
 εὐτυχίας ἐπιχαννοῦ μήτε συμφοραῖς συνταπεινοῦ ἐν
 οὐδετέρῳ μεταβολῆς ἔννοιαν ὑπολογιζόμενος. τὸν δὲ
 γέλωτα ὑπὲρ πάντων τῶν παθῶν ὠνόμασεν, ὅτι μόνος 15
 μάλιστα ἐκφανῶς μηνύεται, ὥσπερ τι ἐπάνθημα ὑπάρ-
 χων καὶ ἐπίπλεγμα μέχρι προσώπου τῆς διαθέσεως.
 Ἰσως δὲ [παραγγέλλει], ἐπειδὴ ἀνθρώπου ἰδιον παρὰ τὰ
 ἄλλα ζῷα οὗτος (ὀρίζονται γοῦν τινες ζῷον αὐτὸ γελα-
 στικὸν εἶναι), δηλοῦται ὑπὸ τοῦ παραγγέλματος τὸ μὴ 20
 15. ἐπιμόνως καὶ ἀμεταβλήτως τῇ ἀνθρωπότητι ἔμμενε,
 16. ἀλλὰ μίμησιν θεοῦ κατὰ τὸ δυνατόν κτῶ φιλοσοφῶν
 καὶ τοῦ ιδιώματος τούτου τῶν ἀνθρώπων ὑπεκχωρῶν
 προκρίνων τε τὸ λογικὸν τοῦ γελαστικοῦ εἰς διάκρισιν
 καὶ διαφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ ζῷα. 25
 17' Τὸ δὲ παρὰ θυσίᾳ μὴ ὀνυχίζου περὶ φιλίας
 ἐστὶ προτρεπτικόν· τῶν γὰρ οἰκείων καὶ προσηκόντων

4—8 Τὸ δὲ — ἀποδείξεις] 'Per auctoris nostri negligentiam factum videtur ut quae supra [p. 110, 6 sqq.] copiosius sunt explicata hic brevissimis repetantur' adnotat K: equidem deleverim || 7 ἔχων] fort. ἔγουν; cf. p. 111, 15 || 18 παραγγέλλει delevit Scaliger || 19 αὐτόν emendat K.

- ἡμῖν ἐξ αἵματος οἱ μὲν ἔγγιστα γένους εἶσιν ἀδελφοὶ
 καὶ τέκνα καὶ γονεῖς, εἰκοότες τοῖς μέρεσιν ἡμῶν ἅπερ
 ἀφαιρεθέντα ἄλγημα οὐ τὸ τυχὸν παρέχει καὶ κολού-
 ρωσιν, οἷον δάκτυλοι χεῖρες ὅτα ὄν καὶ τὰ ὅμοια· οἱ
 5 δ' ἐξ ἀποστήματος πολλοῦ προσφκειωμένοι, οἷον ἀνε-
 ψιάδαι ἢ πατραδέλφων γαμβροντιδεῖς ἢ τοιοῦτοί τινες,
 εἰκόασιν ἐκάστου ἡμῶν τοῖς μέρεσιν ὧν τεμνομένων
 ἄλγησις οὐδεμία παραγίνεται, οἷον θριξὶ καὶ ὄνυξι
 καὶ τοῖς ὁμοίοις. βουλόμενος οὖν ἐκείνους τοὺς συγ-
 10 γενεῖς δηλῶσαι τοὺς παρὰ τὸν ἄλλον χρόνον ἡμελη-
 μένους διὰ τὴν ἀπόστασιν, τοῖς ὄνυξιν ἐχρήσατο καὶ
 εἶπε· μὴ ἀποτίθεσο παντάπασι τούτους, ἀλλ' ἐν γε θν-
 σίαις, εἰ καὶ τῷ ἄλλῳ χρόνῳ παρημελήθησαν, πρόσαγε 381
 αὐτοὺς σαντῷ καὶ ἀνανέου τὴν οἰκειότητα.
- κη' Τὸ δὲ δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἐμβαλλε μὴ 155
 16 ὄρεγε ῥαδίως φησὶ δεξιὰν, τουτέστι μὴ ἀνάσπα μὴδὲ
 ἀνιμᾶν ἐπιχίρει δεξιὰν ὀρέγων τοῖς ἀνεπιτηδεύουσιν καὶ
 ἀνοργιάστοις, ἔτι δὲ διὰ παιδευμάτων τε καὶ διδασ-
 μάτων, ἃ πολλῷ χρόνῳ δοκιμασθεῖσιν ἀξίοις εἶναι τοῦ
 20 μεταλαβεῖν ἐγκρατείας τε καὶ πενταετοῦς σιωπῆς καὶ
 τῆς ἄλλης βασάνου μόγις δίδονται.
- κθ' Τὸ δὲ στρωμάτων ἐξαναστὰς συνέλισσε
 αὐτὰ καὶ τὸν τύπον συνστόρνυε τοῦτο παραγγέλ-
 λει, ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος νοητοῖς λοιπὸν καὶ
 25 ἁσώματοις προσοικεῖον σεαυτόν. ἐκ τοῦ οὖν τῆς ἀμα-
 θίας ὕπνου καὶ νυκτοειδοῦς σκότους ἐξανιστάμενος
 μὴδὲν συνεπισπῶ σεαυτῷ σωματικὸν εἰς τὸ τῆς φιλο-

5 προσοικειωμένοι (sic), cf. Kühner I² 497 sq. || 6 γαμβρο-
 τιδεῖς ex apogr. Ciz. K || 12 sq. ἐν γε θνσίσαις, εἰ scripsit K: εἰ
 τε θνσίσαις ἢ || 14 fort. ἀνανεοῦ || 15 παντὶ p. 108, 2: πᾶρῶ τι ||
 18 ἔτι δὲ] λέγει δὲ? 'probabilius lacunam statuas ante ἔτι'
 Vitelli.

σοφίας ἡμεροειδές, ἀλλὰ πάντα τὰ τοῦ ὕπνου ἐκείνου
 ἔχνη τῆς μνήμης τῆς σεαυτοῦ ἐκκἀθαιρε καὶ ἐξαφάνιζε.

λ' ^κ Τὸ δὲ καρδίαν μὴ τρῶγε σημαίνει τὸ μὴ δεῖν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ παντὸς καὶ τὴν σύμπνοιαν διασπᾶν,
 Α' καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ μὴ ἴσθι βάσκανος, ἀλλὰ φιλάνθρωπος ⁵
 καὶ κοινωνικός. ἐκ δὲ τούτου φιλοσοφεῖν παραινεῖ·
 μόνη γὰρ αὕτη ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν οὔτε ἐπιλυπεῖται
 ἀγαθοῖς ἀλλοτρίοις οὔτε ἐπιχαίρει κακοῖς τοῖς πέλας,
 ἅτε φύσει συγγενεῖς καὶ οἰκείους ὁμοιοπαθεῖς τε καὶ
 κοινῇ ὑποκειμένους τύχῃ ἀπροόρατόν τε τὸ μέλλον ¹⁰
 ἔχοντας τοὺς ἀνθρώπους πάντας ὁμαλῶς ἀποφαίνουσα·
 διόπερ συμπαθεῖς τε καὶ φιλαλλήλους παραγγέλλει εἶ-
 ναι, κοινωνικὸν τε ὡς ἀληθῶς καὶ λογικὸν ζῶον.

λ' Τούτῳ δὲ ἔοικε καὶ τὸ ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιε·
 καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἡγεμονικὸν ἔστι τοῦ φρονεῖν ¹⁵
 ὄργανον. αἰνύττεται οὖν ὥς οὐ δεῖ καλῶς βεβουλευ-
 μένα πράγματα καὶ δόγματα διασιλλαίνειν μηδὲ δια-
 δάκνειν, καλῶς δ' ἂν εἴη βεβουλευμένα τὰ διὰ φρενῶν

κ. καὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ νοεῖν ἡγεμονικοῦ συνεσκεμμένα,
 ἴσον τῷ ἐπιστημονικῷ. οὐ γὰρ διὰ τῶν τοῦ ἀλόγου ²⁰
 τῆς ψυχῆς εἰδους ὀργάνων, καρδίας καὶ ἥπατος, ἀλλὰ
 διὰ τοῦ καθαροῦ τοῦ λογιστικοῦ τὰ τοιαῦτα ἐθεωρήθη·

Α. διόπερ ἀβουλία τὸ ἀντικρίπτειν αὐτοῖς. σέβεσθαι δὲ
 μᾶλλον κελεύει τὸ σύμβολον τὴν τῶν φρενῶν πηγὴν
 καὶ τὸ τῷ νοεῖν προσεχέστατον ὄργανον, δι' οὗ ²⁵
 θείαν τε καὶ ἐπιστήμην καὶ τὸ σύνολον σοφίαν κτώ-
 μεθα καὶ ὡς ἀληθῶς φιλοσοφοῦμεν, καὶ μὴ συγγεῖν
 μηδὲ ἀφανίζειν τὰ δι' αὐτοῦ ἔχνη.

8 τοῖς] τῶν conl. Gyraldus (Opp. II 481) et Rittershusius
 p. 62 Kust. (227 Kiessl.): fortasse τοῖς τῶν || 22 ἐθεωρη^θ, || 27 συγ-
 γεῖν Vulcanius: συνέχειν.

1β Τὸ δὲ ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμά-
των κατὰπτυε λέγει τοῦτο· εὐκαταφρόνητα τὰ σύμ-
φута μέν σοι, ἀψυχότερα δέ πως, ὥσπερ τιμώτερα τὰ
ψυχικώτερα· οὕτως δὴ καὶ ἐπειδὴν φιλοσοφεῖν ἐπιβάλῃ,
5 προτίμα μὲν τὰ διὰ ψυχῆς καὶ νοῦ ἄνευ αἰσθητηρίων
ἀποδεικνύμενα διὰ θεωρηματικῆς ἐπιστήμης, καταφρό-
νει δὲ καὶ κατὰπτυε τῶν ἄνευ νοητικοῦ φωτὸς δοξαζο-
μένων διὰ τῶν συμφύτων ψιλῶς αἰσθητηρίων, ἃ μὴ
κέτι εὐτονεῖ τῇ τοῦ νοῦ αἰδιότητι παρομαρτεῖν.

1γ Τὸ δὲ ἐρυθίνον μὴ προσλαμβάνου φαίνεται 371¹
11 πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν ψιλὴν συμβεβλή- 158.
σθαι. ἀπηρυθριακότα γὰρ καὶ ἀναίσχυντον μὴ ἐπι-
δέχον ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου καταπλήγῃ καὶ
ἐν παντὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐρυθριῶντα καὶ ταπεινού-
15 μενον ὑπὸ τε νοῦ καὶ ἀσθενοῦς διανοίας. διὰ δὲ
τούτου νοεῖται τὸ μὴ αὐτὸς τοιοῦτος ἴσθαι.

1δ Τὸ δὲ χύτρας ἰχνὸς ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε
σημαίνει συγχύσεως καὶ παχυντήτος, ὅπερ ἐστὶ σωματι-
κῶν καὶ αἰσθητῶν ἀποδείξεων, ἐκλανθάνεσθαι φιλοσο-
20 φεῖν ἐπιβαλλόμενον, νοηταῖς δὲ χρῆσθαι μᾶλλον ἀπο-
δείξεσιν. ἢ δὲ σποδὸς ἀντὶ τῆς κόνεως τῆς ἐπὶ τοῖς
ἄβαξι παρελήφθη, ἐφ' ἧς αἱ ἀποδείξεις συμπεραίνονται.

1ε Χρυσὸν δὲ ἐχούσῃ μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνο-
ποιίᾳ, οὐ γυναικὶ λέγει, ἀλλ' αἰρέσει καὶ φιλοσοφίᾳ,
25 ἥπερ ἐστὶ πολὺ τὸ σωματικὸν καὶ κατάφορον εἰς βαρὺ- 371
τητα. πάντων γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς βαρύτερον χρυσὸς καὶ
τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς διωκτικόν, ὅπερ βάρους σωμα-
τικοῦ ἴδιον. τὸ δὲ πλησιάζειν οὐ μόνον συγγίνεσθαι, 15
ἀλλὰ καὶ συνεγγλίζειν ἐστὶ καὶ πλησίον καθίστασθαι.

10 ἐρυθρίνον (littera ρ ex corr.). cf. ad p. 108, 8 || 22 ἐφ' ἧς κτλ.] cf. Vit. Pyth. p. 18, 13 sq. Nk.

15' Τὸ δὲ προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα καὶ τριώβολον παραγγέλλει τοῦτο· φιλοσόφει καὶ μαθήματα μέτιθι μὴ παρέργως, καὶ δι' αὐτῶν ὥσπερ διαβάθρας ἐπὶ τὸ προκείμενον χώρει· κατὰπνευε δὲ τῶν προτιμωμένων καὶ πρεσβευομένων τοῖς πολλοῖς, 5 καὶ προτίμα τὴν Ἰταλικὴν φιλοσοφίαν τὴν τὰ ἀσώματα καθ' αὐτὰ θεωροῦσαν τῆς Ἰωνικῆς τῆς τὰ σώματα προηγουμένως ἐπισκοποουμένης.

16' K. Τὸ δὲ κυάμων ἀπέχου συμβουλεύει φυλάττεσθαι πᾶν ὅσον ἐστὶ φθαρτικὸν τῆς πρὸς θεοὺς ὁμιλίας καὶ 10 τῆς θείας μαντικῆς.

17' Τὸ δὲ μολόχην μεταφύτευε μέν, μὴ ἔσθιε· δέ, αἰνίττεται μὲν ὅτι συντρέπεται τῷ ἡλίῳ τὰ τοιαῦτα φντὰ καὶ παρατηρεῖν ἀξιοῖ τοῦτο, πρόσκειται δὲ τὸ μεταφύτευε, τουτέστιν ἐπιστὰς τῇ αὐτοῦ φύσει 15 καὶ τῇ πρὸς τὸν ἥλιον διατάσει καὶ συμπαθείᾳ μὴ ἀρ-

18' A. κοῦ μηδὲ ἐπίμενε μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ τὴν διάνοιαν μεταβίβαζε καὶ ὥστανε μεταφύτευε καὶ ἐπὶ τὰ ὁμογενῆ φντὰ καὶ λάχανα καὶ ἐπὶ τὰ μὴ ὁμογενῆ [δὲ] ξῶα ἥδη καὶ λίθους καὶ ποταμοὺς καὶ πάσας ἀπλῶς φύσεις· 20 πολύχουν γὰρ εὐρήσεις καὶ πολύτροπον θαυμασίως δὲ δαυιλῆς τὸ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως καὶ συμπνοίας σημαντικόν, ὥσπερ ἀπὸ κρίξης καὶ ἀφειτῆρος τῆς μολό-

19' K. χης ὠρμημένος. οὐ μόνον οὖν μὴ ἔσθιε μηδὲ ἀφάνιζε τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ αὖξε καὶ πληθο- 25 ποίει δίκην μεταφυτεύοντος.

20' Τὸ δὲ ἐμψύχων ἀπέχου ἐπὶ δικαιοσύνην προ-
τρέπει καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ συγγενοῦς τιμὴν καὶ τὴν τῆς ὁμοίας ζωῆς ἀποδοχὴν καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα πλείονα.

4 διαβάθρας Scaliger(?); cf. Praef.: δια βάθρας || 19 δὲ delevi: γε scripsit K.

Διὰ πάντων δὴ οὖν τούτων φανερὸς γέγονε καὶ
 ὁ διὰ τῶν συμβόλων προτρεπτικὸς τύπος ἔχων πολὺ τὴν
 ἀρχαιοτρόπον καὶ Πυθαγορικὴν. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ πάν-
 των διεξηγηλύθαμεν τῶν προτρεπτικῶν τρόπων, ἐν-
 5 ταῦθα καταπαύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν τείνοντας
 λόγους.

6 subscr. rubr. τέλος τοῦ δευτέρου λόγου. θαυμαστὸν ἐξή-
 νεγκε τοῦτον τὸν λόγον γέμοντα πάσης γνωστικῆς θεωρίας κα-
 δείξεων ἔχοντα πίστεις εὐτόνοους quibus subicitur versuum nu-
 merus XXX NNNN ΓΔ ΔΔΔ ΙΙΙ (XXXXHHHHHΠΔΔΔΙΙΙΙΙ correxi
 Vitelli, Mus. ital. di ant. class. I p. 5).

SCHOLIA CODICIS FLORENTINI

IN IAMBlichI PROTREPTICUM

p. 7, 14 μηδεμιᾶς κτλ.] οἷον Στωικῆς Ἀκαδημαικῆς καὶ τῶν ἄλλων.

p. 7, 20 Πυθαγορικῇ] ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδει, μυστικῇ· 5 αἰνιγματώδη γὰρ καὶ συμβολικὰ τὰ Πυθαγόρου πρὸς ἀρετὴν παραγγέλματα.

p. 12, 3 sq. ἔχ⁸ (?) ἀκροᾷ^ε διὰ τούτων καὶ τὸ τῆς ἀστρο-λογίας^ε χ^ε (χρήσιμον?)

p. 17, 28 εἰς τὸ ὑπάρχων ὑποστικτέον. 10

p. 18, 9 sq. εἰς τὸ μετ' αἰσθάσιος ὑποστικτέον.

p. 20, 15 Ποιεῖται] ὁ Ἀρχύτας.

p. 21, 10 sqq. τέλος τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς οὐ τὸ κατιδεῖν τὸ ἀγαθὸν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ τῶν ἐνεργειῶν. 15

p. 22, 1 sqq. καὶ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐγγεγραμμένων ὁ τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους σκοπὸς εὐγνώστος, καὶ τὸ κακῶς καὶ ἀμαθῶς παρὰ τινων λεγόμενον, τὸ μὴ γινώσκεισθαι τῆς πραγματείας ἐκείνης τὸν σκοπόν, σαφῶς ἐλεγχόμενον.

p. 25, 17 sq. σημειῶσαι ὅτι ἡ μὴ ὁρθὴ τῶν ἀγαθῶν 20 χρῆσις κακωτέρα ἐστὶν ἀχρηστίας.

p. 26, 6 τὰ ἐναντία ἔχων] ἄνευ νοῦ δηλονότι.

p. 26, 13 μείζω ἀγαθὰ] τῷ κερτημένῳ.

p. 26, 26 σημειῶσαι ὅτι ἡ ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη οὐ μόνον κτητικὴ ἐστὶ καὶ ποιητικὴ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ χρη- 25 στικὴ μάλιστα· ἡ γὰρ μὴ χρηστικὴ ἀφιλόσοφος καὶ ἀπατηλὴ καὶ ἀγεννής.

p. 28, 19 Ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου τοῦ Πλάτωνος.

p. 29, 15 Ἐκ τοῦ εἰ τῶν νόμων τοῦ Πλάτωνος.

p. 30, 2 sqq. γένοιτό ποτε καὶ ἡμᾶς, φιλοσόφων ἄριστε
Ἰάμβλιχε, οὕτω τιμῆσαι τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ διὰ πάντων
5 τῶν ἐκτεθέντων παρὰ σοῦ ἢ τῶν πλείστων τὰ πρὸς τελείωσιν
αὐτῆς ἐπιτηδεύσασθαι.

p. 33, 3 οἷον οἱ παιδαγωγοί.

p. 33, 5 τὸ βέλτιστον] τὸ λογιστικὸν ἡμῶν.

p. 33, 9 τοιαύτην] ἀντὶ τοῦ βελτίστην.

10 p. 34, 5 sq. ὅτι καὶ τὴν φύσιν ὡς λόγον τινὰ ἔχουσαν
λαμβάνει διὰ τὸ πάντα πρὸς τι ποιεῖν καὶ ἕνεκά τινος· τοῦτο
δὲ καὶ Γαληνῷ δοκεῖ.

p. 34, 22 sqq. ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύ-
νην ἵνα μαθῶν ἄρξηται δικαιοπραγεῖν καὶ μὴ γένηται περι-
15 πετής καὶ ὑπεύθυνος τῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας ζημίᾳ, καὶ πάλιν
ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύνην δι' ἑαυτήν, οὐχ ἕνεκά
τινος ἄλλου (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τέλος ἐστὶν ἡ γνώσις αὐτῇ
ὡς τιμιώτατον καὶ ὠφελιμώτατον)· καὶ ὅτι ὁ μὲν πρῶτος
ἐπόμενος τῷ πρακτικῷ καὶ ἀναπιμπλάμενος [καὶ] τῆς τύχης,
20 καὶ καλεῖται πολιτικός, ὁ δὲ δεύτερός ἀπόλυτος καὶ ἐλεύθε-
ρος, καὶ καλεῖται θεωρητικός.

p. 34, 27 αὐτὸς] αὐτὸς ὁ νοῦς.

p. 35, 7 αἱ τίμιοι· καὶ Θουκυδίδης (I 32, 1)· τὴν χά-
ριν βέβαιον.

25 p. 36, 15 sqq. ὅτι ὁ σπουδαῖος τῇ τύχῃ οὐκ ὑπελκεῖ οὐδὲ
τοῖς τυχηροῖς· δηλοῖ δὲ Κράτης καὶ Διογένης.

p. 38, 14 δεῖ οὕτω συντάξαι· στοιχείων δὲ αἱ ὀνο-
μαζόμεναι συλλαβαί. τρόπος γάρ ἐστιν ὡς τὸ ἡχασσάμενος
πολεμίσθῃ (Hom. A 535, al.).

30 p. 39, 15 μόνον] ἱστέον ὅτι ἡ τοῦ μόνου προσθήκη ἐξισά-
ζειν λέγει τὸν νόμον τῷ ἄρχοντι· ὥστε καὶ ἀντικατηγορεῖται.

p. 48, 20 sq. αἰσχυνέσθωσαν οἱ κατ' ἐμὲ Χριστιανοὶ τὸν
φιλόσοφον Ἑλληνα φλυαρίαν καὶ λῆρον τὰ παρὰ τὸ φιλο-
σοφεῖν λογιζόμενον.

17 καὶ τοῦτο] fort. τοῦτο || 18 τιμιώ^ς, καὶ ὠφελιμώ^ς, || 19 καὶ
ante τῆς delevis.

p. 51, 3 *ὅτι γίνεται τινα ξῶα καὶ παρὰ φύσιν, ὥς οἱ ἐν τοῖς τεθνεῶσι σκώληκες σηπομένοις γεννώμενοι καὶ ἐν τοῖς νοσοῦσιν ἔλμινθες.*

p. 52, 12 sqq. σημειῶσαι τὰ παρόντα διὰ τοὺς ἀπαιδευ-
τους καὶ σκαιοὺς ὀνειδίζοντας τοῖς τὸν φιλόσοφον βίον καὶ
τὸ φρονεῖν αἰρουμένοις, πράγματα οὐδὲν ὕφελος ἢ χρήσιμον
ἔχοντα, ὥς ἐκείνοις δοκεῖ.

p. 55, 26 *μόνος γὰρ κτλ.]* σὺ τοιοῦτος καὶ οἱ κατὰ σέ,
ἐνθουσιαστικώτατε Ἰάμβλιχε. ἐγὼ δὲ καὶ ὅσοι ἐμοὶ τὸν βίον
ὅμοιοι οὐ τῶν αἰδίων καὶ μονίμων ἀνῆψαμεν τοῦ βίου τὰς 10
ἀρχάς, τῶν δὲ φθαρτῶν καὶ εὐμεταπτώτων· διὸ καὶ ζῶμεν
οὐχ ὥς φιλόσοφοι, μᾶλλον δὲ οὐχ ὥς ἄνθρωποι, ἀλλὰ βίον
κτηνώδη καὶ χοίρειον.

p. 57, 4 sqq. ἀντὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν.

p. 61, 7 *ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Φαίδωνος.*

15

p. 61, 18 sqq. ὥς βίαν τοῦτο τὸ ἐπιχειρήμα ἀναγκαιότα-
τον καὶ μεγάλην τὴν εἰς ψυχὴν ὠφέλειαν ἐμποιοῦν τῷ προσ-
έχοντι καὶ ὥς ἀληθῶς καὶ θεαρέστως ἐπιθυμοῦντι φιλοσοφῆσαι.

p. 63, 26 sqq. σύμφωνον τοῦτο τῷ ὥς ἐν ἐσόπτρῳ καὶ
ἐν αἰνίγματι ἡμᾶς παρόντας ἐνταυθοὶ κατοπτρίζεσθαι τὴν θείαν 20
δόξαν. (cf. Paul. ad Corinth. I 13, 12. itemque II 3, 18).

p. 64, 26 sqq. ὅρα τὴν συμφωνίαν τῶν λεγομένων πρὸς
τὰ θεῖα· εἰ ἀληθῆ, τὰ ἡμέτερα ἀριδηλότερα(?).

p. 70, 20 sqq. ταῦτα εἰς ἐπιστροφὴν καὶ διόρθωσιν βίον
τοῖς κατ' ἐμὲ μάλα συντείνονται. 25

p. 71, 23 οὔτε χρημάτων κτλ.] Ἡσίοδος οὐν οὐ καλῶς
λέγει ("Erg. 313) 'πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ'.

p. 74, 20 ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κτλ.] οἷος ἦν ὁ Ἀρ-
χιδαμος καὶ ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὁ Ἅγις Ἡρακλείδαι καὶ βασι-
λεῖς Πελοποννήσου ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν κριτηρίων. 30

p. 76, 29 γῆς ἄλλως ἔχθη] Ὀμηρος (Σ 104)· 'ἐτώσιον
ἄχθος ἀρούρης'.

p. 77, 13 sqq. σημειῶσαι πῶς νοεῖται τῷ Ἰαμβλίχῳ τὰ
τῆς μετεμψυχώσεως.

p. 82, 7 τῶν δὲ νῦν δοκούντων κτλ.] τῶν περὶ σῶμα. 35

2 σηπομένοις || καὶ <οἱ> ἐν? || 3 ἔλμινθες || 30 πελοπον^η.

- p. 82, 19 sq. τοῦ ὀμματος τοῦ καθ' ὑπόθεσιν ὄντι
 p. 83, 7 sqq. ὅποιοι τυγχάνουσιν οἷ τε φήτορες καὶ
 φισταὶ καὶ δημαγωγοὶ καὶ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων.
 p. 84, 4 ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Γοργίου εἴληπται.
 5 p. 90, 7 οἱ σοφοὶ] οἱ Πνθαγόρειοι.
 p. 90, 18 τοὺς ἔπειτα] τοὺς ἀπογόνους.
 p. 91, 8 sq. Ὅμηρος (Α 405)· ἡμεῖς τοι πατέρων
 ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι'.
 p. 91, 24 τὸ Μηδὲν ἄγαν ἀπόφθεγμα Σόλωνος
 10 Ἀθηναίου.
 p. 92, 25 sqq. ἀντὶ τοῦ χωρὶς δικαιοσύνης ἢ ἰσχύος
 ἢ ταχυτῆς φλυαρία εἰσὶ.
 p. 99, 19 sqq. τὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ Σαρπηδόνης (M 322 s.
 'εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φηγόντε <κτλ.>'.
 15 p. 117, 15 αἱ κρεάγραι] ὁμοίαι γὰρ εἰσιν ἀγκίστρι
 p. 118, 14 sq. οἱ νεώτεροι] οἱ Στωικοί.
 p. 120, 17 ζήτει τὸ Περὶ θεοῦ σύγγραμμα τοῦ σι
 τάτου Ἰαμβλίχου.

9 τὸ] τῷ || 14 εἰ μὲν] ἐμὸν || φηγόντας.

I. INDEX NOMINUM.

- Σ** *Ἀγασίλαος* 129, 29.
Σ *Ἀγίς* 129, 29.
Σ *Ἰδης. ἐν Ἰδου* 53, 14. 84, 22.
εἰς Ἰδου 67, 11. 69, 18. 70,
 27. 71, 16.
Σ *Ἀκαδημαῖος* αἵρεσις 127, 3.
Ἀμφιτρυών 74, 22 sq.
Ἀναξαγόρας 48, 17. 51, 11.
Anonymi poetae versiculus ὁ
θυνητὸς αἰῶν μέρος ἔχει θεοῦ
τινος 48, 18.
Aristoteles De Excerpt. Aristot. v. ad p. 34, 5. cf. Diels,
Zu Arist. Protreptikos und
Cic. Hortensius in Archiv f.
Gesch. d. Philos. I p. 479—97.
(Protrept. fr. 52 Rose ed.
Teubn.) 37, 26—41, 5. (fr.
 55 R.) 45, 6—47, 4. (fr. 59. 60.
 61 R.) 47, 5—48, 21. (fr. 58 R.)
 52, 16—54, 5. (Eudem. Eth.
 A 5 p. 1216^a, 11 sq.) 51, 11 sqq.
(Polit. A (H) 1334^a, 31) 53,
 3 sq. (Top. E 2. 129^b, 33 sqq.)
 56, 23 sqq.
(Ἀριστοτέλης). ὁ τῶν Μετὰ
τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους
σκοπὸς εὐγνώστος 127, 17.
Ἀρχύτας (Περὶ σοφίας) 16, 17
 —23, 5. (127, 12). (ap. Stob.
 Ecl. I 48, 6) 55, 8 sqq.
(Γαληνός) 128, 12.
(Διογένης) 128, 26.
Διονύσια (τὰ) 53, 22.
Diphilus (fr. 27^a. IV 424 Mein.)
 47, 9.
Ἑλλην 74, 19. (128, 33).
Epicharmus 13, 5 sqq. 62,
 13 sq.
Ἐρινός 107, 14. 115, 1. 18.
Ἐρμότιμος 48, 17.
Εὐριπίδης 84, 7. (fr. 1007
 Nauck) 48, 16 sqq.
Ζεύς 15, 1.
(Ἡρακλεῖδαι) 129, 29.
Ἡράκλειον σύμβολον 113,
 25 sq.
Ἡράκλειτος (fr. 105 Byw.)
 113, 1.
Ἡρακλῆς 74, 22. *Ἡρακλέους*
στῆλαι 40, 5.
(Ἡσίودος) 129, 26.
Θαλῆς 73, 5.
(Θουκυδίδης) 128, 23.
Θράττα 73, 7. *Θράτταις* 73, 20.
 75, 16.
(Ἰάμβλιχος) 128, 4. 129, 9. 33.
 130, 18.
Iamblichus (liber III in Vil-
loison Anecd. II p. 189, 13)
 8, 5 sq. (liber III p. 217,
 35 sqq.) 38, 3 sqq. (Vit. Pyth.
 228) 13, 5 sqq. (Vit. Pyth. 58)
 53, 19 sqq. (Vit. Pyth. 104 sqq.)

- 105, 27 sqq. eiusdem citantur libri *Περὶ συμβόλων* 112, 2. *Περὶ Θεοῦ* 120, 17. (130, 17). (Iambl.?) *Theologum. Arithm.* (p. 41, 29 Ast) ad 105, 27.
- Ἰταλικός* 84, 15. *Ἰταλική φιλοσοφία* 125, 6.
- Ἰωνικός. (φιλοσοφία)* 125, 7.
- Cicero (*Tusc.* 5, 3, 8 sq.) 51, 8. 53, 19 sqq.
- Κινύρας* 92, 16.
- (*Κράτης*) 128, 26.
- Κρής* 55, 20.
- Λακεδαιμόνιος* 55, 20.
- Λυγκεύς* 47, 13.
- Menander (fr. 65. IV 252 Mein.) 9, 6 sqq.
- Μίθας* 92, 16.
- Nicomachus (*Arithm.* I 3, 6) 8, 5 sq.
- Ὀλυμπία* 53, 19.
- (*Ὀμηρικός*) 130, 13.
- Ὀμηρος* 81, 2. (128, 28 sq. 129, 31. 130, 7).
- (*Πελοπόννησος*) 129, 30.
- Perictione (ap. Stob. Flor. I 62) 20, 16 sqq. (ap. Stob. Flor. I 63) 21, 16 sqq. 22, 17 sqq.
- Πηνελόπη* 70, 2.
- Πίνδαρος* 73, 1.
- Plato. describuntur vel respiciuntur Phaedo (p. 67 D) 13, 11. cf. p. 100, 1. 115, 5 sq. 119, 21 sq. (pp. 64 A—65 D) 61, 7—62, 29. (pp. 65 D—67 B) 63, 2—65, 6. (p. 67 C—D) 65, 7—18. (pp. 68 C—69 D) 65, 22—67, 16. (pp. 82 B—84 B) 67, 18—70, 9. (pp. 114 C—115 A) 71, 6—17; Ci (VII pp. 514 A—517 C) 782, 4. (VII pp. 518 B—82, 10—83, 19. (IX p. 14, 1. (IX pp. 588 E—31, 19—33, 27. (X p. 60, 21 sq.; Euthydemus (pp. 278 E—289 B) 24, 27, 2. (p. 293 A) 27, 9 sq.; tophos (p. 407 B) 28, 19—29, 10; De Legibus (II pp. 660 E—662 A) —93, 19. (V pp. 726—29, 15—30, 2; Timaeus (p. 42 B) 60, 19. (pp. 89 D) 30, 13—31, 19; Parmenides (p. 249 A) 71, 1; Apologia Socratis (—30 B) 71, 17—72, 1. (—D) 72, 1—4; Meno (pp. 246 D—247 B) 90, 91, 21. (p. 247 E) 72, 4. (p. 247 E—248 B) 91, 210; Theaetetus (pp. —177 B) 72, 11—77, 25; Gorgias (pp. 492 E—494, 4—85, 26. (pp. 504 A—86, 17—87, 29. (pp. 508 A) 88, 11—90, 14. (p. 83, 25—27.
- (*Πλάτων*) 128, 1. 2.
- (*Πλατωνικός*). *Φαίδων* 15). *Γοργίου* (130, 4).
- Πυθαγόρας* 3, 2. 4, 10. 51, 8. 52, 6. 72, 10. 10, 114, 27. (127, 6).
- Πυθαγόρειος* 84, 2. 113, 26. 114, 13. (130, 5). *ματών* 114, 19.
- Πυθαγορικός* 5, 16. 7, 25. 8, 1. 105, 17. 1 (βουλήματος) 7, 23. 11 (ἀρεσκοντι) 119, 14. (τι) 105, 4. (*συμβόλων*) 1 (δογματών) 111, 12. 1

- (μεθόδω) 7, 20. (φιλοσοφία) 110, 26. 119, 23. (αἰρέσεως) 8, 7. (γινώμαι) 3, 11. (προτροπαί) 3, 18. (διαίρεσεις) 24, 14. (ὑποθέσεις) 4, 25. (παρακλήσεις) 36, 25. Πυθαγορικώτερον 116, 26. 117, 7. 120, 19. Πυθαγορικῶς 118, 12.
- Σαρπηδών) 130, 13.
Σικελικός 84, 15.
Sophocles (Ai. 125 sqq.) 47, 8.
Stobaeus (Flor. I 58) 8, 17 sqq. (Flor. I 59) 8, 20—9, 2. (Flor. II 40) 9, 8 sqq. (Flor. XLVI 70) 9, 10 sq. (Ecl. II 31, 58) 10, 3 sq. (Ecl. II 31, 27) 10, 4 sqq. (Flor. VI 41) 32, 13 sqq.
- (Στωικοί) 130, 16. Στωικῆς αἰρέσεως (127, 3).
Themistius (ap. Stob. Flor. CX 28) 48, 7 sqq.
Τυρταῖος (cod. τυρταῖος) 48, 4.
Tyrtaeus. ὁ ποιητής (Plat.) 92, 18.
Φλιοῦς 4, 11. cf. ad 51, 8.
(Χριστιανός) 128, 32.
Χρυσῆ ἐπη 10, 18. citantur (vv. 45 sq.) 10, 20 sq. (vv. 49—53) 11, 7 sqq. (vv. 54 sq.) 12, 10 sq. (vv. 55 sq.) 13, 1 sq. (v. 58) 13, 16. (vv. 59 sq.) 13, 21 sq. (vv. 61—63) 14, 21 sqq. (vv. 69—71) 15, 19 sqq.

II. INDEX VERBORUM.

- ἄβαξ 124, 22.
ἄβουλλία 110, 17. 123, 23.
ἀγαθοειδής 14, 9. ἀγαθοειδεστέραν 22, 13.
ἀγαθός. τὰ ἀγαθὰ 6, 2. 38, 8. 39, 12 sqq. etc. μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἢ παιδεία 5, 5. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθὰ 5, 25. τὸ κυρίως ὃν ἀγαθόν 37, 15. βελτίων 41, 26. 42, 26 al. τὰ βελτίον τῇ φύσει 38, 4. βέλτιον τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον 41, 27. 29. βέλτιστος 34, 21 sqq. al. ἄμεινον (ψυχῇ σώματος) 38, 15. κρείττον 34, 25. 35, 6 al. κράτιστος 39, 26. ἄριστος (φιλοσοφία) 3, 12. (ἐνέργεια) 5, 13.
ἀγαπᾶν 43, 25 sqq. 44, 26. 27. 46, 27. 112, 21. τὰ .. ἀγαπώμενα 52, 20.
ἀγαπητός 46, 19.
ἄγειν 103, 18 al. (ἐπιτέλος) 97, 1.
ἀγεννήτης (127, 27). ἀγεννήτης ψυχῆς (τύχης Stob.) ὕβρις 9, 1.
ἀγῆρως 99, 20.
(ἀγκιστρον) 130, 15.
ἀγκύλος 117, 14. 21.
ἀγνοεῖν 12, 6. 39, 6 sq. 52, 18 al.
ἄγνοια 38, 21.
ἄγχειν 119, 17.
ἀγωγή 7, 14. 8, 9. 105, 1.
ἄδαμάντινος 100, 20. 104, 8.
ἀδελφός 122, 1.
ἀδιάλειπτος 120, 2.
ἀδιάπταιστος 120, 25.
ἀδιαπτωσία 119, 3.
ἀδιάπτωτος 118, 24.

- ἀδιάφενστος 110, 28.
 ἀδιήγητος 47, 17.
 ἀδικία 86, 12.
 ἄδικος 97, 19.
 ἀδολεσχία 106, 12.
 ἀδυνατεῖν 50, 5.
 ἀδύνατος 39, 5. 43, 15. 20.
 52, 21. 53, 10. 100, 10 al.
 ἀείδω 23, 11. 34, 11. 38, 3. 41, 18.
 49, 14. 25 al. τὰ ἀεὶ κατὰ
 ταῦτά (vel τὰ αὐτά) 115, 6.
 118, 22. cf. 120, 16 sq.
 ἀέναντος (Cod. ἀέναντος) 99, 28.
 ἀηδής 112, 29. ἀηδέστατος
 102, 4. 6.
 ἀήρ 39, 4.
 ἀθάνατος 48, 12. 55, 23 al.
 ἄθλιος 48, 14.
 ἀθῶος 100, 23.
 ἀδύνατος 9, 15. 47, 18. 56, 1. 118,
 21. 120, 16. (129, 10).
 ἀιδιότης 124, 9.
 αἰθήρ 16, 2.
 αἰθυγία 36, 10.
 αἶμα. τῶν προσηκόντων ἡμῖν
 ἐξ αἵματος 122, 1.
 (αἰνιγμα) 129, 20.
 (αἰνιγματώδης) 127, 6.
 αἰνιττεσθαι 112, 20. 123, 16.
 125, 13.
 αἰρεῖν 30, 7. 8. αἰρεῖσθαι 4, 19.
 12, 17. 37, 23. 39, 18 sqq.
 43, 23. 44, 1 sqq. 45, 7. 51, 12.
 53, 24 etc.
 αἵρεσις 3, 9. 6, 15. 7, 15. 8, 4.
 24, 17 al. (ἡ Πυθαγορικὴ) 8, 7.
 αἰρετιστής 119, 6.
 αἰρετός 4, 6. 12, 21. 34, 19 sqq.
 35, 6. 8. 41, 7. 42, 26 sq. 44,
 21 sqq. 45, 13 sqq. etc. αἰ-
 ρετώτερος 43, 2. 44, 24. αἰ-
 ρετώτατος 42, 2. 43, 22. 45, 16.
 αἰσθάνεσθαι 44, 9. 17. 45, 21.
 56, 22. 57, 6. 60, 12 al.
 αἰσθησις 13, 6. 17, 11. 35, 14.
 36, 12. 44, 13 sqq. 45, 2. 54,
 27 al. αἰσθησις πᾶσα δύν-
 μεις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώ-
 ματος 44, 15 sq.
 αἰσθητήριον 115, 11. 124, 8.
 αἰσθητικός 48, 8.
 αἰσθητός 115, 5. 118, 14. 120,
 13. 27. 124, 19.
 αἶσχος 8, 19.
 αἰσχροός 104, 22.
 αἰσχύνεσθαι 53, 8. (128, 32).
 αἰτία 3, 17. 18, 16. 23, 26. 39, 5.
 45, 23 al. ἡ θεία αἰτία 24, 8.
 αἰτιολογία 115, 28.
 αἵτιος 38, 7. 10. 23. 46, 12. 14.
 53, 2. 60, 10. 103, 24. 113, 25.
 τὰ ἐν τοῖς οὐσίαις αἵτια 118, 17.
 αἰών. ὁ θνητός αἰ. (poet.) 48, 12.
 ἄκαιρος 119, 29.
 ἀκακοήθως 117, 10.
 ἀκήρατος 9, 13.
 ἀκίνητος 56, 8.
 ἀκλινής 118, 25.
 ἀκοή 44, 17.
 ἀκολασία 5, 19.
 ἀκολουθεῖν 40, 8. 50, 13. 57, 2.
 ἀκολουθῶς 119, 14.
 ἀκόσμητος 88, 1.
 ἀκούειν. οἱ ἀκούοντες 5, 23.
 17, 18. 84, 3. 106, 3.
 ἀκραιβνής 15, 23.
 ἀκρατής 98, 22.
 ἀκρίβεια 36, 12. αἰ ἀκρίβειαι
 40, 19.
 ἀκριβής 47, 12. 55, 13. ἀκρι-
 βέστερος 39, 17. ἀκριβέστατος
 17, 11. 42, 15. 55, 9. 58, 8.
 ἀκριβῶς 58, 3.
 ἀκροατικός (immo ἀκροαμα-
 τικός) 106, 15.
 ἄκρος. τὰ ἄκρα 39, 2. τὸ ἄκρον
 95, 22. ἀκρότατος 22, 16. 52,
 16. τὸ ἀκρότατον... ἀγαθόν
 7, 6.
 ἄκτις 54, 26.
 ἀκώλυτος 53, 15.
 ἀκωλύτως 11, 23.

αων 96, 14.
 αγγελμα 122, 3.
 αγγελσις 122, 8.
 αεκτρων 107, 18. 116, 11.
 αηθεια 23, 26. 88, 2. 89, 9.
 41, 2. 42, 15. 22. 44, 7. 25.
 47, 4. 54, 4. 55, 2. 7. 60, 22 al.
 αηθεύειν 42, 16. 46, 6. 58, 7.
 94, 9.
 αηθής 4, 26. 17, 18. 44, 5.
 59, 17 al. αληθέστατος 59, 13.
 αληθέστατα εροῦμεν 93, 21.
 αηθινός 15, 9. 36, 6.
 αηθινῶς 98, 16.
 αηθῶς 4, 22. 44, 6. 9. 57, 3.
 59, 7. 60, 21. 99, 13. 113, 3 etc.
 ὡς αληθῶς 52, 28. 59, 12 al.
 ἀσκεσθαι 48, 4. 96, 20.
 ἀλὰ . . . γε post enuntiatum
 conditionale 59, 8.
 λαχού 6, 8.
 ἀλλουχια 116, 15.
 ἀλητη 21, 3.
 ἄλλος passim. τὰ ἄλλα ζῶα
 (opp. ἀνθρωπος) 36, 7. 41, 28.
 120, 11 al. cf. 121, 25. ἄλλαι
 μὲν—ἔτεροι δὲ 37, 13. cf. ζῶον.
 ἄλλοτε. τὸ ἄλλοτε ἄλλοιον 18,
 18. ἄλλοτε ἄλλως 96, 4.
 ἀλλότριος 8, 8. 14, 1. 12. 99, 14.
 105, 17. 109, 1.
 ἀλλοτριούν 36, 21. 86, 5.
 ἄλλως 15, 4. 21, 1. 27, 16. 56, 24.
 96, 4. 97, 9. 104, 4. 15. 22 al.
 ἀλογία 35, 16. 18.
 ἀλόγιστος. τὸ ἀλόγιστον 13, 17.
 ἀλογος. τὸ ἀλογον ἔνεκα τοῦ
 λόγον ἔχοντος 34, 14 sq. τὸ ἀλο-
 γον τῆς ψυχῆς εἶδος 123, 20.
 ἄλσπος 102, 9. 14.
 ἄλῳσιμος 113, 25. cf. πόνος.
 ἄμα 58, 21. 96, 15 al.
 ἀμαθής 112, 28.
 ἀμαθία 99, 24. 122, 25.
 (ἀμαθῶς) 127, 18.
 ἀμάρτημα 48, 2. 119, 27.

ἀμβλυωπεῖν (ἀμβλῶνται
 Plato) 81, 12.
 ἀμβροσία 9, 13.
 ἀμελεῖν 28, 9. 12. ἀμελεῖσθαι
 122, 10.
 ἀμεταβλήτως 121, 21.
 ἀμετάπτωτος 97, 10.
 ἀμεταστρεπὶς 115, 7.
 ἀμέτροτος 36, 23.
 ἀμήχανος 110, 18.
 ἀμιγής 108, 23.
 ἀμιξία 103, 1. 7.
 ἀμισθί 54, 5.
 ἀμύητος 111, 13. 117, 2.
 ἀμοιβή 118, 1.
 ἀμοιρος 36, 11.
 ἀμφιβάλλειν 96, 15.
 ἀμωκος. εἰ μὴ τις αὐτὰ τὰ
 σύμβολα . . . ἀμώκῳ ἐξηγήσει
 περιλάβοι 106, 10.
 ἄν. ὃ ἂν τούτων τὸ βέλτιστον
 (om. ἦ) 57, 25. οὐδεμία ἂν
 ἄλλη (om. εἴη) 95, 6 cf. 98, 19.
 συγγνώμη ἂν πολλή (om. ἦν)
 99, 22. ὥσπερ ἂν 47, 24. ὡς
 ἂν ἡγεμονικωτέrais ὑπαρ-
 χούσαις 37, 15. iteratum τίς
 οὐκ ἂν μεταθείοι ἂν 18, 17
 c. infin. 100, 17. 29. 101, 3. cf.
 ὡς, καὶ.
 ἄν c. coniunct. 53, 15. 60, 13.
 96, 1. 101, 21. cf. καὶ.
 ἀναβλέπειν (ἄνω βλέπειν in
 loco Plat.) 73, 6.
 ἀνάγειν 11, 1. 105, 24. (opp.
 κατάγειν) 23, 14.
 ἀναγκάζειν. ἀναγκάζει ἡ
 ἀπόδειξις 34, 16. ἀναγκασθῆ-
 σεται 97, 28.
 ἀναγκαῖος 35, 26. 38, 10. 23.
 42, 2. 12. 46, 21 al. τὰ ἀναγ-
 καῖα (opp. τὰ ἀγαθὰ) 52,
 19 sqq. 60, 17 (opp. ἡδέα)
 59, 25.
 ἀνάγκη 49, 10. 96, 13. 100, 11.
 16 al.

ἀναγωγὴ πρὸς τοὺς θεοὺς
 15, 3. ἡ ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνή-
 κουσα ἀναγωγή 24, 13.
 ἀναδιδάσκειν 100, 3. ἀνα-
 διδάσκεσθαι 17, 21. 20, 12.
 ἀνάθημα 10, 4.
 ἀναιρεῖσθαι 38, 11 sq. 44, 12.
 ἀναίσχυτος 124, 12.
 ἀνάκλησις 14, 25.
 ἀνακόλουθος 24, 20.
 ἀνακουφίζειν 102, 16.
 ἀναλογία 17, 10. κατ' ἀνα-
 λογίαν 86, 2.
 ἀνάλογος 5, 21.
 ἀναλυσιν ὑπὸ μίαν τε καὶ
 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα
 23, 8.
 ἀναμάρτυτος 37, 21.
 ἀναμετρεῖν. ἀναμετρητέον
 36, 4.
 ἀνανεοῦν. ἀνανέον 122, 14.
 ἀνάξιος 12, 16.
 ἀνάπανμα 102, 8.
 ἀνάπανσις 50, 22. 113, 22.
 ἀναπλάσθαι 35, 3. (128,
 19).
 ἀναπληροῦν 50, 2.
 (ἀνάπτειν) 129, 10. ἀναψάμε-
 νος 56, 1.
 ἀνάπτυξις 6, 5. cf. ad 108, 21.
 ἀνάρμοστος 93, 26.
 ἀνασπᾶν 122, 16.
 ἀναστρέφειν 117, 17.
 ἀνατρέχειν 15, 5.
 ἀναφαίρετος 36, 14.
 ἀναφέρειν 27, 5. 28, 3. 94, 18.
 ἀνδραποδώδης 40, 6.
 ἀνδρεία 39, 22. 95, 1. 14.
 ἀνδρεὺς 97, 7 al.
 ἀνεγείρειν 8, 13.
 ἀνέγειρις 103, 16.
 ἀνέλσакτος 106, 17. 111, 13.
 ἀνέκλειπτος 98, 9.
 ἀνεκτός. οὐκ ἀνεκτόν ἐστι
 13, 14. sine partic. negat. in
 interrogat. 47, 15.

ἄνεμος 107, 5. 112, 18.
 ἀνενδοιάστως 96, 8.
 ἀνεξέταστος 106, 18.
 ἀνεπιβούλευτος 101, 26.
 ἀνεπιτήδειος 122, 17.
 ἀνέρχεται 115, 24.
 ἄνεσις 113, 22.
 ἄνευ. ἄνευ τοῦ προτραπήναι
 7, 4. ὦν ἄνευ 52, 21. ἡς ἄνευ
 114, 23.
 ἀνέυρεσις 16, 15.
 ἀνευρίσκειν 22, 8. cfr. ἀνευρί-
 σθαι in Archyt. fragm. 21, 19.
 ἀνεψιάδης 122, 5.
 ἀνήκειν 24, 13.
 ἀνήρ 107, 8. τῶν ἀνδρῶν τού-
 των (i. e. Πυθαγορικῶν) 10, 16.
 105, 15. οἱ κορυφαῖοι ἐν φι-
 λосоφίᾳ ἄνδρες 72, 10.
 ἀνθολικός 119, 27.
 ἀνθρώπειος. (βίος) 47, 6.
 ἀνθρώπινος. τὰ ἀνθρώπινα
 47, 10. 19. 92, 11. 101, 9 al.
 (ἀρετάς) 11, 17. (ἐπιτηδεύ-
 ματα) 7, 16. 104, 25. (πολι-
 τείας) 55, 19. (φύσις) 11, 3.
 13, 23. 16, 3. (εἶδος) 16, 7.
 (πράγματα) 17, 16. (βίος) 20,
 9. 27, 18. 54, 9. 11. (δεσμῶν)
 70, 10. (ἀλήθεια) 94, 10. (ἀγα-
 θῶν) 94, 11. 95, 11. (δια-
 νόημα) 109, 4. (ἡθες) 109, 8.
 (ἔθνη) 111, 26. (χρησίμων) 109,
 19. (ζωήν) 11, 21. 111, 20.
 (παθῶν) 121, 11. ἡ τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἐπιστήμη 11, 16.
 ἀνθρωπος. συνεστὸς φύσει
 ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος 34,
 9 sqq. ἀπλοῦν τι ζῷόν ἐστιν
 ὁ ἀνθρωπος 42, 13. ζῶον γε-
 λαστικόν 121, 19. ὁ ὄντως ἀν-
 θρωπος 4, 3 al. ἄ. (om. ar-
 tic.) 35, 15. 36, 13. 41, 28. 51, 5.
 ὁ ἄ. 48, 16. τὴν ἐξ ἀνθρώ-
 πων οὐσίαν 45, 7 (Addend.)
 ἀνθρωπότης 121, 21.

- ἀνιέναι 8, 6. 15, 11. 22, 16.
 81, 16 (ubi ἀνω λέναι Plato).
 ἀνιμᾶν 105, 24. 122, 17.
 ἀνιστάναί 108, 3.
 ἀνομεῖν 102, 20.
 ἀνομία 100, 13. 101, 12 sqq.
 102, 24. 103, 6 sqq.
 ἄνομος 97, 19.
 ἀνοργίαστος 122, 18.
 ἄνοσος 100, 20.
 ἀνοσιουργία 71, 4.
 ἀνταλλάττεσθαι 14, 7. 111,
 28. 113, 4. -σσ- 33, 28.
 ἀνταποδιδόναι 118, 2.
 ἀνταπόδοσις 118, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 103, 12.
 ἀντέχεσθαι 24, 9. 112, 4.
 ἀντί 14, 7 sqq. al.
 (ἀντικατηγορεῖσθαι) 128, 31.
 ἀντικόπτειν 123, 23.
 ἀντικρύ. κατ' ἀντικρύ 48, 5.
 ἀντικρυς 7, 15. 20. 105, 4. *
 ἀντιλαμβάνεσθαι 3, 9. 19,
 22. 41, 5. 61, 3. 67, 18. 77, 28.
 82, 6. 86, 6 al.
 ἀντιλέγεσθαι 118, 10.
 ἀντιμάχεσθαι 116, 6.
 ἀντιπαράθεσις 5, 1.
 ἀντιπαρατιθέναι 10, 15.
 ἀντιποιεῖσθαι 19, 14. 27, 6.
 29, 11 al.
 ἀντιπρόσωπος 48, 6.
 ἀντίσωσις 118, 3.
 ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμέ-
 νον πυρός πλήρει καὶ θυμοῦ
 ἀνθρώπων 112, 27.
 ἀνύειν 118, 27.
 ἀνυπέρβλητος 95, 23.
 ἀνυπόδητος 106, 24. 109, 24.
 ἀνυπόθετος 22, 7.
 ἀνύσιμος. ἀνυσιμωτάτη 4, 23.
 14, 17. 59, 16.
 ἄνω 105, 23. ἀνωτάτω 15, 22.
 ἄνωθεν 49, 1. 59, 20. 116, 27.
 ἄξια 36, 9. 94, 24. κατ' ἄξιαν
 27, 5. 36, 5.
- ἀξιολογος 82, 9.
 ἀξιωμακρόνεντος 105, 6.
 ἄξιος 10, 10. 29, 11. 41, 5. 44, 12.
 47, 11. 48, 10. 51, 15. 122,
 19 al.
 ἀξιοῦν 23, 7. 40, 9. 111, 21.
 125, 14.
 ἄοριστος 49, 25. 114, 15.
 ἀπαγορεύειν 104, 18.
 ἀπαθής 100, 20.
 ἀπαιδευσία 5, 4. 8. 82, 5.
 (ἀπαίδευτος) 129, 4.
 ἀπαλλαγὴ τῶν κακῶν 13, 8.
 τῶν δεσμῶν 65, 19. 70, 10.
 ἀπαλλάττεσθαι 7, 20. 15, 17.
 102, 4. 105, 4.
 ἀπαξία 94, 24.
 ἄπας saepe. ἐξ ἅπαντος τρό-
 που 30, 10. 88, 2. v. πᾶς.
 ἀπατάσθαι 96, 22.
 ἀπάτη. ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 (ἀπατηλός) 127, 26.
 ἀπεικάζεσθαι. γινῶμαι ἀπει-
 καζόμεναι πρὸς τὰ ἐναργῆ
 δέγματα τῶν ὄντων 8, 15.
 ἀπεῖναι 95, 21. 97, 21.
 ἄπειρος 118, 7. εἰς ἄπειρον
 52, 24 sq.
 ἀπέραντος. τὸ ἀπέραντον
 13, 18. ἀπεράντους... ἐπι-
 θυμίας 84, 6.
 ἀπεργάζεσθαι 29, 13. 37, 6.
 42, 9. 86, 11. 96, 25. 116, 24.
 ἀπερείδειν. (τὴν γινῶσιν) 34,
 25. (τὴν ζωὴν) 60, 20.
 ἀπερυσθριᾶν. ἀπηρυσθριακότα
 124, 12.
 ἀπέρχεσθαι 103, 15.
 ἀπέχεσθαι 107, 3. 108, 13. 15.
 112, 1. 125, 9. 27.
 ἀπιέναι. ἀπιῶν 106, 19. 108,
 21. ἀπιτέον 48, 19.
 ἀπιστεῖν 107, 27. 110, 8. 24.
 111, 4 sqq. 121, 4. 6 (ἀπιστη-
 τέον coni. Cobet 9, 4).
 ἀπιστία 103, 1. 7.

- ἀπλήτως 117, 11.
 ἀπλοῦς 42, 11. 13. 58, 5. 117, 20.
 ἀπλουστέrais 18, 1. ἀπλου-
 στάτας 22, 4.
 ἀπλῶς 6, 18, 7, 13. 11, 2. 21, 10.
 35, 11. 42, 2. 24. 95, 12. 118,
 16 al. οἱ ἀπλῶς ἀκούοντες
 106, 3.
 ἀποβαίνειν 52, 22. 102, 25.
 103, 19. τὰ ἀποβαίνοντα 38, 7.
 ἀποβλέπειν 55, 18.
 ἀποδεικνύσθαι 20, 26. 40, 13.
 41, 2. 124, 6.
 ἀποδεικτικός. ἡ ἀποδεικτικὴ
 ἐπιστήμη 19, 16.
 ἀπόδειξις 8, 5. 24, 20. 34, 16.
 111, 1. 16. 114, 25. 118, 11. 25.
 121, 8. 124, 19 sqq.
 ἀποδέχεσθαι 97, 8.
 ἀποδημεῖν 53, 19. 107, 14.
 114, 29.
 ἀποδημία 115, 8.
 ἀποδιδόναι 35, 4. 49, 14. 57, 9.
 59, 3 al. pass. 10, 8. 95, 17.
 ἀποδοτέον 58, 10.
 ἀποδοχή 118, 29. 125, 29.
 ἀποθησαυρίζειν 103, 2.
 ἀποθνήσκειν 99, 20 al.
 ἀποκαθαίρειν 15, 7.
 ἀποκαθίστασθαι 16, 5.
 ἀπόκαρμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποκνεῖν 114, 5.
 ἀποκρίνεσθαι 51, 12.
 ἀπόκρισις 4, 10.
 ἀπόκρυφος 116, 17.
 ἀπολαμβάνειν τὴν φύσιν
 50, 9. οὐ κατὰ μέρος ἀπολα-
 βούσα 6, 17.
 ἀπολαύειν. ἀπολαυστέον 9, 12.
 cf. ἀπολλύναι.
 ἀπολείπειν 16, 1. ἀπολείπό-
 μεθα 110, 21.
 ἀπολλύναι. ἀπολλύμενα 116,
 13. ἀπόλλυσιν corruptum in
 ἀπόλυσιν 86, 13.
 ἀπολογισμός 94, 22.
 ἀπολύειν 119, 26. τῶν δεσμῶν
 ἀπολύεσθαι 11, 26.
 (ἀπόλυτος) 128, 20.
 ἀπόμαξις. κατὰ μίμησιν καὶ
 ἀπόμαξιν τῶν κτλ. 105, 26.
 ἀπομάσσειν 107, 17. 116, 2.
 ἀπονοστεῖν 114, 3.
 ἀπονύχισμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποπαιδαγωγεῖν 105, 19.
 ἀπόρητος 8, 8. 105, 1. 106,
 7. 16. 111, 23.
 ἀπορρέπτειν 114, 11.
 ἀποσοβητικός 116, 5.
 ἀποσπᾶν. οὐκ ἀπέσπασται τὰ
 τοῦ λόγου τοῦ κατὰ φιλοσο-
 φίαν μέρη 94, 1 sq.
 ἀπόστασις 122, 11.
 ἀπόστημα 122, 5.
 ἀποστρέφειν 107, 7. 113,
 9. 16.
 ἀποτελεῖν 42, 6. ἀποτελεῖ-
 σθαι 42, 18.
 ἀποτίθεσθαι 107, 9. 114, 10.
 122, 12.
 ἀποτροπή (προτροπή coni.
 Kiessl.) v. ad p. 104, 26.
 ἀποφαίνειν 123, 11.
 ἀποχωρεῖν 104, 3.
 ἀπροόρατος 123, 10.
 ἀπροσδόκητος 12, 5.
 ἄπτεσθαι 8, 20. 41, 2. 71, 3.
 106, 8.
 ἀπωθεῖσθαι 103, 6.
 ἄρα 37, 9. 41, 26. 42, 22. 43, 5.
 19 al. πέφηνεν ἄρα 16, 7.
 ἀραρότως 60, 22.
 ἀργός 102, 2.
 ἀρέσκειν. τὸ Πυθαγορικόν
 ἀρέσκον 119, 14 sq.
 ἀρετὴ 5, 27. 6, 3. 16. 8, 12. 17.
 38, 19. 39, 10. 41, 13. 23 sqq.
 43, 5 al. ἡ κοινῶς κατὰ πᾶ-
 σαν αἰρεσιν νοουμένη ἀρετὴ
 3, 9. ἡ θεία ἀρετὴ 11, 4.
 (ἀριδηλος. ἀριδηλότερα) 129,
 23.

- ὅς 38, 13. 39, 4. 57, 25.
 ἄρ. ὠρισμένον 23, 10.
 ἐρός 114, 10.
 ν 100, 22. ἀρκού 125, 16.
 εἰν 82, 6. 112, 3. 119, 18.
 θαι 120, 7.
 ὀπρεπής 85, 28.
 ος. οἱ ἀρχαιότεροι 47, 25.
 ὀτροπος 126, 3.
 ν, ἄρχεσθαι 6, 14. 7, 12.
 . 16, 18. 28, 6. 39, 14 sq.
 . 84, 4. 91, 22 etc. τὸ μὲν
 ι, τὸ δὲ ἄρχεται 27, 13 sq.
 6 sq.
 3, 2. 14, 10. 20, 4. 8. 22,
 sq. 23, 7. 9. 27. 24, 3. 7.
 ι. 28, 19 etc. ἀρχαί τῶν
 ἰεῶν εἰσιν οἱ ἄνθρωποι
 12.
 γικός. ἀρχηγικωτάτην
 13.
 ὅς 18, 13. 28, 14. τὸ ἄρ-
 ν θεῖον γένος τῶν ἀν-
 ῶν 15, 11.
 ὅς. ἀρχικώτερος 38, 15.
 17. 29.
 νεια 47, 20. 110, 3.
 ῆς. (διανοίας) 124, 15.
 ν 83, 26. 94, 5. 95, 23.
 γτέον 88, 3. 104, 24. ἀσκη-
 α 96, 19. τὸ ἀσκούμενον
 24.
 ζεσθαι. ἀσπαστέον 35,
 ος 9, 4. 109, 8.
 ολογία 127, 8.
 ν 17, 12. 51, 14.
 ις 8, 20.
 ιέτρωσ(Cod. συμμέτρωσ)
 13.
 λής 101, 26. 103, 5.
 λίζεσθαι. ἡσφαλισμένα
 28.
 ος 107, 29. 121, 9.
 ἡμα 119, 28.
 ἀσχολία 120, 1.
 ἀσχολος 102, 26.
 ἀσώματος 118, 20. 119, 1. 120,
 5. 122, 25. 125, 6.
 ἄτακτος 88, 1.
 ἄτε 22, 8. 110, 13. 123, 9.
 ἀτελής. ἀτελεστέους 106, 7.
 ἀτενίζειν 24, 2. 60, 22.
 ἀτεχνῶς 45, 3.
 ἀτιμάζειν 111, 24.
 ἀτραπός 107, 1. 111, 19.
 ἄττα (Cod. ἄττα) 10, 18. ἀλλ’
 ἄττα (Cod. ἀλλάττα) 99, 8 sq.
 ἄτρωτος 100, 19.
 αὐ 18, 5. 34, 17. 99, 5 al. πᾶ-
 λιν αὐ 97, 29.
 αὐγὴ 54, 26. θεωρεῖν ὑπ’ αὐ-
 γὰς 47, 6.
 αὐθις 98, 2.
 αὐλή 57, 26.
 αὐλος 112, 6. 115, 6. 118, 21.
 119, 25.
 αὐξεῖν 96, 9. 125, 25.
 αὐτάρκης 5, 27. αὐταρκεστέ-
 ραν 22, 13.
 αὐτίκα 96, 3. 5. οἶον αὐτίκα
 50, 5.
 αὐτόθεν 83, 22.
 αὐτοπραγία κατὰ νοῦν 115, 3.
 αὐτός. παρὰ αὐτοῖς (i. e. τοῖς
 Πυθαγορικοῖς) 27, 12. 106, 16.
 ἀφαιρεῖσθαι 35, 15 sqq. 36,
 20 sq. 104, 8. 122, 3.
 ἀφανής 17, 19. 119, 13.
 ἀφανίζειν 108, 9. 123, 28.
 124, 17. 125, 24.
 ἀφειδής 98, 21.
 ἀφετήρ 125, 23.
 ἀφή 113, 18.
 ἀφθονία 9, 7.
 ἀφθονος 98, 1.
 ἀφθόνως 117, 10.
 ἀφίεσθαι 111, 20. 117, 16. ἀφεῖ-
 ναι 117, 14. ἀφίεσθαι 40, 21.
 60, 16. 82, 8.
 (ἀφιλόσοφος) 127, 28.

- ἀφιστάναι 8, 3. 11, 2. 17, 24.
 23, 11. 99, 17. 119, 12. 24.
 ἄφοβος 102, 9.
 ἀφομοιούν 94, 6.
 ἀφορᾶν. ἀφορώσας 35, 20.
 ἀφορητός 86, 12.
 ἀφορίζειν 21, 25.
 ἀφορμή 4, 16. 28.
 ἀφορσύνη 45, 11 sq.
 ἀφρων 59, 5. 113, 7.
 ἀφυτα 60, 13.
 ἀχλὺς 115, 18.
 ἄχραντος 108, 24.
 (ἀχρηστία) 127, 21.
 ἀψευδεια 94, 8.
 ἄψυχος. ἀψυχότερα 124, 3.
 βαδίζειν 107, 2. 111, 19.
 βάδισις 58, 24.
 βάθος 105, 23.
 βάρησις 110, 16.
 βάρος 124, 27.
 βαρύς. πάντων... τῶν ἐπὶ γῆς
 βαρύτερον χρυσός 124, 26.
 βασανίζειν 48, 4. 54, 27.
 βάσανος 122, 21.
 βασιλεύς 103, 27. (τῶν θεῶν)
 14, 26.
 βάσκανος 123, 5.
 βέβαιος 47, 9. 55, 23. 25. 96, 6.
 97, 10. 121, 2.
 βεβαιουῖσθαι. βεβαιωθέντα
 118, 11.
 βῆμα 108, 11. 125, 1.
 βιάζεσθαι 103, 25.
 βίαιος. τὸ βίαιον 13, 17.
 βίος 4, 27. 5, 3. 19. 27. 6, 3.
 12 al. θνητοῦ βίου 16, 4. ὁ
 πολιτικός καὶ πρακτικός β.
 37, 2.
 βίοςτος. εἰ ἡ νόσος τοῦ σώμα-
 τος οὐ βιωτὸν ἡμῖν τὸν βίω-
 τον ἀπεργάζεται 86, 10 sq.
 βιοῦν 93, 28.
 βιωτικός 106, 20. 108, 22. 109, 5.
 βιωτός 86, 10.
 βλαβερός 9, 6. 11, 19. βλαβε-
 ρώτατα 95, 2.
 βλάβη 97, 6. 100, 9. 101, 14.
 βλάπτειν 14, 9.
 βλέπειν 47, 21. 55, 26. 57, 7.
 βλέπειν ὁξὺ 47, 13.
 βλέφαρον 50, 21.
 βοήθεια 50, 4. 22.
 βοηθεῖν 50, 1. 56, 7.
 βοσκηματοῦδος 115, 29.
 βούλεσθαι 18, 18. 22, 15. 29,
 11. 34, 4. 43, 29 etc. c. infin.
 futur. 83, 27.
 βουλεύομαι 123, 16. 18.
 βούλημα τῆς φύσεως 4, 9. 49, 2.
 54, 6. (Πυθαγορικοῦ) 7, 23.
 105, 15.
 βούλησις 111, 25.
 βραχύς. κατὰ βραχὺ 7, 8. ὡς
 ἐπὶ βραχύτερον 14, 15.
 βραχύτης 47, 20.
 γαμβροντιδεῖς (?) 122, 6.
 γαμετῇ 9, 3.
 γαμψώνυχος 107, 21. 117, 7. 22.
 γὰρ δὴ 35, 22.
 γε. ἀλλ' ἐκεῖται γε ταύταις καὶ
 δεῖται γε καὶ τοῦ διακονή-
 σοντος σώματος καὶ ἀναπύ-
 πλαται γε καὶ τῆς τύχης 35,
 1 sqq. κατὰ γε 7, 23. 8, 1.
 49, 24. πρὸς γε μὴν 14, 18.
 διότι γε μὴν 19, 18. τό γε
 μὴν θεωρεῖσθαι 21, 11. τό γε
 μὴν κατὰ φύσιν 50, 17.
 γελαστικός 121, 19. 24.
 γελοῖος 52, 25. 106, 11.
 γέλως 47, 11. 107, 29. 121, 9. 15.
 γέμειν 47, 17.
 γενεσιουργός. (φύσιν) 14, 2.
 γένεσις 13, 24. 15, 9. 50, 5 sqq.
 51, 19 sqq. 65, 20. 70, 11 al.
 γεννητός (cod. γεννητός) 110, 14.
 γενναῖος 7, 2. 5.
 γενναίως 3, 8. 11, 13. 77, 28.
 95, 9. 27.

- ν 50, 7. 51, 7. (γεννώ-
 ι) 129, 2.
 σις. (τῆς πρώτης) 18, 14.
 7, 16, 16, 9, 20, 6, 22, 3.
 20 al. τὸ ἀρχηγὸν θεῖον
 τῶν ἀνθρώπων 15,
 1.
 θαι 45, 22.
 ια 8, 5. 105, 23.
 ικός. (τέχνης) 50, 8.
 3. 50, 7. 109, 26. 124, 26 al.
 52, 1. 99, 1. 23.
 σθαι vel γίνεσθαι (pas-
 sive Excerpt. Aristot.) 4, 12.
 7. 7, 26. 18, 10. 13. 19,
 20, 1. 14 etc. τὸ γιγνώ-
 ναι 43, 16 al. τὰ γιγνώμενα
 α. τὰ γεγενημένα 51, 1.
 σκειν 38, 21. 39, 6. 41, 7.
 27. 44, 4. 46, 10. 21. 47,
 52, 7. 56, 20 al.
 σθαι 40, 7.
 ιν. γλυπτός 120, 14.
 ῖ 120, 12.
 ια 107, 4. 112, 11. 113, 5.
 ος 10, 16.
 ως 15, 7. 98, 15. 105, 24.
 η 3, 11. 8, 15. 10, 14. 12,
 13, 20. 29, 15 al.
 ικός 10, 11.
 ῖξιν 39, 7. 44, 19. 27.
 ι.
 μος 4, 8. 8, 14. 17, 9.
 8. 58, 14. 119, 6. γνωρι-
 στος 38, 3. 41, 6.
 ῖμος 5, 23. 17, 17.
 ῖμα 112, 19.
 στικός 44, 16.
 ις 15, 9. 20, 5. 34, 24. 44,
 70, 12. 109, 18 al. (τῶν
 ν) 11, 14. 109, 29. 110, 22.
 9 al. (τῆς θείας ἀρετῆς)
 ι.
 ικός 43, 3.
 τός 102, 12. τὸ γνωστόν
 11. 19 sq. 52, 9.
 γονεύς 122, 2.
 γούν 121, 19 al.
 γράφειν 49, 15.
 γραῶδης 106, 11.
 γυμναστής 54, 15.
 γυμναστικός. (τέχνη) 38, 17.
 54, 13.
 γύναιον 54, 1.
 γυνή 124, 24.
 δαδίων 107, 17. 116, 1.
 δαιμόνιος 15, 10.
 δαιμονίως 13, 6.
 δαίμων 12, 17. 18. 15, 2. 6.
 δακτύλιος 107, 24. 25. 119, 14.
 17. 20. 120, 3. 11 sq.
 δάκτυλος 117, 20. 122, 4.
 δᾶν (h. e. δὴ ἄν) v. ad 93, 3.
 δαπανᾶν 40, 6.
 δαψιλής 125, 22.
 δέ. ad p. 54, 1. 57, 14.
 δεῖγμα 8, 15. 10, 18.
 δεικνύμαι 46, 9. δεικνύμενος 88, 6.
 δειλία 100, 7.
 δεῖν c. inf. 7, 12. 10, 24. 13, 19.
 15, 6. 16, 11 etc. εἶδει 50, 26.
 δεῖσθαι 35, 2. 46, 25. 50, 10 al.
 δεινός 53, 15. 112, 29. δεινο-
 τάτων 114, 3.
 δεῖξις 15, 2.
 δεκτός 117, 27. (cf. χεῖρ).
 δένδρον 47, 14.
 δεξιός 114, 9. (πούς) 107, 10.
 114, 6. ἡ δεξιὰ τῶν χειρῶν
 117, 26 (cf. χεῖρ). item δεξιὰ
 108, 2. 122, 15.
 δέοντως 21, 13. 30, 9. 37, 6.
 48, 23.
 δεσμός 11, 26. 65, 20. 70, 10.
 109, 28. 119, 16. 18. 29. 120,
 10. 12.
 δεύτερος 14, 11. 27, 25. 98, 3.
 109, 16.
 δέχεσθαι 107, 23. 117, 10. 119, 4.
 δηλονότι 33, 28. (127, 22).
 δῆλος. δῆλον ὅτι asperissimum.

- δῆλον ὥς 18, 10. 42, 17 al.
 δῆλα ὥς ἐστὶ δεινὰ 32, 23. τὸ
 μὴ δῆλον 46, 10.
 δηλοῦν 46, 18. 56, 6. 101, 15.
 (δημαγωγός) 130, 3.
 δημιουργεῖν 56, 3. pass. 117,
 13. 22.
 δημιουργία 18, 13.
 δημιουργικός. (τέχναις)
 54, 23.
 δημιουργός 54, 19. 55, 24.
 56, 4. 118, 25.
 δημώδης 7, 18 sq. 105, 2 sq.
 106, 1. 111, 19. 26 sq.
 δήπου 50, 6. 86, 9. 11. οὐ δή-
 που 35, 11. 54, 1.
 δήπουθεν 28, 20.
 διά. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6. διὰ
 μακροῦ 96, 24. παιδίον οὐδ'
 ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶ-
 ναι διὰ τέλους τὸν βίον 45, 25.
 διαβάθρα 125, 4.
 διαβιοῦν. διαβιῶναι 86, 16.
 διαβιωσόμεθα 21, 1.
 διαβολή 13, 14.
 διάγειν 37, 11. 45, 10. 77, 27.
 διαγιγνώσκειν 53, 2. 94, 22.
 105, 7.
 διαδάκνειν 123, 17.
 διαδεῖν. ad 48, 7 (cl. 68, 7).
 διαζῆν 72, 7.
 διάθεσις 121, 17.
 διαιρεῖν 23, 10. 24, 17. 28, 19.
 διαιρεῖσθαι 3, 5. 27, 23.
 διαιρέσεις 27, 10. 12. 22. 30, 12.
 34, 3. (Πυθαγορικαῖς) 24, 14.
 διαιρετικός 23, 19.
 δάιτα 100, 15. 113, 25.
 δαιτᾶσθαι 100, 13.
 διακείσθαι 59, 23. 86, 13.
 κακῶς δ. 9, 8. εὐ δ. 41, 22 sqq.
 διακονεῖν 35, 2.
 διακοσμεῖν 29, 12.
 διακρίνειν 11, 19. 24, 6. 44,
 10. 56, 23. 94, 25.
 διάκρισις 121, 24.
 διαλάμπειν 36, 8.
 διαλέγεσθαι 36, 27.
 διάλεξις 106, 9.
 διαλογίζεσθαι 22, 7.
 διαμελετᾶν 95, 7.
 διαμένειν 9, 10. 85, 27. 100, 23.
 διαναρετᾶσθαι. διαηρη-
 σθαι codex in Menexeni loco
 p. 72, 4, sed recte ἀνηρηται
 91, 26 et ἀνηρησθαι 99, 16.
 διανοεῖσθαι 53, 6. 58, 4. 6.
 τὸ διανοούμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 διανόημα 109, 5. 22.
 διανόησις 34, 23. 35, 5.
 διάνοια saepissime 5, 18. 22.
 18, 1. 34, 27. 41, 1. 30. 42, 21.
 49, 3. 5 etc.
 διανομή 98, 14.
 διαπονεῖν 40, 17.
 διαπράττεσθαι 110, 1.
 διαπτύσσειν 106, 10.
 διαρρηδην 59, 21.
 διασιλλαίνειν 123, 17.
 διασπᾶν 123, 4.
 διασφᾶν 15, 24.
 διάτασις 125, 16.
 διατάττειν 28, 5.
 διατείνειν 3, 4. τὸ κοινὸν καὶ
 διατεῖνον ἐπὶ πάντα τῆς σο-
 φίας ἀγαθόν 21, 14 sq. δια-
 τετάσθαι 48, 7.
 διατελεῖν 36, 19. 60, 16. 103,
 12. 115, 15. 117, 3. 119, 2.
 διατεταμένως 92, 11.
 διαφαίνεσθαι 21, 15.
 διαφείρειν 36, 7. 40, 25. 44, 14.
 46, 4. 51, 2. 52, 19. 101, 12.
 τὸ διαφέρειν τῆς σοφίας πρὸς
 ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγ-
 ματα 17, 15 sq.
 διαφερόντως 4, 2. 20, 13. 19.
 21, 2. 30, 20. 65, 21. 98, 18.
 110, 23.
 διαφθείρεσθαι 98, 20. 116,
 14.

ά 17, 19. 38, 10. 121,

ος 4, 17. 42, 10. τὸ διά-
82, 5.

δεσθαι 46, 6.

α 122, 18.

αλία 3, 15. 24, 18.

ειν 54, 21. 96, 27. pass.

16, 13.

ι 9, 9. 47, 25. 97, 28.

ισqq. al. (λόγον) 22, 10.

12, 15. 15, 1.

ειν 10, 25.

χεσθαι διὰ πάντων

126, 4.

αι 7, 10.

ις 35, 21.

ιθαι 11, 23.

ι 6, 1. (ἐπὶ πάντα τὰ

22, 1.

ῶς 119, 5.

αι 52, 18. τὰ πορρω-

ἑπιστάμενα καὶ διυστά-

33, 12.

τραγεῖν 101, 9. 114, 20.

14). δικαιοπραγητέον

8.

ις 36, 4. 39, 22. 55, 3 etc.

ιαία 38, 1 al.

ιγνη 27, 4. 28, 8. 88, 2.

3. 118, 1. 125, 27 al.

ς 39, 21. 53, 9.

1, 6. 104, 1 sqq. adv. δι-

εταφυνεύοντος 125, 26.

18 al.

56, 25. 61, 3. 99, 15.

3.

νωσις 117, 12.

ωσις) 129, 24.

σθαι 44, 11.

9, 10. 40, 13. 41, 3 al.

γε μήν 19, 18.

56, 24. τὸ διττὸν τῆς

πλίνης φύσεως 13, 23.

56, 15. 57, 2.

διψῆν 58, 19.

διώκειν 44, 26. 46, 11.

διωκτικός 124, 27.

διωρισμένως 24, 5.

δόγμα 119, 6. 123, 17. (θεῶν)

107, 28. 110, 9. 111, 5. 121, 5. 7.

(Πυθαγορικῶν) 111, 12. 120, 7.

(Πυθαγορείων) 114, 18.

δογματίζειν 118, 10.

δοκεῖν 40, 19. 47, 14. 48, 15 al.

τὰ δοκοῦντα εἶναι χρήσιμα

sim. 53, 26 al.

δοκιμάζεσθαι 122, 19.

δόξα 4, 26. 7, 25. 40, 8. 44, 5.

47, 16. 96, 2. 7. 17. 99, 15 al.

δοξάζειν 44, 5. 9. pass. 124, 7.

δόξασμα 111, 22.

δουλεύειν 34, 1.

δούλος 34, 24. 54, 2.

δούλωσις 102, 19.

δράν 42, 23.

δύναμις 5, 14. 9, 9. 12, 13. 15.

18, 4. 19, 15. 20, 2. 28, 6. 36, 1.

39, 25. 43, 1. 44, 14. 16. 45, 1

etc. εἰς δύναμιν 85, 18. κατὰ

δύναμιν (opp. κατ' ἐνέργειαν)

56, 15 sq.

δύνασθαι 3, 13. 9, 14. 11, 25.

22, 9. 23, 24. 28, 14. 30, 6.

44, 19 etc.

δυναστεία 99, 11.

δυνατός 19, 13. 22, 14. 37, 22.

41, 3. 8. 44, 3 al. δυνατοὶ λα-

βεῖν ἐσμεν 38, 2. 20. 39, 10.

κατὰ τὸ δυνατόν 121, 22.

δυσθήρατος 116, 18.

δύσκληια 99, 26.

δυστυχεῖν 101, 27.

δυστυχία 103, 6.

δυσχερῶς 117, 16.

δωρεά 53, 14.

δωρεῖσθαι. δωρούμενος 98, 8.

διδόντα καὶ δωρούμενον 98, 2.

εἶν. vid. εἶν, κᾶν. εἶν τε ...

εἶν τε ... εἶν τε ... εἶν τε

95, 14 sq. *ἐάν τε ... ἐάν τε*
... ἐάν τε 97, 17 sq.
ἐάν 111, 26.
ἐαυτοῦ. *αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἐσμεν*
ἐν τύχῃς τάξει 12, 17 sq. *εὐδαί-*
μονας αὐτοὶ ἐαυτοὺς παρα-
σκευάζομεν 12, 19. cf. 37, 10,
 60, 20. *ἡ πρωτοουργὸς καὶ ἀφ'*
ἐαυτῆς καὶ ἐν ἐαυτῇ πάντα
ἔχουσα τελεωτάτῃ ζωῇ 14,
 12 sq. cf. 18, 2 sq. *ἡ ζωὴ τῆς*
ψυχῆς ἡ καθ' *ἐαυτῇ* 15, 16.
χωρὶς δὴ πουθὲν ἐστὶν αὐτὸς
ἐκαστος, τὸ ἐαυτοῦ, ᾧ ἐστι
τῶν αὐτοῦ 23, 19 sqq. *κρεῖτ-*
τον πανταχοῦ τὸ δι' αὐτό τοῦ
δι' ἄλλου 34, 25 sq. *τὰ δι'*
αὐτὰ ἀγαπώμενα (opp. *τὰ δι'*
ἕτερον) 52, 20 sqq. cf. 53, 18.
αὐτῷ (= *σαντῷ*) 113, 24.
ἐγγλινεσθαι 101, 17.
(ἐγγράφεσθαι) 127, 16.
ἐγγύς 13, 3. *ἐγγύτατα* 72, 6.
οἱ ἐγγιστα γένους 122, 1.
ἐγείρειν. *ἐρηγορέναι* 57, 2.
 5. 20. 59, 4 al. *διαφέρει οὐ-*
δενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθυδεῖν
καὶ τὸ ἐρηγορέναι πλήν τῷ
τῇν ψυχῇ τότε μὲν πολλάκις
ἀληθεύειν, καθυέδοντας δὲ
ἀεὶ διεψεύσθαι 46, 4 sqq.
ἐγκαίριος. *ἐγκαίρότατα* 7, 24.
ἐγκαταμιγνύναι 105, 16.
ἐγκέφαλος 108, 6. 123, 14.
ἐγκοπή 119, 10.
ἐγκράτεια 95, 8. 122, 20.
ἐγκρατής. -*έστατον* 98, 17.
ἐδραῖος 118, 25.
ἐθ' ἐλεῖν 40, 24.
ἐθίζειν 100, 4. 108, 24. 112, 13.
 117, 10. *ἐθίζεσθαι* 95, 3. *εἰω-*
θυῖα *λέξει* 106, 2.
ἔθος 111, 26.
εἰδέναι 39, 8. 53, 1. 94, 17. 20.
 24 al. *οὔτε ἴσασιν οὔτε λογι-*
ζονται 28, 17.

εἰδησις 11, 23. (*τῆς σοφίας*)
 17, 20.
εἶδος 16, 7. 9. 17, 25. 19, 20.
 23, 20 al. *ἡ τῶν εἰδῶν θεω-*
ρία 63, 1 sq. *θνητόν τι ζωῆς*
εἶδος 14, 2. *πρωτορεπτικὸν εἶ-*
δος 105, 7. *τὸ ἄλογον τῆς*
ψυχῆς εἶδος 123, 20 sq.
εἰδωλον 46, 7.
εἴκειν 100, 11.
εἰκῇ 34, 5 sq. *τὸ εἰκῇ φερό-*
μενον 13, 17. cf. ad 35, 27.
εἰκῶν 119, 9.
εἰλικρινῶς 41, 14.
εἶναι. *τὰ μάλιστα ὄντα* 59, 14.
οἱ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς
όντες 54, 20. *τὸ ὄν, ἢ ὄν*
 20, 3. *ἡ τῶν ὄντων φρόνησις*
 21, 5. *τὰ τοῦ ὄντος γένη* 23, 8.
ἐστὶν ὅτε cf. *ὅτε*.
εἶνεκα 98, 27.
εἰπεῖν 44, 20 al. *ὥς ἔπος εἰ-*
πεῖν 7, 3. 24, 11. *ὥς ἀπλῶς*
εἰπεῖν 6, 18 al. *ὥς ἐν εἰπεῖν*
 60, 9 sq. *ἐροῦμεν* 58, 25. 28 al.
εἴρηκεν 52, 7. *εἰρήσθω* 39, 11.
δητέον 8, 17.
εἴπερ 19, 15. 38, 15. 40, 2. 44, 5.
 118, 6. *εἴπερ γε* 38, 20.
εἴργεσθαι 97, 2.
εἰς *σαερε*. *ἐς* 95, 22. 99, 7.
εἰς 33, 27. 29 al. *ἐν μὲν — ἐν*
δέ 56, 20 sq. *ἐν μὲν — ἔτεροι*
δέ 109, 25. *ἐν* (opp. *πολυσι-*
δές) 118, 4. *μία μὲν — δευ-*
τέρα *δέ* 14, 24. *ἐν τι* 6, 17.
ἀνάγειν ἐαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλή-
θους ἐπὶ τὸ ἐν καὶ κατὰγειν
ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸ πλήθος
 23, 14 sqq. *ἡδιστον ... πάν-*
των ἐστὶν ὥς ἐν πρὸς ἐν ἡ
φρόνησις 60, 5 sq. *ὥς ἐν εἰ-*
πεῖν 60, 9 sq. *καθ'* *ἕνα ζῆν*
 100, 10. *τῆς κατὰ ἕνα διαί-*
της 100, 15.
εἰσαγωγῇ 3, 3.

εἰσάπαξ 85, 26.
 εἰσηγεῖσθαι 110, 23.
 εἰσιέναι. εἰσεύον 106, 21.
 (ubi εἰσατητέον cod.) 109, 10.
 εἰσφάρεσθαι προθυμίαν 95, 28.
 εἶτα... αὐτοῖς 98, 2.
 εἶτε... εἶτε... εἶτε... εἶτε 39, 4.
 εἶτε... εἶτε... εἶτε 41, 12 sq.
 εἶτε... ἢ 60, 2 sq. 96, 15 sq.
 ἐκάτερος 57, 18 al. τῶν δ' ἐναντιῶν ἐκότερον τὸ μὲν φευκτόν ἔστι τὸ δὲ αἰρετόν 45, 12 sq. ὅταν... λέγηται ταύτην ἐκότερον δυοῖν ὄντων 57, 7.
 ἐκδέχεσθαι 116, 27.
 ἐκδοτος 9, 2.
 ἐκεῖ 53, 5. 55, 4.
 ἐκεῖνος (i. e. Πυθαγόρας) 24, 18.
 ἐκθηριοῦσθαι 35, 16.
 ἐκκαθαίρειν 83, 23. 123, 2.
 ἐκκλίνειν 107, 1. 111, 18.
 ἐκλαυθάνεσθαι 124, 19.
 ἐκλέγειν 106, 10.
 ἐκλείπειν 104, 12.
 ἐκτίθεσθαι 105, 7. (128, 5).
 ἐκτός 14, 12.
 ἐκφανής 106, 13.
 ἐκφανώς 121, 16.
 ἐλάττων 7, 9 al.
 (ἐλέγχεσθαι) 127, 19.
 ἐλεύθερος. τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι... ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δούλαις δὲ ἐοικυῖαι αἱ δι' ἄλλα τὴν γνώσιν ἀπερλεδουσαι 34, 23 sqq. κρεῖττον... τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου 34, 25 sq. ἐλεύθερος βίος 53, 7.
 ἐλευθεροῦν 36, 18.
 ἔλκειν 119, 18.
 ἔλλιπής 116, 2.
 (ἔλμιν) 129, 3.
 ἐλπίς 102, 15.

ἐμβάλλειν 108, 2. 122, 15.
 ἐμμένειν 121, 21.
 ἐμμετρος 3, 11. 10, 16.
 ἐμπαλιν 36, 1.
 ἐμπειρία. ἐξ ἐμπειρίας 55, 11.
 ἐμπειρος 11, 18. ἐμπ. περὶ φύσεως 54, 16. ἐμπ. τῆς φύσεως 54, 17.
 ἐμπλπτειν 50, 6.
 ἐμποδίζεσθαι 115, 16.
 ἐμποιεῖν 7, 7. 96, 20. 100, 1. 120, 2. (129, 17).
 ἔμπυος 9, 10 (v. l. ὑπόπνος).
 ἐμφάνειν 94, 1. 120, 13.
 ἐμφανής 15, 2.
 ἐμφαντικός 110, 10.
 (ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη) 127, 24.
 ἔμφορος 102, 11. 103, 16.
 ἔμψυχος 108, 15. 125, 27.
 ἐναθλεῖν 95, 9.
 ἐναντίος 5, 8. 45, 12. τὰ ἐναντία 38, 6. 39, 20. 45, 13 al.
 ἐναντίως 109, 2.
 ἐναντίως 14, 8.
 ἐναργής 3, 7. 4, 4. 5, 24. 8, 11. 10, 11. 17, 10. 86, 3. τὰ ἐναργῆ δέγματα τῶν ὄντων 8, 15.
 ἐναργῶς 5, 20. 45, 5. 115, 4.
 ἐναρμόνιος 10, 16.
 ἐναυσμα 116, 21.
 ἐνδεια 110, 17.
 ἐνδεῖν. ἐνδεδέσθαι 100, 18.
 ἐνδέχεσθαι 55, 22.
 ἐνδίδοσθαι 20, 8. 59, 15.
 ἐνεδρεύειν 96, 16.
 ἐνεῖναι 36, 20. ἔνεστι 86, 16. 94, 16.
 ἔνεκα 99, 7. 104, 24. passim in Excerpt. Arist. τὸ οὐ ἔνεκα 49, 14. 51, 17 sq. τὸ ἔνεκά του 49, 12. 20 sqq. etc.
 ἔνεκεν 49, 27.
 ἐνέργεια 5, 2. 13, 14. 8, 17, 5. 18, 5. 21, 11. 22, 1. 34, 17 sq. 35, 19. 42, 10. 58, 15 sq. al.

- κατ' ἐνέργειαν (opp. κατὰ δύναμιν) 56, 16. (129, 14).
 ἐνεργεῖν 41, 11. 57, 20. 58, 18. 112, 21.
 ἐνέργημα 21, 12.
 ἐνεργής. ἐνεργέστερα 116, 23.
 (ἐνθουσιαστικός. ἐνθουσιαστικώτατε) 129, 9.
 ἐνιαυτός 119, 11. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6.
 ἐνιδρύνεσθαι. εἰς αὐτὸ ἐνιδρυνέντες 15, 12.
 ἐνιέναι. ἐνήσειν 105, 10.
 ἐνιοι 49, 8. 50, 5 sqq. al. ἐνιοι τῶν παραφρονούντων 45, 10.
 ἔννοια 36, 15 al. αἱ περὶ φιλοσοφίας ἐννοιαί 4, 24. 61, 5 sq. ἔξωτερικαὶ ἔννοιαί 8, 3. 105, 20. αἱ κοιναὶ ἔννοιαί 8, 13. 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22.
 ἐνοειδής 14, 8.
 ἐνστασις 117, 14.
 ἐντάττειν 105, 13.
 ἐνταῦθα 14, 3. 17, 4. 21, 25 al. τὸν ἐνταῦθα ζῶων 51, 4. (ἐντανυθοῦ) 129, 20.
 ἐντελής. ἐντελεστέραν 105, 10.
 ἐντεῦθεν 23, 24. 48, 20. 56, 14. 84, 4.
 ἐντιμος. ἐντιμοτέραν 117, 26.
 ἐντρεχῶς 24, 16.
 ἐντυγχάνειν 106, 4. 11. ἐντευξόμενοις 105, 11.
 ἐντυποῦσθαι. ἐνετυπώσατο (Cod. ἀνετυπώσατο) 19, 18.
 ἐνυλος 112, 5.
 ἐνυπαόρχειν 19, 21. 119, 2.
 ἐνύπνιον 46, 7.
 ἐνωσις 116, 14. 123, 4. 125, 22.
 ἐξαιρεῖσθαι 44, 11.
 ἐξαιρέτος 110, 20.
 ἐξαιρέτως 114, 28.
 ἐξάλλαγή 119, 9.
 ἐξανιστάναί 122, 22. ἐξανιστάμενος 122, 26.
 ἐξάπινα 102, 11.
 ἐξαπιναῖος 99, 1. 103, 17.
 ἐξαπιναιῶς 97, 6.
 ἐξαρχεῖν 101, 21.
 ἐξάρχειν 17, 14.
 ἐξαφάνιζεν 123, 2.
 ἐξεργάζεσθαι 95, 13.
 ἐξηγεῖσθαι 6, 6. 23, 27.
 ἐξηγήσεις 105, 8. 106, 10.
 ἐξηλλαγμένως 24, 17.
 ἐξῆς 18, 22. 109, 9 al.
 ἐξιέναι 11, 26.
 ἔξις 39, 21. 88, 3. ὡς ἔξις (?) πρὸς ἔξιν κρίνεσθαι 43, 3. (ἐξισάζειν) 128, 30.
 ἐξιστάναί. ἐξεστηκὸς τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος 45, 8.
 ἐξιχνεύειν. ἐξιχνευτέα 116, 19.
 ἐξορρίζειν 34, 8.
 ἐξορμᾶν 99, 10.
 ἐξουσία 53, 9.
 ἔξω 112, 13.
 ἔξωθεν 101, 8. 103, 8.
 ἔξωτερικός 8, 3. 105, 12. 20. 106, 14.
 εἰοικέναι 5, 6. 13, 15. 34, 24. 35, 27. 48, 3. 7. 12. 20. 50, 3 al. ὡς εἰκός 105, 19. ὡς τὸ εἰκός 8, 2. ὡς εἰοικε 45, 11. 15. 46, 15.
 ἐπάγειν 23, 23. ἐπάγεσθαι 96, 14. 103, 8.
 ἐπαινεῖσθαι 7, 16.
 ἐπαινέτης 96, 14.
 ἐπανάγειν 100, 2.
 ἐπανατίθεσθαι 107, 8.
 ἐπάνθημα 121, 16.
 ἐπέπερ 43, 20.
 ἐπεισοδιώδης 14, 11 (cf. Add.).
 ἔπειτα. πρώτη μὲν... ἔπειτα 15, 9.
 ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξελεῖν τῷ προκειμένῳ 88, 6.
 ἐπέρχεσθαι 30, 13. 61, 7. 102, 20.
 ἐπεσθαι 24, 18. 30, 6. 35, 1. 41, 21. 107, 4. 112, 11. καὶ ἔπεται δὲ αὐτῇ 90, 16.

- ἐπέχειν 121, 10.
 ἐπί. ἐπὶ τοῖς 12, 8. ἴσως
 γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν
 ἄλλων 57, 27. τὸ... ἐφ' ᾧ (ἐφ'
 ὃ Cod.) καὶ ὡς 58, 2. ἔστιν ἐπὶ
 τῷ βοηθεῖν 50, 1. θηρεύεται
 τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 ἐπὶ δυσκλείᾳ 99, 26. ἐπὶ τῆς
 οὐσίας 46, 22. ἐπὶ φρονήσεως
 46, 24. ἐπὶ τῷ τέλει 7, 10.
 ἐπιβάλλειν 124, 4. ἡ ὄψις τοῖς
 ὄρατοῖς ἐπιβάλλει 22, 4 sq.
 ἐπιβάλλεσθαι 115, 4. 14 sqq.
 122, 24. 124, 20.
 ἐπιβλητικός 18, 2.
 ἐπιβολή 22, 4. 118, 29.
 ἐπιβουλεύεσθαι 103, 6.
 ἐπιβουλή 103, 11.
 ἐπιγιγνώσκειν. ἐπέγνωσται
 115, 13.
 ἐπιγλύφειν 107, 25. 120, 3.
 ἐπίγνωσις 115, 28. 121, 3.
 ἐπιδεικνύναι 5, 1. 12. 12, 21.
 13, 23. 17, 5. 38, 3. ἐπιδείκνυ-
 ται 18, 22.
 ἐπιδέχεσθαι 118, 24. 119, 6.
 124, 12.
 ἐπιδρομή. ἐξ ἐπιδρομῆς 106, 4.
 ἐπεικῆς (opp. φανύλος) 38, 9.
 ἐπιέναι. ἐπιόντες 54, 6. 61, 1.
 ἐπιθύμημα 99, 25.
 ἐπιθυμητός 95, 18.
 ἐπικίνδυνος 37, 5.
 ἐπικουρεῖν 98, 10. 100, 27.
 ἐπικουρεῖσθαι 101, 27.
 ἐπικύρημα 102, 23.
 ἐπιλαμβάνεσθαι 113, 16.
 ἐπίληπτος 113, 10.
 ἐπιλογίζεσθαι 20, 10.
 ἐπιλογισμός 113, 23.
 ἐπίλοιπος 30, 9.
 ἐπιλυπεῖσθαι 123, 7.
 ἐπίλυσις 105, 13. 106, 16.
 ἐπιμέλεια 5, 13. 28, 3. 38, 19.
 40, 10 al.
 ἐπιμελεῖσθαι 27, 21. 28, 2. 12.
 29, 14. 102, 27. ἐπιμελητέον
 10, 8.
 ἐπιμένειν 125, 17.
 ἐπιμιξία 101, 28.
 ἐπίμονος 119, 5.
 ἐπιμόνως 121, 21.
 ἐπιξενουῖσθαι 119, 11.
 ἐπίπεδον 38, 13.
 ἐπιρρωνύναι 24, 19.
 ἐπισκέπειν 106, 8.
 ἐπισκέπτεσθαι. ἐπεσκεμμέ-
 νος 94, 23.
 ἐπίσκεψις 115, 24.
 ἐπισκοπεῖν 22, 3. 23, 12. ἐπι-
 σκοπεῖσθαι 20, 7. 125, 8.
 ἐπισκοτεῖσθαι 13, 6.
 ἐπισπᾶσθαι 117, 16.
 ἐπίστασθαι 28, 9. 56, 19. 57,
 10. 94, 15.
 ἐπιστήμη 7, 1. 19, 15. 16. 22, 7.
 23, 18 sqq. 24, 1. 27, 2. 28, 14.
 37, 7. 12. 38, 2. 6. 17. 39, 10. 19
 etc. (τῶν ἀνθρωπίνων) 11, 16.
 τοῦτο δεῖ κατ' ἐπιστήμην
 ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν
 μᾶλλον ἐπιστήμην 42, 23 sq.
 ἐπιστημονικός 3, 14. 16, 12.
 111, 16. 114, 25. 118, 11. 120,
 24. 121, 2. 8. 123, 20. ἐπιστη-
 μονικωτάταις 24, 20.
 ἐπιστημονικῶς 17, 4. 17. 20, 5.
 ἐπιστήμων 9, 15. 110, 27.
 ἐπιστρέφειν 112, 13. ἐπιστρέ-
 φεσθαι 107, 14. 112, 16. 113,
 10. 115, 1. 14.
 ἐπιστροφή 112, 15. (129, 24).
 ἐπισφαλῆς 9, 8.
 ἐπισφραγίζεσθαι 114, 1.
 ἐπιτακτικός 37, 21.
 ἐπιτάττειν 37, 14. 18.
 ἐπιτελεῖν 18, 3. 50, 3. ἐπιτε-
 λεῖσθαι 51, 20.
 ἐπιτήδειος 6, 18. 95, 5.
 ἐπιτηδεότης 116, 6.
 ἐπιτηδεύειν 95, 8. 97, 3. (ἐπι-
 τηδεύεσθαι) 128, 8.

- ἐπιτήδευμα* 7, 5. 17. 10, 23.
 20, 11. 104, 25. 116, 20.
ἐπιτήδευσαι 11, 1. 85, 29. 94,
 19. 115, 27.
ἐπιτιθέναι 23, 6.
ἐπιτροπία 104, 3.
ἐπιτυγχάνειν 10, 9.
ἐπιτυχῆς 36, 1.
ἐπιφείρεσθαι 102, 19.
ἐπίφλεγμα 121, 17.
ἐπιφοιτᾶν 119, 11.
ἐπιχαίρειν 123, 8.
ἐπιχαυνοῦσθαι. ἐπιχαυνοῦ
 121, 13.
ἐπιχειρεῖν 21, 7. 28, 16. 33,
 28. 122, 17.
(ἐπιχειρήμα) 129, 16.
ἐπιχειρήσεις 118, 20.
ἐπιχρησθαι 96, 4.
ἐπομένως 4, 12. 72, 10.
ἐπονομάζειν 14, 3.
ἐραστής 15, 7.
ἐργάζεσθαι 114, 4.
ἐργασία 40, 26.
ἐργάσιμος 102, 3.
ἐργμός (εἰργμός Plat.) 68, 8. 11.
ἔργον 21, 10. 28, 17. 39, 25.
 42, 5. 15 sqq. etc. *λόγῳ τε καὶ*
ἔργῳ 11, 21.
ἐρίξειν 112, 28.
ἐρμηνεία 106, 2.
ἐρυσθῆνος 108, 8 (cf. adn. et
 Add.). 124, 10.
ἐρυσθριᾶν 124, 14.
ἔρχεισθαι 60, 14 al.
ἔρω 10, 25. 35, 22.
ἔρωτᾶν 52, 28. *ἔρωτᾶσθαι* 51,
 8. 11.
ἐρώτησεις 51, 13.
ἐσθίλειν 108, 6. 14. 123, 14. 125,
 12. 24.
ἔσοπτρίζεσθαι 107, 26. 120, 3.
(ἔσοπτρον) 129, 19.
ἔσχατος 43, 27.
ἔσωτερικός 16, 11.
ἐταίρα 9, 4.
ἔτερος 43, 10. 18. 28. 45, 17.
 52, 9. 17 sqq. al. *ἄλλαι μὲν ...*
ἔτεροι δὲ 37, 14. *ἔτερα ἐτε-*
ρων 43, 10. *θάτερον* 42, 28.
 57, 8 al. *ὅταν δυοῖν δυοῖν*
θάτερον διὰ θάτερον αἰρεῖται
ἢ 42, 26. *ἐπὶ θάτερα* 86, 16.
θατέρον (?) in loco Plat. 75, 20.
ἔτι τοῖνυν 37, 11. 22. 41, 16.
 94, 14. 20 al. *ἔτι δέ* 38, 1. 6.
 39, 16. 40, 20 al.
ἔτοιμος 110, 5.
ἐτυμολογία 124, 11.
εὐαίσθησις 9, 16. 18.
εὐανάτρεπτος 118, 18.
εὐανγία 120, 24.
εὐγλωσσία 95, 14. 97, 17.
(εὐγνωστός) 127, 17.
εὐδαιμονεῖν 21, 4. 22, 15. 24,
 9. 30, 11. 46, 27. 59, 26. 83, 28 al.
εὐδαιμονία 4, 21. 11, 15. 18, 18.
 23, 26. 24, 4. 36, 6. 43, 13 sq.
 54, 20. 59, 20 sqq. al.
εὐδαιμόνως 41, 12. 46, 23.
εὐδαίμων 12, 19. 47, 22 al. *εὐ-*
δαιμονέστερος 77, 26.
εὐδόκιμος 5, 2.
εὐδοξία 97, 5.
εὐεργετεῖν 97, 28.
εὐζωία 36, 24.
εὐθύς 54, 27. adv. 7, 5. 47, 22 al.
εὐθύς ἀρχόμενος 16, 18.
εὐκταφρόνητος 88, 10.
 124, 2.
εὐκλεία 91, 23. 96, 20. 97, 13.
εὐκτός 9, 16.
εὐλαβεῖσθαι 99, 3. 103, 12.
εὐληπτος 17, 18.
εὐλογία 99, 27.
εὐλόγιστος. τὸ εὐλόγιστον
 36, 4.
εὐλόγως 96, 9.
εὐλύτος 109, 28. 110, 4.
εὐλύτως 11, 23.
εὐμαθής 17, 17.
εὐμετάβλητος 121, 11.

(εὐμετάπτωτος) 129, 11.
 εὐμηχάνως 24, 19.
 εὐνόητος 106, 3.
 εὐνομεῖσθαι 102, 20.
 εὐνομία 101, 2. 11 sqq. 102, 1. 5 al.
 εὐολίσθητος 118, 18.
 εὐπαράκολούθητος 106, 4.
 εὐπιστος 102, 15.
 εὐποιητικός 98, 6.
 εὐπραγία 111, 25.
 εὐπροσδόκητος 102, 16.
 εὐρίσκειν 7, 11. 24, 2. 47, 6. 54, 12. 61, 2 al. pass. 54, 23. 100, 12.
 εὐσέβεια 108, 20.
 εὐσταθής 118, 25.
 εὐτουνεῖν 124, 9.
 εὐτονος. εὐτονωτάτης 119, 7.
 εὐτυχεῖν 101, 25. 27.
 εὐτυχία 103, 5. 121, 13.
 εὐφάγγελια 116, 9.
 εὐφραίνεσθαι 60, 23.
 εὐφροσύνη 59, 16.
 εὐχρεσθαι 46, 27.
 εὐχή 14, 25.
 εὐώνυμος 107, 11. 114, 7.
 ἐφέλκεσθαι 108, 25.
 ἐφεξῆς 13, 13. 111, 29.
 ἐφίεσθαι 20, 4. 21, 2. 22, 14. 23, 17.
 ἐφιστάναι. ἐπιστὰς 125, 15.
 ἐφοδιάζειν 110, 11. ἐφοδιαζομένη 116, 22.
 ἐφοδος 3, 14. 20, 4. 9. 24, 5. 10. 25, 18. 20, 19. 11. 20, 15. 22, 11. 24, 12. 27, 11. 34, 5. 48, 23. 70, 9. 72, 8 al.
 ἐφόσον 9, 12.
 ἐχεμυθεῖσθαι 106, 17.
 ἐχεμυθία 106, 6.
 ἐχεσθαι 27, 17. 29, 15. 107, 29. 109, 5. 111, 25. 121, 9.
 ἔως 23, 12 al.
 ζεῖν 113, 13.
 ζήλος 99, 11.

ζηλοῦν 100, 3. τὰ ζηλούμενα 47, 16.
 ζημία 99, 1 sq. 100, 14. (128, 15).
 ζῆν 8, 17. 9, 11. 21, 3. 28, 10. 35, 21. 36, 22. 39, 22. 55, 26 etc. τὸ . . ζῆν τῷ αἰσθάνεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν κτλ. 44, 9 sqq. τὸ τελέως εὐ ζῆν 60, 9.
 ζητεῖν 40, 10. 52, 16. 26. ζητητέα 116, 19.
 ζυγόν 107, 13. 114, 20.
 ζῶειν (?) 45, 10.
 ζωή 4, 2. 28, 11. 21, 12. 9, 13. 7, 10. 14, 2. 5 sqq. 15, 10. 16. 16, 4 etc.
 ζωον 36, 12. 49, 6. 50, 8. 27, 51, 5 etc. ἀπλοῦν τι ζῶον ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος. 42, 13. τὰ ἄλλα ζῶα 36, 7. 41, 28. 120, 11 al. τὰ λοιπὰ ζῶα 121, 25. sed 48, 16 si τὰ ἄλλα intellegi debent ζῶα scribendum videtur τὰ ἄλογα. τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀλλότριον ζῶον 14, 1.
 ζωπυρεῖν 116, 22.
 ζωώδης 115, 20. 29.
 ζωωδία 116, 8. 10. 117, 1.
 ἦ. ἦτοι μόνον . . ἦ μάλιστα 57, 26 sq. 58, 3 sq. 59, 12. ἦτοι . . ἦ . . ἦ . . ἦ 59, 27 sq. al. ἦ γὰρ τοι . . ἦ 60, 8 sq.
 ἦγεῖσθαι 35, 1. 94, 10. 96, 12. 100, 6. 103, 27 al. ἦγητέον 106, 14.
 ἦγεμονικός 41, 28. 123, 15. 19.
 ἠγεμονικωτέrais 37, 15. ἠγεμονικωτάτη 17, 6. 95, 25.
 ἠγεμῶν 15, 6. 23, 27, 6. 94, 20 al.
 ἠδεσθαι 60, 24. ἔτερόν ἐστι τὸ ἠδόμενον πίνειν καὶ τὸ ἠδέως πίνειν 58, 17 sqq.
 ἠδέως 56, 14. 58, 18. 23, 59, 1. 12, 97, 8 al.

- ἡδη 36, 12. 52, 26. 58, 5 al. ἡδη
 πως 93, 27.
 ἡδονή 5, 19. 40, 23. 42, 28. 45, 9.
 46, 2. 59, 3. 5. 10 al.
 ἡδύς 9, 14. 42, 28. 58, 25. 28. 59,
 1. 2. 26 al. ἡδιον 37, 26. 60, 15.
 ἡδιστος 46, 1. 58, 17. 60, 5 al.
 ἡθός 94, 25. 97, 3. 10. 109, 8.
 ἡλίθιος 47, 18.
 ἡλίκος 3, 16.
 ἡλιος 17, 12. 46, 12. 51, 15. 107,
 16. 115, 19. 21. 125, 13. 16.
 ἡμεροειδής 123, 1.
 ἡπαρ 123, 21.
 ἡπερ 34, 8.
 ἡρεμαίος 113, 6.
 ἡρεμεῖν 117, 2.
 ἡσσον 99, 9 al.
 ἡχέιν 113, 17.
 ἡχώ 107, 5. 112, 18.
 Θᾶκος 107, 17. 116, 1. 10.
 θάλαττα 50, 26.
 θάλαπεςθαι 113, 14.
 θάνατος 95, 7. 99, 4. 113, 4 al.
 θαρρεῖν 36, 19. θαρσητέον 9, 3.
 θάτερον cf. ἕτερος.
 θαυμασίος. θαυμάσιον οἶον
 17, 8. θαυμασιώτερα 11, 12.
 θαυμασιώτατον 11, 22.
 θαυμασίως 125, 21.
 θαυμαστός 107, 27. 110, 8.
 121, 4.
 θαυμαστῶς 13, 4. 114, 22.
 θέα 35, 25. 53, 19. 24.
 (θεαρέστως) 129, 18.
 θεᾶσθαι 51, 8. 13. 54, 3. 60,
 21. 23.
 θεατής 55, 14.
 θεῖν. θεόντας 40, 18. 54, 2.
 θεῖον (sulphur) 116, 4.
 θεῖος 11, 3 sq. 14, 18 etc. τὸν
 ἐν ἡμῖν θεῖον ἀνθρώπον (cf.
 Plat.) 31, 26. τὸ θεῖον 9, 14.
 19, 19. 35, 20. 55, 26 sq. al. ἡ
 θεία αἰτία 24, 8. θειότερος
 27, 19. 77, 25. θειοτάτων 18, 4.
 τὸ θειότατον 15, 4.
 θείως 47, 25.
 θεμιτός 35, 24.
 θεοειδής. θεοειδεστέρον 117, 4.
 θεολογία 115, 27.
 θεολογικός 16, 15. 19, 14.
 23, 6.
 θεός 11, 14. 16 et saepe. θεοῦ
 τινος (poet.) 48, 12.
 θεοσέβεια 94, 5.
 θεραπεία 109, 15. 18. 29. 112, 7.
 θεραπεύειν 109, 27. θεοσί-
 βεια οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ
 μή τις ἀφομοιώσειε τῷ θε-
 ραπευομένῳ τὸ θεραπεύον
 94, 5 sq.
 θεωρεῖν 18, 2. 19, 13. 20, 24.
 21, 5. 12. 22, 3. 6. 27, 7. 35, 6.
 37, 18. 43, 21. 52, 7. 53, 7. 22.
 60, 24 al. θεωρεῖν ὑπ' αὐγῆς
 47, 6. θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι
 58, 21. ἐθεωρήθη 123, 22.
 θεωρητέον 35, 23.
 θεώρημα 9, 12. 114, 25.
 θεωρηματικός. (ἐπιστήμης)
 124, 6.
 θεωρητικός 20, 23. 23, 22 al.
 (φρόνησις) 4, 15. 54, 11. (σο-
 φία) 11, 5. 19, 13. 20, 3. 36, 10.
 (φιλοσοφία) 4, 1. 11, 13 sq. 21, 8.
 (ἐπιστήμη) 43, 18. 56, 2. 10.
 (νοῦς) 21, 12. (ἐνέργεια) 58,
 16. (μαθήματα) 119, 25.
 θεωρητικῶς 48, 24.
 θεωρία 12, 2. 17, 7. 23, 22. 35,
 8. 10. 42, 25. 53, 21. 55, 60, 21
 (ubi θέας Plato) al.
 θεωρός 20, 1. 51, 9.
 θήγεσθαι. λόγον τεθηγμένον
 112, 27.
 θηρεᾶσθαι 99, 15.
 θηρεύεσθαι 96, 17.
 θηρευτικός 27, 3.
 θηρίον 95, 2.
 θηριώδης 94, 23.

- θνησκείν. τεθνάναι 9, 11. (ἐν τοῖς τεθνεώσι 129, 2).
 θνητός 14, 2. 99, 27 al. ὁ θνητός αἰών (poet.) 48, 18.
 θρησκεία. θεία 109, 1. θεῶν 111, 27. 112, 9.
 θρόξ 122, 8.
 θυεῖν 106, 24. 107, 18. 109, 24. 116, 11.
 θυμικός 113, 7.
 θυμός 112, 26. 113, 1. 4. 11 sqq.
 θυρά 106, 22. 109, 11.
 θυσία 108, 1. 121, 26. 122, 12.
 λατρικός 42, 19. (τέχνη) 38, 17. 49, 18.
 λατρός 54, 13. 15.
 ἰδία. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ 101, 13.
 ἰδιάζειν 4, 1.
 ἰδιός 3, 20. 6. 6. 8, 6. 20, 20 al. κατ' ἰδίαν 88, 5. 108, 17.
 ἰδίωμα 121, 23.
 ἰδίως 8, 18. 120, 17.
 ἰερόν 10, 3. 106, 19. 21. 108, 21. 109, 10.
 ἱερός 5, 15. 84, 2. 109, 7.
 ἱκανός 23, 14. 36, 5. 52, 10.
 ἱκανῶς 40, 13. 43, 26. 54, 27. 110, 9. 116, 18.
 ἰός 8, 19.
 ἴσος (in cod. ἴσος) 14, 4. 110, 22 al. ἴσον adv. 123, 20.
 ἰσότης 114, 21.
 ἰστάναι. ἑστῶτα 118, 10. ἰστασθαι 23, 7. 52, 25.
 ἰσχυρός 100, 18. κατὰ τὸ ἰσχυρόν 96, 21.
 ἰσχός 36, 13. 47, 10. 97, 18. 100, 27. (130, 11).
 ἴσως 52, 10. 55, 17. 57, 27. 60, 11. 100, 21 al.
 ἰχνεύειν 30, 7.
 ἰχνος 108, 9. 123, 2. 28. 124, 17.
 καθάριζειν 115, 26.
 καθαιρεῖσθαι 113, 22.
 καθάπερ 8, 20 al. καθάπερ ... καὶ 9, 10. 10, 8 sq. καθάπερ ἂν εἰ 55, 27. τὸ κατὰ φύσιν βελτίονος ἐνεκεν ἀεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ τέχνης 49, 27.
 καθαρός 10, 3. 24, 2. 35, 19 al. καθαρώτερον 3, 6. καθαρώτατον 20, 7.
 καθαρότης 16, 3.
 κάθαρσις 67, 17. 70, 12.
 καθαρτικός 116, 2.
 καθέδρα 58, 24.
 καθέζεσθαι 107, 20. 116, 26.
 καθέλκεσθαι 115, 14.
 καθεύδειν 45, 25. 46, 2 sqq. 57, 1. 3. 20. 59, 4. cf. ἐγείρειν.
 καθήκειν. τῶν κατὰ μέρος καθηκόντων 36, 3 sq.
 καθῆσθαι 58, 21.
 καθιεροῦσθαι 107, 19. 116, 12.
 καθιστάναι 103, 11. 104, 12. 113, 15 καθίστασθαι 101, 1. 102, 12. 103, 23. 25. 124, 29.
 καθό 105, 12. 15.
 καθολικός. καθολικωτέρων 22, 12.
 καθόλου 20, 10. 22, 5.
 καθοράν 13, 9. 23, 24. 47, 17. κατοφόμεθα 15, 12. 111, 8. κατιδεῖν 21, 10 al.
 καθόσον 44, 6. 45, 21 al.
 καίεσθαι 9, 10.
 καίπερ c. partic. 48, 14.
 καιρός 119, 12.
 καίτοι 57, 17. 110, 19 al.
 κακία 9, 5. 10, 2. 13, 18. 98, 3. 7. 100, 9 al.
 κακοδαμονία 54, 21.
 κακός 5, 5. 12, 14. 13, 9. 14. 15, 8. 30, 7. 38, 8. 39, 20 etc.
 κάκιστον 97, 20. 101, 14. κάκιον 99, 23. (κακώτερα 127, 21).
 κακουχεῖν 119, 17.
 κακῶς 9, 8 al. (127, 18).
 κἀλιν 46, 17. 98, 14 al.

- κάλλος* 47, 10 sq.
καλλωπίζεσθαι 96, 18.
καλός 7, 2 sq. 10. 10, 22. 25. 12, 20. 20, 8. 22, 10 al. *κάλλιστος* 55, 5. *κάλλιστα* adv. 28, 15. 42, 6.
καλῶς 8, 18. 46, 26. 47, 8. 50, 16. 18. 52, 6. 58, 3 al.
κάμνειν 45, 14.
καῖν (= καὶ αἶν) cum conjunct. 34, 27. 46, 1. 28. 52, 22. 54, 8. 56, 18. 60, 6. 101, 8. *καῖν εἰ* cum indic. 55, 17. (= καὶ αἶν) 44, 4. 58, 12. 60, 3.
κανών 54, 25. 55, 15. figurate 89, 17.
καρδία 108, 5. 123, 3. 21.
καρπός 10, 6. 10.
καρτερεῖν 95, 7.
κατά. *κατά μέρος* 6, 16. 36, 3. 43, 6. *κατά γένος* 7, 16. *κατά γένῃ* 22, 3. *κατά τρόπον* 10, 1. *κατ' ἀνάγκην* 12, 6. *κατά σμικρόν* 96, 13. *κατά τὸ λογιζόμενόν* 96, 21. *κατὰ βραχὺ* 7, 8. *κατὰ φύσιν* saep. in Excerpt. Arist. *καθ' ἓνα ζῆν* 100, 10. *τῆς κατὰ ἓνα διαίτης* 100, 15.
καταβάλλειν 49, 20.
κατάγειν 23, 15.
καταγέλαστος 47, 1.
καταγίγνεσθαι 119, 26.
καταγωνίζεσθαι 95, 1.
καταδεής. *καταδεεστέρον* 27, 20.
κατάδηλος 83, 22. 106, 14.
καταδουλοῦσθαι 35, 25.
κατακιρνᾶν 116, 8.
κατακόρως 118, 15.
καταλαμβάνειν 120, 1.
καταλείπεσθαι 53, 6.
κατάληψις 35, 12. 115, 12. 17. 120, 22. 121, 3.
καταλύειν 104, 7.
καταμανθάνειν 11, 21. 12, 4.
καταναλλοκεῖν 95, 28.
κατανοεῖν 50, 21.
καταπαύειν 126, 5.
καταπλήξ 124, 13.
καταπτύειν 108, 7. 124, 2. 7. 125, 4.
καταργεῖν. *καταργητέον* 85, 18.
κατάρχειν 5, 8.
κατασκευάζειν 59, 21.
κατάστασις 14, 19.
καταστροφή 102, 19.
κατάφορος 124, 25.
καταφρονεῖν 95, 7. 124, 6.
καταφρόνησις 100, 1.
καταχρησθαι 97, 19. 23.
καταψεύδεσθαι 96, 10.
κατεργάζεσθαι 95, 16. 97, 3. 16.
κατέχεσθαι 110, 2.
κατηγορεῖσθαι c. gen. 57, 17. (*κατοπτρίζεσθαι* c. acc.) 129, 20.
κατορθοῦν 114, 4.
κάτωθεν 8, 6. 105, 23.
κεῖσθαι. *νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος* 55, 5 sq.
κελεῦειν 41, 31. 123, 24.
κηλῖς 10, 3.
κινδυνεύειν 40, 5.
κίνδυνος 95, 3.
κινεῖν 3, 8.
κίνησις 57, 5. 58, 24. 112, 28.
κλέος 96, 7.
κλίμαξ 8, 5. 105, 23.
κοινῇ 6, 1. 22, 1. 30, 8. 101, 13. 123, 10.
κοινός 4, 5. 6, 5. 15. 7, 12. 17. 22. 20. 21. 21, 14. 22, 2. 27, 18 etc. *αἱ κοινὰί ἔννοιαί* 8, 13. 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22. *κοινοτέρα* 22, 12.
κοινοῦσθαι 103, 2.
κοινωνεῖν 48, 14. *κοινωνητέον* 117, 23.
κοινωνία 9, 2.

- κ**οινωνικός 117, 8. 20. 123, 6.
 13.
κοινῶς 3, 9. 7. 15. 10. 12. 108, 16.
κόλασις 48, 1.
κολούρωσις 122, 3.
κομιδῇ 50, 26.
κομίζεῖν 53, 4. κομιζόμεθα
 53, 14.
κομπός 54, 13.
κόπης 124, 21.
κορυφαῖος. τῶν κορυφαίων
 ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν 72, 9 sq.
κοσμεῖσθαι 5, 17. κοσμητέον
 10, 3
κοσμίως 109, 25.
κόσμος 5, 21. 18. 14. 52, 9. 99,
 14 al.
κρατεῖν 107, 4. 112, 11. 113, 5.
 121, 9. κρατεῖται 11, 25.
κράτος 101, 4 sq. τὸ ἐπὶ τῇ
 πλεονεξίᾳ κράτος 100, 6. 22.
κρατύνειν 96, 24. 100, 26. κρα-
 τύνεσθαι 103, 7. 120, 8.
κρεάγγρα 117, 15.
κρίνειν 18, 3. 27, 7. 37, 16.
 41, 21. 54, 26. 55, 3 al. κρί-
 νεσθαι 43, 3.
κρίσις 36, 5. 39, 26.
κριτήριον 20, 4. (129, 30).
κρύπτεσθαι. τὸ κρυπτόμενον
 ἐν ἀφανεί 17, 18.
κτᾶσθαι 20, 24. 21, 4. 8. 24, 1.
 28, 4. 13. 33, 29. 37, 7. 38, 18.
 41, 4. 47, 3. 56, 12. 21 al.
(κτηνώδης) 129, 13.
κτῆσις 3, 23. 9, 7. 11, 4. 34, 1.
 37, 25. 40, 2. 14. 46, 23.
(κτητικός) 127, 25.
κύαμος 108, 13. 125, 9.
κυβερεῖσθαι 101, 25.
κυβερενήτης 42, 19.
κυκλῶσθαι. ἐὰν καὶ ὀλίγα
 ἢ (τὰ χρήματα) ἐξαρκεῖ ὅμως
 κυκλούμενα 101, 21.
κυκλῶδριον 13, 15.
κύριος 85, 4. 39, 15 al. κυριώ-
 τερος 23, 23. 44, 24. κυριώ-
 τατος 5, 26. 7, 25. 14, 5. 15, 5.
 16, 14. 39, 26. 41, 24. 42, 8.
 22. 25. 43, 2. 59, 8. 105, 16 al.
κυριώτατα adv. 58, 12.
κυριῶς 37, 15. 42, 12. 49, 19.
 52, 23. 56, 24. 57, 3.
κωλύειν 41, 31. 50, 23. 58, 18.
κωλύεται 11, 25.
κωλυσιεργός 119, 27.
κωλυτικός 116, 7.
λαλεῖν 107, 12. 114, 13.
λαμβάνειν 19, 15. 20, 2. 22, 14.
 38, 3 etc. ληφθέντων 54, 26.
 (εἰληπται 130, 4).
λαμπρός. λαμπροτάτη 120, 24.
λανθάνειν 17, 13. 104, 14.
λάχανον 125, 19.
λέβης 113, 13.
λέγειν 12, 16. 37, 3 etc. λέγε-
 σθαι 42, 6. 29. 43, 6 al. λεκ-
 τέον 42, 7. 52, 22.
λεῖος 54, 27.
λείπεσθαι 36, 13. 99, 27(?).
λεληθότως 8, 2. 105, 19.
λέξις 106, 2.
λεωφόρος 107, 1. 111, 18.
λήεις 71, 3.
λήρος 48, 21. 106, 12. (128, 33).
λίθος 125, 20.
λογίζεσθαι 28, 18. 41, 10. 58, 5.
 83, 24. 103, 26. (128, 34).
λογικός 121, 24. 123, 13. **λογι-
 κῆς** φιλοσοφίας 19, 22.
λογισμός 55, 8. 113, 12. 18. **λο-
 γισμῷ** λαβεῖν 22, 14.
λογιστικός. διὰ τοῦ καθαροῦ
 τοῦ λογιστικοῦ 123, 22. (τὸ
 λογιστικὸν ἡμῶν 128, 8).
λόγος. οἱ παλαιοὶ λόγοι 5, 15.
 84, 1. κατὰ λόγον 21, 2. 42,
 14 al. τῆς ψυχῆς... τὸ μὲν
 ἦν ἔχον λόγον τὸ δ' οὐκ ἔχον
 34, 13 sqq.
λοιπός 47, 16 al. τὸ λοιπὸν

- 6, 14. 8, 10 al. λοιπόν adv.
16, 11. 24, 14. 122, 24.
λυπεῖσθαι 58, 25. 27.
λύπη 61, 1.
λυπηρός 58, 25.
λύσις 70, 11 al.
λυχνοειδής 120, 22.
λύχνος 107, 26. 120, 19.

μάθημα 6, 19. 10, 4. 22. 20, 10.
110, 27 sqq. al.
μάθησις 6, 15. 16, 16. 58, 24 al.
μαθητεύειν. οἱ μαθητεύσαν-
τες τῷ Πυθαγόρᾳ 106, 1.
μαίνεσθαι 9, 9. 45, 9.
μάκαρ. μακάρων νῆσοι 53, 4.
9 sq. 15.
μακάριος 5, 27. 15, 10. 47, 22.
μακαριότατος 15, 14. 72, 6.
48, 9. 60, 17. 70, 15.
μακρός 47, 19 al. διὰ μακροῦ
96, 24.
μαλθακός 113, 24.
μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον
ἐπιστήμην 42, 24. τῷ φρο-
νοῦντι ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον
59, 4 sq. τὰ μάλιστα ὄντα
59, 14. τὰ μάλιστα καὶ κν-
ριώτατα καὶ τιμιώτατα 41, 24.
μανθάνειν 20, 11. 52, 5 al.
μαντική θεία 125, 11.
μαρτυρεῖν 43, 26. 45, 17.
μάρτυς 112, 29.
μάτην 50, 21. 91, 15.
μάχαιρα 9, 9. μαχαίρη (sic)
107, 6. 112, 24.
μάχεσθαι 54, 2. θυμῷ μά-
χεσθαι χαλεπόν (Heraclit.)
113, 1.
μεγαλόψυχος. τὸ μεγαλόψυ-
χον 9, 14.
μέγας. μεγάλων μυστηρίων
10, 5. τὰ μέγιστα 7, 9. μεγάλα
ᾠφελεῖν 101, 17. cf. 109, 3.
μέγιστος 40, 3. 41, 3 al.
μέγεθος 37, 25. 40, 12. 47, 10.
μεγεθύνειν 116, 23.
μεθεκτικός 116, 3.
μεθιέναι. ἐκτὸς μεθί-
προσείληψε) 14, 12.
μεθιστάναι. μεταστῆ
100, 17.
μέθοδος 16, 8. 94, 3
7, 19.
μεθύειν 45, 24.
μελάνουρος 107, 3.
μελετᾶν. μελετητέος
μελέτη 10, 24. cf. 13, 1
115, 5.
μέλλειν 12, 6. 43, 24
inf. 24, 9. 37, 10. 55
μέλος 48, 9.
μεμπτός 53, 11.
μέμφεσθαι 96, 10.
μένειν ἐν τῷ νῶ 35
μέντοι 43, 12. 45, 8
120, 22 al.
μερίζειν (?) 113, 14.
μεριμνᾶν 102, 9.
μεριστός 20, 26. 42,
μέρος 6, 2. 42, 2. 43, 11
50, 20. 59, 19. 94, 2 al
τινος τῶν ἐπὶ μέρι
120, 14. κατὰ μέρος 6
μέσος 105, 3 al. μέση
θόδω 7, 18. ζωή...
μέσον ὁμοῦ συνέχει
τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φ
16.
μεστός 106, 12.
μεταβαίνειν 5, 22. 8
ταβησόμεθα 8, 3.
μεταβάλλειν 5, 18.
μεταβάσις τῆς διανο
μεταβιβάζειν τὴν
125, 17.
μεταβολή 118, 23. 120
14.
μεταδιδόναι 117, 1.
μεταδιώκειν 19, 17
111, 21.
μεταδοτικός 117, 8.

- μεταθεῖν 18, 17. 20, 5.
 μεταλαγχάνειν 71, 5. 95, 12.
 μεταλαμβάνειν 18, 18. 97, 14.
 98, 17. 122, 20. μεταληπτέον
 117, 24.
 μεταλλάγη 102, 12.
 μεταλλάττειν... τὴν ἀνθρω-
 πίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν
 καθαρότητα 16, 2.
 μετάνοια 115, 16. 18.
 μεταξὺ 106, 19. 108, 22.
 μετᾶστασις 15, 15. 115, 8.
 μεταφوتεύειν 125, 12 sqq.
 μετεῖναι 36, 11.
 (μετεμψύχως) 129, 34.
 μετέρχεσθαι 107, 15. 111, 14.
 115, 1.
 μετέχειν 7, 3. 111, 9.
 μετιέναι 121, 5. μετώμεν 86,
 16. μέτιθι 119, 23. 125, 3.
 μετονομάζειν 115, 18.
 μετουσία 110, 5.
 μετρεῖσθαι 117, 6.
 μετροτήτος 117, 2.
 μετριοῦς 5, 17.
 μετριότης 114, 21.
 μετρίως 109, 25.
 μέχρι 120, 8. 121, 17.
 μηδέπω 8, 12.
 μηθέν 107, 27.
 μηκέτι 124, 8.
 μήκος 38, 13.
 μηκύνεσθαι. τῷ βίῳ μηκυνο-
 μένω 99, 23.
 μήν. οὐ μήν ἀλλά 49, 23. καὶ
 μήν 41, 11 sq. 24. ἡ μήν 40, 6.
 οὐδὲ μήν 43, 8. τό γε μήν θεω-
 ρῆσαι (praecedat τὸ μὲν γὰρ
 κτήσασθαι) 21, 11. ἀλλὰ μήν
 11, 5. 44, 9. 49, 8. 26. 58, 15 al.
 μήνῃ 107, 18. 116, 12.
 μηνύειν 96, 10. μηνύεται 121,
 16.
 μήτε. μήτε... μήτε... μήτε
 ... μηδὲ μήν 111, 10 sq. cf.
 62, 23. μήτε... τε 40, 15 sqq.
 μήτηρ 46, 14.
 μηχανᾶσθαι. ἐμχανήθη 105,
 25.
 μιλάνειν 116, 4.
 μισσμός 116, 5.
 μίγνυσθαι 6, 1. 14, 25.
 μικρός 36, 9 al. (μυστήρια) 10, 5.
 μικρότης 110, 15.
 μιμεῖσθαι 49, 28. 50, 12. 54, 1.
 55, 19. μιμητέον 117, 21.
 μίμημα 55, 14. 22. φύσεως αἱ
 τέχναι... μιμήματα 34, 8 sq.
 μίμησις 55, 13. 105, 26. 121, 22.
 μιμνήσκειν. μέμνησο 115, 22.
 μίσγειν 116, 7.
 μισθός 40, 15. 53, 11.
 μνήμη 103, 17. 123, 2.
 μόγις 122, 21.
 μοῖρα 11, 24. 36, 28. 109, 20.
 μόλις 50, 4. 60, 12.
 μολόχη 108, 14. 125, 12. 23.
 μολύνειν 116, 6.
 μολυσμός 116, 7.
 μοναρχεῖν 104, 12.
 μοναρχία 104, 5.
 μοναχῶς 118, 6.
 μόνιμος 56, 1. 121, 1. 11. (129,
 10).
 μονίμως 59, 15.
 μόνος. μόνον adv. 6, 6. 19, 24.
 34, 21. 46, 25. 28 etc.
 μόνως 94, 12.
 μόριον 10, 7. 42, 4. 23. 43, 12.
 μορφή 120, 9.
 μορθηρία 51, 4.
 μορθηρός 9, 9. 11.
 μύειν 56, 18.
 μῦθος. ἱεροὶ μῦθοι 5, 15. 84, 2.
 μυρίοι. μυρία 56, 10.
 μυστήριον 10, 5. 106, 7.
 (μυστικός) 127, 5.
 μαρός 103, 28.
 νεανικός. τὰς νεανικωτάτας
 ἡδονάς 45, 9.
 νεῖκος 113, 6.

νεκρός 48, 6.
 νέκταρ 9, 13.
 νέμειν 98, 6.
 νέος 96, 3 al. *οἱ νεώτεροι* (cf. Sch.) 118, 14 sq.
νηνεμία. *χρῆ οὖν ἐν νηνεμία καθιστάναι τὴν ψυχὴν* 113, 15.
νοεῖν 17, 24, 123, 19, 25 al. *νοεῖσθαι* 3, 10, 21, 6, 124, 16. (129, 33) al. *τὰ νοούμενα* 18, 12 al.
νοερός 13, 7, 14, 8, 16, 15, 18, 11, 20, 27, 112, 4.
νόημα 19, 25, 120, 26.
νόησις 18, 2, 34, 17, 19, 59, 14.
νοητικός 120, 24, 124, 7.
νοητός 18, 4, 34, 18, 115, 6, 118, 21, 119, 25, 120, 16, 122, 24, 124, 20.
νομίζεῖν 40, 13, 100, 22, 105, 9 al. *νομιστέον* 8, 19.
νόμιμος 97, 19.
νομοθετεῖσθαι. *νενομοθετημένην* 106, 6.
νομοθέτης 54, 17, 55, 21.
νόμος 39, 15, 55, 18, 25 etc. *νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος* 55, 5.
νοσεῖν (129, 3). *νοσῶν τῷ φρονοῦντι* 45, 19.
νόσημα 86, 9.
νοσοκομία 120, 1.
νόσος 9, 6, 49, 19, 86, 10, 12, 99, 1 al.
νοῦς. *ὁ ἐν ἡμῖν πρακτικὸς νοῦς* 9, 17. *ἡ κατὰ νοῦν σοφία* 3, 22 sq. *ἡ κατὰ νοῦν ζωὴ* 4, 2, 14, 16 sq. *ὁ κατὰ νοῦν βίος* 4, 19, 56, 13 al.
νυκτοειδής 122, 26.

ξύνοικεῖν 30, 8.
ξύνοικος in loco Plat. 31, 8.
 ὁ ἡ τό. *de τοὺς δέ (om. τοὺς μὲν) cfr. ad 54, 2, 57, 14.*
ὄγκος 110, 15.

ὄδε. *τόδε τι* 43, 28.
ὀδός 60, 19, 106, 21, 107, 1, 22, 109, 9, 111, 18, 118, 4 sqq. 27.
ὀδῶ προϊέναι 7, 12.
ὀθεν 47, 8, 60, 14.
οἷεσθαι 40, 2, 42, 3, 43, 23 etc. *ὡς ἐγῶμαι* 95, 6.
οἰκεῖν 53, 10, 71, 2. *ἡ οἰκουμένη* 41, 1.
οἰκεῖος 7, 26, 12, 13, 22, 9, 39, 21, 41, 23, 85, 26, 103, 8, 104, 17, 105, 17. *οἰκειότερον* 27, 20. *οἰκειότατον* 27, 16. *οἰκειότατα* 13, 4.
οἰκειότης 122, 14.
οἰκειοῦν 86, 7, 105, 21. *οἰκειωσόμεθα* 8, 4.
οἰκείως 35, 14.
οἰκέτης 99, 4.
οἰκία 43, 11 sq. 49, 4, 107, 14, 23, 114, 29, 119, 4.
οἰκοδόμημα 55, 17.
οἰκοδομικός. (*τέχνη*) 43, 11, 49, 19.
οἰκοδόμος 55, 14.
οἰκονομεῖσθαι 48, 15.
οἶκος 104, 20.
οἶονεῖ 9, 17.
οἶος. *τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε* 36, 21. *θανυμάσιον οἶον ἀγαθὸν παρέχεται* 17, 8. *τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ᾧ (?) χρῆται* 27, 14 sq. *οἶον αὐτίκα* 50, 5. *τοιοῦτός ἐστιν οἶος (?) ἐκείνος πάσχειν ἢ ποιεῖν* 57, 22 sq.
οἶόσπερ. *οἶαπερ* 5, 7.
οἴχεσθαι. *εἰς ἀπειρον οἴχεται* 52, 25.
ὄκνος 114, 3.
ὄλεθρος 14, 10.
ὀλίγος 96, 25, 28, 97, 5 sq. al.
ὀλιγοσιτία 9, 5.
ὀλιγοχρονίως 97, 1.
ὀλος 4, 27, 5, 13, 20, 13, 27, 22, 2, 37, 17, 90, 15 al.

- ὀλοσχερῶς 7, 21. 105, 5.
 ὀλως 11, 20. 35, 26. 56, 12.
 ὀμαλῶς 96, 4. 123, 11.
 ὀμιλεῖν 114, 2. ὀμιλητέον 94, 21.
 ὀμιλία 125, 10.
 ὀμμα 50, 22. (130, 1). πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς ὄμμα 35, 22. τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα 120, 25.
 ὀμματουργός 111, 7.
 ὀμογενής 125, 18 sq.
 ὀμοιοπαθής 123, 9.
 ὅμοιος 5, 28. 11, 16. 12, 3. 44, 5 sq. 104, 10 al. εἰ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστι καὶ προσήγορον 109, 12.
 ὁμοιότης 15, 24. 94, 7. 97, 10. 112, 21.
 ὁμοιοῦσθαι 30, 4. 35, 17.
 ὁμοίωμα 3, 7. 10, 11.
 ὁμοίως 38, 22. 39, 23. 41, 1. 46, 21. 55, 1 al. ὥσπερ... ὁμοίως ἴσως κτλ. 55, 17.
 ὁμοίωσις 10, 16.
 ὁμολογεῖν 39, 13. 54, 14.
 ὁμολογία 20, 25.
 ὁμολογουμένως 29, 11.
 ὁμονοητικός 28, 13.
 ὁμόνοια 28, 14.
 ὁμοῦ 5, 12. 16, 14. 20, 27. 24, 7.
 ὁμως 40, 18. 48, 15. 56, 10 al. (ὄνειδίζειν) 129, 5.
 ὄνομα 19, 21. 124, 11. τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων 117, 25.
 ὀνομάζειν 117, 26. 121, 15.
 ὀνομαζομένων 38, 14.
 ὄντως 36, 14. 22, 70, 12 sqq. al.
 ὁ ὄντως ἄνθρωπος 4, 3. 18, 21.
 ὄνυξ 117, 15. 122, 8. 11.
 ὄνυχζεσθαι 108, 1. 121, 26.
 ὀξύς 107, 7. 113, 8.
 ὀξύς. βλέπειν ὀξύ 47, 13. τὸ ὀξύ τῆς ψυχῆς ὀπερ θυμὸν καλοῦμεν 113, 11 sq. ὀξύτατην 17, 11.
 ὀπη... τῆς οἰκουμένης 40, 26.
 ὀπισθεν 73, 9. cf. Plat.
 ὀποῖος 15, 11. 50, 6 al.
 ὀπότε 83, 20.
 ὀπιζομένοις vox corrupta (Archyt.) 19, 7.
 ὀπως 10, 9. 47, 3. 50, 22 al.
 ὀρᾶν 8, 18 sq. 34, 18. 43, 25. 47, 12. 14 etc. ἰδεῖν 46, 12. 15.
 ὀρᾶσθαι 18, 12. ἴδοι... ἄν τις 41, 6. 50, 19 al.
 ὄρασις 34, 17.
 ὀρατικός. τοῦ ὀρατικοῦ ἐνέργεια ὀρᾶν τὰ ὀρατά 34, 18.
 ὀρατός 22, 5. 34, 18. 56, 6.
 ὄργανον 19, 24. 20, 1. 37, 4. 40, 26. 41, 18 sq. 54, 24. 55, 4. 8. 16. 123, 16. 21. 25.
 ὀρέγειν 122, 16 sq. ὀρέγεσθαι 37, 7. 97, 16. 25. 99, 8.
 ὀρεκτός 4, 6.
 ὀρθός 55, 25. 95, 25. 104, 17. 121, 12. (127, 20).
 ὀρθότης 37, 16.
 ὀρθῶς 28, 9. 11. 37, 10. 50, 14. 16. 58, 1. 6 al.
 ὀρίζειν 114, 15. ὀρίζεσθαι 23, 10. 38, 5. 7. 121, 19. ὀριστέον (i. αἰρετέον) 60, 7.
 ὀριστικός 23, 21.
 ὀρμᾶν 7, 4. 16, 12. 100, 5. cf. ad 56, 2. ὀρμᾶσθαι 20, 14. 116, 27. 125, 24. ὀρμητέον 9, 1.
 ὀρμεῖν. ὀρμεῖ 56, 2 (cod. ὀρμᾶ). ὀρμή 36, 12. ad 20, 8.
 ὄρος 39, 17. 55, 1.
 ὄς. δι' ἣν μὲν — δι' ἣν δέ 9, 18. τὸ ὄν, ἡ ὄν 20, 3. cf. 57, 17 al.
 ὄσος 3, 16. 5, 1. 7, 3. 11, 24. 15, 10. 16, 13. 20, 8 sqq. 34, 23. 39, 18 etc. ὅσον ἐπ' αὐτοῖς 118, 23.
 ὀσπερ. ἥπερ 115, 13. ἥπερ 124, 25. ἥνπερ 16, 6. ὕπερ 14, 1. 23, 22. 34, 14. 41, 20. 124, 18. 27 al.
 ὅστις 6, 16. 13, 11. 28, 15. 37,

18. 42, 1 etc. ὅ τι μάλιστα
59, 9 al. ὁτισσοῦν 7, 14.
ὅταν 41, 24. 57, 24. 26 al.
ὅτε. οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς
ὁμοίων διατελούντων (= ἄει
ἑαυτοῖς ὁμ. διατ.) 119, 1.
ὅτι... καὶ διότι 41, 3.
ὅτι περ 44, 20.
οὐδαμῇ 100, 17.
οὐδαμῶς 36, 15.
οὐδέεις 17, 13. 40, 23. 43, 6 al.
οὐδέποτε 28, 13.
οὐθέν 34, 6. 113, 14.
οὐδέτερος 121, 14.
οὐκέτι 10, 15. 24, 5.
οὐκοῦν 41, 2. 29. 43, 1. 14 etc.
οὐν. κατὰ δὴ ταύτην οὐν τὴν
μέθοδον 94, 3.
οὐράνιος 60, 18. 112, 4. 115,
24.
οὐρανός 51, 9. 13. 115, 21. τὴν
περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρεῖαν
12, 2.
οὐρεῖν 107, 16. 115, 19.
οὐς 122, 4. ἡ ἀκοὴ τοῦ ψόφου
αἰσθάνεται διὰ τῶν ὧτων
44, 17.
οὐσία 8, 12. 11, 3. 15, 5. 16, 14.
38, 12. 42, 11. 14. 45, 8. 46, 22.
109, 14. 112, 20.
οὔτε... οὔτε... ἀλλ' οὐδέ 7,
19 sq. οὔτε... οὔτε... οὐδέ
71, 22 sq.
οὗτος. τοῦτο μὲν... τοῦτο
δὲ... τοῦτο δ' αὖ 17, 21 sqq.
ἐν ταύτῃ 7, 21. ἐν τούτῳ
23, 27.
οὔτως 14, 16. 23, 11. 28, 6. 30,
12 al. οὕτω 18, 22. 20, 12.
23, 14. 24, 9. 30, 1 etc. οὐ-
τως(ν) 21, 10. 49, 3.
οὐχί 36, 27. 118, 7. 119, 1. cf.
ad 54, 17.
ὄφελος 45, 20. 52, 27. 53, 5.
106, 14. 114, 24. (129, 6).
ὄφθαλμός 8, 18. 18, 11.
ὄχυροῦν. ὠχυρωμένα 111, 1.
ὄψ' ἀρξαμένῳ 96, 29.
ὄψις 17, 10. 18, 4. 22, 4. 43, 25.
44, 14. 22. 45, 1 etc.
πάγκακος 97, 24.
πάθος 35, 19. 86, 8. 99, 17.
110, 2. 113, 18 al.
(παιδαγωγός) 128, 7.
παιδεία 3, 2. 5, 4. 8. 10. 6, 15.
7, 2. 10, 6. 28, 12 etc.
παιδεύεσθαι 5, 11.
παίδευμα 122, 18.
παίδιον 45, 24.
πάλαι 36, 21. 44, 20.
παλαιός. παλ. λόγοι 5, 15. 84, 1.
οἱ παλαιότατοι 105, 27.
πάλιν 20, 3. 21, 25. 35, 11 al.
παναληθής. παναληθέστατον
23, 18.
παντάπασι 7, 19. 52, 18. 95, 10.
105, 3. 114, 11 al.
πανταχόθεν 41, 1.
πανταχοῦ 34, 25.
παντελῶς 36, 11. 50, 4. 52, 26.
56, 8.
πάντῃ 110, 20.
παντοῖος 111, 1.
πάνυ 24, 15. 48, 2.
παραβάλλειν 55, 17. παρα-
βέβληται 116, 9.
παραβολή 10, 15.
παραγγέλλειν 14, 6. 95, 1.
109, 30. 110, 25. 111, 3. 20.
112, 3. 114, 9 al.
παραγγέλμα 118, 26. 121, 20.
(127, 7).
παραγίγνεσθαι 28, 16. 41, 10.
15. 44, 3. 94, 5. 13. 19. 28. 97,
11. 114, 5. 122, 8.
παραάδειγμα 30, 5.
παραδεικνύναι 105, 7. παρα-
δεικτέον(?) 37, 23.
παράδηλον 17, 15. cfr.
Iambl. ap. Stob. Ecl. vol. II
p. 19, 9 Wachsm.

- αδιδόναι 98, 15. παρα-
 τέον 10, 5.
 αινεῖν 111, 6. 116, 4. 123, 6.
 αίνεσις 97, 15.
 αἰσθάνεσθαι 9, 19.
 αἰτεῖσθαι 114, 3.
 ἀκλεῖν 3, 13. 11, 6. 13, 7.
 , 20. 16, 17 etc.
 ἀκλεεύεσθαι 86, 6. 109,
 113, 11. 114, 21.
 ἀκλήσις 3, 19. 4, 1. 5, 28.
 , 2. 9. 14, 24. 20, 14. 36,
 al.
 ἀκλητικός 108, 20. 112,
 . 114, 13.
 ἀλαμβάνειν 10, 17. παρ-
 ῥαφή 124, 22.
 ἀλείπειν 106, 17. τὰ πα-
 λειπόμενα τῆς φύσεως 50,
 sq.
 ἀλλάττειν 3, 18.
 ἀλογίζεσθαι 9, 19.
 ἀμειβεσθαι 122, 13.
 ἀμονή 9, 2.
 ἀμυθεῖσθαι 4, 5.
 ἀπλήσιος 12, 22. 27, 22.
 , 15.
 ἀπλησίως 50, 8.
 ἀποδισμός 110, 18.
 ἀσκευάζειν 6, 17. 10, 2.
 , 19. 36, 6 al. παρσκευασ-
 νος 72, 6.
 ἀσκευαστικός 27, 3.
 ἀσκευή 6, 16.
 ἀτρεῖν 125, 14.
 ἀτρήσεις 125, 25.
 ἀτίθεσθαι 10, 12. παρα-
 τέον 10, 19.
 ἀτρέφειν 107, 21. 117, 7.
 ἀφρονεῖν. ἐνιοι τῶν πα-
 ρρονούντων 45, 10.
 ἀφύειν. τὸ παραπεφυκὸς
 ἐν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀλλό-
 ον ζῶον 13, 24 sq.
 ἀχρῆμα 101, 14.
 ἀψυχή 102, 23.
 παρεῖναι 15, 10. 17, 24. 41,
 2 etc.
 παρηνόχλειν 32, 19.
 παρέπεσθαι 115, 16.
 πάρεργον. ὁδοῦ πάρεργον
 106, 21. 109, 9 sq.
 παρέργως 114, 24. 125, 3.
 παρέρχεσθαι 40, 18. 51, 10.
 παρέχειν 3, 15. 11, 17. 14, 10.
 16, 13. 18, 16. 50, 23 al. παρ-
 έχεσθαι 4, 14. 17, 9. 54, 11.
 παρίέναι. παριών 106, 23.
 109, 12.
 παριστάναι 13, 19.
 παρομαρτεῖν 124, 9.
 παρορᾶν 28, 15. (immo πε-
 ριορᾶν) 116, 13.
 παρορμᾶν 7, 13. 21, 7. παρορ-
 μᾶσθαι 11, 13.
 παρόρμησης 7, 22. 24, 18.
 παρουσία 44, 10. 58, 28.
 πᾶς. ἐκ παντὸς τρόπου 37,
 19 sq. cf. τρόπος.
 πᾶσχειν 92, 11. 98, 23. 102, 11.
 112, 29. (opp. ποιεῖν) 57, 8.
 22. (opp. πράττειν) 9, 18.
 πατήρ 46, 14.
 πατράδελφος 122, 6.
 παῦλα 15, 8.
 πείθεσθαι 40, 15. 99, 19.
 πειροᾶσθαι 106, 4.
 πέλας 123, 8.
 πένης 98, 4.
 πενία 9, 4.
 πενταετής. πενταετοῦς σιω-
 πῆς 122, 20.
 περιάινεσθαι 51, 20 (cf. adn.).
 περι. περί πᾶν τὸ ὄν . . . ἐφίε-
 σθαι 20, 3. 7. τῆς εὐδαίμονος
 ζωῆς περί 90, 15.
 περιάγειν . . . ἐπὶ τὴν θείαν
 οὐσίαν 11, 3 sqq. περιάγει . .
 ὥσπερ ἐκ σκοτοῦ εἰς φῶς
 114, 15. περιάγεσθαι πρὸς
 τὴν αὐλον καὶ καθαράν ζωὴν
 112, 6. cf. περιωγωγή.

περιαγωγή ἐπὶ τὸ ὄν 70, 11.
 περιαιρεῖν 83, 22.
 περιγίγνεσθαι 101, 3. 8.
 περιέχειν 22, 6. 36, 14. 37, 21.
 περιέθεναι. περιούσα 12, 4 (cf. adn.).
 περιιστάναι. περισταίη 104, 5.
 περικείσθαι 99, 5. 14. 119, 16. 21.
 περιλαμβάνειν 17, 25. 106, 11.
 περίοδος. μετὰ θεῶν περίοδον 16, 6.
 περιπατεῖν 44, 1.
 (περιπετής) 128, 14.
 περιπλέκειν 119, 9.
 περιποιεῖν 11, 20. 99, 26.
 περιπορεύεσθαι 71, 2.
 περισπούδαστος 3, 17. 65, 20. 82, 8.
 περιτίθεσθαι 114, 9.
 περιφορά 12, 4.
 περιφύειν. κατέχεσθαι... τῆς περιπεφυκυίας ἐξωθεν ἡμῖν γενέσεως 110, 3 sq.
 πη. ἄλλη πη 21, 3.
 πηγὴ 123, 24.
 πιέζειν 113, 18.
 πιθανῶς 5, 23.
 πίμπλασθαι. πλησθεῖσα 71, 4.
 πίνειν 58, 18 sqq.
 πιστεύεσθαι 96, 7. πιστεύτεον (ubi ἀπιστήτεον Cobet) 9, 4.
 πίστις 96, 20. 101, 17. 28.
 πιστοῦσθαι 24, 20.
 πλατύς 24, 2.
 πλεῖν. οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας κτλ. 40, 4.
 πλεονάζειν. τὸ πλεονάζον 118, 2.
 πλεονασμός 110, 17.
 πλεονέκτημα 12, 15. 37, 12.
 πλεονεξία 100, 5 sq. 22. 103, 28.
 πληθοποιεῖν 125, 25.

πληθός 23, 14 sqq. 101, 2. 104, 2. 6. 9.
 πληθώρα 119, 29.
 πλημμελεῖν 32, 12.
 πλημμελῶς ἔχειν 86, 15.
 πλην 43, 17. 46, 5. 48, 10 al. c. gen. 114, 27 al.
 πλήρης 105, 9. 112, 26. πληρέστατα adv. 120, 18.
 πληροῦσθαι 85, 26. ἀπὸ (?) τῶν μάλιστα ὄντων πληρομένη 59, 14.
 πλησιάζειν 108, 10. 124, 23. 28.
 πλησίον 23, 11. 97, 28. 124, 29.
 πλοῖον 49, 4. 50, 25.
 πλούσιος 97, 7. 98, 4.
 πλοῦτος 9, 5. 99, 8.
 πνεῖν 107, 5. 112, 18.
 ποδόνιπτρον 107, 11. 114, 7.
 ποθεῖν 98, 25.
 ποιεῖν. τὸ ποιούμενον τέλος αἰεὶ κρείττον ἐστὶ τῆς ποιούσης ἐπιστήμης 43, 7 sq. (opp. πάσχειν) 57, 8. 23. ποιεῖσθαι προτροπὴν, παράκλησιν sim. saepissime; περὶ πολλοῦ 94, 8. 111, 23 al.
 ποιήσις. ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος 43, 20.
 ποιητής. οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 ποιητικός 42, 29. 43, 10. 15. 56, 4. τὸ ποιητικόν 57, 16. ποιητ. ἀρετὴ 21, 9.
 ποικιλία 110, 15.
 ποικίλος 119, 8. ποικιλόταται 118, 19.
 ποιότης 118, 16.
 πολέμιος 101, 1.
 πόλεμος 102, 18. 103, 8.
 πόλις 55, 18. 104, 19.
 πολιτεία 55, 19.
 πολιτεύεσθαι 37, 10.
 πολιτικός 37, 2. 55, 1. (128, 20). πολιτ. ἀρετὴ 3, 22.
 πολλάκις 48, 4. 112, 28. 114, 2 al.

πολλοστός. ἀπὸ τῶν δευτέ-
ρων καὶ τρίτων καὶ πολλο-
στῶν 55, 10 sq.
πολύσχιδής 118, 5. 28.
πολύτροπος 125, 21.
πολυφαγία 9, 6.
πολύχους 125, 21.
πολυχρόνιος 47, 19.
πόμα 58, 19.
πονεῖν 37, 26. 40, 6. 23. cf. ad
27, 2.
πονηρός 97, 24. 99, 25. πονη-
ροτάτη 100, 7.
πόνος 10, 23. 95, 26. 102, 15.
113, 21. πόνον πᾶν χρῆμα
ἀλώσιμον 113, 25. πόνον ὑπο-
μένειν (πονεῖν Rose) 27, 2.
πορεία 24, 3. 112, 4.
πορεύεσθαι 54, 3.
πορίζειν 102, 18.
πόρω. πορρωτέρω 23, 11.
πορρωτάτω 17, 24.
ποσαχῶς 6, 7.
πόσος. πόσῳ δὴ πλεόν 95, 25.
ποταμός 125, 20.
πov. πάντως πov 17, 28. δῆ-
λόν πov 18, 10.
πovς 107, 10. 114, 6.
πράγμα 11, 18. 49, 9 etc. πράγ-
ματα (opp. ἔργα) 102, 2. 6. 27.
πραγματεία 6, 7. (127, 19).
πρακτικός. ὁ ἐν ἡμῖν πρακ-
τικός νοῦς 9, 17. (βίον) 37, 2.
(ἀρετή) 3, 21. 21, 9. (127, 13).
(φιλοσοφίαν) 21, 7 sq. (φρό-
νησιν) 114, 8 al.
πράξις 7, 2. 12. 12. 28, 16. 34,
27. 35, 4. 9. 23 etc.
πράττειν 9, 19. 28, 2. 17 etc.
εὐ πράττειν 34, 4. πράττειν
πράξεις 55, 18. πρακτέον 97, 14.
πρέπειν 19, 18. 105, 8.
πρεσβεύεσθαι 7, 17. 125, 5.
πρέσβυς. πρεσβυτέρῳ ᾧ 14, 6.
πρεσβυτάτην σοφίαν 16, 16.
πρίν c. inf. 7, 7. 16, 7 al.

προάγειν 4, 7. 14, 16.
προαιρεῖσθαι 29, 14. 93, 24.
προαίρεσις 86, 5.
προαιρετικός 12, 8.
πρόδηλος 17, 12. 45, 6.
προειπεῖν 96, 19. τὰ προει-
ρημένα 99, 9. 103, 19.
προευντρεπίζειν 7, 6.
προέχειν 5, 1. 88, 1. 8.
προηγεῖσθαι 109, 15. 17.
προηγούμενος 27, 25. 125, 8.
προθυμεῖσθαι c. infin. futur.
23, 8.
προθυμία 3, 8. 6, 19. 8, 14.
10, 25. 95, 28.
προθύμως 18, 17. 20, 12. 41, 5.
95, 3.
προλέγειν 3, 6. 5, 24. 7, 9. 12.
18, 20. 23, 14. 52, 25.
προλέγειν. προεμένους 40, 17.
προϋστάναι 15, 23. 104, 16.
προϋστασθαι 114, 17.
προκεῖσθαι 82, 5. 105, 21. τὸ
προκειμενον 4, 4. 45, 5. 88, 6.
125, 4.
προκρίνειν 121, 24. προκρι-
νομένης 7, 15.
προλαμβάνειν 17, 14. ταῦτα
.. μηδέπω προεληφότα τὴν
οὐσίαν τῆς ἀρετῆς 8, 12.
προλέγειν 115, 3. προλέγε-
σθαι 105, 26. 120, 4.
προνοεῖσθαι 117, 4.
προπαρέχειν 107, 10.
πρός. τοῦ τὴν φύσιν ἀπλοῦ
καὶ μὴ πρὸς τὴν οὐσίαν
ἔχοντος 42, 11. (πάντα πρὸς
τι ποιεῖν 128, 11).
προσάγειν 105, 20. 122, 13.
προσαγορεύειν 13, 12.
προσαρμόττειν 48, 7.
προσαρτᾶσθαι 117, 18.
προσβάλλειν 80, 3. προσβ. τὴν
ᾧ 56, 19. 57, 11 sq.
προσγίγνεσθαι 96, 9. 97, 5.
98, 3.

- προσδεῖν. προσδεδέσθαι (Cod. προσδέχεσθαι) 120, 10.
 προσδέισθαι 50, 7. 54, 22.
 προσδεσμεύειν 48, 5.
 προσδέχεσθαι 102, 13.
 προσδοκᾶν 12, 5.
 προσεδρεῖα 40, 23.
 προσέτι 98, 8.
 προσέχειν 105, 25.
 προσεχῆς. προσεχέστατον 123, 25.
 προσήγορος 109, 13.
 προσήκειν 20, 12. 53, 18. 61, 4. 71, 5 al.
 προσηκόντως 37, 8.
 πρόσθεν 103, 9. 113, 14.
 προσθήκη 109, 21. (128, 30).
 πρόσκαιρος 110, 14.
 προσκεῖσθαι 110, 25. 125, 14.
 προσκολλᾶσθαι 48, 8. cf. 68, 8 (Plat.).
 προσκυνεῖν 106, 19. 24. 107, 5. 108, 21. 109, 24. 112, 18. προσκυνητέον 106, 22. 109, 10.
 προσλαμβάνειν 14, 14. 21, 11. (127, 14). προσλαμβάνον 108, 8. 124, 10.
 προσοικειοῦν 108, 19. προσοικειοῦσθαι 118, 29. 122, 5. 25.
 προσοχή 35, 21. συνεχῆς καὶ ἐντονωτάτη 119, 7.
 πρόσοψις 120, 15.
 προσπλῖπτειν 50, 23.
 προσποιεῖσθαι 54, 21.
 προστάττειν 104, 18.
 προστιθέναι 53, 23. cf. adn.
 προστρέχειν 120, 20.
 προσφέρειν 109, 4. προσφερόμενον 58, 19.
 πρόσφορος. προσφορώτατα adv. 101, 25.
 προσφύειν 117, 21.
 προσφύως ἔχειν 119, 18.
 προσχρησθαι 24, 15.
 πρόσωπον 121, 17.
 πρότερος. γνωριμώτερος. πρότερα τῶν ὑστέρων 3 cf. 38, 11.
 προτίθεςθαι 15, 13.
 προτιμᾶν 114, 21. 28.
 125, 6. προτιμωμένων προτιμητέον 53, 26.
 προτρέπειν 5, 10. 6, 1. sim. προτραπήναι 7, 4
 προτρεπτικός 3, 7. 11. (7, 18 etc.
 προτροπή 3, 14. 21. 4, 5, 4 sqq. 6, 1. 4 etc.
 προχειρίζεσθαι. προσώμεθα 16, 12.
 πρόχειρος 36, 28.
 προχωρεῖν 49, 2.
 προχώρησις 118, 21.
 πρῶλ. πρωιαιάτα 95,
 πρῶτιστος. πρ. θεοῖς 11
 πρῶτος 8, 11. 18, 14 al.
 τον μέν . . . ὕστερον 21 sq. ellipt. νῦν το ἱκανὸν τὴν πρῶτην 52, 10.
 πρωτουργός 14, 12.
 πρῶτως 4, 6.
 πτοεῖν 103, 16.
 πυνθάνεσθαι 4, 11. 9
 πῦρ 113, 7. 13. 114, 2. 1
 πυρκαϊά 99, 4.
 πως. ὡδέ πως 8, 16. 22, 17.
 ῥάδιος 38, 3. 41, 4. 58, 6. 60, 15. τὰ ῥᾶ πάντες πονοῦμεν 37, 26. ῥᾶ 14.
 ῥαδίως 11, 26. 54, 12. 117, 13. 122, 15 sq.
 ῥαθυμία 113, 24. 119,
 ῥαθυμος 119, 5.
 ῥαστώνη 40, 20.
 ῥέπειν 14, 9.
 ῥήμα 19, 21. δῆματ(α) χρήματ') 106, 13.

- (ρήτωρ) 130, 2.
 ῥίξα 125, 23.
 ῥίξωμα. τὸ κυριώτατον ῥίξωμα
 τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων
 120, 6.
 ῥοπή 82, 9.
 ῥύσις 120, 28.
 ῥάρκινος 104, 10.
 ῥάξ 119, 28.
 σαφής 46, 20. 97, 12. σαφε-
 στάτη 44, 14.
 σαφῶς 23, 5. 46, 18.
 σβέννυσθαι 113, 6.
 σεβαστικός 110, 9.
 σέβειν 112, 23. σέβεσθαι 10, 1.
 46, 13. 123, 23.
 σελήνη 51, 14.
 σεμνός 88, 10.
 σημαίνειν 109, 25. 123, 3. 124,
 18. σημαίνεσθαι 19, 23. 113,
 21.
 σημαντικός 125, 23.
 σημασία 19, 21.
 σημείον 40, 19.
 (σηπείσθαι) 129, 2.
 σθένος. παντὶ σθένει 86, 6.
 (σκαϊός) 129, 5.
 σκαλεύειν 107, 6. 112, 24.
 σκέπτεσθαι 111, 8. σκεπτέον
 52, 10. 97, 25.
 σκιαγραφία 47, 8.
 σκοπεῖν 60, 12.
 σκοπία 23, 24.
 (σκοπός) 127, 17.
 σκότος (δ) 114, 16. (τὸ) 122, 26.
 σκατώδης 46, 10.
 (σκάληξ) 129, 2.
 σμικρός. κατὰ σμικρόν 96, 13.
 σοφία 3, 16. 23, 9. 12, 16. 17.
 17, 5 sqq. 18, 11. 19, 19, 14.
 20, 3. 24 etc. Ἀρχύτας . . ἐν
 τῷ Περὶ σοφίας 16, 17 sq.
 (σοφιστής) 130, 2.
 σοφός 35, 12. 97, 7 al. σοφώ-
 τας 19, 12. 23, 18. (130, 17).
 οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 οἱ σοφοί (cf. Sch.) 90, 7 Plat.
 σπάνιος 103, 3.
 σπέρμα 50, 6.
 σποδός 108, 9. 124, 17. 21.
 σπονδάζειν 47, 18. 98, 21.
 σπονδῆν σπονδάζειν 47, 2 sq.
 σπονδαστέον 23, 27. 70, 14.
 σπονδαῖος 86, 17. 55, 21. 59,
 23. 114, 8. (128, 25). σπον-
 δαιότατος 39, 14. 61, 3.
 σπονδαστός 9, 16.
 σπονδή 18, 17. 47, 2. 48, 10.
 54, 3. 112, 23. 119, 23.
 στάθμη 54, 24.
 στασιάζειν 86, 15.
 στάσις 103, 9.
 στέγειν 59, 15.
 στερεός. στερεά 38, 13.
 στερεοσκεπταί 56, 9. 96, 12.
 103, 24. 113, 13.
 στηλή. Ἡρακλέους στηλαί 40, 5.
 στίχος 105, 11.
 στοιχεῖον 38, 14. 23. 39, 8.
 στοχάζεσθαι 28, 1.
 (στρατηγός) 130, 3.
 στρώμα 108, 3. 122, 22.
 συγγενής 5, 11. 86, 1. 111, 29.
 122, 9. 123, 9. 125, 28.
 συγγίνεσθαι 124, 28.
 συγγνώμη 46, 26. 99, 21.
 (σύγγραμμα) 130, 17.
 συγγραφή 106, 9.
 συγκαθαίρειν 107, 9. 113, 19.
 συγκαίεσθαι. καὶ χωρὶς καὶ
 συγκείμενον 43, 4.
 συγκεραννύναι. συνεκράσεν
 20, 21.
 συγκεφαλαιοῦσθαι 24, 12.
 48, 23.
 συγκληροῦσθαι 15, 1.
 σύγκρισις 110, 12.
 συγχεῖν 123, 27 (συνέχειν
 Cod.).
 συγχερνεῖν. οἱ παλαιότατοι
 καὶ αὐτῷ συγχερνήσαντες καὶ

- μαθι, τεύσαντες τῷ Πυθαγόρῃ 105, 27 sqq.
- συγχρονίζειν. συγχρονισθῆναι μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε ἀρξάμενον καὶ συγχρονῆθαι εἰς τέλος 96, 5 sq. cf. ad p. 105, 27.
- σύγχυσις 124, 18.
- συγχωρεῖν 36, 14.
- σύζευσις 48, 2.
- συλᾶν 104, 9.
- συλλαβή 38, 14. 39, 7.
- συλλαμβάνειν 24, 7.
- συλλέγειν 97, 29.
- συλλήβδην 7, 14.
- συλλογίζεσθαι 4, 12. 58, 5. 59, 20.
- συμβαίνειν 12, 6. 22, 10. 43, 28. 45, 17. 49, 22. 58, 20. 25. 59, 1. 98, 12. 101, 9. 103, 10. κατὰ συμβεβηκός 42, 6. 49, 18.
- συμβάλλεσθαι 61, 2. 99, 12. 103, 22. 109, 3. 124, 11.
- συμβολικός 6, 4. (127, 6).
- σύμβολον 6, 5. 104, 27. 105, 6. 106, 8 etc. ἐν τῷ Περι συμβόλων 112, 2.
- συμβουλεύειν 116, 12. 117, 8. 118, 26. 119, 4. 120, 20. 125, 9.
- συμμεμενέειν 113, 8.
- συμμεχεῖν 100, 26.
- σύμμετρος. τὰ σύμμετρα 6, 13.
- συμμιγνύειν 7, 24. 37, 1. 109, 7.
- σύμμικτος 3, 21. 20, 15. 20.
- σύμμιξις 21, 6.
- συμπάθει 116, 15. 125, 16.
- συμπαθής 123, 12.
- σύμπας 95, 15. 97, 25. 101, 18.
- συμπεραίνεσθαι 124, 22.
- συμπληρωτικός 114, 23.
- σύμπνοια 116, 15. 123, 4. 125, 22.
- συμφέρειν. τὸ συμφέρον 35, 1. 38, 1. 55, 3. 101, 6. 8.
- συμφορά 99, 5. 121, 13.
- συμφύειν. συμπεφυκέναι 13, 3. καὶ τῶν παύλα τῶν συμπεφυκῶν ἡμῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως 15, 8. συμπεφυκός 42, 17.
- σύμφυτος 124, 8.
- συμφωνία 20, 21. (129, 22).
- σύμφωνος 112, 22. (129, 19).
- συνάγειν 23, 20. 24, 21. 98, 1.
- συναγωγή 98, 3.
- συναίτιος 52, 22. 53, 2.
- συνακολουθεῖν 14, 5. 112, 17.
- συναμφοτέρος. τὰ συναιμφοτέρα 24, 6.
- συναναγκασμός 111, 1.
- συνανατιθέναι 113, 19.
- συνάπτειν 24, 4. 25, 22. 108, 24.
- συνάπτειν 36, 24. 112, 5.
- συναριθμεῖσθαι 23, 13.
- συναρμόζειν 94, 27.
- συναρτᾶσθαι. συνηρτημένων 27, 16. συνήρτηται 93, 22. τῶν τῷ σώματι συνηρτημένων φύσεων 15, 17 sq.
- συναυξέσθαι. συναυξηθῆναι 96, 6. συναυξηθῆναι 97, 2.
- συνδιατελεῖν 95, 20.
- συνεγγίζειν 93, 27 (cf. adn.). 124, 29.
- συνεῖναι 96, 23. 102, 5.
- συνελίσσειν 108, 3. 122, 22.
- συνεπαίρειν 107, 8.
- συνέπεσθαι 14, 11. 19. 93, 23.
- συνεπιλαμβάνειν (?) 25, 3.
- συνεπισπᾶν 122, 27.
- συνέρχεται 100, 11.
- συνετός 106, 3.
- συνέχειν 24, 8. cf. ad 123, 27. τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον 98, 11.
- συνεχής 94, 2. 119, 7. 120, 28.
- συνεχῶς 51, 20. 60, 24.
- συνήθεια 98, 26. 99, 25.
- συνήθης 46, 16.
- σύνθετος 23, 13. 42, 9.
- συνιστάναι 23, 13. 34, 9. 22. 47, 15. 23. 52, 8. συνίστασθαι

39, 3. 49, 27. 96, 29. 111, 10.
120, 25.
συνοικίζειν. τὸ συνοικίζον
98, 11.
σύνοικος 35, 13. form. ξύν.
in loco Plat. 31, 8.
σύνολος. τὸ σύνολον 123, 26.
συννοπαδός 14, 5.
συνταπεινοῦσθαι 121, 13.
συντάττειν 8, 7. (128, 27).
συντακτέον 36, 3. συντάττε-
ται 41, 19.
συντείνειν 111, 17. (συντεί-
νεσθαι) 129, 25.
συντόνως 40, 16.
συντρέπεσθαι 125, 13.
συντρέφεσθαι 97, 1. 98, 26.
συνφθός 109, 9.
συσκέπτεσθαι. συνεσκεμ-
μένα 123, 19.
σύστασις 11, 20.
συστέλλειν 14, 15.
σύστημα 19, 20.
συστοιχία 23, 25.
συστορνύναι. συνστόρνυε
(sic) 108, 4. 122, 23.
σφαιρικός 115, 28.
σχεδόν 54, 14. 55, 10. 56, 8.
120, 7.
σχῆμα 108, 11. 125, 1.
σχίζειν 107, 22. 118, 4. 10.
σχολάζειν 40, 21.
σῶζεσθαι 60, 14. 100, 28. 101, 6.
σῶμα 5, 20. 15, 17. 16, 1. 27,
13. 24. 28, 2 sqq. etc.
σωματικός 110, 13. 115, 11 sqq.
118, 14. 28. 119, 24. 120, 9. 27.
122, 27. 124, 18. 25. 27.
σωματοποιεῖν 116, 13.
σωματοτής 117, 1. 120, 13.
σωτηρία 14, 10. 42, 20. 50, 10.
σωφροσύνη 88, 2.
σώφρων 5, 17. 9, 3.
τάξις 3, 5. 12, 18. 14, 4. 15, 22.
18, 14. 109, 18 sqq.

ταπεινοῦσθαι 124, 14.
ταπεινόφρων 115, 23.
ταράττειν 112, 29.
τάττειν 7, 22. τάττεσθαι 38,
5. 8. 42, 14. 88, 1.
ταχύς. θάττον 44, 4. ταχίστον
116, 3. τάχιστα adv. 117, 13.
16.
(ταχυτής) 130, 12.
τείνειν. ἔφοδοι εἰς προτρο-
πὴν τείνουσαι 3, 11. κατα-
παύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν
τείνοντας λόγους 126, 5 sq.
τεκμαίρεσθαι 110, 12.
τεκμήριον 40, 22. 116, 16.
τέκνον 122, 2.
τεκνοποιία 108, 10. 121, 24.
τεκτονικός. (τέχνη) 54, 24.
τέλειος 11, 15. 58, 15. 67, 16.
τέλεος 27, 4. 88, 7. τελειότε-
ρος 3, 22. 22, 12. τελειώτερος
20, 27. 21, 16. τελειότατος
7, 6. 18, 5. 24, 16. 36, 25. 98,
17. 114, 22. τελειώτατος 7, 10.
14, 13. 24, 4.
τελειότης 14, 18. 30, 4. 59, 15.
86, 14.
τελειοῦν 112, 16. τελειοῦται
41, 11. τελειώσασθαι 104, 23.
τελεοῦσθαι 112, 14.
τελείως 97, 12. τελῶς 4, 21.
30, 12. 58, 9. 60, 9. 97, 22. 24.
104, 23.
(τελείωσις) 128, 5.
τελετή. οἱ τὰς τελετὰς λέγον-
τες 47, 23.
τελευταῖος 24, 5. 51, 25. 104,
26.
τέλος 4, 17. 5, 10. 15, 13. 21,
10 etc. τὸ ποιούμενον τέλος
43, 7. παιδίον οὐδ' ἂν εἰς
ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ
τέλους τὸν βίον 45, 24 sq. ἐπὶ
τῷ τέλει 7, 10. 8, 6. ἐπὶ τέ-
λει 15, 15.
τέμενος 8, 20.

- τέμνεσθαι* 122, 7.
τερατολογεῖσθαι 111, 12.
τέρψις 111, 24.
τετράπους 99, 4.
τέχνη 38, 16. 20. 49, 4 sqq. etc.
διὰ τέχνης 49, 6. 28. *διὰ τέχνην* 49, 9. *κατὰ τέχνην* 49, 21.
τέχνημα 100, 12.
τεχνολογεῖσθαι 8, 4. 105, 22. 120, 18.
τηρεῖν 108, 23.
τιθέναι 38, 18. 40, 26. 42, 3. 49, 19. 50, 15. 104, 26. *τίθεσθαι* 55, 18. 59, 27. 105, 18. 106, 5. 109, 16. 20 al. *εὖ θησόμεθα* 37, 9. *οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι* 117, 25. *θετέον* 42, 8.
τιμᾶν 44, 28. 46, 13. 96, 12. 112, 23.
τιμή 12, 20. 47, 16. 125, 28.
τίμιος 18, 19. 35, 12. 44, 23. 54, 8. 83, 22. 88, 10. 109, 19.
τιμωτέρος 35, 6. 124, 3. *τιμωτάτος* 17, 11. 41, 25. 51, 2. 4. 94, 4. 101, 10. (128, 18).
δι' αὐτάς δὲ τίμιοι αἱ θεωρίαι 35, 7 sq.
τιμωρία 47, 24. 48, 1.
τις. *τῶν δοκούντων τι λέγειν* 118, 19. *πρὸς τι* 42, 11. (128, 11).
τολῦν 16, 17. 17, 19. 21, 6 sqq. 22, 16. 37, 11 etc.
τοῖχος 47, 14.
τοπαράπαν 40, 11. 51, 1. 106, 22. 109, 11.
τόπος 40, 26.
τόρνος 54, 25.
τρέπεσθαι 103, 29. 107, 16. 115, 19. 26.
τρέφειν 107, 18. 116, 11. *τρέφόμενον* 36, 23.
τρίτος 27, 25. 55, 11. 105, 2.
τριχῆ 3, 5. 27, 23.
τριώβολον 108, 12. 125, 2.
τρόπος 4, 16. 7, 18. 30, 10 etc.
πάντα τρόπον 47, 1. *τὸν θεὸν σεβόμεθα κατὰ τρόπον* 10, 1. *τρόπον τινά* adv. 8, 8. *ἐκ παντός τρόπου* 37, 20. *ἐξ ἅπαντος τρόπου* 30, 10. 86, 8. 88, 2.
τροφή 9, 7. 50, 12. 117, 2. 5. 119, 28.
τροχάζειν 44, 2.
τρώγειν 108, 5. 123, 3.
τυγχάνειν. *ἀνάγων εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν οὐχ ἀπλῶς τῆς τυχούσης* 11, 1 sq. *θεωρίαις οὐ ταῖς τυχούσαις* 35, 11. *ὃ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλην ἔχον ἀξίαν* 36, 8. *ἄλγημα οὐ τὸ τυχὸν* 122, 3 etc.
τύπος 10, 14. 107, 25. 108, 4. 120, 3. 122, 23. 126, 2.
τύραννος 103, 23 sqq.
τύχη 9, 3. 12, 18. 35, 3. 36, 17. 49, 11 sqq. etc. *ὅσα . . . μῆτε διὰ τέχνην μῆτε διὰ φύσιν μῆτ' ἐξ ἀνάγκης γίγνεται, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην γίνεσθαι φαμεν* 49, 9 sqq.
τυχηρός 36, 16. (128, 26).
ὔβρις 9, 1.
ύγεια 9, 6. 28, 12. 42, 19. 28. 49, 18. 57, 15.
ύγιαίνειν 28, 10. 45, 15.
ύγιεινός 42, 29. 44, 2. 57, 15.
ύγιής 115, 17.
ύγιως 118, 6.
ὔδαρ 54, 25.
ὕλικός 120, 10 sq.
ὑπάγεσθαι ἀνθρώπους 96, 18.
ὑπακούειν 100, 7.
ὑπάρχειν 4, 20. 8, 9. 13, 4. 20, 1. 21, 12. 37, 15. 24. 41, 9. 43, 29 etc.
(ὑπεῖναι) 128, 25.
ὑπεκχωρεῖν 121, 23.
ὑπέρ (= ἀντί) 121, 15.
ὑπερβαίνειν 107, 13. 114, 20.

ὑπερβάλλειν 119, 28. ὑπερ-
 βάλλεσθαι 101, 3.
 ὑπερβαλλόντως (Cod. ὑπερ-
 βαλόντως) 45, 1. 46, 13.
 ὑπερβολή 124, 14.
 ὑπερεπικλίνω 117, 17.
 ὑπερέχειν 17, 13. 18, 1. 88, 9.
 109, 26. 111, 27.
 ὑπέρογκος. ὑπέρογκον φρο-
 νούντες 77, 18.
 ὑπερορᾶν 95, 10. 111, 22.
 ὑπεροχή 57, 13. 110, 10.
 ὑπερτίθεσθαι 6, 8.
 ὑπερφυῆς 100, 20.
 (ὑπεύθυνος) 128, 15.
 ὑψηρεσία. ἐπὶ τὴν τῆς ψυ-
 χῆς ὑψηρεσίαν 28, 4 (cf. adn.).
 ὑψηρετεῖν 103, 5. ὑψηρετεῖ-
 σθαι 34, 12. 37, 14.
 ὕπνος 46, 3. 102, 8. 103, 15.
 122, 26. 123, 1.
 ὑπνωδία 110, 16.
 ὑπό. θεωρεῖν ὑπ' αὐγὰς 47, 6.
 ὑποβάλλειν 35, 1.
 ὑποδεῆς. ὑποδεεστέραν 37, 25.
 ὑποδείκνυσθαι 4, 16.
 ὑπόδησις (immo ὑπόδεσις)
 107, 10. 114, 6.
 ὑποδοχή 103, 15.
 ὑποδύνειν. τῷ νόμῳ μὴ ὑπο-
 δύνοντα (?) 100, 23.
 ὑπόθεσις 4, 25. (καθ' ὑπόθε-
 σιν) 130, 1.
 ὑποθήκη 6, 1. 72, 11. 93, 27.
 ὑποκατασκευή 7, 7.
 ὑποκεῖσθαι 35, 14. 37, 3. 5.
 41, 17. 110, 14. 118, 24. 123, 10.
 ὑποκριτής 53, 23.
 ὑπολαμβάνειν. ὑποληπτέον
 9, 5.
 ὑπολογίζεσθαι 121, 14.
 ὑπομένειν 45, 24. 47, 1. 95, 4.
 121, 3. πόνον ὑπομένειν (πο-
 νεῖν Rose) 47, 2.
 ὑπομιμνήσκειν 18, 21. 45, 5.
 84, 3. 110, 11. 121, 12.

ὑπόμνησις 4, 5. 15, 5. 16, 17, 9.
 ὑπόπνος. cf. ξμπος.
 ὑπόστασις 14, 11. 120, 10.
 ὑποτάττειν 36, 16.
 ὑποτίθεσθαι med. 46, 1.
 ὑποτρέφειν 116, 13.
 ὑποურγία 27, 17.
 ὑποχείριος 36, 17.
 ὕστερίζειν 51, 23.
 ὕστερος 38, 4. 11. 39, 1. 50, 11 al.
 ὕστατον 51, 19. 25. cf. πρό-
 τερος.
 ὑφήγησις 93, 28.
 ὑφιέναι. μήτε μελέτην ὑφιέ-
 ναι μηδεμίαν 10, 24.
 ὑφίστασθαι πόνους 95, 27.
 ὕψος 8, 6. 105, 23.
 φαίνειν. πέφηνεν ἄρα cum
 particip. 16, 7. φαίνεσθαι 5,
 20. 8, 11. 45, 2. 6. 16. 47, 21 al.
 φάναι 20, 19. 22, 1 sqq. 23,
 18 al. φατέον 43, 19. 57, 3 al.
 φανερός 39, 25. 46, 11. 126, 1 al.
 φανερώς 39, 4.
 φαντασία 120, 21.
 φάντασμα 46, 3.
 φάσκειν 51, 9. 93, 20.
 φαῦλος 38, 9. 50, 18. 59, 23.
 (opp. σπουδαῖος) 114, 10.
 φείδεσθαι 10, 23. 98, 25.
 99, 22.
 φέρειν 4, 21. 72, 5 al. εἰς ταὐτὸ
 φέρει 34, 5. 114, 29. φέρε-
 σθαι (?) καρπὸν 10, 10. τὸ
 ... εἰκὴ φερόμενον 13, 17.
 φερεπονία 119, 8.
 φεύγειν 14, 7. 30, 7. 40, 1. 45,
 12. 46, 8 sq. 56, 11. φευκτός
 45, 13 sq. 86, 9.
 φημίξιν 113, 26.
 φθαρτικός 125, 10.
 φθαρτός 110, 14. (129, 11).
 φθόγγος 19, 24.
 φθόνος 96, 8. 22.
 φθορά 51, 4. 113, 23.

- φιλάλληλος 123, 12.
 φιλόανθρωπος 123, 5.
 φιλεῖν 45, 2.
 φιλία 98, 25. 113, 6. (ὁμοση-
 τική) 28, 13.
 φιλοθεάμων 91, 13.
 φιλομάθεια 46, 9.
 φιλονεικία cf. ad 30, 25 (in
 Addendis).
 φιλοπονείν 119, 5.
 φιλόπονος 95, 19.
 φίλος 109, 13. φίλτερον 113, 5.
 φιλοσοφεῖν 4, 22. 7, 13. 30, 10.
 34, 2. 41, 15. 48, 24. 53, 6.
 59, 22al. φιλοσοφητέον 30, 10.
 34, 3. 37, 9. 19. 41, 14. 48, 19al.
 οἱ φιλοσοφοῦντες 40, 16.
 φιλοσοφία passim. (Πυθαγο-
 ρική) 110, 26. 119, 23. (Ἰτα-
 λική) 125, 6. (Ἰωνική) 125, 7.
 ἐστὶν ἡ... φιλοσοφία... κτη-
 σίς τε καὶ χρησὶς σοφίας 40,
 2 sq. ἡγεμονικωτάτη πασῶν
 τῶν τεχνῶν φιλ. 95, 26.
 φιλόσοφος 3, 19. 4. 28. 55, 12.
 60, 2. 94, 14al. (φιλόσοφον
 βίον) 129, 5.
 φιλοτιμία 99, 11.
 φιλοχρηματεῖν 98, 26.
 φιλοχρεῖν ἐπ' αὐτῇ (i. e.
 φιλοσοφίᾳ) 40, 21. de φιλο-
 χωρεῖν (ἐπὶ) τινι v. Cobet
 Obs. ad Dion. Hal. Ant. Rom.
 p. 162 et Iacoby ad singulos
 Dionysii locos.
 φιλοψυχεῖν 98, 23.
 φιλοψυχία 99, 19.
 φλαύρος 103, 4.
 φλυναρία 47, 17. 48, 20. (128, 33.
 130, 12).
 φοβεῖν 98, 27.
 φορά 110, 16. 124, 27. cfr. μέ-
 σος.
 φορεῖν 107, 24. 119, 14 sqq.
 φορτίον 107, 8. 113, 19. 21.
 φράζεσθαι 106, 5. 18.
 φρήν 123, 18. 24.
 φρονεῖν 39, 24. 41, 7. 43, 20
 etc. οἱ εὖ φρονοῦντες 3, 17al.
 νοσῶν τῷ φρονοῦντι 45, 19.
 ἐξεστηκώς τοῦ φρονεῖν καὶ
 μαινόμενος 45, 8.
 φρόνησις 9, 17. 19, 17. 21, 5.
 27, 4. 33, 29. 35, 9. 36, 9. 38, 16.
 39, 1 etc.
 φρόνιμος 39, 18. 24. 58, 12. καὶ
 τό γε τελέως ζῆν τότε καὶ
 τούτοις ἀποδοτέον, τοῖς φρο-
 νοῦσι καὶ τοῖς φρονίμοις 58,
 9 sq.
 φροντίζειν 28, 10. καὶ μάλ-
 λον τοῦ ἐνεκά τινος τὸ εἰκῇ
 ἐξορίσασα πεφρόντικεν (ἡ φύ-
 σις) 34, 7 sq.
 φροντίς 102, 4. 6. 13. 103, 14.
 109, 5.
 φυγή 12, 14.
 φύειν. τῷ τοιούτῳ φύντι 101,
 1. πέφυκε cum infin. saepis-
 sime. οἱ εὖ πεφυκότες 11,
 12 sq.
 φυλακή 50, 7. 104, 4.
 φυλάττεσθαι 11, 19. 99, 3.
 125, 9.
 φυσικός 116, 6. 117, 12. 120,
 23.
 φυσιολογία 12, 1. 115, 27.
 φύσις. βούλημα τῆς φύσεως
 4, 9. 49, 1sq. 54, 6. πᾶσα φύ-
 σις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐ-
 θέν μὲν εἰκῇ ποιεῖ κτλ. 34, 6.
 φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν,
 κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν etc.
 passim in Excerpt. Arist.
 φυτόν 35, 15. 49, 7. 125, 14. 19.
 φῶς 46, 12. 54, 25. 107, 12. 114,
 12 sqq. 115, 21. 25. 120, 21.
 124, 7.
 φωτοποιός 111, 7.
 χαίρειν 41, 12. 46, 16. 58,
 16sq. 59, 12. 28. 60, 1. χαί-

- ρειν εἰπεῖν 48, 19. τὸ χαί-
 ρον (?) 4, 19. χαίρουσι τὴν
 ἀπὸ ζωῆς ἡδονὴν 59, 2 sq. cf.
 45, 10. 59, 17.
 χαλεπός 48, 14. 60, 11. 102,
 23 al. χαλεπωτέρων 38, 21.
 χαλεπότης 37, 24.
 χαλκός 113, 17.
 χαμαιπέτεια 116, 10.
 χαριέντως 48, 15.
 χαρίζεσθαι 113, 3.
 χάρις. τοῦ . . . βελτίστον τὰ
 ἄλλα συνέστηκε χάριν 34,
 21 sq. βοηθείας χάριν 50, 22.
 οὐ χάριν 51, 7. 52, 4.
 χεῖρ 117, 18. 122, 4. οἱ τὰ ὀνό-
 ματα τιθέμενοι τὴν δεξιὰν
 τῶν χειρῶν ἐντιμοτέραν ὠνό-
 μασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέ-
 χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ
 δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῷ μετα-
 διδόναι 117, 25 sqq.
 χεροῦσθαι 95, 2. 96, 12.
 χελιδὼν 107, 23. 119, 4. 10.
 χθόνιος 107, 3. 112, 1.
 χοῖνιξ 107, 20. 116, 26. 117, 1. 6.
 (χοίρειος) 129, 13.
 χραινέιν 35, 24.
 χρεῖα 4, 16. 27, 17. 41, 20. 53, 5.
 99, 17.
 χρεῖ 22, 14. 28, 3. 77, 27 al.
 χρηρίζειν. χρηρίζη (cod. χρηρίζη)
 113, 2 (Heracrit.).
 χρῆμα 28, 4. 10. 40, 4. 9. 53, 22.
 97, 27. 29. 98, 4 sq. al.
 χρηματισμός 99, 10.
 χορηθαῖ 10, 14. 15, 6. 27, 14 sq.
 28, 9. 11 etc. χρηστέον 7, 19.
 35, 20. 94, 15.
 χορήμιος 35, 7. 25. 41, 9. 52, 17.
 28. 53, 16. 26. 54, 8. 94, 29 al.
 χρησιμώτατος 17, 6. 99, 18.
 χοῖσις 3, 23. 27, 8. 37, 5. 40,
 3. 24. 59, 6. 8. 94, 18 al. ἡ τε-
 λέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις
 τὴν κατ' ἀρίστην χρῆσιν ποι-
 οῦνται ἐκάστω ('h. e. χρῶν-
 ται ἐκάστω' Kiessl., at v.
 adn.) 27, 4 sq.
 (χρηστικός) 127, 25 sq.
 χρόνος 40, 18. 24. 58, 13. 85, 27 al.
 χρόσος 8, 19. 108, 10. 124, 23.
 πάντων τῶν ἐπὶ γῆς βαρύ-
 τατον χρόσος 124, 26.
 χρός 100, 19.
 χύτρα 108, 9. 124, 17.
 χώρα 10, 8 al.
 χωρεῖν 95, 3. 111, 6. 115, 7.
 118, 14. 125, 4.
 χωρίζειν 86, 4. 115, 4. 119, 21.
 χωρίζεσθαι 7, 23. 105, 14. 112,
 5. χωριστέον 120, 15.
 χωρίς 28, 19. 61, 1. 94, 28 al.
 καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον
 43, 4. δεσμῶν χωρὶς 109, 28.
 χωριστός 111, 21.
 ψευδής 46, 3.
 ψευδός 46, 7. 118, 5.
 ψιλός 35, 6. 124, 11.
 ψιλῶς 124, 8.
 ψόφος 44, 17.
 ψυχή 4, 26. 5, 25 passim. ψυ-
 χῆς ὠνέεται (Heracrit.) 113, 2.
 τὸ διανοοῦμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 ψυχικός. ψυχικώτερα 124, 4.
 ὦδ' ὅπως 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ὦνεῖσθαι. ὦνέεται (Heracrit.)
 113, 2.
 ὦρα. καθ' ἑκαστον ὥρας μό-
 ριον 10, 7.
 ὦς. ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν 6, 18. 95,
 12. ὡς τὸ εἰνός 8, 2. ὡς εἰνός
 105, 19. ὡς ἔπος εἰπεῖν 7, 3.
 24, 11. ὡς ἔξις (?) πρὸς ἔξιν
 κρῖνεσθαι 43, 3. ὡς ἐν εἰπεῖν
 60, 9 sq. ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίον 54, 8. τὰ ὡς πρὸς
 ἡμᾶς πρῶτα 8, 10 sq. ὡς ἐπὶ
 βραχυτάτον 14, 15. ὡς ἐπὶ

- πλεῖστον 14, 16. ὥς ἔν πρὸς
 ἔν 60, 5. τὸ ὥς 58, 2. ὥς ἄν
 37, 15. ὥς c. genit. partic.
 37, 20. παραδεικτέον ὥς...
 καὶ ὅτι 37, 23 sq. ὥς... ὅτι
 in eodem enuntiato 57, 17 sq.
 ὡσανεὶ 116, 22. 119, 11. 120,
 14. 125, 18.
 ὡσανύτως 12, 4. 17, 28. 18, 15.
 τὰ ... ἀεὶ κατὰ ταύτῃ καὶ
 ὡσανύτως ἔχοντα 115, 6 sq.
 22. 120, 16 sq.
 ὠφέλεια 4, 14. 37, 25. 4
 52, 26. 54, 10. (129, 17)
 ὠφέλειαν 101, 18.
 ὠφέλιμος 11, 18. 37, 2
 16 sqq. 57, 18. 97, 27. ἀ
 μώτατος 39, 12. 100, 4.
 18).
 ὠφελίμως 37, 11.

Stanford University Libraries

3 6105 119 718 760

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
greencirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

